

JOSIP PEČARIĆ: JAVOR NOVAK: ULOMCI ZBILJE

JOSIP PEČARIĆ

**JAVOR NOVAK: ULOMCI
ZBILJE**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	13
DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ĆULIBRK	16
JAVOR NOVAK: HRT4 – ROMANO BOLKOVIĆ – „1 NA 1!“ – EPISKOP PAKRAČKO -SLAVONSKI JOVAN ĆULIBRK	17
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-U	23
GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA ZA UTVRĐIVANJE ODGOVORNOSTI NA HRT-U	42
PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI	42
PISMO OBITELJI TUĐMAN, MLADEN PAVKOVIĆ MATKO MARUŠIĆ, ALEKSANDAR STANKOVIĆ, HIBRIDNI RAT U HRVATSKOJ.....	43
ZDRAVKO GAVRAN, POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA (1), POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA (2)	43
“REVIZIONISTI U HRVATSKOJ“, KAO LUČ SVIJETLI RIJEČ KARDINALA STEPINCA: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA”.....	45
ONO ŠTO SE NE USUDI HRVATSKA VLAST USUDI SE ESTER GITMAN, GITMAN TRAŽI ODGOVOR OD PATRIJARHA PORFIRIJA: ZAŠTO VAM JE JEDAN OD PRVIH ZADATAKA BIO NAPAD NA BLAŽENOG STEPINCA	46
PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE	51
ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER	51
HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV: PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA	52
FAH IDIOT TJEDNA	52
KARAMARKO: DEGUTANTNO JE KAKO PUPOVAC U ZLONAMJERNU TIPIZACIJU ŽIDOVSKIH LJUDI POKUŠAVA UBACITI I SRBE	53
LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU	53
LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA JE HRVATSKI NAROD	53
KOMENTAR DON ANĐELKA KAĆUNKA	54

J. NOVAK U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA, „ZA HRVATSKU HRVATSKU“, ELEMENT, ZAGREB, 2001., FINKIELKRAUT, JASENOVAC I TUĐMANOVA POLITIKA	55
PISMO PODRŠKE THOMPSONU, ZAGREB, LIPNJA 2008.	59
1. „SVI SU HRVATI USTAŠE“	60
MILAN IVKOŠIĆ: JE LI VLATKO MARKOVIĆ NASJEO INTERNETU?	62
2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE	63
3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC	66
4. HRVATI-USTAŠE I VLADANJE HRVATSKOM	67
PISMO HRVATSKIH INTELEKTUALACA VLADI RH	69
HRVATSKOJ JAVNOSTI: PROTEST POVODOM ZABRANE KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	70
OTVORENO PISMO PREDSDJEDNIKU SABORSKOG ODBORA ZA LJUDSKA PRAVA I INTERNACIONALIZACIJA	71
SLOBODAN LANG71 IVAN ARALICA, ZAVRŠNI POTEZ 72 ZVONIMIR DESPOT	74
PROPOVIJED ZAGREBAČKOG NADBISKUPA KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA POVODOM OBILJEŽAVANJA 62. GODIŠNJICE BLEIBURŠKE TRAGEDIJE	75
KOMENTAR J. NOVAKA	81
„ZA PONOSNU HRVATSKU“, E-KNJIGA., PORTAL HKV-A, 2009., MIROSLAV TUĐMAN: HRVATSKOJ JAVNOSTI – O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	82
TOMIĆ - GOLDSTEINOVA POVIJEST	106
J. NOVAK : THOMPSON I GOLDSTEINI	109
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.....	115
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	115
CROACIAS TOTALES RADIOSAT, LISTOPADA 2011.: EKSKLUZIVNI INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM	134
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013., IVICA ŠOLA, J. NOVAK	138
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	139
ZAVRŠNI GOVOR GENERALA SLOBODANA PRALJKA .139 ZATO MI PONOVO TRAŽIMO OD VAS	145
PISMO VS-I UN-U O HRVATIMA U BIH POTPISAO I AKADEMIK SLOBODAN NOVAK	150

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.,	
J. NOVAK	155
ONI ZNAJU DA JE ZAPRAVO NEMAMO	156
DAMIR PEŠORDA	156
NITKO NAM NE ĆE POMOĆI!	157
MILANOVIĆ U BEOGRADU, HRVOJE HITREC	159
J. NOVAK: VONJ BALKANA	161
ZVONIMIR HODAK : SPASOJE	162
TVRTKO DOLIĆ, DAMIR GALIĆ I JAVOR NOVAK:	
O KLASIĆU, GOLDSTEINU I NJIHOVIM UZORIMA	164
ONAJ NA ČIJU DUŠU PADA MA I JEDAN LJUDSKI ŽIVOT	166
EVA KIRCHMAYER BILIĆ:	
GLAZBOM I RIJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST	167
ZVONIMIR HODAK, SLIČNI „POVJESNIČARI“	168
AKADEMIJA REDIKULA	169
DOMAĆE SLUGE I VELIKOSRPSKI MEMORANDUM 2.	171
NIKOLIĆ NA JOSIPOVIĆEVOJ PROSLAVI ULASKA	
HRVATSKE U EU, ZAŠTO NE POZVATI I ŠEŠELJA?	171
IUSTITIA ET PAX: HERCEG-BOŠNA JE FORMIRANA RADI	
OBRANE; NE ODUSTATI OD TUŽBE ZA GENOCID, IZJAVA	
KOMISIJE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE	
"IUSTITIA ET PAX" O NEPRAVOMOĆNIM PRESUDAMA	
HAŠKOGA TRIBUNALA	173
KOMENTAR J. NOVAKA	177
J. NOVAK: PREDSDJEDNIK TUĐMAN I EUROPSKA UNIJA	178
JOŠKO ČELAN, NENAD PISKAČ	177
ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ	180
BISKUP KOŠIĆ, IVAN MIKLENIĆ	181
„AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU“, ZG, 2014., ARGUMENTIMA	
PROTIV NEARGUMENTIRANIH JAVNIH PROZIVANJA,	
MIROSLAV TUĐMAN	182
JOSIP JURČEVIĆ: U JAVNOM GOVORU PREVLADAVA	
JEDNOUMLJE	185
STJEPAN RAZUM : OBA SU PALA, ZAGREB, 2016., (DVA JAVNA	
PISMA)	186
UMRO JE NAJVEĆI MEĐU NAJVEĆIMA	
– AKADEMIK SLOBODAN NOVAK (27. srpnja 2016.)	190
J. PEČARIĆ, S. RAZUM: „RAZOTKRIVENA	
JASENOVAČKA LAŽ“, ZAGREB 2018., J. NOVAK: HAJKA JE	
ZAPOČETA (DIO 1.)	192
JOSIP PEČARIĆ: GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE	

„ISTINE LAŽI O JASTREBARSKOM“, IGOR VUKIĆ	196
DR. NIKOLA BANIĆ, DR. MLADEN KOIĆ, DR. HRVOJE KLASIĆ, ZDENKO VUKOVIĆ CENA	197
VLČ. JOSIP VRANEKOVIĆ, BLAŽENI ALOJZIJE STEPINAC: ...	198
MONS. JURAJ BATELJA	199
ODRŽAN PROSVJED PROTIV HRT-OVE OGRADE OD EMISIJE O JASENOVCU: „STOP CENZURI!“	201
HRT SE OGRADIO OD GOSTOVANJA IGORA VUKIĆA	201
MATKO MARUŠIĆ: NAPADI NA VUKIĆA I VIDOVIĆ KRIŠTO SU KOMUNISTIČKI NAPAD NA SLOBODU (...)	202
IGOR VUKIĆ HRT-U: POTICANJE RASPRAVE O JASENOVCU TREBA NAGRADITI (...)	202
J. NOVAK: HAJKA PO METODAMA KOMUNISTIČKE „BORBE“ – TREBAMO ŽRTVOVATI VUKIĆA, A NE OSUDITI STAZIĆA ...	203
JOSIP PEČARIĆ: PISMO AKADEMIKINJAMA I AKADEMICIMA - GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	203
JAVOR NOVAK: HAJKA (JOŠ) NIJE OKONČANA (DIO 2.)	207
ŠUTNJA I DISTRAKCIJA, A NE PODRŠKA, J. NOVAK: HAJKA JOŠ NIJE OKONČANA (DIO 3.)	210
JOSIP PEČARIĆ: PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI	214
ŠTO JE ZAPRAVO HRT-E?	214
M. JAREB 1. - O VUKIĆEVIM ISTRAŽIVANJIMA	216
M. JAREB 2. – O „ZDS-U“	218
LIJEPO JE BITI „POVJESNIČAR AMATER, TE KAO TAKAV SVAKOM LONCU POKLOPAC“	219
KOMENTARI ČITATELJA	220
HRVOJE HITREC, MLADEN PAVKOVIĆ, MARKO LJUBIĆ I PROF. MATKO MARUŠIĆ	222
JOSIP PEČARIĆ: JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?, ZAGREB, 2019.	223
DAVOR DIJANOVIĆ, MILAN IVKOŠIĆ	225
JOŠKO ČELAN	226
ZLATKO ŽEVRNJA	227
CENZURA	227
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020., LIJEPO JE BITI REVIZIONIST	229
JOSIP FRKOVIĆ, MLADEN PAVKOVIĆ	230
MIHAEL MIŠO MONTILJO	231
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	232
STJEPAN RAZUM : ISTINOM PROTIV LAŽI	233
DOBRONIĆ, J. B. TITO I JA, DOBRONIĆ, OSTALI „HRVATSKI“	

DUŽNOSNICI I ZDS	237
IZJAVA IVANA TURUDIĆA	238
KOMENTAR JAVORA NOVAKA	240
RANGIRANJE	238
FILM O ZAROBLJENIM AMERIČKIM PILOTIMA U NDH-A	240
ODGOVOR ĐURI VIDMAROVIĆU	244
NATJECANJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA	245
J. NOVAK: RAZNIJET ĆE HRVATSKU	247
NENAD PISKAČ: SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI	249
PLENKOVIĆ I MALENICA	250
J. NOVAK: OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA: U KNJIZI I U HRVATSKOJ STVARNOSTI	250
KNJIGA O OSNIVAČU DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC	253
J. NOVAK: ZAKONODAVAC KRAUS	254
KOMENTAR JAVORA NOVAKA: POBRATIMSTVO PLENKOVIĆA I VUČIĆA	259
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ: MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	261
J. NOVAK: PATOLOGIJA HISTERIJE	262
ISTINA JE VODA DUBOKA	265
IVANKA NOVAK ŠKRABEC: „DIJETE MOJE“ (ulomak)	266
PRVI U HRVATSKOJ BIO JE J. NOVAK (veljača 1998.), PRIJE LELJAKA (2015.)	266
BISKUP KOŠIĆ U SNAŽNOJ HOMILIJI: KAKO JE MOGUĆE VELIČATI TAJ ZLOČINAČKI REŽIM, A PREZIRATI SVOJ NAROD	270
PROF. MIROSLAV BRANDT	271
NEVEN BUDAK: POVRŠNO I NEOPREZNO	273
KOMENTAR J. NOVAKA	273
KOMENTAR ČITATELJA	274
NERAVNOPRAVNA POLEMKA OKO JASENOVCA	273
JASENOVCEM NA OČUVANJU JUGOSLAVIJE – NEKAD – A DANAS SRBIJE	277
HANNAH ARENDT, ESTHER GITMAN, SLOBODAN LANG	281
IVO BANAC, TVRTKO JAKOVINA, HRVOJE KLASIĆ	282
POVJESNIČARI S FILOZOFSKOG OSUDILI POTPISNIKE PETICIJE „ZA DOM SPREMNI“	283
MIHAEL MIŠO MONTILJO (1928. – 2006.)	284
HRVATSKI TJEDNIK	285

JOSIP PEČARIĆ: BRANILI SMO STEPINCA, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	285
NAŠ KARDINAL ALOJZIJE STEPINAC DOBIO SVOJU ULICU U NEW YORKU	288
PISMO PREDSDJEDNICIMA	288
ZVONIMIR HODAK	288
JERUSALEM POST: „This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop now“ („Ovo sramotno ismijavanje Holokausta treba prestati odmah“)	289
DR. ANDRIJA HEBRANG	290
FAH IDIOTE ZA VELEPOSLANIKE	293
DR. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN	293
MLADEN PAVKOVIĆ: JADNI SU ONI KOJIMA JE GOLDSTEIN ETIČKI I MORALNI AUTORITET!	294
J. NOVAK: NENARODNI MINISTAR FUCHS	295
J. NOVAK: GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (1), (propade mu opus)	296
KOMENTARI ČITATELJA:	300
J. NOVAK: GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (2), (reakcije bole)	302
DR. LEA DAVID	303
DAVID McDONALD	304
IGOR VUKIĆ	305
DR. VLADIMIR GEIGER	306
DR. IVICA GRANIĆ	308
J. NOVAK: GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (3), (činjenice šokiraju Goldsteina)	309
GORDAN MALIĆ: JEDNO LOGIČNO UPOZORENJE S PITANJIMA	310
MARIO JAREB	311
J. NOVAK: BANKROT OBITELJSKOG BIZNISA „GOLDSTEIN D. O. O.“, (ROMAN LELJAK, SCENARIST I REDATELJ DOKUMENTARNOG FILMA: „MIT O JASENOVCU“)	312
J. NOVAK: PIONIRI IDEOLOŠKE MRŽNJE	318
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023., J. NOVAK: NEKOLIKO UZALUDNIH LAŽI	320
J. NOVAK: HAJKA NA HOS	322
J. NOVAK: VUKOVAR 1991.- 2023.	324
J. PEČARIĆ: PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE	

DOĆI NA RED, 2003.; Siniša Glavašević, studeni 1991.: „Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu“	325
Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.: „Pustite da prvo prođu Hrvati“.....	325
DETUĐMANIZACIJA I HDZ	326
IVAN ARALICA	326
ŽRTVE SU HRVATI U BIH	331
J. NOVAK: BIZANTINSKA POSLA	332
LILI BENČIK: OBLJETNICA SMRTI GENERALA SLOBODANA PRALJKA	333
JOSIP PEČARIĆ: ŠARAFČIGEROM I DALJE NA BRANITELJE ..	333
HOSOVCA SLAVKA, 91. U JASENOVCU, IZBOLI NOŽEVIMA 57 PUTA, ODVIJAČEM MU ISKOPALI OČI	334
J. NOVAK, MARKO JURIČ, DR. ANDRIJA HEBRANG	334
DAMIR PEŠORDA: ŠARAFČIGER	335
JEDNOM SLUGA UVIJEK SLUGA! JEDNOM IZDAJICA UVIJEK IZDAJICA!	335
UHIĆENJE U VUKOVARU ZBOG ZDS-A; UHIĆENJA ZBOG PJEVANJA DOMOLJUBNIH PJESAMA NA STADIONIMA	336
NA OVO SE NIJE TREBALO PRISTATI	336
BISKUP DR. SC. VLADO KOŠIĆ: ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	338
JOSIP PEČARIĆ: JEDAN E-MAIL SVIMA	338
JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024., PRVIH 236 UGLEDNIKA, DOMOLJUBA, BRANITELJA, INTELEKTUALACA I OBIČNIH HRVATA PODUPIRU DR. TOMISLAVA JONJIĆA	341
TOMISLAV JONJIĆ: ZA HRVATSKU NAŠIH POBJEDA! (svim sredstvima javnog priopćavanja)	341
LISTA JAVNE POTPORE PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI DR. SC. TOMISLAVA JONJIĆA (Zagreb, 21. rujna 2024.)	342
J. NOVAK: ZASTRAŠIVANJE NOVINARA	354
JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.; J. NOVAK, HRT PROTIV SVOJIH GLEDATELJA	357
DISKRIMINACIJA PREDSJEDNIČKIH KANDIDATA	361
J. NOVAK: WILD WILD WEST	364
OTVORENO PISMO DR. SC. TUGE TARLE	368
JOSIP PEČARIĆ: NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA DESNICA? (LISTA)	370
SLOBODAN NOVAK O HERCEGOVCIMA	377
J. NOVAK: NAJSVEČANIJE OBILJEŽENA	

STOGODIŠNJICA ROĐENJA	378
J. NOVAK: DP OSTAJE PD (PLENKOVIĆEVI DEČKI)	383
J. NOVAK: OLUJA SVIH OLUJA	386
DAVOR VELNIĆ	390
J. NOVAK: ZAŠTO DR. ŠOLA NEMA PRAVE ARGUMENTE?	391
J. NOVAK: IZIGRANI IZBORIMA, ZAROBLJENI REZULTATIMA	397
J. NOVAK: NISAM MOGAO ŠUTJETI	403
J. NOVAK: „NEPROČITANO PISMO“	407
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	408

UVOD

Veliko je zadovoljstvo poslije knjige o ocu napisati knjigu i o sinu. Otac je veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak, a sin također hrvatski književnik Javor Novak. Najveći kompliment koji neki književnik može dobiti dobio je Javor kada su njegovog oca optužili da objavljuje tekstove i to pod pseudonimom Javor Novak.

Javor Novak (Zagreb, 1956.), hrvatski je književnik, skiper, novinar i fotograf.

Životopis

Javor Novak rođen je u Zagrebu, 1956. godine. Objavljivao je putopise u pomorskoj periodici i na Radio Zagrebu (1984. – 1990.) te na Hrvatskom radiju (do 1995.). Na Drugom i Trećem programu Hrvatskoga radija uređivao je emisije s pomorskim i znanstvenim temama o Jadranu te s putopisima i esejima (do 2003.). Radio je i kao glavni urednik nautičkog magazina *Hrvatski skiper* te kao pomoćnik glavnog urednika i glavni urednik tjednika za kulturu *Hrvatsko slovo* gdje je objavljivao političku analitiku i putopise (1995. – 1998.). Putopise i priče piše i za književne časopise. Priče su mu objavljene i u knjigama više autora. Objavio je četiri autorske knjige te reportaže, razgovore, fotografije, prikaze knjiga te najčešće putopise i političku analitiku. Radio je kao dokumentarist na Hrvatskom radiju (2003.-2018.). Kao kolumnist surađivao je i na omrežnom portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća (www.hkv.hr) (od 2011.-2022.). Bio je i član upravnog odbora HKV-ea, a zatim piše za www.dragovoljac.com objavljujući političku analitiku i prikaze knjiga.

Članom je Društva hrvatskih književnika^[1] i Matice hrvatske.

Fotografija:

Javor Novak bavi se i fotografijom. Njegov antologijski portret oca, akademika Slobodana Novaka, objavljen je na naslovnici očeve knjige *Digresije*. Godine 2017. održao je svoju prvu samostalnu izložbu portretnih fotografija "Moja prva samostalna", u izlogu Knjižnice i čitaonice Bogdana Ogrizovića u središtu Zagreba a u izboru i predgovoru akademika Tonka Maroevića.

Odlikovanje:

- 1996.: Za njegov novinarski rad odlikovao ga je prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića.
-

Javor Novak do sada je objavio:

Knjige:

- *Da sam imao Hrvatsku*, ur. Nenad Piskač, "CC MARKETING", Zagreb, 2003.
- *Dosanjani Jadran: plovidbe od Savudrijske vale do Lokruma: zbirka jedriličarskih putopisa*, ur. Tonko Maroević, fotografije: Ivan Pravadovski-Ico, Ivo Pervan, "Sveučilišna knjižara d.o.o.", Zagreb, 2007.
- *Beogradska Hrvatska: tekstovi u izboru Davora Dijanovića objavljeni u Hrvatskom slovu i na Portalu HKV-a*, ur. Davor Dijanović, "Vidici d.o.o.", Zagreb, 2015.
- *San u zavičaju (sjećanja na oca)*, ur. Damir Mikuličić, "Izvori d.o.o.", Zagreb, 2023.

Priče, putopisi:

- *Ukopani u jugu*, priča, jedriličarski putopis, *Forum*, 2000.
- *Novi rođendan*, brakorazvodne priče, "Forum", 2001.
- *Klinč s nemajkom u zoni istine*, brakorazvodne priče,

Forum, 2002.

- *Treba imati greben*, kratka priča, *Vjesnik*, 2002.
- *Ćuvita*, priča, jedriličarski putopis, u: *Sve priče: antologija nepoznatih autora*, zbornik autora kratkih priča, (priredio Ivan Sršen) "Informator, Centar za istraživanje i promicanje urbane kulture", Zagreb, 2003.
- *Sekstant*, kratka priča, *Večernji list*, 2003.
- *Quadrifora*, priča, jedriličarski putopis, *Forum*, 2003.
- *Šuljanje tjesnacem*, priča, jedriličarski putopis, *Republika*, 2005.
- *Tvrdomješnjak*, priča, jedriličarski putopis, *Forum*, 2006.
- *Iscrpljen i sretan*, priča, putopis podmorjem, *Republika*, 2007.
- *Spas u mandraču*, priča, jedriličarski putopis, *Književna Rijeka*, 2007.
- *Klinč s nemajkom*, brakorazvodne priče, *Forum*, 2009.
- *Gitta Adriatica*, priča, jedriličarski putopis, u: *Jadranski arhipelag priča priče*, knjiga je zbirka 20 autora, "Algoritam" i "Basic production", Zagreb, 2010.
- *Gitta Adriatica*, priča, jedriličarski putopis, u: *The Adriatic Archipelago Telling Tales*, knjiga je zbirka 20 autora, prijevod na engleski Stipe Grgas, "Hydrographic Institute of the Republic of Croatia" i "Algoritam d.o.o.", Zagreb, 2010.
- *I zimi... i s proljećem*, priča, jedriličarski putopis, *Književna Rijeka*, 2011.
- *Divojkama je lako* (priča) *Vijenac* 2025.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Javor_Novak

Moj prvi publicistički tekst objavljen je u *Hrvatskom slovu* i bio

je to komentar jednog Javorovog teksta. Javor Novak je tada bio zamjenik glavnog urednika velikog hrvatskog književnika i domoljuba Dubravka Horvatića o kome sam napisao knjigu: Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>

Zato mi je posebno drag Novakov komentar o mom publicističkom radu:

Zahvaljujem poštovanom akademiku Pečariću što se ovako svojski i utemeljeno bavi i bori s tvorcima pravoslavnih laži. Oni još nisu shvatili da im njihove šugoslavije više nema. Time više nemaju ni monopol nad povijesnim "istinama", time ne mogu ni krivotvoriti žrtve Jasenovca a prešućivati svoju Judenfrei Srbiju, izložbu maraka koja vrijeđa Židove (vidi Ljubica Štefan: "Srpska pravoslavna crkva i fašizam"). Tako s njima treba samo argumentima!

Napisao ga je na Facebooku kada sam nedavno i tamo objavio moje sučeljavanje s osnivačem i prvim ravnateljem Muzeja genocida u Beogradu dr. Milanom Bulajićem na radiju „Slobodna Europa“ iz Praga, a u povodu objavljivanja moje prve publicističke knjige: J. Pečarić, “Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima”, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Tekstovi u knjizi nisu poredani kronološki već po temama. Kako ovdje dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima spominjem ili ih je napisao sam Javor jasno je da će prva tema biti mit o Jasenovcu.

Akademik Josip Pečarić

DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ĆULIBRK

U borbi za ostanak službene brojke žrtava u Jasenovcu koju sam odavno nazvao „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“ koju su do nedavno branili u RH oni koje je Igor Vukić nazvao Jasenovačkim mitomanima nasuprot onih u Srbiji koje je nazvao Jasenovačkim mitomanijacima, oni zastupaju brojku za

idiote po kojoj je više ubijeno u Jasenovcu nego u cijeloj nekadašnjoj Jugoslaviji. Sada se Jasenovačkim mitomanima pridružio i Episkop Pakračko-Slavonski Jovan Ćulibrk.

<https://bezcenzure.hr/vlad/rat-između-jasenovackih-mitomana-i-mitomanijaka/>

Ivo Drobilica potporu dobiva i na HTV-u:

JAVOR NOVAK

**HRT 4 - ROMANO BOLKOVIĆ – „1 NA 1“:
EPISKOP PAKRAČKO-SLAVONSKI JOVAN ĆULIBRK**

03. listopad 2023.

Zadržat ću se na samo četiri točke tog razgovora u studiju, koje su najvažnije, a ostalo donosim kroz crtice uz odgledano pravoslavno krasoslovlje.

Doajen istraživanja je Juda Bauer (97 god.) „najveći živući stručnjak za Holokaust“ iz Praga. On je napisao: „Jasenovac je, ako ništa drugo, bio suroviji od svojih nacističkih parnjaka“ Bolković dodaje: „po svireposti ubijanja“,

O blaženiku i kardinalu i mučeniku Stepincu: episkop Jovan ga vezuje negativno asocirajući uz izraelske optužbe upućivane papi Piu XII-om.

I nigdje u cijeloj emisiji ni Hrvatskog instituta za povijest, Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, i nigdje prof. dr. sc. Vladimira Geigera, nigdje radova Stipe Pilića i Blanke Matković, nigdje Vukića, nigdje knjigâ Romana Leljka... ali nigdje ni Hrvatskog obrambenog rata, niti naravno, krivaca za njega.

Idemo redom:

1. Kako se starom provjerenom bizantinskom tehnikom dijeli ono što je njima važno od onoga što im nije, a moglo bi ići niz dlaku katolicima? Episkopu pakračko-slavonskom Jovanu Ćulibrku za tu

svrhu poslužio je dr. sc. Gideon Greif. Tko je taj pročetnički, kupljeni gospodin?

„Neki od najpoznatijih izraelskih povjesničara javno su upozorili da njihov uvaženi kolega Gideon Greif lažno preuveličava broj žrtava Jasenovca, i to radi pod utjecajem Srbije. Gideon Greif je stručnjak za problematiku holokausta i Auschwitzta, koji se zadnjih godina spetljao s Aleksandrom Vučićem i Miloradom Dodikom i postao revizionist, koji negira Srebrenicu, a usput širi priče o 700.000 žrtava Jasenovca, zbog čega su ga kritizirali ozbiljni povjesničari...“ (...) „Utjecajni izraelski dnevni list Haaretz objavio je opširan članak: 'Izraelski povjesničar optužen za izbjeljivanje Srebrenice sada se suočava s optužbama za iskrivljavanje holokausta' (Samuel Sokol)“. Da je Greif-ovu „procjenu“ jasenovačkih žrtava diskreditirala moderna znanost, rekao je u listu Haaretz i povjesničar Yad Vashema, Rob Rozett, dok je Ernest Herzog, direktor operacija Svjetskog židovskog kongresa, zaključio da je "Greif završio na krivoj strani povijesti". I još: Emil Kerenji, znanstvenik iz Memorijalnog muzeja holokausta Sjedinjenih Država, rekao je da je u hrvatskom logoru ubijeno između 77.000 i 99.000 ljudi. Haaretzov tekst je važan jer su izraelski historičari decidirano osporili laži iz Beograda.

Može li dakle episkop Ćulibrk braniti Greif-a? Naravno ne može, isti je već tako i onako pao i to vrlo tvrdo i nepovratno. Naivci će reći kako se osudom Greifa episkop Ćulibrk zamjerio SPC-vi i pokazao iznimnu toleranciju i razum spram brojenja žrtava u Jasenovcu te oko muslimanskih žrtava srbijanskog pokolja u Srebrenici.

2. Međutim, ovdje je riječ o dvostranoj smicalici: mi vama nekakvog Greifa i već srbski odavno neobranjivu Srebrenicu te suludu jasenovačku cifru od 700.000 (koja i onako nije više održiva), a vi nama svog „kapitalca“: dr. sc. Esther Gitman. Ženu koja je svijetu i Židovima otvorila oči o stvarnoj prirodi logora Jasenovac te posebno o prešućenom djelovanju mučenika i blaženika i kardinala Alojzija Stepinca.

Kako će to jednim udarcem potkrijepiti? Kako bizantinski misli

da to može: i ismijati Gitmanovu i potopiti kardinala Stepinca? Izlizanim tvrdnjama i optužbama koje godinama upućuju iz Izraela o navodno sumnjivoj ulozi pape Pia XII-og za trajanja II sv. rata.

Episkop Jovan ismijava dr. Gideon Greif-a, koji je doista svjetski kompromitiran ali podlo lijepi njegovu kompromitaciju uglednoj dr. Esther Gitman. O njima u đutire govori u kontekstu "onih koji su se okoristili ili afirmirali na holokaustu"!

Navodim neke od crtica uz gledanje ove emisije: episkop je već drugi put u Bolkovićevoj „1 na 1“, Bolković je čekao „pogodan“ trenutak; o „projektu“ dr. Esther Gitman govori kao o pandan-projektu onom dr Greif-a (bizantinska logika: jedan vaš, jedan naš); episkop Jovan napada Esther Gitman, ali (uzaludno) hvali Ivu Goldsteina; „naš jezik“ kaže Jovan, a Bolković uopće ne reagira na tu provokaciju; do 11-te minute Bolković već tri puta podilazi gostu, episkopu Jovanu; upitan je i sam doktorat E. Gitman, ismijava ga. No, koliko se masno zaigrao najbolje govori činjenica da episkop očito pojma nema tko je bio mentor na doktoratu Esther Gitman: pa to je bio njegov miljenik Ivo Goldstein! Prvo je episkopu Jovanu jedan auktor doajen istraživanja o holokaustu, pa drugi, pa treći, pa mu je i četvrti (njegov profesor) također doajen holokaust-istraživanja – sve sami neprikosnoveni doajeni...

3. Episkop Jovan rado citira „doajena“ Judu Bauera... ali što je okrutnije od „tuširanja“ u plinskim nacističkim komorama? Što je okrutnije od masovnog spaljivanja živih ljudi u nacističkim koncentracijskim logorima i pećima? Što je okrutnije od tuširanja Židova plinom u beogradskim kombijima „dušegupkama“?? Što je okrutnije nego proglašavati Srbiju „Juden frei“, tiskati protu-židovske marke i izložbom se na sve to još i hvaliti!? Nije li sve to izostalo u Jasenovcu? Koji je, piše Bauer, a s ponosom citira episkop Jovan: „bio suroviji od svojih nacističkih parnjaka“?? I još tome dodaje Bolković: „po svireposti ubijanja“.

Crtica: episkop upravo odlazi u Rim na konferenciju o papi Piju XII-om. Je li to taj „pogodan“ trenutak koji je sa svojom emisijom čekao Bolković?

Usput: episkop Jovan također kuje u zvijezde izraelskog vojnog

historiografa Creveld-a te se zgraža što njegov navodno glasoviti doktorat o Jugoslaviji nikada nije preveden u Jugoslaviji. No točnije, riječ je o knjizi i nekadašnjem doktoratu. Drugo, Martin Levi van Creveld (1946.) ima jedno jedino djelo naslovljeno s Jugoslavija, nijedno s Jasenovac. Zar je sve tako jednostavno i dade se opisati tek u jednoj knjizi? Riječ je o naslovu kojem je tema Hitler: „Hitler's Strategy 1940–1941: the Balkan Clue“ („balkanski trag“) i veliko je pitanje koliko se auktor u toj knjizi uopće dotiče i analizira Jasenovac. Drugi mu je naslov, ali isti. To je onaj izvorni doktorat, ponovno s temom Hitlera ali i Grčke ali i Jugoslavije: „Greece and Yugoslavia in Hitler's strategy, 1940–1941“. I samo i jedino to. U auktorovu široku opusu, u moru od čak 33 knjige!

Imamo znači osnove reći kako se episkop Jovan služi zvučnim autorskim imenima kojima pridaje povijesni međunarodni značaj samo zato što su oni mlin na srbskoj vodi. Zato on kaže: „Jasenovac je demonsko mjesto“. Jasenovac ne treba braniti ali treba istinu sagledati u kontekstu II sv. rata, treba ga gledati u kontekstu okolnih zemalja i svih zemalja Europe koje su bile Hitlerovi kvislinzi i u okviru situacije u staroj Jugoslaviji i u ratnoj Srbiji. Treba se dotaći i Hrvatskog obrambenog rata gdje su Srbi već po tko zna koji put krenuli kamama na svoje susjede. Istraživati, istraživati, istraživati, a ne strahovati od toga, ne zabranjivati nova istraživanja. To je, između ostaloga i sumnjivo...

4. Ako je sve to tako čisto, o papi Piu XII-om, što se čekalo čak 80 godina? Ako postoje povjesničari koji mogu dokazati (inače sasvim budalastu tvrdnju) da je kardinal Stepinac „mogao učiniti više“ onda na sunce s tim! A ne kao što episkop Jovan, podrugljivo nasmijan, praveći se mudar, insinuira rečenicom: „dobar sin svoga oca“ (pape Pia XII-og). I nada se kako će SPC postići da padne papa Pio XII jer tada navodno pada i kardinal Stepinac i cijela katolička crkva za vrijeme II sv. rata.

Kakva je to zatim protu-židovska logika: jest, kardinal Stepinac spasio je mnogo židovskih života ali mogao je i više? Zar nam nije dobro poznata ona stara židovska poslovice: tko je spasio jedan ljudski život, spasio je svijet?

Zatim, episkop je Jovan zadovoljan razgovorima dviju strana o kardinalu Stepincu. Pa naravno da episkop likuje, kad je papa Franjo odbio proglasiti blaženika Stepinca svecem i de facto je zacementirao razgovore jer je u njih pozvao SPC! Oni su ti koji nama katolicima trebaju odobriti koga ćemo mi slaviti kao našeg sveca!?

A da li papu Franju možda zanima ova istina: koga je sve rehabilitirala ili odlikovala Srpska pravoslavna crkva od teških ratnih zločinaca osuđenih i u Titovoj Jugoslaviji (Mihailović) i pred Haškim sudom (vojvoda Šešelj). Je li papa istom logikom, pozvao i vrh katoličke crkve da zajedno odlučuju o tim slučajevima otvorenog pristajanja SPC uz ratna zločinstva i uz teške ratne zločince i ubojice? Kako to da nije? Ako vrijedi Regnum regno non praescribit leges, onda što rade predstavnici SPC u Vatikanu na temu Stepinca ili pape Pia XII?

Ako su to tako veliki povjesničari, koji su napisali svjetska djela o Jasenovcu, zašto se Srbi i hrvatski kvazi povjesničari upinju na stražnje noge već desetljećima: nikako ne istraživati Jasenovac, ni s nikakvim svjetskim komisijama, ništa ne otkopavati! I sam episkop Jovan kaže kako oni imaju jako puno dokumentacije o Jasenovcu, pa ne razumijem onda zašto se tako grozničavo svi ti etno biznismeni bune protiv sveobuhvatnog istraživanja?? Da im ne bi propao cjeloživotni obrt? Da se ne sazna puna istina? Da četnici i velikosrbi na čelu sa SPC, ne izgube glavni adut povijesnog ucjenjivanja i ocrnjivanja Hrvata i Hrvatske?

Crtica: Bolković konfabulira kako Hrvati imaju predrasude te da „želimo živjeti u našim predrasudama“. A koje su one? Kako podlo insinuira. Mi upravo baš naglašavamo važnost istraživanja Jasenovca i provodimo ih prema svim dostupnim povijesnim dokumentima. Kakve dakle predrasude? Njima se kao alatima ucjenjivanja služe velikosrbi i četnici te trabunjaju o 700.000 do milijun žrtava. Svaki put kad im to (za unutarnju uporabu) zatreba. Rat u Ukrajini je bratoubilački ili apokaliptički, kaže episkop, a Bolković šuti ko' zaliven. Pa njih dvojica zatim raspredaju o „pulsu svijeta“ ništa manje!

ponovno ulizivanje voditelja

Nekakve usilne simpatije voditelj nam tijekom emisije s episkopom Jovanom šalje zapravo stalno, a na kraju emisije to je učinio još i s jednim estonskim skladateljem (Arvo Pärt, 1935.). Nisu nam doduše rekli, iako je riječ o najizvođenijem auktoru svojevremeno u svijetu i njegovu sukobu sa Sovjetskom Rusijom, da se on godine 1972. u svojoj 37-oj godini čudesno preobratio iz luteranstva na pravoslavlje i to nakon što se vjenčao za svoju drugu suprugu Noru. Zato episkop vapi za druženjem s Pärtom, uz večericu.

i na kraju emisije - vrlo ulizivački Bolković

Što je ovakvom emisijom „dostigao“ Romano Bolković? Osim što se ponašao dodvornički, dao je riječ pravoslavlju da nas dodatno i opetovano obmanjuje; da nam se pravi obrazovano i učeno; da nas „zamajava“ velikim svjetskim imenima; da nam ponovno propisuje što mi trebamo, a što ne; da nam se ruga s našim povijesnim auktorima i blaženikom Alojzijem Stepincem; da nam se prkosno ceri u lice i govori: nećete bez nas (ništa bez nas) nikada nećete kardinala Stepinca proglasiti svetim. U jednoj rečenici: Bolković im stupidno, a vrlo radosno poklanja metke kojima će nas oni (sve) opet gađati.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/36823-javor-novak-hrt-4-romano-bolkovic-1-na-1-episkop-pakracko-slavonski-jovan-culibrk>

Ponovimo slijedeću rečenicu hrvatskog književnika i kolumnista Javora Novaka:

Kakva je to zatim protu-židovska logika: jest, kardinal Stepinac spasio je mnogo židovskih života ali mogao je i više. Zar nam nije dobro poznata ona stara židovska poslovice: tko je spasio jedan ljudski život, spasio je svijet?

Sve je jasno. Sjetimo se samo sličnog ponašanja HRT-a i našeg otvorenog pisma PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA koje su 21. ožujka 2021. potpisali: general bojnik Ivan Tolj, general bojnik Ivan

Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, pričuvni general, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak i akademik Josip Pečarić.

Pismo je objavljeno u poglavlju „Srpski svet“ knjige J. Pečarića: ”General Ivan Tolj”, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

Sada su Čulibrka pozvali u emisiju kod Bolkovića, a tada Drobilicu kod Stankovića. Reagirali smo novim pismom koje je dano i u knjizi.

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u (tekst peticije)

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove “bratstva-jedinstva”.

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom

informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje da se vrlo često mogu čuti uvrjedljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se

Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

Prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021., Zagreb. U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru Ivan Tolj
 general bojnik u miru Ivan Kapular
 admiral u miru Davor Domazet Lošo
 prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
 prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
 akademik Josip Pečarić

Potpisnici su:

dr. Miroslav Aberle
 prof. dr. sc. Neda Aberle
 Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
 Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
 Kata Andrijević
 Anton Antolović, Zagreb
 Dragica Antolović, Zagreb
 Helena Antolović, Zadar
 Lovro Antolović, Zadar
 Martina Antolović, Zagreb
 prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
 akademik Ivan Aralica
 dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
 don Miljenko Babić
 Ante Babić, dipl. ecc.
 Damir Babić, Borovo Naselje
 Iva Babić, dipl. teolog
 Ivana Babić, prof.
 Marijan Babić, dipl. ecc.
 Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
 Mila Babić, mr. iur.
 Nevenka Babić
 Ilija Bagarić, dr. med.

Ante Bajlović, Zagreb
Josip Bajlović, Zagreb
Magdalena Bajlović, Zagreb
Marcelino Bajlović, Zagreb
Mario Bajlović, Zagreb
Martin /Ivo/ Baković
Zrinka /Marijan/ Baković
Ivan Banožić, Vinkovci
Marko Baotic, Work Preparation Manager
mag. iur. Ante Baraba
Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
Tomislav Baričević, župnik
Ivan Barić
Ana Barišić, V. Gorica
Ankica Barišić, Poljska
Ante Barišić, Poljska
Ivica Barišić, Poljska
Mateja Barišić, Poljska
Miro Bartulica, Zagreb
Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastavnica
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala
Hrvatsko nebo
Nikola Bašić pisac, Vis
prof. Tomislav Batinić, Sarajevo
dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
Joan Beram, St Ives, NSW Australia
Tomislav Beram, Sydney, Australia
Davor Bergam, Dubrovnik
Pasko Bete, Dubrovnik
Mate Bilić, Zagreb
Josip Bilić Prcić, odvjetnik

Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. Prava
dr. sc. Ante Birin, povjesničar
Anica Bobetić, Zagreb
Tomislav Bolanča, Zadar
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Dragan Bosanac, Borovo Naselje
Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik
HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW,
Njemačka
Emilija Britčević, Split
Mladen Britčević, Split
general dr Kornelije Brkić
Ana Bulaja
Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
Josipa Bulaja
Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
Mara Bulaja
Marko Bulaja
Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
Matija Bulaja
Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
dr. sc. Miljenko Buljac
Adolf Buntić, Zagreb
Ana-Marija Buntić, Zagreb
Dubravka Buntić, Zagreb
Matej Buntić, Zagreb
Nika Buntić, Zagreb
Jadranka Burazin, prof., Split
Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split

dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
Anđelko Burilo, Zagreb
Valentin Burilo, Vukovar
Mario Butigan, Nuštar
brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Milan Ciliga, dipl. ing. el.
Petar Cvitanušić, Zagreb
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
general Mile Ćuk
Iljko Ćurić, Zagreb
Ivo Ćurić, Zagreb
Ana Ćurković, Zagreb
Ante Ćurković, Zagreb
Danijela Ćurković, Zagreb
Dijana Ćurković, Zagreb
Ivan Ćurković, Zagreb
Ivana Ćurković, Zagreb
Marko Ćurković, Zagreb
Petar Ćurković, Zagreb
Tihomir Ćurković, Zagreb
Jelena Ćurković Zagreb
Tomislav Ćurković, Zagreb
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
Brane Čavar, Zagreb
Jozo Čavar, Vinkovci
Marinko Čavka, Knin
prim. Jasna Čepin Bogović, dr. med.
don Lazar Čibarić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
Ante Čirko, Unna
prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split

Željko Čorak, Borovo Naselje
Florijan Čulina, Zagreb
Ante Čulo, Sv. Nedjelja
Božo Čulo, Sv. Nedjelja
Fran Čulo, Sv. Nedjelja
Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
Josip Čulo, Sv. Nedjelja
Luka Čulo, Sv. Nedjelja
Marija Čulo, Sv. Nedjelja
Mate Čulo, Sv. Nedjelja
Melita Čulo, Sv. Nedjelja
Petra Čulo, Sv. Nedjelja
prof. dr. sc. Vera Čuljak
Srećko Čuljak
dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
Ivica Daničić, Borovo naselje
mr. sc. Mladen Deletis
Diana Delonga
Franko Delonga
Ivo Delonga
Jadranka Delonga
Marina Delonga
Marko Delonga
Alen Distler, Borovo Naselje
Dragica Distler, Borovo Naselje
Ivan Distler, Borovo Naselje
Tihomir Distler, Borovo Naselje
Mario Divić, Imotski
Željko Dokonal, Borovo Naselje
admiral Davor Domazet Lošo
Zvonimir R. Došen, Kanada
dr. sc. Miro Dorešić
Zdenka Dorinko, Melbourne
Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika

Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
Tomislav Dudić, Vukovar
Malkica Dugeč, književnica
Stipe Ćipa Dukić, katolički svećenik
Viktor Dukić
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
Jela Dužnović
Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
Ljubomir Đukić, Vinkovci
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka,
Karlobag
Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
Adrijana Franjkić, Knin
Tomás Frkovic, Argentina
Stjepan Furdek, Sydney, Australia
Helena Galjer, Dubrovnik
Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
Željko Galinović, Vinkovci
Zdravko Gavran, književnik
Gordana Gavranović, Borovo Naselje
Josip Gavranović, Borovo Naselje
Petar Gelo, Melbourne
Ivica Gilić, Borovo Naselje
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
Branko Govedarica, Dubrovnik
Violeta Grdić, Vukovar
Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja
Jastrebarsko
Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci
branitelji Vukovara
Matija Grgat

Ivica Grgić, Osijek
Vinko Grgić, prof.
Nikša Grljević, Dubrovnik
Ruža Grozdanić, Zagreb
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog društva političkih
zatvorenika,
professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
Anđelka Gverić, Zadar
Mile Gverić, Zadar
Ivica Hapan, Dubrovnik
Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
Branko Haubrich
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
Davor Hitri, Borovo Naselje
Stjepan Hodak, Sesvete
Željko Hodak, Borovo Naselje
Dragana Horg, Borovo Naselje
Vesna Horg, Borovo Naselje
Štef Horvat, Borovo Naselje
Krunoslav /Marijan/ Horvatić
Marija /Mato/ Horvatić
Marijan / Ivan/ Horvatić
Albin Horvatiček, književnik
Ivan Hovanjec, Vinkovci
Branko Hrkač, sam. umjetnik
Josip Hrkač, Borovo Naselje
Ivan Hrvoić, Kanada
Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
Jure Ivančić
Dubravko Ivanković, Vukovar
msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna
Slavonija, Sunja 91-92.
Mile Ivezic, Chicago
Zlata Ivezic, Chicago

Melita Obeid Ivezic, Chicago
David Ivić
Alen Jakumetović, Borovo Naselje
general Ante Jelavić
Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
dr. sc. Marko Jerčinović
Marko Jovanović, Dubrovnik
Snježana Jukić, Zagreb
mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
Barbara Jurić
Filip Jurić
Luka Jurić
Željko Jurić
Ante Jurilj, Borovo naselje
Janja Jurišić, Frankfurt
don Anđelko Kaćunko
Zaviša Kačić, prof.
Robert Kajfeš, Nova Gradiška
Branko Kalebić, Zagreb
Zlatko Kamen, Borovo Naselje
general Ivan Kapular, Zagreb
Edvina Maras Karačić, dr. med.
Mirko Karačić, dr. med.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
akademik Andrija Kaštelan
Ivo Kedi, Virovitica
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
Nikola Knez, filmski redatelj
Mile Kokan, Split
Ante Kokotović, Penrith, Australia
Stipe Kokotović, Penrith, Australia
pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje

Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
prof. dr. sc. Ivan Kordić
mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
Ante Kovač, Split
Davor Kovačević, Tomislavgrad
Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
Mile Kožul, Zagreb
akademik Kuzma Kovačić
Mate Krajina, novinar
Zdenko Kraljević, Zagreb
Marija Krasnec Oršolić, Munchen
Zlatko Krasnec, Vukovar
Marijana Križan, Zagreb
Mirjana Kutle
general Marinko Krešić
Luka Krilić, povratnik iz iseljništva
Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
fra Ante Kukavica
brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
Milan Kurilj, Rijeka
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ilij Kuzman
Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
pukovnik Ivan Kvesić
Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
Dragica Ledenko, Rijeka
Šime Letina
Josip Livasić, Sv. Nedjelja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja

Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
Helena Lovrić
Ivana Lovrić
Marija Lovrić
Petar Lovrić
Zdravko Lozar, Berlin
Anda Luburic
Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Marija Lukić, Velika Kopanica
Josip Lulić, Nova Gradiška
Božo Ljubić, Karlobag
Mira Magaš, umirovljenica
doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
Diana Majhen
mr. Hrvoje Majhen
Marijan Majić
Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
Vesna Maletić
Mijo Maljković, inovator, Požega
mr. sc. Ivan Mance, Zagreb
Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
Jasna Mandić, Zagreb
Krešimir Mandić, Zagreb
Zdravko Mandić, Zagreb
Radoslav Marić, MD
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
Hrvoje Markasović, Vinkovci
Verica Marković, Vukovar

general Mladen Markač, Zagreb
brigadir, Ivan Markešić
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng
Josip Maršić
Tonko Martinis
Goran Marunček, Vinkovci
Verica Marunček, Vinkovci
Zoran Marunček, Vinkovci
Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
Maro Masle, Dubrovnik
Mario Matančević, Borovo Naselje
Hrvoje Mateša
Josip Mateša, Vodice
Vedran Matić, Borovo Naselje
Ante Matić, Borovo Naselje
Ante Matijević, Split
Franjo Matošević, Zagreb
Cecilija Matuško
Goran Mazić, Dubrovnik
Berislav Medić, Vinkovci
mr. sc. Božo Medić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
Mike Ivan Mikec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
Ljerka Milas, prof.
Zvonko Milas, Zagreb
Drago Miota, Virovitica
Marija Miota, Virovitica
Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
Marija Modrić, Zagreb
Marica Morić, Split

Anda Mrđen, Borovo Naselje
Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
Marin Mrđen, Borovo Naselje
Igor Naletilić, Borovo Naselje
Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
Danka Nemanic
prof. dr. sc. Milan Nosić
Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora
HKV-a
Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
Oreč Željko, Zagreb
Ivica Orešković, Zagreb
Josip Osrečki, Vinkovci
Mario Marcos Ostojić
Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
Snježana Patko, Vukovar
dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
Milan Pavich Vukina, Lukovčak
mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
Mladen Pavković, novinar i publicist
Vladimir Pavletić, Generalski Stol
prof. dr. sc. Davor Pavuna
Ankica Pečarić, prof.
akademik Josip Pečarić
Dragutin Pećek, Zagreb
Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
Miroslav Penava, Požega
Željko Penava, Molvice
Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
Anto Periša
Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
dr. sc. Damir Pešorda, književnik

Alojzije Petracic, umirovljenik
Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
Ivan Petrović, Borovo Naselje
Marinko Pezer, Zagreb
Stipo Pilić, prof.
Silvio Pinter, Vinkovci
Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
Nenad Piskač, književnik
Mile Pletikosa, P. Eng.
Katica Plišić, Bern
Miljenko Plišić, Bern
Ivo Poljak
Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
Siniša Posarić, književnik
general Ivica Primorac
Vera Primorac, književnica
Mladen Prkačin, HRVI, Solin
prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
Silvija Pršlja, Zagreb
mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
Ivo Radman, Velika Gorica
pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
Marko Radoš, Zagreb
Ante Rakić
prim. Miljenko Raos, dr. med.
brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
Ante Rašić, Osijek
Pero Rašić, Borovo Naselje
dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša

Branko Reić, dipl. ing. građ.
Danijel Rimac, Borovo Naselje
Antun Rom, Glina
Josip Romić, Nova Gradiška
general Renato Romić, Virovitica
Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
Zorica Rukavina, prof., Zagreb
prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
Ivica Rupčić, Vinkovci
Iva Sablić, Borovo Naselje
Zoran Sablić, Borovo Naselje
dr. rer. soc. oec. Blaženko Segmanović
Marija Senjić, Sesvete
Niko Senjić, Sesvete
Velimir Slavić, Vinkovci
dr. sc. Goran Slipac, Zagreb
Marija Skender, Sydney, Australia
Josip Skender, Sydney, Australia
Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
mr. sc. Marina Skrobica
Dubravka Smiljan
Ivica Smiljan
Davorin Smokrović
Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
Željko Soldo inž. el., Zagreb
prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
Damir Stahor, Dubrovnik
Mirko Strabic

Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
 dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
 Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro
 Accounting business Toronto
 Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University
 of Toronto, Faculty of Education
 Zoran Strmota, Vinkovci
 Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
 Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
 Jagoda Šećer, Split
 Stjepan Šešelj, književnik
 Ilija Šikić, pjesnik
 general Željko Šiljeg, Zagreb
 Dobroslav Šimović, dipl. iur.
 Mario Škegro, Ivankovo
 Dipl. ing. Ivica Škiljo
 Ivan Šmit, Borovo Naselje
 mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
 Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
 Zoran Šorli, Vinkovci
 Nikola Štedul
 st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
 Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
 Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
 Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u
 Zagrebu
 Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
 dr. sc. Marko Tokić, Mostar
 Benjamin Tolić, filozof i publicist
 general Žarko Tole, Split
 general Ivan Tolj, književnik
 Josip Tolj, mag. iur., odvjetnički vježbenik
 Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
 Mato Toman, Bjelovar
 Alen Tomašević, Dubrovnik

Rudi Tomić
Danijel Tordinac, Borovo Naselje
Goran Trdin, Osijek
Damir Tučkar, dipl. inž.
Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
Vera Uglešić, prof.
Ivan Valek, arhitekt
Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
Đuro Vidmarović, prof.
Paula Viher, Križevci
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
Margarita Vrbanović, prof.
Stjepan Vrbanović
Domagoj Vrčak, Zagreb
Krešo Vujević
Antonio Vukan, Borovo Naselje
Danijel Vukasović, Dubrovnik
Ivan Vukić
Krešimir Vukić
Marija Vukić
Tomislav Vuković, novinar
Ante Vukušić, Dubrovnik
Darko Vukušić, Dubrovnik
Mirjana Vrsalović, mag. farm.
Miljenko Zadro, Borovo Naselje
Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
Ana Zeko, Baška Voda
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
Darko Zlodi, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
Zlatko Zubković, Vinkovci
mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
Ana Žanić, Vinkovci
Nikša Žarak, Dubrovnik
Kata Žarko, S. Kraljevec
Marko Žarko, S. Kraljevec
Nediljko Žarko, S. Kraljevec

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/27/peticija-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-hrt-u/>

<https://direktno.hr/direkt/ne-odustaju-hrvatski-general-i-akademici-ponovno-se-oglasili-hrt-se-oglusio-na-nase-pismo-potpisite-peticiju-za-smjenu-nikolica-zbog-porfirija-227827/>

<https://kamenjar.com/preko-pet-stotina-uglednika-zahtjeva-kadrovske-smjene-na-htv-u/>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/akademici-i-general-ne-odustaju-peticijom-traze-smjene-nikolica-i-stankovica/>

<http://www.brotnjo.info/2021/03/27/zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-htv-u/>

<https://hrvatska-danas.com/2021/03/28/razlozi-peticije-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-hrt-u-memorandum-2-srpski-svet-na-djelu/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/inicijative/36258-obavijest-javnost-o-peticiji-za-kadrovskim-smjenama-na-hrt-u.html>

<https://viktimologija.com.hr/wp/trazenje-odgovornosti-od-hrt-a/>

5. ožujka 2021. uslijedila je:

**GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA
ZA UTVRĐIVANJE ODGOVORNOSTI NA HRT-U.**

Nositelji su bili: Davor Domazet Lošo, admiral u miru, Zdravko Gavran, književnik, Dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, Ivan Kapular, general bojnik u miru, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, Josip Pečarić, akademik i Ivan Tolj, general bojnik u miru.

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/09/predstavka-nadzornim-tijelima-hrvatske-radiotelevizije/>

<https://direktno.hr/direkt/hrt-nastavio-ignorirati-hrvatske-generale-i-ostale-uglednike-oni-mu-porucili-mi-od-svojih-zahtijevanja-necemo-odustati-228976/>

<https://kamenjar.com/inicijativa-za-utvrdivanje-odgovornosti-na-hrt-u-mi-od-svojih-zahtijevanja-necemo-odustati/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrt-nastavio-ignorirati-peticiju-hrvatskih-general-a-i-uglednika-oni-uzvratili-necemo-odustati>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/magazin/13-tv/59639-predstavka-nadzornim-tijelima-hrvatske-radiotelevizije>

Zatim je 21. travnja 2021. išla i

PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/21/gradanska-drzavljanska-inicijativa-za-utvrdivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

<https://direktno.hr/direkt/hrvatski-generali-i-uglednici-zbog-ignoriranja-od-strane-hrt-i-hina-e-pisali-jandrokovicu-230216/>

<https://narod.hr/hrvatska/predstavka-o-protunacionalnom-djelovanju-hrt-a-i-hina-e-upucena-hrvatskom-saboru>

<https://www.dnevnik.ba/vijesti/hrvatski-general-i-uglednici-pisali-jandrokovicu-hrt-i-hina-protunacionalno-djeluju-2606881/>

<https://www.hop.com.hr/2021/04/23/hrt-saborska-vecina-stali-uz-procetničku-spc-nakon-pisma-admirala-general-a-akademika-doktora-protiv-govora-porfirija-na-hrt-u/>

<https://demosmedia.hr/2021/04/22/sto-pise-u-gradanskoj-drzavljanjskoj-inicijativi-za-utvrđivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

U knjizi o generalu Tolju postoji još niz tekstova u kojima se spominje uloga Iva Drobilice:

PISMO OBITELJI TUĐMAN

MLADEN PAVKOVIĆ, OPET NAM JE GOLDSTEIN ZAGADIO MEDIJSKI PROSTOR. TAKVE SU HRVATSKI BRANITELJI NAZIVALI DEZERTERIMA

MARUŠIĆEVO PISMO ALEKSANDRU STANKOVIĆU

STANKOVIĆEVA REAKCIJA NAKON PETICIJE ZA NJEGOVU SMJENU: ‘ŽIVI YUTEL, ŠTO BI SE REKLO OVIH DANA!’

HIBRIDNI RAT U HRVATSKOJ

ZDRAVKO GAVRAN: DESET PITANJA O KATOLIČKIM MEDIJIMA I CRKVI MEĐU HRVATIMA DANAS

POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA (1) JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN

POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA (2) – ZNAJU DA JE LAŽIRAN, A

PONOVNO IZABRALI ISTOG RAVNATELJA

“REVIZIONISTI U HRVATSKOJ“

**KAO LUČ SVIJETLI RIJEČ KARDINALA STEPINCA:
“PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA
PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA”**

Postoje još dva zanimljiva priloga: kako su u emisiji kod Bolkovića ismijavali židovsku znanstvenicu dr. sc. Esther Gitman donosim njezin tekst. U knjizi Drobilica spominje i nju. Igor Vukić u svom prikazu Drobiličine knjige SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS (Hrvatski tjednik, 17. 8. 2023.) piše:

Ne valja mu ni Esther Gitman

Među „revizioniste“ je Ivo Goldstein uvrstio čak i Esther Gitman, povjesničarku židovskog podrijetla iz Sarajeva, Izraela i SAD-a, zato što je pozitivno pisala o nadbiskupu Alojziju Stepincu. „Posve nekritički je prezentirala ulogu nadbiskupa Stepinca i Crkve u spašavanju Židova i u odnosu prema vlastima NDH“, piše Goldstein. Pri tome taj vitez Legije časti i akademik Akademije nauda i umjestnosti Bosne i Hercegovine Esther Gitman posprdno naziva „hofjude“ ili „dvorskom Židovkom“.

Posve neprikladno, samo zbog njezina podrijetla, uspoređuje je s Gideonom Greifom, izraelskim povjesničarom kojeg je Srbija unajmila da zastupa sliku Jasenovca kakva je nekoć utvrdila jugoslavenska historiografija, sa 700.000 i više ubijenih u Jasenovcu i pripadajućim arsenalom horora. Ali, ako je ta ozbiljna historiografija prije 1990. – a Ivo Goldstein je u knjizi uglavnom takvom i smatra – utvrdila da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava, nisu li onda i Ivo Goldstein i slični koji tvrde da je bilo od 80 do 100.000 žrtava također – revizionisti.

Hrvoje Klasić se nadmetao s Drobilicom u stvaranju novih zakona u biološkim znanostima. Radi se o onom 'istoričaru' koji se toliko bojao sučeljavanja s Igorom Vukićem pa se nije pojavio u

studiju HTV-a, a onda su mu 'čast' branili tako što su napali urednicu Karolinu Vidović Krišto što je uopće pozvala Vukića. O tome vidjeti knjigu koju sam napisao s dr. Stjepanom Razumom: J. Pečarić, S. Razum: „Razotkrivena Jasenovačka laž“, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. I u prijevodu: J. Pečarić, Stjepan Razum: „Jasenovac – A lie uncovered“, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Akademik Josip Pečarić

ONO ŠTO SE NE USUDI HRVATSKA VLAST USUDI SE ESTHER GITMAN

GITMAN TRAŽI ODGOVOR OD PATRIJARHA PORFIRIJA: ZAŠTO VAM JE JEDAN OD PRVIH ZADATAKA BIO NAPAD NA BLAŽENOG STEPINCA

ESTHER GITMAN

Samo nekoliko dana nakon što je novi srpski biskup Porfirije Perić izabran za nasljednika patrijarha Irineja suočeni smo s jednim od najgorih napada na blaženog Stepinca. Kako bi svoju nazočnost učinio poznatom, utjecajnom i prepoznatom kao istinskog srpskog vjerskog vođu, odlučio je, kao i njegovi prethodnici, napasti sjećanje na dr. Alojzija Viktora Stepinca, bivšeg nadbiskupa i zagrebačkog kardinala koji je preminuo u Krasiću, u mjestu rođenja, u kućnom pritvoru, 10. veljače 1960, prije 61 godinu.

Pitanje koje se može postaviti: Zašto je Porfirije, ubrzo nakon što je unaprijeđen za nasljednika patrijarha Irineja, kao jedan od svojih prvih zadataka izabrao napad na sjećanje na Alojzija Stepinca, s nadom da poništi uzdizanje Stepinca do svetosti. Pitanje Stepinčeve kanonizacije pokrenuto je kada je dr. Darko Tanasković, jedan od sudionika, na zajedničkom sastanku u Vatikanu, između Srba i Hrvata, ponovio Stepinčevo ponašanje tijekom ratnih godina. Dr. Darko Tanasković, jedan od srpskih sudionika, izvijestio je za „Sputnik“ – vijest da se Stepinčeve šanse da bude uzdignut u svetost smanjuju! Tanasković tvrdi da papa Franjo ne će donijeti rezoluciju

u korist hrvatske strane koja bi još više rascijepila kršćanski svijet. Tanasković, a pretpostavljam i drugi Srbi, tvrdi da je apsolutno jasno da je Stepinac podržavao ustaše. Tanasković dalje tvrdi da je Stepinac bio problematična ličnost i stoga ni pod kojim okolnostima i ni pod kojim kriterijima ne može postati svetac! Objašnjava da je za srpsku stranu bilo važno to dokazati! Dalje izjavljuje da još nije jasno u kojoj je mjeri Stepinac bio zločinac i da je morao biti svjestan svih zločina počinjenih nad Srbima, Romima i Židovima, i premda je u nekim slučajevima bio od pomoći, nikada nije pokrenuo pitanje čišćenja Srba putem prelaska na katoličanstvo.

Nakon rata, Stepinac je optužen prema zakonima o zločinima protiv naroda i države, a optužnice su bile odobrene 15. kolovoza 1945. i izmijenjene i dopunjene 9. srpnja 1946. Ti su zakoni u cijelosti bili plod nove narodne demokracije u procesu formiranja Jugoslavije. Oni su predstavljali potpuni prekid s tradicionalnom prošlošću i izravno su odbacili uobičajene postupke i jamstva sadržana u prethodnom zakonodavstvu. Štoviše, novi zakoni, zamišljeni po strogo političkim i komunističkim linijama, izrađeni su i stupili na snagu nakon navodnih zločina za koje je nadbiskup optužen da je počinio. Na taj je način prelat uhićen i suđeno mu je ex post facto, za kaznena djela koja u zakonu nisu postojala u vrijeme njihovog navodnog počinjenja.

Cilj je ovog mog odgovora pobiti optužbe koje se protiv nadbiskupa Stepinca iznose više od sedam desetljeća. I ove su optužbe dostigle krešendo usponom na vlast biskupa Porfirija Perića. Dakle, započet ću s tri nezaboravna citata koja je Stepinac izgovorio za vrijeme suđenja. Izjavio je:

“Optužujete me da sam neprijatelj vlade države i naroda Jugoslavije. Molim vas recite mi koja je bila moja vlada 1941. godine? Je li to bio poticatelj Simović u Beogradu – izdajnik, kako ga vi zovete – onaj u Londonu, ili Vi u šumama ili onaj u Zagrebu? ... Nismo mogli ignorirati vladu ovdje, čak iako je to bio ustaški režim. Tek od 8. svibnja 1945. imate pravo ispitivati me i smatrati me odgovornim. Ukratko, izjavio je ... Moja je savjest čista i neću više

o tome reći ništa. Možete donijeti tisuću dokaza, ali nikada nećete moći dokazati niti jedan zločin protiv mene! Njegov moto bio je:

„Samo jedna rasa stvarno postoji, a to je Božanska rasa. Njegov rodni list nalazi se u knjizi Postanka. Svi oni bez jedne iznimke, bilo da pripadaju rasi Cigana ili nekoj drugoj, bilo da su Crnci ili civilizirani Europljani, bilo da su prezirani Židovi ili ponosni Arijevci, imaju isto pravo reći ‘Oče naš koji jesi na nebesima’.”

Drugi citat: Stotinu puta tijekom suđenja nazivan sam „optuženikom Stepincem.“ Nema nikoga toliko naivnog da ne zna da s optuženikom Stepincem ovdje na klupi sjedi zagrebački nadbiskup, metropolit i sv. poglavar Katoličke crkve u Jugoslaviji.

Završni citat: nisam bio persona grata ni Nijemcima ni Ustašama; nisam bio Ustaša niti sam položio njihovu zakletvu kao neki službenici ovog suda koje ovdje vidim.

Postavljeno je pitanje jedne od najdelikatnijih i najozbiljnijih priroda, povezanih ne samo sa suvremenim ratovanjem, već i sa cijelim problemom poslijeratne Europe. Kolaboracionizam je korišten kao izraz reprobacije s nevjerojatnom ogromnošću. U većini zapadnoeuropskih zemalja koje su znale tragediju okupacije nacističke Njemačke i njihovih suradnika, stotine građana optuženo je, optuženo i ponekad zatvoreno zbog suradnje, čija su se djela vrlo razlikovala od djela potpunih suradnika ili sudionika vlada koje su nametnuli osvajači. Ono što zaista predstavlja suradnju u slučaju običnih stanovnika nije uvijek lako dokazati. Mnogi poslijeratni odvjetnici, uključujući Ivu Politea, Stepinčev poslijeratni odvjetnik, tvrdili su da ga jednostavno zato što nije bio heroj otpora ne čini ipso facto izdajnikom.

U ovom završnom dijelu, nipošto sveobuhvatnom, ukratko ću razmotriti pravila i propise nametnute Alojziju Stepincu dok je služio kao zagrebački nadbiskup tijekom Drugog svjetskog rata. Neka od tih pravila nametnule su mu Rimokatolička crkva i odluke Europske lige naroda. Razumijevanjem onoga što se od Stepinca tražilo tijekom rata, morat će se preispitati i mnoge optužbe protiv njega.

Tijekom rata zagrebački nadbiskup bio je vezan crkvenim ustavom „Solicitude Ecclesiarum; kojeg je izdao papa Grgur XVI. godine 1831. Ovaj dokument bio je u skladu s odredbama Haške konvencije iz 1907. i Ženevske konvencije iz 1929., koje su potvrđivale da:

“Za vrijeme ratnog stanja sva zakonska moć prelazi u ruke okupatora koji je ovlašten i dužan održavati javni red i javni život zahtijevajući pokornost stanovnika, uz određene iznimke.”

Crkveni je Ustav uputio najvišu vjersku vlast da uđe u raspravu s okupatorima kojima je zapovjedio da, kako bi osigurali duhovnu dobrobit i prava svojih župljana, predstavnici crkve trebaju stupiti u odnos i razgovor s osobama koje stvarno vrše vlast, drugim riječima s okupatorima. Ti su predstavnici, poput nadbiskupa Stepinca, također imali dužnost braniti prava Rimokatoličke crkve kakva su postojala prije okupacije. U skladu s tim obvezama, Stepinac je postupio prema svojim zavjetima i Vatikan je to od njega i očekivao. Grdio je režim zbog svakodnevnih kršenja crkvenih uredbi, poput prisilnih preobraćenja Srba koji su već bili kršteni, iako je odobravao dobrovoljna obraćenja koja su izvršena kako bi se spasili ljudski životi. Stepinac je također podigao glas protiv kršenja ljudskih prava i inzistirao na očuvanju ljudskog dostojanstva.

Povjesničari koji su dovodili u pitanje njegove posjete Slavku Kvaterniku i Anti Paveliću i zapravo ga optuživali za izdaju, činili su to ili iz neznanja o tome koje su njegove dužnosti bile prema okupatorima ili su ga zlonamjerno željeli optužiti za suradnju s neprijateljem. Ali, zapravo, nisu razmotrili ograničenja pod kojima je Stepinac bio obvezan djelovati u svojoj službenoj ulozi nadbiskupa. Stepinac se uvijek držao zakona Crkve koji su se poklapali s njegovom vlastitom savješću.

Vatikan je uputio Stepinca da pazi na njegove riječi i ponašanje, u interesu spašavanja života. Također je podigao glas protiv kršenja ljudskih prava i zatražio ponašanje koje bi očuvalo ljudsko dostojanstvo. Povjesničari poput Ive Goldsteina i mnogi drugi srpski povjesničari i političari dovodili su u pitanje njegove posjete

Kvaterniku i Paveliću optužujući ga za pomaganje neprijatelju, dok je u biti djelovao točno onako kako je trebao djelovati kako bi se održao zakon i red i spasio živi. obavljajući ono što se tražilo od njega da djeluje u svojoj službenoj ulozi nadbiskupa.

Štoviše, Vatikan je uputio Stepinca na to da pazi na svoje riječi i ponašanje u interesu spašavanja života. To je bilo osobito bitno nakon energičnih napora da obrani Židove od strane katoličke hijerarhije u Nizozemskoj, kada su 1942. godine nacisti uhitili sve Židove, čak i dugotrajne obraćenike, uključujući svećenike i časne sestre, i okončali im život. Nizozemski biskupi pokazali su veliku hrabrost, ali 79 posto židova u zemlji, 110 000 pojedinaca, ubijeno je. Nacisti su bili odlučni spriječiti slične pokušaje pobune protiv njih i pokušaje spašavanja Židova negdje drugdje.

I hrvatski i njemački dužnosnici Stepinca su smatrali Judenfreundlichom / naklonjenim Židovima. Stepinac je priznao da će ustaše godinama biti odgovorni za humanitarno tkivo hrvatskog društva i podjednako je mrzio naciste, ustaše i komuniste. Stepinac je naglasio kršćanska načela pravde i slobode pojedinca i naroda...

S velikom je tugom napisao: 'Hrvatska vlada morala bi snositi punu odgovornost za rast komunističkog partizanskog pokreta. Zbog oštrih i nezakonitih mjera koje su primijenjene protiv pravoslavnih Srba, Židova i Cigana u oponašanju njemačkih metoda!'

Jednostavno ne mogu zamisliti da će papa Franjo zanemariti sve dobrote koje je nadbiskup Stepinac učinio tijekom ratnih godina! Jučer je bio Dan sjećanja na sve Židove koji su poginuli od ruke nacističke Njemačke i njihovih europskih suradnika. U nekom trenutku tijekom spomen obilježja, moje misli su krenule prema nadbiskupu Stepincu koji je 1942. spriječio veliku katastrofu kad je čuo da je guverner talijanskih okupacijskih zona Giuseppe Bastianini htio poslati sve Židove, njih oko 6.000, natrag u NDH. Stepinac je, zajedno s opatom Marconeom, uz pomoć Vatikana dobio dozvolu da svi Židovi ostanu pod zaštitom talijanske Druge armate. Moja majka i ja bili smo među tisućama drugih Židova koji su preživjeli. Zahvalnost i priznanje dugujem nadbiskupu Stepincu i

Vatikanu! Dokumenti i svjedočenja preživjelih pokazuju njegovu nezaustavljivu bitku protiv zabludnih planova počinitelja. Stepinčeva velikodušnost i dobrota prema svima koji su tražili njegovu pomoć i dobili je bez obzira na vjeru, etničku pripadnost ili političku pripadnost dokumentirani su u činjeničnoj povijesti!

S engleskog prevela: Ina Vukić

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/24/ekskluzivno-esther-gitman-trazi-odgovor-od-patrijarha-porfirija-zasto-vam-je-jedan-od-prvih-zadataka-bio-napad-na-blazenog-stepinca/>

<https://teleskop.hr/kolumne/https-teleskop-hr-wp-admin-post-phppost63068actionedit/>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/gitman-price-o-stepincu-bez-dokaza-zao-mi-je-sto-neki-falsificiraju-povijest-1300282>

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<https://bezcenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

S portala hrvatsko nebo:

ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER

Objavljeno i na dragovoljac.com (naknadno nedostupno):

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26013-zaposlenike-hrt-a-predstavlja-mentalni-staljinist-stipe-alfier>

Alfier se ponosi intervjuom sa srbijanskim patrijarhom Porfirijem, kočničarem kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca i „patrijarhom Srba, Hrvata i Slovenaca“, pa mu ništa ne znači pismo o tome koje je potpisalo oko 3.000 naših ljudi. On se pita *kada će*

napokon na HRT-u biti prikazana serija o NDH-u povjesničara Hrvoje Klasića.

A nakon teksta...

HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV: PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

...odmah mi se javio don Kaćunko i predložio da umjesto HRT koristimo PDV. Što bi sad to bilo? Jednostavno: Porfirijeva dalekovidnica!

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac tvrdi:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu.

Hrvatski tjednik: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1.000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.

Da, profesori na Filozofskom fakultetu se natječu u disciplini tko će dati gluplji komentar. Tako smo poslije IVE DROBILICE dobili i PLEMENITOG KLASIĆA OD OGROMNE POSUDE.

U četničkoj koaliciji koja vlada u RH, predsjednici Vlade i Države napadajući znamenje HOS-a, natječu se za poziciju prvog

sluge onog najvažnijeg u koaliciji - Milorada Pupovca. Kako je to objasnio Pupovac: danas znamo da su hrvatsko-srpska i trgovačka koalicija antisemitski nazivi.

**KARAMARKO: DEGUTANTNO JE KAKO PUPOVAC
U ZLONAMJERNU TIPIZACIJU ŽIDOVSKIH LJUDI
POKUŠAVA UBACITI I SRBE**

<https://www.dnevno.hr/vijesti/karamarko-porucio-briznom-miloradu-degutantno-je-kako-pupovac-u-zlonamjernu-tipizaciju-zidova-pokusava-ubaciti-i-srbe-a-hrvatska-suti-1727931/>

Zato i ne čudi kad Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku piše:

Tragično je što su i predsjednik države Zoran Milanović i predsjednik Vlade prihvatili i u svoju retoriku uključili zastrašujuću sintagmu „narodi žrtava“ koju je prije nekoliko godina podvalio velikosrpski šovinst Milorad Pupovac. Hrvatska bježi od jasenovačke istine i svih ostalih istina u vlastitoj povijesti.

Ili je jednostavno na djelu modificiranje jedne moje stare pitalice u: *Kad gazda bira glavnog slugu uvijek izabere boljeg slugu.*

**LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA
PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU
KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU**

<https://croativ.net/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu-20571/>

**LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ
NAPUSTILA JE HRVATSKI NAROD**

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bencik.pdf>

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2021/04/30903/>

Hoće li odgovoriti, ili će uskoro i povijest Crkve u Hrvata pisati drobilice i plemeniti od ogromne posude?

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

KOMENTAR DON ANĐELKA KAČUNKA:

Subject: Re: DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ČULIBRK

Date: Thu, 5. Oct 2023.

*Sjajan ti je to i prevažan prilog, fratelo!
Biljantan tekst (o Bolkoviću i emisiji "1 na 1") uglednog intelektualca Javora Novaka posvješćuje svakome "cum grano salis" kako i HTV i DROBilica i Čulibrk & comp. zapravo nastupaju samo kao vragoslužinčad Sotonerije koja sustavno i bezočno već stotinu (100) godina širi LAŽI o Hrvatima! A budući da je sam Sotona "otac laži" - po Isusovoj definiciji! - onda svima mora biti jasno, očito, bjelodano i transparentno s kojim silama i s kojom moći Hrvatski narod ima "posla" ter na koga se mora osloniti...!*

J. NOVAK U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

„ZA HRVATSKU HRVATSKU“, ELEMENT, ZAGREB, 2001.

FINKIELKRAUT, JASENOVAC I TUĐMANOVA POLITIKA

Javor Novak u svom tekstu “Jasenovac i dalje uspješno dijeli (ali sada “demokratske” hrvatske glave)” (Hrvatsko slovo, 16. kolovoza 1996.) piše:

Što se Jasenovačkih ukopa tiče, samo su komunisti i Titovi divljaci smatrali da stotine tisuća Hrvata nemaju pravo na grob i znak, na ime i mjesto”.

Čini mi se da je u ovoj rečenici suvišna riječ SAMO. Kamo sreće da se radi samo o njima. To zorno pokazuje nervozne reakcije, koje su došle sa Zapada, od pobjednika iz Drugog svjetskog rata, a o ideji Jasenovca kao zajedničkoga počivališta žrtava fašizma i komunizma. Dovoljno je samo gledati interview koji je “Hrvatskom Obzoru” dao francuski filozof Alain Finkielkraut i reakcije na njega. Ključna rečenica toga interviewa na koju ipak nitko nije obratio dovoljnu pozornost glasi: *“Dakle, sve što predsjednik Tuđman bude poduzeo u Jasenovcu istog će se časa odraziti na cijelo čovječanstvo i on sam je prisiljen o tome voditi računa”.* I zaista, radi se o dalekosežnom prijedlogu našeg predsjednika.

On jednostavno ovim činom pokazuje, da su sve hrvatske žrtve za nas samo žrtve. A to je u velikoj opreci sa osnovom današnjeg svjetskog poretka, u tome još uvijek vladaju pobjednici iz Drugog svjetskog rata. Po njima, u tom ratu žrtve postoje samo na njihovoj strani, a zločinci na onoj drugoj. I to je jedna od bitnih odrednica svjetskog poretka! Ako predsjednik Tuđman u svojoj nakani doći će prvi put do “izjednačavanja” žrtava, i zato će se to itekako odraziti na cijelo čovječanstvo. Jer i drugi će se početi pitati je li

moguće da su njihovi zločini zločini, a razaranja cijelih gradova, pa i atomskim bombama, u kojima je poginulo na stotine tisuća nedužne djece i žene, nešto sasvim drugo! A postojanje žrtava na obje strane dovodi nas do postojanja zločinaca na obje strane. A postojanje zločinaca i na strani pobjednika nameće pitanje i ratnih zločinaca. To pitanje je otvorio upravo sud u Haagu. Jer, sjetimo se, sud u Haagu nije ratnim zločincima proglasio samo one koji su provodili genocid, nego i pripadnike naroda koji su bili izloženi tom genocidu! Da, zaista, ostvarenje ideje predsjednika Tuđmana moglo bi dovesti do bitnih promjena u svijetu. Očito novi svjetski poredak ne bi mogao izgledati onako kako je zamišljeno. Nervoze u reakcijama koje su uslijedile, u što spada i prijetnja da će predsjedniku Tuđmanu suditi Sud u Haagu, samo pokazuje koliko je Finkelkraut u pravu. A ta nervoza pokazuje i koliko se boje današnji svjetski moćnici. Jer predsjedniku Tuđmanu ne bi bilo prvi put da ostvari nešto unatoč njihovoj protivljenju. Prvi put je to bilo sa stvaranjem hrvatske države, a drugi put kad su odlučili da rješenje bosanskoga problema bude na račun Hrvata u BiH.

Finkelkrautov interview izazvao je mnogobrojne napade od strane naših državotvornih ljudi, i obrane od onih “europski” nastrojenih liberalnih i inih krugova. Zapravo, čini mi se da stvari stoje obrnuto. Napade na gospodina Finkelkrauta zapravo su pohvale, a obrane napadi. Zašto? Pa jednostavno u tom svom interviewu Alain Finkelkraut pokazuje da je prvo Židov, a tek poslije liberal. A to nije slučaj s onima koji ga “brane”. Njima je hrvatstvo na posljednjem mjestu, ako ga uopće i ima. Naravno, to ne razumiju ni Ivan Lovrenović (“Feral”) ni Zlatko Kramačić (“Hrvatski Obrzor”) kada na svoj način objašnjavaju polemiku s francuskim filozofom, govoreći o “porazu Finkelkrautova načina razmišljanja”, misleći naravno da je riječ o porazu načina razmišljanja onih drugih. A zapravo, činjenica da je jedan tako ugledan liberal pokazao da je više Židov nego liberal, upravo

pokazuje koliko je velik poraz načina razmišljanja upravo onih, kojima je liberalizam ili neka druga ideologija ispred nacije. To je upravo poraz onih nedržavotvornih Hrvata, kojima su puna usta Europe, bez obzira na to što su nam glavne europske zemlje stalno pokušavale zabiti nož u leđa. A neki od njih su im uveliko u tome pomagali i još uvijek pomažu.

I zato je mnogima od običnih hrvatskih ljudi lako polemizirati s gospodinom filozofom. Jer, teško je braniti vladajući establishment svugdje pa i u svijetu. Teško je dokazivati da su njihovi interesi važniji od naših. Teško je dokazati da su na primjer židovske žrtve važnije od hrvatskih! Zato on može reći primjerice: *“Antifašizam je s komunizmom povezan tako čvrsto da u mnogim Hrvatima, a to se čini i u svim drugim srednjoeuropskim narodima, izaziva gađenje”*.

Gospodin filozof spominje i druge srednjoeuropske narode. Vjerojatno misli na Poljsku, koju su Hitler i Staljin bratski podjelili. Staljin je bio komunist, valjda gospodin Finkielkraut ne misli da je Hitler bio antifašist? Očito je gospodinu Finkielkrautu, kao Židovu, teško prihvatiti očitu činjenicu da hrvatski nacionalizam nije bio čvrsto povezan s fašizmom. Naime, on sigurno zna da se utopljenik za slamku hvata, a u borbi za slobodu i svoju državu, kada si mali ne možeš birati saveznika, već si sretan ako ga uopće nađeš. Svim pripadnicima malobrojnih naroda u svijetu bit će zato smiješna Finkielkrautova tvrdnja: *“da se ne može biti neovisan pod bilo koju cijenu. Hrvatska je 1941. sve žrtvovala za neovisnost, svoju čast i moral...”* Zato on i može reći: *“Židovi su bili sigurniji u područjima koja su zauzeli talijanski fašisti nego u onima koja su zauzeli ustaše. (...) između fašizma i ustaštva ja biram fašizam. Radije bih bio talijanski fašist nego hrvatski ustaša”*. Kao da i mi ne bi bili sretniji da smo 1941. bili u poziciji Italije, dakle, priznate zemlje, a ne u poziciji stvaranja države. (Jedno od osnovnih logičkih načela jest ne uspoređivati različite stvari). Zapravo, ta me rečenica gospodina Finkielkrauta podsjetila na jednu diskusiju s jednim našim bodulom.

Rekao mi je da nikad ne može oprostiti Paveliću Rimske ugovore, jer se dobro sjeća talijanske vladavine, (i Finkielkraut kaže: *“Uostalom, oni su predali Dalmaciju.”*). Rekao sam mu da on očito misli (da li i francuski filozof?) da su sudionici Trojnog pakta: Njemačka, Japan i Hrvatska, kad vjeruje da je Pavelić mogao Mussoliniju nametnuti svoju volju. Jer Paveliću je bilo važno dobiti državu. A zaista je sve drukčije kad je imaš. Zaboravlja se i da je Pavelić 1943. po kapitulaciji Italije vratio domovini veći dio hrvatskih otoka koji su do tada bili pod okupacijom Italije.

Zaboravlja se i Karađorđevići koji su predali hrvatske otoke Italiji Rapalskim ugovorom (1920.), a tu je tajni Londonski ugovor (1915.) potpisan tijekom Prvog svjetskog rata. Potpisale su ga zemlje Antante (Velike Britanije, Francuske i Rusije s Italijom). Sva tri povijesna događaja (1915., 1920. i „Pavelićevi“ Rimski ugovori svibnja 1941.) imali su za posljedicu presizanje na hrvatske otoke. Ali ćete i dan danas u Hrvatskoj čuti samo za „Pavelićevu prodaju hrvatskih otoka“.

Naravno, Finkielkraut dolazi iz velike zemlje. Nama “malima” su bez časti i morala upravo ti “veliki”, kojima je držanje porobljenih naroda nešto najnormalnije. (To se pokazuje stalno, a najnoviji primjer su upravo Hrvatska, BiH, Čečenija!). Zašto mi onda ne bismo žrtvovali svoju čast i moral za neovisnost (ako je to uopće moguće), kad ti “veliki” žrtvuju svoju čast i moral za mnogo primitivnije stvari – za udio u vladanju svijetom!

Mene osobno više čudi kad istu tvrdnju čujem od naših ljudi. Tako je prije nekoliko godina Hrvatska narodna stranka nekadašnje političarke gđe. Savke Dapčević Kučar priredila tribinu na kojoj su sudjelovali crnogorski književnici Jevrem Brković i Milorad Popović. Gospodin Brković je tom prigodom vrlo lijepo govorio o crnogorskim nacionalistima Sekuli Drljeviću i Saviću Markoviću Štedimliji. Slavko Goldstein mu je to zamjerio, predbacujući

Drljeviću i Štedimliji suradnju s NDH. Reagirao sam upozoravajući gospodina Goldsteina da u svojim prosudbama o drugima ne smije samo na stvari gledati kao Židov, tj. isključivo misliti na interese židovskog naroda. On je za sebe tada rekao da je mali Židov i mali Hrvat i da se boji ovih velikih Hrvata, koji su sada došli na vlast, na što sam reagirao tvrdeći da se mnogo bolje osjećam od kada su ovi veliki Hrvati na vlasti, nego kada su bili oni njegovi mali. Dodao sam mu da se mora staviti u poziciju onih o kojima govori, dakle, u poziciju ljudi koji se bore za slobodu svoga naroda, kojima nije lako naći saveznike, pa su sretni ako ih uopće mogu naći. Kako su tada bili aktualni izbori u Srbiji, napomenuo sam da je jedan srpski oporbeni političar upozorio svoje sunarodnjake da je bolje glasovati za crnoga đavla, nego za Miloševića. A način na koji razmišlja gospodin Goldstein, upozorio sam tada, jest takav da mu se čini da bi on sve koji tamo budu glasovali za crnoga đavla, a ne za Miloševića, poslao u pakao.

Objavljeno i u knjigama: J. Pečarić: „Brani li Goldstein NDH?“ Zagreb, 2002., D. Jelčić i J. Pečarić: „Tuđmanove tri sekunde“, Zagreb, 2004., D. Jelčić i J. Pečarić: „Tuđmanove tri sekunde“, drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

PISMO PODRŠKE THOMPSONU, ZAGREB, LIPNJA 2008.

Potpisali su:

Akademik Ivan Aralica
Akademik Smiljko Ašperger

Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Prof. dr. sc. don Josip Čorić
General Ljubo Česić Rojs
Dr. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
misija u Švicarskoj
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
veleposlanik u miru
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. dr. Andrej Dujella
Marko Dumančić, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog
zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Akademik Ivan Kušan
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u miru
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik

dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
Slavica Maras, glumica
prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak
Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.
Dr. sc. Mijo Nikić
Javor Novak, spisatelj
Tihomir Novak, ak. glazbenik
Željko Olujić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Goran Petrač, ak. slikar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik

Branko Šerić, odvjetnik
 Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 Akademik Nenad Trinajstić
 Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
 Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
 Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
 Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija
 Boris Vinčić, odvjetnik
 Prof. dr. sc. Tomislav Živković
 Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Objavljeno i u knjizi: M. Kovačević i J. Pečarić: „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj“, Fortuna, Zagreb, 2008.

1. „SVI SU HRVATI USTAŠE“

MILAN IVKOŠIĆ u svojoj kolumni „Tjedna inventura“ u „Večernjem listu“, 20. listopada 2008., piše:

JE LI VLATKO MARKOVIĆ NASJEO INTERNETU?

Sanader je napao predsjednika HNS-a Markovića koji je nedavno rekao da je poklič “Za dom spremni” iz opere “Zrinski”. Na blogu “Tulumarka” naišao sam na citat iz libreta od oko 50 stihova u kojima na nekoliko mjesta ima “Za dom spremni”. Pronašao sam originalni libreto opere i usporedbom ustanovio da je bloger nekoliko stihova krivotvorio i umetnuo sporni poklič. Možda je i Marković nasjeo tom blogu, a vjerojatno je blogeru i bila namjera nekoga “navući”. Budući da mu je uvod u tu krivotvorinu rasistički, nakane su mu provokatorske. Ta podvala na internetu odgovara stilu vremena, stilu Mesića, Sanadera, Goldsteina, Latina... Kad treba skrenuti pozornost s nepodnošljivog kriminala, korupcije, sve većeg socijalnog raslojavanja, sve većeg siromaštva, crkvenog

licemjerja, općeg materijalnog i moralnog nazadovanja i sramotne kolonijalne pokornosti Hrvatske – ustaštvo je spasonosna tema!

Doista, bilo bi i krajnje neobično da Sanader, koji je doktorirao povijest književnosti i koji je bivši intendant HNK Split ne zna libreto opere „Zrinski“. Međutim, bit Markovićeve izjave je u tome da se radi o starome hrvatskom pozdravu, dakle ne o pozdravu koji je svojstven samo za NDH. Markovićeve tvrdnja odnosila se na Thompsonovu pjesmu „Bojna Čavoglave“, dakle kultnu pjesmu iz Domovinskog rata, koja počinje s tim pozdravom. Takvi napadi na Thompsona samo su izraz stare priče o vladanju Hrvatskom. Cijela priča stane u jednu izreku: „Svi su Hrvati ustaše“. Razlika je jedino u tome što je nekada ona služila za očuvanje Jugoslavije, a danas za očuvanje vlasti u Hrvatskoj.

Na portalu HKV-a dan je slijedeći komentar poklika ”Za dom Spretni”: *”U dvotjedniku koji izlazi u New Yorku, djelomično i na engleskom jeziku, u broju 91, od 21 listopada o.g. ima jedan izvrstan članak kojeg je pisao mladi Hrvat izvandomovinac, rođen u USA, u kome je dana njegova analiza o uzrocima i posljedicama staro-hrvatskog bojnog pokliča, koga su izvikivali još davne 1526. godine na Mohačkom polju u bitci protiv nadmoćne vojske Sultana Sulejmana Veličanstvenog.”*

2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE

Još kao student u Beogradu zapazio sam da se svaka rasprava s kolegama završava s tim njihovim „najsnažnijim“ argumentom. Zato sam ubrzo takve rasprave započinjao tvrdnjom kako sam ja ustaša. Uslijedila bi uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni „argument“ bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima.

Slično je bilo i kada sam 1987. došao u Zagreb. Shvatio sam da je taj „argument“ i tu najsnažniji. Zato sam znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih nastavio: „Znate, ja sam živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate djele na ustaše

i srpske sluge. A ja vam ne volim biti sluga!“ Poslije toga bi i sugovornici rekli da i oni ne vole biti sluge.

Tijekom Domovinskog rata vidjelo se da oni koji su voljeli biti sluge, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge strane bilo je puno onih – kojima je „U“ doista bilo drago, koji su se uz većinu naroda stavili u obranu Hrvatske. Agresori su stalno i govorili da se bore protiv ustaša, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima koji su na sebe stavljali slovo „U“. Njima je neovisnost Hrvatske bila i ostala istovjetna ustaštvu.

Bilo je pokušaja da se takvo poistovjećivanje napravi i od strane nekih u Hrvatskoj. Tako je Slavko Glodstein i ne samo on, takvu tvrdnju iznosio prigodom uvođenja kune. Naravno, tada je predsjednik bio Otac hrvatske države Franjo Tuđman pa to nije moglo proći. Kuna je tako bila na snazi 28 godina: od svibnja 1994. do kraja 2022. godine. Isto tako nisu mogli proći ni napadi na one koji su se borili za slobodnu Hrvatsku.

Tek krajem Tuđmanova života takvi napadi mogli su imati uspjeha. Jedan od njih je i neusvajanje Izvješća saborske komisije o žrtvama rata i poraća. Inicijator te kampanje bio je član te komisije Slavko Goldstein. Tu se vidi veličina Predsjednika. Čovjeka koji je zbog kune htio izjednačiti ovu Hrvatsku s NDH - stavio je u tu komisiju. Naravno, ovaj je to iskoristio za lažne tvrdnje o radu te komisije. Itekako im je bilo važno zaustaviti rad komisije koja bi objektivno sagledala cijelu tu problematiku. Naime, glavna karika u držanju pokornosti Hrvata bio je mit o Jasenovcu. A laž o Jasenovcu kao konc-logoru je bila najjača karika u borbi za očuvanje Jugoslavije. I danas se povlači paralela: Jasenovac – Križni put hrvatskog naroda. Međutim, dok smo svjedoci da se kosti ubijenih s Križnog puta iskopavaju praktično svakog dana, takvih nalaza za Jasenovac nikada nije bilo. Nije da ondašnja vlast nije pokušala

pronaći takve ostatke, ali sva iskopavanja dala su manje brojke od – recimo – samo onog kad je slučajno kod Teznog kod Maribora – u prvi mah iskopano nekih 1.180 kostura. A da i ne spomenemo da su pronađena i veća grobišta za koja su hrvatski istraživači, primjerice pokojna hrvatska pravednica Ljubica Štefan, pokazali da se radi o hrvatskim žrtvama s Križnog puta. Materijalnih dokaza nije bilo pa je ondašnjim vlastima jedino ostalo praviti popise. Kao, rodbina navodnih žrtava znala je gdje su nastradali članovi njihovih obitelji tijekom rata. Površna raščlamba tih popisa ukazuje na niz netočnosti. Neka su imena izmišljena, neki su doista stradali, čak ne i kao posljedica rata itd. Ali autori popisa su znali kako je teško provjeriti sva imena. A mnogo brže je dodati nova imena i to rade do dana današnjega.

Tehnologija vladanja Hrvatskom u komunističkoj Jugoslaviji bila je jednostavna: Ako si za neovisnu Hrvatsku – onda si ustaša, a kroz 45 godina postojanja te države njihovi povjesničari mogli su od ustaša napraviti nešto najgore što postoji. To je znalo dovesti i do apsurdnih situacija, pa su i jednom Miloševiću, kad nisu bili zadovoljni učincima njegove politike, vikali: „Slobo – ustaša“.

Ali istinu i sami pokazuju time što su im i hrvatski branitelji u Domovinskom ratu – ustaše. Jednostavno, to je najgore što postoji: željeti neovisnu hrvatsku državu. Više puta sam isticao: kad su nama živim svjedocima veličanstvenoga Domovinskog rata uspjeli toliko blata nabaciti na nj, dakle poslije rata u kojemu smo izvojevali veličanstvenu pobjedu, možemo zamisliti koliko su laži mogli izmisliti i sprovesti u djelo tijekom 45 godina i poslije rata u kome su oni bili pobjednici!

Primjetimo da je i dr. sc. Franjo Tuđman svojevremeno stradao jer je bio prvi koji je dirnuo u mit o Jasenovcu. Danas postoje istraživanja o tom logoru koja ruše ustaljene predodžbe. Posebno ukazujem na knjigu „Jasenovac – Brojke“ mr. sc. Mladena Ivezića

u kojoj se polazi od partizanskih izvješća. Na tom tragu je i najnovija knjiga: V. Mrkoci, V. Horvat: „Ogoljela laž logora Jasenovac“, Zagreb, 2008.

3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica proboja zatočenika iz logora Jasenovac obilježena je i ove godine: *Građanke i građani, gospođe i gospodo, drugarice i drugovi*, započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. *Mi ne zaboravljamo*, rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer „*će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno*“. *I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno*, upozorio je Mesić.

Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože, rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? „*Snimiti zločin koji se događa*“ istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno, a mislio drugo, tj. da je govorio o „istini“ koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da se govori o „istini“. Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija „Ogoljena laž logora Jasenovac“ ukazuje na to. Tko stoji iza „laži logora Jasenovac“ Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11): „*Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.*“

Tko su ti Mesićevi „gadovi“? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom sudu lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ivica Marijačić u „Hrvatskom listu“ od 17. travnja 2008.:

Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obavještajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje o broju žrtava u Jasenovcu:

„Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila je u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.“

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Čosićevom: „Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti“. Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi

koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi. Naravno u pravu je i Marijačić:

...stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina (je) dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.

Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao *političko oružje par excellence*, kako kaže Vladimir Mrkoci.

Kad se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjigâ ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome piše i dr. Ružica Čavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da Jasenovac više ne bude „političko oružje par excellence“ kako navodi Mrkoci.

4. HRVATI - USTAŠE I VLADANJE HRVATSKOM

Dolaskom Račanove vlasti učinjen je najvažniji korak u stvaranju ovakve Hrvatske koju danas imamo – izvršena je kriminalizacija Domovinskoga rata i svih branitelja. Oni koji su donijeli slobodu svome narodu, umjesto da budu slavljani – ponižavani su na sve moguće načine. I dok su ljudi poput mr. Ivezića ili prof. Mrkocija praktično onemogućeni u iznošenju svojih spoznaja, tj. učinjeno je sve da one ne budu dostupne svim građanima RH, dotle je mimo izbora, za profesora povijesti 20. stoljeća na Zagrebačkom Filozofskom fakultetu, postavljen dr. sc. Ivo Goldstein, dakle jedan od „pronalazača“ velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Poslije kriminalizacije branitelja i Domovinskog rata treba ponovno uvjeriti Hrvate da su ustaše samo zato što su željeli i žele neovisnu državu. Takvim histeričnim hajkama provocira se poznata „hrvatska šutnja“, a onda oni koji takve histerije nameću mogu mirno vladati. Kao rezultat takvih histerija traže se oni koji će biti nijemi, a koji su još živi, koji su sudjelovali u stvaranju lažnih slika i negativnih mitova o Jasenovcu i o ustašama.

Sjetimo se hajke zbog spomen ploče velikom hrvatskom književniku Mili Budaku. Idealno za Sanadera da zaustavi takve hajke i naredi uklanjanje ploče. Tada je reagiralo četiristotinjak hrvatskih biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika i drugih građana poznatim Apelom. Tražili su obnovu procesa koji su bili politički, a proces Mili Budaku upravo je bio takav. Obnova procesa zato bi bila najnormalnija. Naime, od pokretanja procesa do izvršenja smrtne kazne prošlo je jedva 12 sati! Umjesto obnove procesa koji je bio politički, Sanader naređuje nasilno skidanje ploče velikom književniku!

Ali i ne staje sve na tome - za potpisnike Apela uvodi se i nova „moralno-politička podobnost“. O čemu se radi najbolje je vidjeti iz pisma koje je Vladi uputilo pedesetak biskupa, akademika, sveučilišnih profesora i umjetnika 4. lipnja 2008., Zagreb:

PISMO HRVATSKIH INTELEKTUALACA VLADI RH

Ono je bilo prešućeno u medijima, a Vlada nije imala potrebu osvrnuti se na njega! Markovića je bar Sanader komentirao, dok svi ovi biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici to ni ne zaslužuju, zar ne.

Vratimo se Domovinskom ratu i činjenici kako je u njemu agresija na Hrvatsku izvršena pod znakom petokrake i kokarde. „U“ se nije moglo naći među agresorima, već na strani onih koji su branili Domovinu. Ali danas je agresorsko znakovlje u Hrvatskoj dobrodošlo, čak se i predsjednik države diči s „petokrakom“, a „U“ se proganja. Koliko je to postalo smiješno pokazao je koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu. Naime, među 130.000 ljudi novinari su pronašli jednoga s tim znakom. Umjesto da one koje od toga prave problem pošalju psihijatrima, država se mjesecima tresla zbog toga jednoga znaka među 130.000 ljudi. Vjerovali ili ne. I Sanader se proslavio izjavom da takav Thompsonov koncert šteti Hrvatskoj, pa otud i ona njegova „polemika“ s Markovićem.

Naravno. Opet su reagirali biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici (njih osamdesetak). HTV to opet nije smatrala potrebnim spomenuti u svojim emisijama. Uslijedile su zabrane Thompsonovih koncerata. A novo pismo hrvatskih intelektualaca potpisalo je preko 300 javnih osoba. Okupili smo se oko naslova:

HRVATSKOJ JAVNOSTI: PROTEST POVODOM ZABRANE KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

pa zatim:

**OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU
SABORSKOG ODBORA ZA LJUDSKA PRAVA
I INTERNACIONALIZACIJA**

Uputio sam to pismo i u prijevodu u Njemačku. Adresa je bila: Dr. Wolfgang DÜchting, Universität Hamburg, Präsidialverwaltung, Referat 22: Online-Dienste, Edmund-Siemers-Allee 1, D-20146 Hamburg.

Naravno, mi i ne očekujemo odgovor od njih. Međutim ovdje je važno istaknuti kako se krenulo na napade na Thompsona. O tome je i tekst "Thompson i Woodstock" koji započinje ovako:

SLOBODAN LANG

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospođi Grabar-Kitarović iznio „uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona“. Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen došao je u Zagreb 3. rujna 2007. „ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženje u

Hrvatskoj“. U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnji predsjednik HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović („stara“ Židovska zajednica).

(...) Moja pitanja glase: Čemu tolika panika kad se među 130.000 ljudi pojavi jedan sa slovom „U“ na kapi? Je li ikada u povijesti zabilježeno takvo sramotno ponašanje vlasti neke neovisne države? Otud podrška zabranama nastupa pjevača za koje smo vjerovali da su iza nas. Onda se čudimo da neki tamo Slovenac govori o nama kao o stoci i dobije 19 % glasova na predsjedničkim izborima.

Ali kako kaže Ivkošić, vlastima to dobro dođe da bi vladali, a nekima i da se izbore za očuvanje svojih životnih djela u dokazivanju kako su svi Hrvati ustaše. Naravno to „ustaše“ znači sliku o ustašama koju su oni kroz godine svoje (komunističke) vladavine uspjele nametnuti.

IVAN ARALICA

ZAVRŠNI POTEZ

U „Hrvatskom listu“ od 28. kolovoza 2008. veliki hrvatski književnik Ivan Aralica na pitanje:

• *Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država u moralnom i demokratskom smislu izobličena s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati kao nekad Vici Vukovu?*

...odgovara:

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma nema nikakve

razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjeronauka, dakle da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrim dijelom medija i javnog mnijenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliko masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće: vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvori ni progoni za 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je sljedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgređa u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, čak ni u izbornoj promidžbi ne može to doživjeti.

Da, tako narod misli. To pokazuje masovnim odlaskom na Thompsonove koncerte. Dapače, poslije nedavne utakmice Hrvatska-Andora gledateljstvo je poručilo što misle o tome da se ustaštvo Hrvatima imputira sa svih strana, a ponajviše čak i od vlastite političke elite. Kako je dobro zapaženo na portalu HKV-a, cijeli je stadion uzvikivao „Za dom spremni“. Reakcija, analogna onoj mojoj kada sam sâm sebe Srbima predstavljao kao ustašu. Reakcija zato jer je na sve ljubitelje Thompsonove i uopće domoljubne glazbe podignuta neviđena hajka zbog jedne kape sa slovom „U“. Kapa je izniman problem u Hrvatskoj, a tobože se ne vide cijele fašističke stranke u Italiji, Njemačkoj i Francuskoj demokraciji.

Ali, koliko to znači hrvatskim vlastima? Njima je važno da osiguraju jedino da na izborima taj isti narod bira „manje zlo“. Što će reći ili današnju poziciju ili opoziciju. I jednima i drugima parola „Svi su Hrvati ustaše“ dobro dolazi da ih taj isti narod bira.

Ostaje još samo završni korak u ostvarenju toga cilja. Još samo Katolička crkva treba prihvatiti takvo stanje stvari. A to opet jedino može postići Sanader. Sve je za to već učinjeno. Podlogu su pripremili Goldsteini i oni oko njih. Velikosrpsku brojku Goldsteinovih i Draže Mihailovića prihvatila je Sanaderova vlada. Nikada kao u vrijeme Sanaderove vlasti hrvatski intelektualci se nisu tako omalovažavali. Dok se njihova pisma ignoriraju i proglašavaju se „moralno-politički nepodobnima“, a radi se o nizu biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, znanstvenika, umjetnika itd., dotle se danima razglaba hoće li Goldstein ići na Bleiburg ili ne. Otac Goldstein (možda) ima završenu srednju školu. Sigurno će napisati knjigu i o Bleiburgu. Znamo kako to obično izgleda, prihvatit će sve što su hrvatski znanstvenici pronašli, ali će zaključak upućivati na genocidnost hrvatskog naroda. Sin jest sveučilišni profesor ali njegove kolege su ustanovile da on u svojim radovima izmišlja. A koliko puta su tek to učinili mnogi hrvatski pisci? Ali, on i jest idealna osoba za hrvatsku povijest koja će odgovarati svemu, samo ne istini. Hrvatski povjesničari poput Ivezića i Mrkocija, moći će (možda) i dalje u vlastitoj nakladi i malim nakladama pisati istinitu povijest.

Dakle Sanader je na djelu. I doista pogledajmo što se o tome piše u „Večernjem listu“, 24. listopada 2008.:

ZVONIMIR DESPOT

Ivo Sanader u Hrvatskom saboru, kad je naveo kako bi za to da se prevlada hrvatska bliska prošlost bilo poželjno da politički i vjerski vođe ove zemlje odaju počast žrtvama i u Jasenovcu i u

Bleiburgu. Ali potpalio ih je u pozitivnom smislu i svima zapravo odaslao pravu političku, dalekovidnu pljusku.

(...) Naši antifašisti sigurno se neće odazvati jer ih koči ideološka zadrtnost. Ali vrh Katoličke crkve o tome bi i te kako trebao promisliti i učiniti taj simboličan korak unatoč nekim razumnim protuargumentima, a ne da sve ostane samo na požeškom biskupu u jasenovačkoj crkvi. Crkvu su nekad krasili vizionari koji su pokretali društvo, pa bi tako i biskupi danas trebali biti iznad ostataka komunista. Nemojmo zaboraviti predsjednika Stipu Mesića koji traži nemoguće argumente kako ne bi otišao u Bleiburg. On se očito ne može izdići iznad svojih skučenih povijesnih okvira, što bi kao predsjednik svih građana trebao i morao. Sanader je pokazao da se može, kao i Račan i Milanović. Tko je sljedeći?

Ovdje treba podsjetiti da je Z. Despot citirao Sanadera listopada

2008., pa oni zajedno zapravo predbacuju Crkvi. No, pogledajte što još 2007. zbori kardinal Bozanić:

**PROPOVIJED ZAGREBAČKOG NADBISKUPA KARDINALA
JOSIPA BOZANIĆA**

**POVODOM OBILJEŽAVANJA 62. GODIŠNJICE BLEIBURŠKE
TRAGEDIJE**

Još 13. svibnja 2007.:

Draga braćo i sestre!

2. (...) Došli smo ovamo onim istim putovima kojima su prije šezdeset i dvije godine, nakon završetka Drugoga svjetskog rata, kolone vojnika i civila tražile put koji bi ih poštedio od zatorne ruke jugoslavenskih i inih ratnih pobjednika. (...) Iz šumaraka i jama, iz rovova i dvorišta dosiže nas šapat koji se nada da će biti dovoljno jak da ga mi čujemo i da ga glasno izgovorimo kao istinu koja je

sposobna ponovno roditi život, dati smisao njihovu umiranju, stvoriti temelje za izgradnju društva u kojemu je najmanje što možemo učiniti poštovanje nedužnih žrtava.

3. (...) Toga svibnja, godine 1945., ova se dolina silno proširila. Zbog ljudi koji nisu poštivali Boga ni čovjeka, Bleiburško se polje izlilo i pretočilo u „križne putove“, u udarce, logore, tamnice, mučilišta i smrt koja je svoj zadah i strah širila stotinama kilometara, **ali jednako tako, poput otrova, godinama bila stavljana u hranu odgoja novih naraštaja.** Od trenutka kada ova dolina više nije smjela gledati lica, nego leđa i korake povratka, krvave tragove povratka u jugoslavensku tamnicu hrvatskoga naroda, i njezina se ljepota pretvorila u bol, u neizrecivu okrutnost i na kraju u bezimenost.

(...) ... (1. svibnja 1995.), u Pismu Hrvatske biskupske konferencije o pedesetoj obljetnici završetka Drugoga svjetskog rata, napisali smo sljedeće: "**... taj je svibanj – za razliku od drugih naroda kojima je vraćena sloboda i demokracija – dolaskom marksističkog totalitarnog sustava za nas značio nov početak zatvora, ubijanja nevinih ljudi. Mnogi su stradali samo zato što su katolici, što su katolički svećenici, redovnici i redovnice, što su katolički biskupi.** Taj martirologij optužba je krvnika, ali on je još više – slava Kristove Crkve".

Od trenutka kada je počinjeno sramotno izručenje razoružane hrvatske vojske i nevinih civila u ruke krvnika, upravo su zločinci zabranjivali svaki spomen na ovo mjesto i sve ono što je slijedilo poslije Bleiburga, nastojeći silom spriječiti istinu da progovori glasom žrtava.

4. Nažalost, mnoga naša okupljanja – protkana poglavito molitvom i pročišćenjem spomena – ljudi koji su pripadali komunističkomu režimu, ili ostali zaslijepjeni njegovom propagandom, i koji ne žele biti oslobođeni istinom, promatraju još uvijek očima svoje ideologije. Prozivaju Katoličku Crkvu, njezine

pastire i vjernike na sličan način na koji su to činili i u ono doba. Prozivati će, vjerujem, i moje današnje riječi...

5. (...) ...danas (je) teško razumjeti zašto se još uvijek ne može dovoljno jasno čuti glas koji govori o tome da se ovdje nije poštovao život, da su, bez ikakva suda i dokaza krivnje, poubijani hrvatski vojnici i civili nakon rata. Ponavljam: nakon rata! (...)

7. (...) Zato, braćo i sestre, kako da se srce ne stegne nad nepravednom tvrdnjom koja kaže: „da nisu bili krivi, ne bi bježali“ (poslijeratni vojni sudac Ivan Fumić – op. J.N.). Takvo poopćivanje uistinu vrijeđa. Zar i nakon svega onoga što se dogodilo poslije njihova izručenja jugoslavenskim komunističkim vlastima, netko još dvoji koliko je njihov strah bio opravdan?

Jedan od najbližih Titovih suradnika u to vrijeme, Milovan Đilas, ovako je posvjedočio godine 1979: **"Da budem iskren, mi nismo shvaćali zašto Britanci ove ljude nama vraćaju. Uglavnom su to bili obični seljaci. Oni nisu nikoga ubili. Njihov je jedini zločin bio strah od komunizma. Oni (Englezi) učiniše nešto sasvim pogrešno kada su ove ljude prebacili preko granice, kao što smo i mi pogrešno učinili što smo ih sve poubijali"** (vidi: Vlatko Pavletić, „Tuđmanova doktrina i drugi članci“, Zagreb 2007., str. 151). **Pitam se: je li to komunistički antifaziizam?**

(...) Stvoren je novi poredak koji nikada neće zaslužiti odliku pravednosti, ma koliko ga se pokušavalo prikazati da je bio stvoren "u ime naroda".

(...) Bleiburška je tragedija... (...) ...ostavila pustoš u duhovnom i kulturološkom tkivu hrvatskoga naroda... (...) ...kako bi se lakše ukorjenjivala ideologija marksističkog i bezbožničkog obilježja. Od tada, pa sve do današnjih dana, na Crkvu se u našem narodu baca ljaga i sjena krivice koju Crkvi nijedan analitičar, koji drži do istine i teži k objektivnosti, ne može pripisati. To pak da je i među sinovima i kćerima Crkve bilo i onih koji su počinili zlodjela sa žaljenjem oplakujemo i prepoznajemo bol koju je nanio njihov grijeh.

8. Na ovome mjestu, kao biskup Crkve u hrvatskom narodu, ne smijem šutjeti. Štoviše, valja mi postavljati pitanja koja si postavlja svaki čestit čovjek prosvijetljen istinom: **Kako to da šezdeset godina nakon stravičnoga zločina, bez obzira na to što još uvijek postoji dovoljan broj svjedoka i prikupljenih svjedočanstava, te bez obzira na to što je iz mnoštva činjenica vidljivo o čemu se radilo, nitko nije odgovarao? Kako to da su još uvijek nepoznata imena nalogodavaca i izvršitelja tih djela? Kako to da se još uvijek ne može, barem na načelnoj ako već ne i na konkretnoj razini, čuti jasna osuda svega što vapi zbog gaženja božanskih i ljudskih prava, a učinjeno je protiv hrvatskoga naroda? Zar mislimo da je moguće graditi zdravo hrvatsko i bilo koje društvo sa sviješću da se naraštaje naše djece i mladih hranilo i danas hrani neistinama? Kako to da nije napravljen popis žrtava i da nisu obilježena mjesta masovnih grobnica u kojima do danas neidentificirane leže kosti poznatih i nepoznatih ljudi?**

Grozna je pomisao da su tolike godine zajedno s nama živjeli i žive ubojice; da su protkali sve pore svakodnevice te možda ni njihovi najbliži ne znaju istinu o njima i da su se prikazivali u najljepšem svjetlu boraca za slobodu. Molimo za njih, da im Bog dadne snagu obraćenja, priznanja i prihvaćanja slobode u istini.

(...) Očekujemo da će se mjerodavne institucije države Hrvatske jasnije očitovati o komunističkome režimu i nedjelima koja je planirao i sustavno provodio te na temelju istine promicati one vrijednosti koje nisu sukladne s komunističkim krivotvorinama, kako u povijesnome tako i u svjetonazornome smislu. **Očekujemo da će hrvatske vlasti i u vidu deklarirane proeuropske orijentacije poduzeti sve da se kod nas provede rezolucija Skupštine Europskog parlamenta broj: 1.481, od 25. siječnja 2006., o međunarodnoj osudi zločina totalitarnih komunističkih režima.**

Više sam puta pitao, pozivao mjerodavne da poduzmu korake u rasvjetljavanju istine, a taj poziv ponavljam i danas... (...) Neka ne postoji nikakav politički razlog radi kojega bi istina ostala

*pokopana i odgurnuta s pozornice razvoja zdravoga hrvatskog društva. **Zbog naše sadašnjosti i zdrave budućnosti, zbog naše odgovornosti prema mladim naraštajima potrebno je osnovati nadstranačku i nezavisnu državnu instituciju koja će znanstvenim metodama rasvijetliti istinu o žrtvama totalitarističkih režima dvadesetoga stoljeća: fašizma, nacizma i komunizma.** Prošlost je dio našega života i jasno pokazuje svoju snagu u sadašnjosti, a ono što se olako naziva poviješću u nas često pišu isti, ili sljedbenici onih koji su nedužnom krvlju i stvorili te događaje. Zar nije odviše upadljivo da se neka povijesna istraživanja uopće ne čuju ili prešućuju?*

*9. Posljednjih se mjeseci u nemiru nastalom zbog nerazjašnjenih činjenica i nepoštena odnosa prema učinjenom u prošlosti pojavila rasprava i o tzv. foibama, o strašnim mjestima smrti, o jamama i stradanjima koja je za sobom ostavio fašizam i komunizam. (...) Vrijeme rata, a još manje poraća, ne može biti nikakav izgovor. Tamo su i za vrijeme fašističkoga i za vrijeme komunističkoga terora stradavali svećenici, vjernici i vjernice, jer kršćanstvo ne može mirno suživjeti niti s jednom neljudskom vladavinom. **U Hrvatskoj se olako stavlja znak jednakosti između antifašizma i komunizma, između opravdane težnje i borbe za slobodu i bezbožne ideologije boljševičkih i velikosrpskih planova.** (...)*

10. (...) I nas su htjeli svrstati u ideologije protučovještva; do današnjega dana optužuju nas da smo za nešto krivi, a Crkva je pokazala da ona ni pod fašizmom, ni pod nacizmom, ni pod komunizmom nije zastupala ideologije i da su katolici trpjeli i umirali od neljudskosti s raznim predznacima te da su ih bili puni zatvori, koncentracijski logori i masovne grobnice. (...) Stoga je krajnji cinizam i besramno je Katoličku Crkvu svrstavati u promicatelja bilo kojega političkog sustava, a osobito stavlјati je uz bok onih pod kojima je Crkva najviše trpjela, jer trpio je čovjek, bez obzira na vjeru, rasu, nacionalnost ili stalešku pripadnost.

Dok danas ovdje komemoriramo strašnu Bleiburšku tragediju s grozom mislim i na jasenovački ustaški logor. Smatram nužnim upravo ovdje reći da nam se zbog vjernosti Bogu i ljubavi prema Hrvatskoj ne smije zamagliti pogled ni pred čijim zločinom. U tom duhu ponavljam riječi blaženog Alojzija Stepinca koji je bez ikakve dvoznačnosti javno usred rata, u veljači 1943. godine, jasenovački logor nazvao "sramotnom ljagom", a za ubojice u njemu izjavio da su "najveća nesreća Hrvatske". Ali hrvatsko društvo zaslužuje svima dosežnu i koliko je više moguće cjelovitu istinu! Kao kršćanin i kao Hrvat bio bih nedostojan i jednoga i drugoga imena, kada bih i u primisli nosio opravdavanje nečijega zločina. Ta zar netko uistinu misli da boli nedužnih koje su prouzročili pripadnici hrvatskoga naroda nisu i moje boli? No, jednako tako bio bih nedostojan čovječtva, kad ne bih prokazivao laž i nepravdu nanesenu hrvatskomu narodu.

Iz poštovanja prema svim žrtvama, kada je i Jasenovac u pitanju, potrebno je istini dopustiti da progovori u svojoj istinitosti. Zato mi je drago što se posljednjih godina učinio pomak u stavovima koji ublažavaju propagandnu zaglušnost pristranosti i povijesne nekorektnosti. Hrvatska javnost ima pravo znati istinu o Jasenovcu za vrijeme Drugoga svjetskoga rata, kao i nakon što je prestao biti ustaškim logorom. Žurno valja istražiti koliko je ljudi stradalo na tom strašnom gubilištu i mjestu nečovječnosti, kako bi se znalo njegovati osjetljivost za patnju koju su prouzročili mrzitelji čovjeka. (...)

12. (...) Bože, učini da Bleiburško polje bude dovoljno široko za sve koji tuđu patnju osjećaju kao svoju vlastitu; da bude dovoljno plodno, da iz njega ne niče mržnja, nego stabla ljubavi i mira.

Blažena Djevica Marija, Majka boli i nade; blaženi Alojzije Stepinac, mučenik i branitelj istine, svi sveti mučenici hrvatskoga naroda neka nas zagovaraju kod Boga i pomognu živjeti Evanđelje Božje ljubavi. A ti nam, sveti, silni i besmrtni Bože, podari blagost i mir. Amen.

IKA

<https://www.hkv.hr/vijesti/jugo-ostavtina/830-propovijed-kardinala-josipa-bozanica-u-bleiburgu.html>

Sanader je uhapsio generale, srušio spomenik velikom hrvatskom književniku Budaku, podržavao priglupе napade na Thompsona i učinio sve što treba (a što nije smjela prethodna vlast) za vraćanje priče o „svim Hrvatima ustašama“. Ostalo mu je još jedino natjerati Katoličku crkvu da poistovjeti Jasenovac, dakle ono što vidimo u knjizi profesora Mrkocija, i Križne putove. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li uspjeti ostvariti i tu zadaću.

KOMENTAR JAVORA NOVAKA

Poštovani,

Temeljem Vašeg analitičkog teksta mogu dodati samo još ovo: Svi koji optužuju katoličku crkvu (u čemu trajno prednjače Židovi - naročito oni po profesiji Židovi), oduvijek su zagađivali naš javni prostor Jasenovcem, fašistima, genocidom itd. Nikada Goldsteini, Pusićevi, Puhovski, Kajini i ini nisu shvatili notornu činjenicu: što više trube o fašizmu to ga više populariziraju. Jednu sramnu ideju promiđbom pretvaraju u zabranjeno voće. Što je mladima oduvijek bilo slađe od zabranjenog voća, provokacije i privlačenja pozornosti na sebe? A ovi uporno trube o tome.

Drugo, inzistiranje na fašističkim zločinima, a tvrdoglavo pobijanje da je kumunizam počinio daleko masovnije, dugotrajnije i veće pokolje, u mladih i pravdoljubivih ljudi izaziva dodatni revolt. Kad državna politika već puno desetljeće zagovara pomirenje sa zločincima, aboliciju za srpske fašiste i suživot uz obnovu kuća prvo razarateljima hrvatske pa tek onda i pokojem branitelju, gdje je

zahtjev za reparacijom? Kad je podignuta tužba protiv okupatora? Gdje je neizručivanje hrvatskih generala? Gdje su procesi zločincima?

Kako ono kaže poslovice: tko sije iskre - žanje požar. I sad bi svi ti odnaroditelji i izdajnici domovine htjeli da slovo „u“ nestane s naših pročelja! Kako, kad ga stalno spominju, provociraju i populariziraju?!

Napomena: Objavljeno i u knjizi: J. Pečarić i M. Kovačević: „Kraj vremena veleizdajnika?“, Zagreb, 2009.

**„ZA PONOSNU HRVATSKU“, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.**

MIROSLAV TUĐMAN:

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. je Tuđman predložio da se referendum održi na isti dan kad i predsjednički izbori. Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I

ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela je Odluku Br. Klase: 342-09/99-01/22, Ur. broj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao,

- premijerka RH je na svoju ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih

granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. Jednom sluga – uvijek sluga. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.

Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela. Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Potpisnici su:

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anićić, kv. kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb
Mijo Anić, Zagreb
Marija Artuković Zelić, dipl. ing.
Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik
Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj
Marijan Babić, ing. cestovnog prometa
Ankica Babin, prof.
Nenad N. Bach, skladatelj
Martina Bačić, domaćica, Zadar
Mate Bačić, pomorac, Zadar
Antonija Badrov, krojačica, Pula
Zdenko Badrov, tokar, Pula
Anita Bagarić, viši fizioterapeut
Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek
Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj
Tihomir Bajtek
Boris Baković, umirovljenik
Lili Bali, dipl. oec
Ivan Balić, oec
Dubravko Balogh
Miljenko Baloković, knjižničar
Dr. sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljena docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barač, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
40. Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.

Đurđica Bastjančić, prof.
 Iva Bastjančić, studentica
 Ivan Bastjančić, dipl. ing.
 Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
 Tomislav Bašić, dipl. ing., umirovlj. pk.¹
 Dragica Bebić, domaćica, Pula
 Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
 Mate Begić, umirovljenik, Pula
 Damir Begović dipl. ing.
 Darko Belović, kap.
 Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
 Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
 Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora
 za zajedničku suradnju NSW, Australija
 Dobila Berković-Magdalenić, prof.
 Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Petar Bezjak
 Josip Bicić, umirovljenik, Pula
 Franc Bilić, prof.

¹ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrsne neki drugi problem s istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležnim tijelom UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

Frano Bilić, Matulji

Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.

Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka

Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD

Dražen Bokor, Montreal, Kanada

Natali Bolanca, ekonomist, Pula

Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist

Marjan Bošnjak

Lovre Botica, prof.

Doc. dr. sc. Srećko Botrić

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Maja Božić

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl. ing. grad., Pula

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin

Ivanka Brakus, prof., Pula

Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

Kristijan Brkljacic, dipl. ing. brodogradnje, Kastel Stari

Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora

Ivan Buconjić, Čakovec

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenska Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u miru, Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj

Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
 Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
 Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
 Luca Cvitan, studentica, Tribunj
 Natali Cvitan, studentica, Tribunj
 Davor Cvitanić, dipl. ing.
 Fanika Cvitanić, dipl. ing.
 Mate Curić, publicist, Vodnjan
 Đuka Čaić, glazbenik
 Marija Čatlak, Zadar
 Joško Čelan, novinar i publicist, Split
 Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
 Prof. dr. sc. Marin Čikeš
 Vjekoslava Čikeš, Zagreb
 Dr. sc. Ambroz Čivljak
 Ines Čolak, učiteljica, Knin
 Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
 Mr. sc. Ferdo Čolak
 Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
 Prof. dr. sc. Vera Čuljak
 Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
 Srećko Čuljak, dipl. Oec.
 Tihomir Čupić, stomatolog
 Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
 Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
 Ikica Čuvalo, prof.
 Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Drina Čavar, ing. matematike i teolog
 Marko Čavar, umirovljenik
 Mate Čavar, pjesnik i publicist
 Dr. Ružica Čavar, dr. stomatologije i dr. medicine
 Ružica Čavar, oec., Tomislavgrad
 General Ljubo Česić Rojs
 Prof. dr. sc. Vladimir Čepulić

Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator
Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl. ing. el.
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. h. c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. sc. Josip Dujella, spec. patolog
Mr. sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.

Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing. građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S. R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Kršan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne, Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. ing. el.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz

Mladen Glowatzky

Robert Gložinić, automatičar

Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini

Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada

Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist

Frano Grbavac

Ante Grbić, zaštitar

Ante Grbić, student

Antonia Grbić, student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl.ing.

Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Ivica Grlić, službenik

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Prof. dr. sc. Ivan Gusić

Stjepan Gutweald

Dubravka Hamović, službenica, Pula

Dr. sc. Branko Hanžek

Slobodan Hadjikan

Maja Halilović, zdravstvena radnica

Kornelia Hegol, dipl. oec., München, Njemačka

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student, Buje

Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje

Marije-Dražan Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrštić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Tomo Huljina, građ. poslovođa, Stuttgart, S. R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med. sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl. ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S. R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S. R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić

Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Krešimir Jelovac, dipl. iur
Igor Jelovac, prim. dr. med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud. iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog
zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr. sc. Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u
Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec.
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić, član uredništva društvenih obavijesti glasila
H. K. Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl. ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.

Krešimir Kriydić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Božidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav. Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemiolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl. ing.
Mladen Maceković, dipl. ing.
Ante Madunić, odvjetnik

Ivana Madunić, oec., Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u miru
Marta Malinar, znanstveni statističar u miru
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur., pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik „Hrvatskog lista“
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr. sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr. sc. Zvonko Marušić, dr. stomatologije, spec. ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, SAD
Ivica Matanić, Zagreb

Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u
Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S. R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sc. Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovljenik
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr. med., spec.
epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić

Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl. ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl. ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik

Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar (1.092 članova)
Prof. dr. sc. Milan Nosić
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljenik, povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl. inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S. R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić

Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“

Dr. sc. Mate Pavković

Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik

Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb

Prof. dr. Davor Pavuna

Marko Hrvoje Pavuna

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Josip Pecaver

Ankica Pečarić, prof.

Akademik Josip Pečarić

Jelena Pečarić, prof.

Barbara Pečarić, student

Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije

Jerko Pejković, dipl. ing.

Nikola Pensa, odvjetnik

Demokrita Perić, Tomislavgrad

Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad

Mr. sc. Marina Periša, prof.

Marija Perković, dipl iur, Split

Rade Perković, glumac

Lana Pervan, knjižničar

Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik

Zvonko Peteranac, prof.

Alojzije Petračić, umirovljenik

Prof. dr. sc. Mladen Petravić

Hrvoje Petrić

Monica Marta Petrić

Ana Petriško, Zagreb

Luka Petrović, dipl. ecc

Zlata Petrović, ekonomist

Prof. dr. Ivica Picek
 Daniel Pinjusić, radnik
 Nenad Piskač, književnik
 Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
 Mr. sc. Dora Pokaz
 Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
 Jasenka Polić Biliško, prof.
 Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište
 u Zadru
 Akademik Stanko Popović
 Zoran Pranjković, dipl. inž. građ.
 J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
 Damir Primorac, Belgija
 Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
 Smiljan Prskalo, dipl. inž.
 Filim Prlic, Berlin
 Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
 Prof. dr. sc. Tanja Pušić
 Marijan Puškarić, operni pjevač
 Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
 Mira Radičević, dipl. oec.
 Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
 Marija Radoš, dipl. oec. Tomislavgrad
 Dipl. ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
 Vid Raguz - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
 Katarina Rajčić, umirovljenica
 Željka Rajčić, kemijska tehničarka
 Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske
 sloge“
 Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
 Maša Ratković, radnica, Stuttgart, S. R. Njemačka
 Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
 Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Forum hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S. R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr. h. c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S. R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jumy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. el.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik

Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine
za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm., Zadar
Marko Šimat, dipl. inž.
Mijo Šimić, dipl. ing u miru
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
Mr. sc. Đuro Škvore, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj

Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Prof. Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske
sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl. iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani prof. geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Mr. sc. Gordana Turić
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl. oec.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u miru
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S. R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u miru, Argentina

Vesna Vlahović Frković, "CO" u miru, Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc. med. techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl. građ. teh. Stuttgart, S. R. Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodogradarstva
Petar Vulić, književnik
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl. ing el., prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. prof. elektronike, Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, (olimpijska zlatna medalja Rim 1960., kao i srebrna EURO 1960., Pariz)

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S. R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

(više od 640 potpisnika)

TOMIĆ - GOLDSTEINOVA POVIJEST

U „Hrvatskom listu“ od 8. listopada 2009. pisano je o zabrani ulaska najpopularnijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i tom prigodom navedeni su i hrvatski novinari - „euroizmećari“ - koji su zaslužni za to. Naravno, odmah se pobunio kolumnist „Jutarnjeg lista“ Ante Tomić: *Zar netko može biti veći euroizmećar od mene?* I napisao tekst *Švicarsko ‘marš’ Thompsonu. To je Europa koju želim!*

Njega Thompson asocira na pokolj u Blagaju pa svoj tekst počinje ovako:

Sada je to daleka prošlost, ali mi još uvijek svaki dan živimo s njom. U svibnju 1941. u jednom mlinu na Korani nedaleko od Blagaja ubijen je mlinar Joso Mravunac, njegova mater, žena i dvoje djece, a dvanaestogodišnja kći spasila se skokom u rijeku. Ništa u ovom zločinu nije upućivalo na motive ili počinitelje, ali ustaške vlasti svejedno su zaključile da on može biti potaknut samo nacionalnom mržnjom.

U Karlovcu je žurno okupljeno sudsko vijeće od politički provjerenih pravnik, iz Zagreba je upućen Vjekoslav Maks Luburić s desetinom ustaša povratnika, a u srpskim selima oko Blagaja, najviše u Veljunu, bez reda je skupljeno nekoliko stotina seljaka.

Najpouzdanija brojka koju je Slavko Goldstein našao je da ih je bilo tri stotine sedamdeset sedam.

Već konstatacija kako je nešto najpouzdanije kad dolazi od Slavka Goldsteina sugerira da je vjerojatno potpuno suprotno tomu. Puno hrvatskih povjesničara i publicista dokazalo je da je to zapravo pravilo kada je riječ i o ocu i o sinu Goldsteinu. I sam sâm pisao o nizu takovih primjera. Možda da ovom zgomom podsjetim samo na jedan o kome sam pisao u tekstu „Montiranje slučaja Matice hrvatske“, „Hrvatsko slovo“ od 14. veljače 2003. Evo nekih djelova tog teksta:

Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije objave svoje knjige „Holokaust u Zagrebu“, nastavljena je u toj knjizi i tako sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji S. Goldsteina u Nacionalu 21. siječnja 2003.: „*Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH*“, gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: „*Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljetu 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina „Holokaust u Zagrebu“, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da „sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga“, pa iako „ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da „izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske“.*

(...) Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa Židovom Sternbergom i njegovom obitelji čija bi

imovina „savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama“ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu „u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće“.

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. „Holokausta u Zagrebu“ (samo 3 stranice prije citiranog pisma!) piše:

Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljedni čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.

Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Dočim Goldstein piše kako je obitelj Sternberg napustila Zagreb prvih dana travnja iste godine!

Ako je i od Goldsteina, mnogo je. Poslije tog mog članka prestala je hajka na Maticu koju su svojim lažima pokrenuli Goldsteini!

Znamo da je Slavko Goldstein bio pokretač mnogih anti-hrvatskih akcija, kao na primjer kada mu je hrvatska valuta kuna značila obnovu NDH, svojevremeni napad na Ivicu Kostelića ili pak stalni napadi na Thompsona. Kako u nas nema hrvatskih medija, ne čudi kako kod nas nema ni mogućnosti odgovora onima za koje je mnogo puta dokazano da ne govore istinu (ili upravo zato!). Tako sam poslije napada Švicaraca na jednog od najvećih živih Hrvata – Marka Perkovića Thompsona – dobio slijedeće pismo:

JAVOR NOVAK

THOMPSON I GOLDSTEINI

listopada 2009.

Poštovani,

Temeljem najnovijih sramotnih blaćenja RH, koji uredno nailaze na odobravanje formalnog, a u stvari tek tzv. Predsjednika Republike Stjepana Mesića, izjavljujem slijedeće:

- branitelj i pjevač Thompson nije optužen, nije procesuiran, nije mu dokazana kaznena odgovornost (koliko mi je poznato) baš NIGDJE u svijetu,

- zloraba branitelja i popularnog domoljubnog pjevača obavlja se na potpuno isti način kao što se Hrvate svojevremeno teretilo za 1,500.000 žrtava Jasenovca,

- no, odnedavna čak i najrigidniji, najekstremniji, najradikalniji ili ortodoksni Židovi priznaju da Jasenovac nije imao više od 100.000 žrtava (inače poznato je da ja ovu brojku nazivam „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“, op. J. P.),

- iz meni nepoznatih razloga Židovska općina Zagreb, brojni njihovi lobisti i udruge te posebice jugo-komunjarski sklop u RH, POLA stoljeća marljivo prešućuje da je Tito sinagogu u Nišu dao pretvoriti u muzej, a da je Srbija bila JEDINA Europska država u Drugom svjetskom ratu koja je bila JUDEN FREI ! I time se i vrlo glasno, i vrlo dugo, i potpuno javno, hvalila!?

- pa ipak, predsjednik ŽOZ-a, svojevremeno pri posjetu Srbiji, hrabro izjavljuje kako Židovi nikada nisu imali problema sa Srbijom ???! „Lijepa“ pljuska svim mrtvima na Banjici, Sajmištu i ostalim (brojnim) srpskim gubilištima PRVENSTVENO za Židove...

- u kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da najljepši zagrebački trg još uvijek nosi ime krvnika Tita, da taj isti trg još uvijek nosi čin okupatorske vojske (maršal JNA) koja je razarala, palila, ubijala i uništavala RH punih 5 godina !

- u kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da zastava tzv. republike srpske, rsk, krajine, srpskog naroda ili kako već – a u stvari to je okupatorska zastava pod kojom se klalo Hrvate – i dan danas se **SLOBODNO VIJORI I KORISTI U SLUŽBENE SVRHE UNUTAR RH!!**

Takve zemlje ipak nema nigdje na svijetu !!

- i onda je Thompson fašist, a svi ti koljači, razaratelji svega hrvatskoga nisu fašisti ??

- Thompsona bismo trebali shvatiti kao uljudbeni i komunalni problem RH, umjesto njih ??

- Drugovi, suočite se s povijesnim činjenicama!

Inače, Javor Novak mi je o Slavku Goldsteinu napisao slijedeće:

Poštovani,

U vezi g. Slavka Goldsteina, a koji počesto rado optužuje Hrvate, trebam reći kako sam iz pouzdanoga izvora čuo da spomenuti „nezavisni, ugledni, liberalni intelektualac, veliki izdavač, ugledni povjesničar“ i ne sjećam se više kako mu sve ljevičarska javnost ne tepa - nije završio čak ni srednju školu. Štoviše, moj izvor kategorički tvrdi, kako isti ugledni gospodin, koji se rado igra tužitelja ne samo da nije završio srednju školu (jer se to mnogima iz opravdanih razloga može dogoditi) već je on više puta neuspješno pokušavao završiti srednju školu. No, njega to ne smeta da povjesnikuje i javno prepričava ružne mitove.

Iz osobnog pak iskustva tvrdim (jer sam to čuo na svoje uši) kako g. Slavko Goldstein sredinom 2009. godine u emisiji Prvog programa Hrvatskoga radija (u kojoj je gostovao putem telefona) izjavljuje (nakon sugovornikovih iznesenih povijesnih činjenica) koje je odlično predstavio stvarno ugledni i zaista cijenjeni povjesničar dr Jurčević, „kako se on čudi dr Jurčeviću što on iznosi takve stavove“ (!). A sveučilišni profesor i dr. povijesti te autor brojnih znanstvenih radova i naravno sudionik brojnih povijesnih i drugih simpozija, nije iznosio svoje stavove - već povijesne činjenice! Precijenjeni g. Goldstein uzeo si je to pravo zgražati se

nad iznesenim podacima kao da je i on sveučilišni profesor te i sam doktor povijesti...

Tragikomično je što šuplja ambicija i potpuna neobjektivnost učine od čovjeka. Osobe koja se tako rado igra javnoga tužitelja, a nema završene ni srednje škole.

Opće je poznato da je Slavko Goldstein čovjek koji ne preže od laži. O tome svjedoči i njegovo nedavno otvoreno pismo kardinalu Bozaniću od 29. rujna 2009. godine. Reagirao je Nadbiskupski duhovni stol osvrptom „Istina se ne dopušta ušutkati“ u Glasu Koncila od 14. listopada 2009. U tekstu se komentira niz neistina Slavka Goldsteina. Isto pismo komentirao je i Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a, 14. listopada 2009. u tekstu znakovita naslova „Osnovna škola za krivotvoritelje povijesti“.

I doista, Slavko Goldstein je jedan od ideologa komunističke laži pa je tako izmislio zločin. „Radi se“ kako kaže o „*prvom masovnom pokolju na Kordunu i jednom od prvih zločina takve vrste u cijeloj zemlji*“. Ivan Strižić u „Žrtvoslovu Slunjskoga kotara“ o četničkom pokolju (usporedite s tekstom našeg euroizmečara), piše na str. 95.-128. te završava riječima:

Kada povjesničaru nije do istine, već do njezine instrumentalizacije, onda se lako poseže za lažima, klevetama nedužnih, s jedinom svrhom da se postigne cilj, odnosno da strijeljanje Veljunaca u Hrvatskom Blagaju bude opravdanje za planirani genocid počinjen nad Hrvatima 1941.-1995. godine.

Strižić u knjizi objavljuje svjedočenje preživjele Milke Mravunac ud. Krpan (str. 101-103), koja je „*sve do sloma druge Jugoslavije bila pod stalnim nadzorom UDB-e (SDB-a). Slunjskom dekanu Peciću povjerala se, rekavši da ju je UDB-a motrila da ne bi govorila drugačije nego što su to 'istoričari' odredili*“.

Danas, kada znamo i za Hudu jamu možemo zamisliti kroz što je ona prolazila, da bi danas Goldstein i drugovi ponovo koristi njenu tragediju i tragediju njene obitelji u svojoj jugokomunističkoj propagandi, pa čak vidimo i u svojim euroizmečarskim napadima na Thompsona. U svojoj knjizi Strižić uspoređuje oba Goldsteinova teksta o ovom pokolju (onaj iz 1965. i ovaj koji spominje Tomić) i

pokazuje kako ta dva teksta nemaju veze jedan s drugim. Pa kaže: *“Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili“*.

Kolika je njegova mržnja prema Hrvatima pokazuje i to kako Goldstein koristi UDB-in teror nad Milkom:

Tada 12-godišnja djevojčica Milka Mravunac na upriličenom suočavanju sa svim uhićenima, nije mogla prepoznati počinitelje. Doduše u nedavnoj je izjavi jednom istraživaču potvrdila da je jednog od počinitelja ipak prepoznala, ali se to ne može smatrati dokazom.

Naravno, Goldstein ne bi bio Goldstein kada ne bi lažno tvrdio da je Milka prepoznala počinitelja tek nedavno. Strižić na str. 106.-107. daje slijedeći tekst (iz iskaza Ivana Šimca, tj. rekonstrukcije događaja mještana Blagaja):

prepoznavanje

Oružnici pomažu pristiglim ustašama u hvatanju sumljivaca. Prva grupa je dovezena u Blagaj i smještena u školu. Ustaše pitaju Milku bi li prepoznala napadače.

- Bih - odgovara Milka, ali nikoga nije prepoznala. Ustaše odlaze s Milkom u Veljun, gdje su u međuvremenu priveli još pedesetak Srba. Postrojili su ih pred mjesnom crkvom u dva reda. Milka se pažljivo zagledavala u preplašena lica postrojenih ljudi i prepoznala jednog.

- On je - reče tiho. Prepoznala je nekog Miku Kosijera. Drugoga nema. Ostali Srbi viču: - Vi ga pronađite, mi ćemo mu suditi! Kosijera odvođe u sobu, presvlače ga i opet stavljaju u stroj. Kažu Milki neka dobro pogleda, ne bi li prepoznala i drugog. Milka ponovo zastaje kod Kosijera i kaže: - On je! Nije više bilo dvojbe, da se zaista radi o zločincu. Kosijer uzvraća Milki: - Ti mene pojede i moje četvoro djece!

Ostali Srbi bili su zadovoljni, što je bar jedan od krivaca pronađen. Drugi, koji je bio pobjegao iz Vuljuna, pronađen je nešto kasnije u selu Točku, gdje je uhićen na spavanju.

Dok su pretraživali srpske kuće, oružnici i ustaše pronašli su oružje i mnoštvo promičbenih letaka, komunističkih i četničkih, kao i popis Hrvata koje treba likvidirati. Prijeki sud imenovan iz

Zagreba osudio je 32 čovjeka na smrt streljanjem. Strijeljani su iza škole i pokopani na mjestu zvanom Mijatov dol. Njiva je preorana odmah istog dana. Nije postojala druga grobnica, a niti je, mimo Prijekog suda, uređivao Luburić, kako se navodi kod komunističkih pisaca. Luburića tada, a niti kasnije, u Hrvatskom Blagaju nije bilo.

Komunisti i Srbi htjeli su poslije rata pošto-poto dokazati da je u Hrvatskom Blagaju pobijeno 400-500 Srba Veljunaca. Čak je i vojska početkom pedesetih godina (prošloga stoljeća) pretraživala Blagaj i okolicu ne bi li pronašla dokaze o pokolju, ali, pošto rezultati nisu nikada objavljeni, znači da ništa nisu pronašli. I drugi su tražili prirodne jame, misleći da će u njima pronaći „ubijene“ Srbe Veljunce, a pronalazili su samo kosti ubijenih Hrvata, i vojnika i civila. Osim toga, mnogi koji se vode kao ubijeni u Hrvatskom Blagaju nakon rata bili su živi, a mnoge, navodno ubijene, nitko ne zna, niti je za njih čuo, pa se s pravom vjeruje da su ih izmislili Pepa Zinajić i njegovi da bi se održala „teorija“ o 400-500 ubijenih Veljunaca u Blagaju.

Ne treba biti puno pametan pa zaključiti, da ako se zaista dogodio tako strašan zločin, kako Srbi i komunisti govore, tko bi od Veljunaca muškaraca preživio? Pa nije to neko veliko selo, a to, da su hvatali i Srbe iz drugih sela i općina, pa kako se moglo, kad se sve brzo odvijalo? Ponavljam, osim onih strijeljanih, nitko tada u Blagaju nije ubijen.

Spomenimo i „povjesničare“ o čijim tekstovima piše Strižić: Vladimir Dedier, Slavko Goldstein (spomenuta 2 teksta), dr. Đuro Zatezalo, dr. Dušan Korać, Dušan Z. Opačić (4 teksta), Mirjana Peremin, Milan Bulajić, Petar Zinaić. Evo njima se pridružio i Ante Tomić.

Vjerojatno Goldsteinu može konkurirati samo jedan kolumnist poznatih dnevnih novina, kodnog imena „Stevan“, koji je stručnjak za HAZU, a nije uspio završiti ni fakultet. Zato i ne čudi što se Hrvoje Hitrec u spomenutom tekstu osvrnuo i na njegov „povjesničarski“ opus. Naslov tog dijela također puno govori: „Medijski cirkusant o najbližoj povijesti“.

Zapravo, Tomić je najsmješnji kada sa svojim komentaram povezuje jugo-komunističke laži pa piše: „...*nenadmašnom interpretacijom Marka Perkovića Thompsona:*

Jasenovac i Gradiška Stara

To je kuća Maksovih mesara.

Nije mu jasno zašto je svojevremeno naš veliki kritičar Darko Glavan na to priupitao sarajevskog rabina hoće li zbog „nenadmašne interpretacije“ jedne druge pjesme tražiti zabranu dolaska predsjednika Mesića u Sarajevo. Mesićeva „nenadmašna interpretacija“ spominje se i u nedavnom Priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba u kome ga pozivaju da podnesae ostavku:

„Mesić prigovara navodno 'koketiranje s ustaštvom', ali je amoravno da takvi besramni prigovori dolaze od čovjeka koji se istakao potpirivanjem rata, pjevanjem ustaške uspješnice 'Jure i Bobana', koji je tvrdio da 'ustaše nisu fašisti', da su 'Hrvati pobijedili 10. travnja 1941.', čovjeka koji je huškao na progon Srba iz Hrvatske pozivajući ih da 'odnesu blato koje su donijeli na svojim opancima', koji je neuvijeno tvrdio da će 'uskoro svi Srbi u Gospiću stati pod jedan kišobran“ ...

Još je smiješnije što Tomić „proziva“ i biskupe: „*Biskupi će se čak drznuti i napraviti blesavi, pa reći da nam Marko Perković Thompson zapravo poje o Bogu, domovini i obiteljskim vrijednostima“.*

Jadni Tomić ne razlikuje što su autorske pjesme koje su Thompsonove, a o kojima govore biskupi, od tuđih pjesama. I dok Švicarci spominju samo te pjesme, dotle jadničak Tomić misli da je to isto s „nenadmašnim interpretacijama“ tuđih pjesama. Još je smješnije što se priklanja sarajevskom rabinu pa smatra da je strašno ako neku nedoličnu pjesmu pjeva neki pjevač, a sasvim je normalno da takve pjesme pjevaju političari – pogotovu ako postanu predsjednici država. Nevjerojatno je kako naši biskupi nisu tako inteligentni kao Tomić, zar ne? Kako znamo da se pjevačima plaća da pjevaju pjesme, vjerojatno nam Tomić želi poručiti da je primjerenije da to radi predsjednik, jer je on mnogo bolje plaćen za to. Vjerojatno to Tomić zna jer se u Priopćenju ZU HVIDR-a grada

Zagreba ne spominje samo Mesićeva „nenadmašna interpretacija“, zar ne?

Pretpostavimo da Tomić i nije priglup. On, dakle, zna da će ovakvim napadom na Thompsona sve iznova podsjetiti na spomenutu Mesićevu „nenadmašnu interpretaciju“ i ne samo na to. Znajući kako mnogi u Hrvatskoj tvrde da je Mesić veleizdajnik, dapače postoji i knjiga prof. dr. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“ u kojoj je to dokazano, Tomić očito želi poručiti da Mesić spada među one koje je opisao kineski filozof i pisac Sun Tzu:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu. Rastvorite sve što je u zemlji neprijatelja dobro. Uvucite predstavnike vladajućeg sloja u zločinačke pothvate, potkopajte njihov položaj i ugled, prepustite ih javnoj sramoti pred njihovim sugrađanima. Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Ometajte svim sredstvima rad vlade. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje. Nahuškajte mlade protiv starih. Ometajte svim sredstvima naoružanje, opskrbu i red u neprijateljskoj vojsci. Poništavajte sve vrednote. Budite velikodušni s ponudama i poklonima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate...

Ili Tomić samo nije baš puno inteligentan?

Akademik Josip Pečarić, portal HKV-a, 26. listopada 2009. Napomena: Objavljeno i u knjizi: J. Pečarić: „Hajka na Thompsona“, Zagreb, 2012.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane „Peruča“ s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1.044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5.497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili 100.000 muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. potpisnici su:

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, prof. emeritus der Universitaet
Heidelberg, dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti)
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić²

Supotpisnici su:

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch

² Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
 dr. sc. Mirko Belak, geolog
 dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
 prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
 Sveučilišta u Splitu
 akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
 prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
 dr. sc. Srećko Botrić, docent
 prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
 prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
 Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
 Santiago, Chile
 dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
 dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje,
 redoviti prof. dr. sc., naslovno zvanje
 dr. sc. Miljenko Buljac
 prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
 dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
 prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
 geološko-naftni fakultet
 dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
 doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
 prof. dr. sc. don Josip Čorić
 Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
 prof. dr. sc. Vera Čuljak
 prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
 prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
 prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinator Hrvatskih
 kat. misija u Švicarskoj
 prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
 prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
 prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
 prof. dr. sc. Vlado Dadić
 prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabara
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, Académie européenne des sciences,
des arts et des lettres
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište
Waterlooi, Germanic and Slavic Studies, Kanada
dr. sc. Željko Hanjš

dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarina Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveuč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., Republica Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, ginekolog, Klinika za ženske bolesti i
porode Petrova
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju

dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton OH, USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
doc. dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić

prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut
društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u miru
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1.219
napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u
Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split

prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih znanosti HAZU-a

dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor

dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u miru

dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb

prof. dr. sc. Davor Pavuna

dr. sc. Marija Pehar

dr. sc. Ivan Perić, red. prof.

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

doc. dr. sc. Ante Periša

prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof

prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci

prof. dr. sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Ivica Picek

dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin

prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split

prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik

dr. sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu

Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist

prof. dr. Adalbert Rebić, profesor KBF Sveučilišta u Zagrebu

prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.

prof. dr. sc. Mladen Rogina

mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina

prof. dr. sc. Dora Sečić

Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München

prof. dr. sc. Dario Vretenar
 prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
 dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
 prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor,
 Zagreb
 prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
 Macedonia
 doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
 dr. Vida Vukoja, lingvist
 dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda Republike
 Hrvatske i bivši predsjednik Vrhovnog Suda Republike Hrvatske
 Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor,
 Argentina
 prof. dr. sc. Jure Zovko
 doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
 prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
 prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
 prof. dr. sc. Darko Žubrinić
 dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
 prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
 (...)

Javor Novak, hrvatski publicist
 (...)

**PROSVJED ZBOG NAPADA
 NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE**

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na
 hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi
 potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i
 zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne RH, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrsan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevo vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbunjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske

koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjeduje protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojsne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih

zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitz, Dachaua..., EU tako olako prelazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobiveni pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatilo izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet RH i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

Potpisnici su:

akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
akademik Dubravko Jelčić
akademik Andrija Kaštelan
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Nenad Trinajstić
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Ivan Bakran
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinović, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Čuvalo
Marko Curać, novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb

prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u miru
dr. sc. Alojz Čubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
doc. dr. Srećko Favro
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
dr. sc. Zdeslav Hrepić, Columbus State University, GA, USA
doc. dr. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić
dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u miru
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
Anđelko Kačunko, svećenik i publicist
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
Mate Kovačević, novinar
dr. sc. Jadranka Kraljević
general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru

Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
 Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj,
 Šibenik
 fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
 dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
 prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
 društva Napredak u Mostaru i 1.238 mostarskih napretkovaca,
 prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
 Javor Novak, hrvatski publicist
 Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
 dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
 dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
 dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
 prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
 prof. dr. sc. Davor Pavelić
 dr. sc. Davor Pavuna
 Marija Peakić Mikuljan, književnica
 prof. dr. sc. Ivan Perić
 dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
 prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
 prof. dr. sc. Ivan Petrović
 dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
 prof. dr. sc. Valdi Pisac - Pešutić, Split
 Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
 dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
 prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
 dr. sc. Dora Pokaz
 prof. dr. sc. Tanja Pušić
 dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
 prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
 fakulteta, Zagreb
 prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
 Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
 prof. dr. sc. Dora Sečić
 Jakov Sedlar, redatelj

prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. sc. Marijan Šunjić, rector emeritus, veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, znanstveni savjetnik, fizičar, Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb
doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
(...)

**CROACIAS TOTALES RADIOSAT, LISTOPAD 2011.:
EKSKLUZIVNI INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM**

- **Gospodine Pečariću, kako ste došli do odluke da napišete izjavu Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda?**

Zapravo, Pismo je nastalo kao posljedica moje knjige „Rasizam Suda u Haagu/15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?“ Zagreb, 2011. Prva inačica Pisma objavljena na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća nastala je tako što smo koristili jedno reagiranje s Portala HKV-a. Treba naglasiti da je samo sakupljanje potpisa sugerirao prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Vremenom smo ga dopunjavali, a i promijenili adresu na koju ga treba uputiti. Naime, ono je prvo bilo adresirano Haaškom tribunalu, ali mi je ubrzo postalo jasno koliko je to besmisleno. Pa oni su samo sluge svjetskim moćnicima. Suci u Haagu su samo skupo prodali svoju čast da bi izvršavali naloge tih moćnika. Nečasno je izdati svoju profesiju i sudjelovati u radu jednoga političkog suda! Ali dobro je plaćeno, zar ne?

S druge strane, zašto oni to ne bi radili kad to rade mnogi u Hrvatskoj. A rad takvih u Hrvatskoj nije ništa novo. O takvima je davno pisao kineski filozof Sun Tzu: Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu (...) Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje (...) Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

- **Što mislite kakav je bio odaziv na potpise koji prate Vašu izjavu?**

Morate znati da mi nismo imali nikakvu medijsku potporu u tome. Hrvatski portali i poneki tjednik. Poznato je kako se pokoravaju cijele zemlje.

Prvo: kreditima ih se uvodi u dužničko ropstvo.

Drugo: Ovladava se njihovim medijima, s tim da se ostavi sloboda u malom broju niskonakladnih publikacija.

U takvim uvjetima velika stvar je već što se radi o pismu koje je potpisalo 20 biskupa, nadbiskupa i akademika. To pismo je pismo dostojanstva, ponosa i prkosa. Ono je i optužba svih onih koji zbog svojih interesa sude hrvatske pravednike – hrvatske heroje. Svjetske moćnike i njihove sluge optužuje za rasizam. A supotpisalo ga je više od 2.200 Hrvata diljem svijeta (recimo samo da je tu bilo više od 200 sveučilišnih nastavnika i znanstvenika, također iz niza država).

Važno je napomenuti da ovakve peticije imaju cilj probiti takve medijske blokade. Zar nije strašna spoznaja činjenica da su naši generali osuđeni na drakonske kazne, a glavni učinak operacije „Oluja” bilo je spašavanje 100.000 muslimana u navodno od UN-a zaštićenoj zoni Bihać. Umjesto njih, spasili su ih hrvatski generali, a oni su ih (tj. njihov sud) za to kaznili!

• **Je li većina potpisa iz Hrvatske ili iz dijaspore?**

Prirodno ih je više iz Hrvatske, ali posebno oduševljava tako mnogo supotpisnika iz raseljene Hrvatske. Čak je i jedan među potpisnicima iz dijaspore. Profesor Zvonimir Janko je iz Heidelberga i dopisni je član HAZU-a. Radi se o velikom svjetskom znanstveniku – matematičaru. Ne bi me iznenadilo da vi o njemu ništa ne znate, jer se o njemu ništa ne zna ni u Hrvatskoj. Jednostavno zato što je velik domoljub, kao i mnogi od vas koji živite vani. Zato ću vam ovdje citirati što je o Jankovu glavnom pronalasku rekao jedan poznati njemački matematičar:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što ću vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.

Posebno me dojmilo baš reagiranje vas iz Južne Amerike, a posebno iz Argentine. Toliko mnogo supotpisnika doista nisam očekivao! Mnogima se trebam zahvaliti zbog toga, ali mislim da je strašno puno doprinio g. Joža Vrljičak. A Vaše reagiranje, gđo

Hubmayer, toliko me je dirnulo da sam ga čitao na predstavljanjima moje knjige pa i objavio na Portalu HRSvijet.

- **Vi koji živite u Hrvatskoj i šetate njezinim ulicama, svaki dan gledate svoj narod, zaposlenike, radnike, obične ljude, što mislite, zabrinjava li njih budućnost naših generala i budućnost Hrvatske?**

Bez obzira što možemo biti nezadovoljni današnjim stanjem koje je posljedica izbora, a u kojem nam je praktično sve u državi u rukama onih koji ne vole ni hrvatski narod niti samo postojanje hrvatske države, dakle u rukama onih koje je Sun Tzu nazvao najnižim i najodvratnijim ljudima, treba uvijek voditi računa da ljudi nisu informirani, na što sam vas već upozorio. To je onaj isti narod, kojemu i vi pripadate, koji je izborio slobodu unatoč protivljenju svjetskih moćnika. Mi smo onaj isti narod kojega je upravo zbog te i takve borbe za slobodu naš veliki Papa Ivan Pavao II. nazvao „narodom nade”.

- **Možete li nam reći koje političke stranke podržavaju slobodu naših generala?**

Deklarativno će vam svi reći da ih podržavaju. Međutim, dva predsjednika RH Mesić i Josipović i svi oni koji pripadaju tom svjetonazoru sve su učinili da se naši generali tamo nađu. Zato je narod i doveo ponovno HDZ na vlast. Nesrećom, Sanader je pripadao istom društvu i omogućio da je u njegovo vrijeme došlo do detuđmanizacije HDZ-a. Zapravo, njegov HDZ je možda i doveden na vlast da ostvari ono što nije mogao Račan – uhititi simbol Domovinskog rata generala Gotovinu. Narod je glasovao vjerujući da će pomoći generalima. Vidite, dovoljno je kupiti samo mali broj ljudi i izvršiti veliku manipulaciju ljudima.

Sadašnji HDZ ima strašan uteg te Sanaderove ostavštine. Činjenica je da je Jadranka Kosor iznimno pozitivno reagirala na naše Pismo i ponudila nam suradnju u obrani naših generala. Nadajmo se da je iskrena u tome jer to bi značilo veliki zaokret u politici HDZ-a. Vidjet ćemo.

Što se tiče ostalih, ja gledam tko se od lidera supotpisao na naše pismo. Ljudi me i pitaju zašto se ovaj ili onaj nije supotpisao. To doista puno može reći o našim državotvornim „liderima”. Tako sam sa zadovoljstvom ustanovio kako su supotpisnici svi iz novoosnovanog „Saveza za Hrvatsku“ (Šibl, Sačić, Dodig).

- **I za kraj Vas molim da ostavite poruku Hrvatima u Argentini, i u svijetu, koji slušaju našu emisiju Croacias Totales Radiosat i koji prate naše web-mjesto.**

Samo ću ponoviti tri riječi koje sam već spomenuo u svezi s našim pismom: Draga hrvatska braćo budite i dalje DOSTOJANSTVENI I PONOSNI zato što ste pripadnici „naroda nade“ i PRKOSITE svima koji nas zbog toga pokušavaju kažnjavati ili čak i uništiti.

Croacias Totales Radiosat, 6. listopada 2011.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

U mnoštvu definicija i izvora rasizma, od znanstvenog preko religijskog do političkog, zajedničko im je dijeljenje na više i niže rase, na “sposobne i nesposobne”. Prema enciklopediji Grolier (16./122.), u najširem smislu rasizam se očituje kao stav aktivne ili pasivne nesnošljivosti, predrasude te diskriminacije prema osobama koje se identificiraju prema njihovoj regionalnoj pripadnosti, kulturi, religiji, etniji, spolu, fizičkom izgledu, dijalektu, odjeći ili običajima.

Ivica Šola, *Glas Slavonije*, 12. rujna 2012.

Biti sluga prvo je linija manjeg otpora, ne moraš misliti – radiš što ti gazda kaže. Zatim je kalorično – tko je gazdi oko guze taj gladan ne će biti. Zatim je to dobro za karijeru, od ničega i ništa postaneš ništa i nitko u odijelu s kravatom. Zatim je biti sluga moćno (kad gazda nije u blizini) ti si njegov predstavnik, personifikacija, drugi po važnosti itd... Problem je slugu samo u tome što povremeno udare nosom u ogledalo, a to zna biti jako bolno.

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

O HRVATIMA U BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800.000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440.000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida. Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskoga naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata u BiH:

ZAVRŠNI GOVOR

GENERALA SLOBODANA PRALJKA

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.

Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata. Itd., itd. I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a. To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a. Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine, izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja „Kad ovacije utihnu“. („Struggling with democratic transition; After the cheering stops“, 2010), stranica 114:

Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dvije uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok? Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi „La Caccia – Io E I Criminali di Guerra“, u 10. poglavlju „Zagabria, dal 1999 al 2001“, na stranici 254. piše: Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad, govorio je, dok su Hrvati podmukla kopilad.*

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrjebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad.*

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene. Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi.* Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima, a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15.000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3.000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.
- Židovsku - muslimansku obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli oputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.
- Organizirao gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.
- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.
- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.
- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
- Itd. Itd.
- Goering – Praljkovo ponašanje u Sunji ću preskočiti.
- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak.

Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, žalim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije. Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama. Ono što tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom. U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi. HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobođajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Capljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd. Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični, a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi. Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat. Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica. Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje. Podatci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama. Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.

b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.

c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.

d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti”, “željeti”, i

e) Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi. Nadati se je da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana. Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance. Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike, a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje. Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični. Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje, onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila. A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

ZATO MI PONOVRNO TRAŽIMO OD VAS:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Corića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem

Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest. Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

Potpisnici su:

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des
Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u

Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar,
Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
manadžmenta, FESB, Split

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. cc. Vanda Babić

prof. dr. sc. Ivan Bakran

doc. dr. sc. Senka Banić

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić

dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepić, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH, USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Košćec, Kalifornija
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju

Medicinskog fakulteta

Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu

dr. sc. Ivan Marcelić, Split

prof. dr. Jozo Marević

dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb

prof. dr. sc. Marko Matic, Sveučiliste u Splitu

prof. dr. sc. Božidar Matijević

dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat

prof. dr. sc. Vine Mihaljević

dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru (u ime 1.275 mostarskih Napretkovaca)

prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Dubravka Oraić Tolić

doc. dr. sc. Tado Oršolić

dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada

prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u Splitu

prof. dr. sc. Davor Pavelić

dr. sc. Ivan Perić, red. prof.

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

prof. dr. sc. Marijana Peruzović

prof. dr. sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku

dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar

prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini

Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

dr. sc. Mirko Ruščić, Split

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG

prof. dr. sc. Sven Seiwert

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
 Mirko Strabić
 dr. sc. vlč. Mirko Šimić, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske
 Nadbiskupije, Sarajevo
 prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
 dr. sc. Igor Šipić, književnik
 prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.
 Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
 prof. dr. sc. Dubravka Tolić
 prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
 prof. dr. sc. Kosta Urumović
 dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG
 dr. Mile Vidović, svećenik, Split
 dr. sc. Zlatko Vučić
 prof. dr. sc. Tomislav Živković
 dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.
 dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA
 (...)
 Javor Novak, hrvatski publicist

**PISMO VS-I UN-A O HRVATIMA U BIH POTPISAO I
 AKADEMIK SLOBODAN NOVAK**

Veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak jedan je od potpisnika našeg novog pisma VS UN-a o Hrvatima u BiH. Treba li uopće i spomenuti koliko me je obradovalo kada sam dobio pismo njegovog sina hrvatskog publicista Javora Novaka. Evo tog pisma:

Poštovani Akademice!

Temeljem Vašeg članka pod naslovom: "GENERAL PRALJAK BRANI HRVATSKU DRŽAVU, A VLAST INTERESE SVJETSKIH MOĆNIKA", u kojemu sjajno razotkrivate sramnu šutnju HNS-ovske ministrice Zlatar-Viočić, te tzv. fabriciranje HHO-a (da li

Banac i Čičak, ili Banac, Čičak, Miljevac i ekipa), a svakako združenu protuhrvatsku rabotu u devedesetima, proizvodnju laži stranih agentura koje su ih obilato plaćale te na kraju odnos prema hrvatskome generalu i junaku te njegovom izdavaču od strane Ministarstva financija – govori samo jedno: to nisu slučajne pojave, to nisu izolirani slučajevi, još manje su greške.

Kriminalizacija Domovinskog rata je izlizan projekt započet još i prije smrti Prvog hrvatskog Predsjednika. To je gnojna revolucija koja teče preko Račana, Sanadera, Kosorove i Milanovića i trajat će još dugo. No, ono što me osobno najviše veseli jest njihova uzaludnost. Sva ta ogromna mašinerija, svi ti milijuni utučenih Sorosevih eura i dolara, sve britanske agenture, sve kojekakve Josipovićeve nevladine udruge i povelje, svi ti Antantski strani centri moći, sve prodane televizije i pafletima naklone novine na tom projektu uzgoja biljki bez korijena, uzaludno uznastoje. U hrvatskome narodu, trajno usađena, živi ljubav prema zavičaju, Hrvatskoj i svima onima koji su je stvarali i stvorili... lažima usprkos, suprotiva krivotvoriteljima, potkupljivim i pokvarenim ljudima u inat. Hrvatski narod i dan danas pamti Zrinske i Frankopane. Pamti svoje junake i nikakve uzastopne medijske podvale, podvale Ministarstava i svih agenata tu ništa ne mogu. Hrvatski su ljudi, domovinu, već jednom znali dići iz devetostoljetnoga pepela, pa ćemo je znati i ražariti do plamena i do istine i sada, kada jedva tinja i sva stenje pod očnjacima nenarodne vlasti i plaćenih odnarođitelja.

Skrenut ću vam pozornost na nešto što vam je poznato, da ne bih dalje ja pisao:

Slobodan Novak, Sabrana djela, knjiga 6: “Protimbe”, podnaslov: “Domovinski rat i hrvatski ratni zločin” str: 418 – 429. Neskromno ću prenijeti mišljenje više mislećih ljudi o tome tekstu: Nakon što se to pročita, teško da se išta ima dodati na ovu temu.

Naravno, lijepo Vas molim, ukoliko naša imena nisu do sada uvrštena na Vašu peticiju da nas uvrstite na sljedeći način:

– hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik,

– a zatim desetak mjesta niže: Javor Novak, hrvatski publicist
Najljepše zahvaljujem. Bok, Javor

Zapravo, akademik Novak nije jedini novi akademik koji je potpisao naše pismo. Javio se i Ante Glibota, redoviti član, Académie européenne des sciences, des arts et des lettres, Paris:

Ja ne znam jesam li i ja na potpisu, mislim da sam vam to već jednom poslao, ali možete me također staviti na sve te liste supotpisnika za Hrvatske vitezove i Generale. Ja sam u svakodnevici u mislima s njima i njihovom patnjom, molim se svakodnevno za Božju milost da ih oslobodi tih napasnika i krivotvoritelja pravde, a ne sudaca istine.

Zato ne iznenađuje što su napokon i vladini mediji zabilježili sramotnu odluku hrvatskih vlasti o porezu generalu Praljku. Naravno, kako to uvijek i biva “obrana” ih još više optužuje. O čemu se radi? „Jutarnji list“ je 5. srpnja objavio tekst “Ministarstvo generalu Praljku: Vaše knjige o ratu spadaju u šund i pornografiju, platit ćete 628.726 kuna poreza”. Jasno je već iz naslova koliko sam bio u pravu kada sam svoj tekst iz „HRSvijeta“ od 3. 7. 2012. naslovio: „General Praljak brani hrvatsku državu, a vlast interese svjetskih moćnika“.

Treba posebno istaknuti da je u mom tekstu najvažniji dio Zastupničko pitanje prof. dr. Miroslava Tuđmana koje je objavljeno u „Hrvatskom slovu“ 29. lipnja 2012., također i u „Hrvatskom listu“ 5. srpnja 2012., a „Jutarnji list“ ga uopće ne spominje!

Znamo da je general Praljak vrhunski intelektualac koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je elektrotehnički). Osim toga što je u vojsci postao general, on je i vrhunski gospodarstvenik. I to je ono što im jako smeta, a što slijedi iz tog teksta. Naime, inteligentniji od svih njih skupa, naš general je usmjerio svoje poduzeće i na svoju obranu. Vidio je da od vlasti od 2000. naovamo ne može očekivati nikakvu pomoć. I dok su vlasti koristile svu svoju moć da onemoguće naše branitelje, dotle je general Praljak radio za svoju

obranu mnogo prije nego su ga optužili. Dok su oni i na vlasti i u oporbi činili sve da ocrne hrvatsku državu, general Praljak je sredstva svog poduzeća ulagao u njenu obranu. Vjerojatno ipak nije očekivao da će ga kazniti zbog toga. Koliko god prezirali one koji rade protiv svoje države i svog naroda, a za interese svjetskih moćnika, uvijek čovjek povjeruje da nisu toliko glupi. Ali ipak: oni odluče tražiti naplatu poreza za knjige koje je general Praljak dijelio. Ili upravo zbog toga. Da ih je koristio samo u Haagu, širi krug ljudi ne bi znao za sve ono što sada mogu naći u Praljkovim knjigama. Netko može pomisliti: *koliko može biti glupa vlast koja misli da je šund i pornografija nešto što ne donosi profit, što se poklanja*. Ali, što im je i preostalo?! Sve vrijeme pokorno slušaju što im govore iz Haaga, zapravo što im govore svjetski moćnici:

Zločinački pothvat je kada spasiš sto tisuća muslimana poslije pokolja u Srebrenici;

zločinački pothvat je kada sa skoro nula posto provodiš vojne standarde NATO-a;

zločinački pothvat je kada u bombardiranju ne strada niti jedan civil, pa zato moraš “Sudu” dati topničke dnevnikе kojima će ono moći “dokazati” kako je planiran taj strašni zločin;

zločinački pothvat je kada spašavaš od UN zaštićene zone Bihać i Srednju Bosnu, a posebice kada vam je jasno stavljeno do znanja da je to zločin (za spašavanje zone u Srednjoj Bosni Dario Kordić je dobio 25 godina robije).

I sad tu dolazi general Praljak koji objavljuje dokumente koji pokazuju da su sve to morale raditi sluganske vlasti. Zato je i bilo moguće reći: General u Haagu učini za obranu više od cijele države. A još im je strašnije što je glavna uloga u jednoj od glavnih točaka napada na hrvatsku državu bila namijenjena generalu Praljku. Cijela njihova mašinerija i vani i ona domaćih slugu, radila je na priči o genocidnim Hrvatima koji su čak srušili Stari most u Mostaru. I mnogi su povjerovali u nju. A onda je general Praljak pokazao što je istina. I to se tako lijepo vidi i u ovome tekstu u „Jutarnjem listu“:

Slobodan je Praljak napisao 18 knjiga u kojima se bavi Domovinskim ratom, ratom u BiH te odnosima Hrvatske i Bosne i Hercegovine (doista bi bilo zanimljivo da nam Vlasti objasne koja od njih spada u šund, a koja u pornografiju, zar ne? op. J. P.). Svoje teze Praljak u knjigama potkrepljuje preslikama brojnih dokumenata (možda su teze šund, a preslike pornografija, op. J. P.).

Prva knjiga koju je napisao bila je "Kako je srušen Stari most" u kojoj je Praljak iznio detaljnu ekspertizu rušenja Starog mosta kojom je želio dokazati da on i HVO nisu krivci za njegovo rušenje. Poslije se tvrdilo da su ekspertizu radili bivši pripadnici hrvatskih tajnih službi i da ju je platila upravo tvrtka Oktavijan.

Stvarno je zanimljivo vidjeti tko su ti pripadnici hrvatskih tajnih službi koji su izradili ovu ekspertizu. To su: dr. sc. Muhamed Sućeska, dip. ing. kem., član suradnik Hrvatske akademije tehničkih znanosti, prof. dr. sc. Slobodan Janković, dipl. ing. str. i dr. sc. Aco Šikanić, dipl. ing. str. A u njihovoj ekspertizi *Analiza rušenja Starog mosta prema dostupnim video snimcima*, Zagreb, siječanj 2006., na tri stranice dane su njihove biografije. Ekspertiza je naravno dostupna i na Internetu, pa svatko može lako pročitati te biografije – biografije tih strašnih "pripadnika hrvatskih tajnih službi".

Zapravo, nisam siguran jesam li i ja pripadnik hrvatskih tajnih službi. Zašto? Istog momenta kada sam vidio na televiziji snimak rušenja Starog mosta zaključio sam da je po srijedi miniranje mosta. Ono je bilo istovjetno onim rušenjima velikih zgrada koje nam često daju na televiziji. Rekao sam to generalu Praljku, a po njegovoj reakciji bilo je očito da me nije ozbiljno shvatio. Zaboravio je moju tvrdnju, ali kasnije, kad je ponavljao i ponavljao tu snimku i sam je došao do istog zaključka. I uradio ono pravo: dao ekspertima da to potvrde ili opovrgnu! E da nije bilo firme Oktavian, vjerojatno to ne bi mogao i dokazati. Zato ta firma mora platiti porez za robu koju je dijelila besplatno. Zato je treba kazniti.

Pa zar nije očit šund i pornografija kad hrvatski general piše o ratu?

Pa zar nije šund i pornografija kad hrvatski general još dokaže da za rušenje Starog mosta nisu krivi Hrvati?

Pa zar nije šund i pornografija kad hrvatski general tako sjajno pokaže da se ne mora slušati i provoditi interese svjetskih moćnika?

Pa zar nije šund i pornografija kad hrvatski general pokaže kako se brane interesi svog naroda?

Pa zar nije šund i pornografija kad cijelom svijetu hrvatski general pokaže kako se voli svoj narod?

Josip Pečarić: portal HKV-a i HRSvijet-a, 7. srpnja 2012.

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

JAVOR NOVAK

Josipe, bok.

Osim što se zakon u RH o manjinama i pravu na pismo primjenjuje temeljem lažnih podataka o prebivalištu, još mi nešto nije jasno: Temeljem čega je donesena odluka o ćirilici (dvojezičnosti) u RH?

Kada Talijani dobivaju dvojezičnost, oni imena gradova i mjesta u RH pišu talijanskim jer se njime piše i u njihovoj matičnoj domovini.

Kada Mađari dobivaju dvojezične ploče sela i mjesta u RH, oni to dobivaju da bi pisali jednim pismom svoje matične domovine – mađarskim.

izmišljen problem?

U Republici Srbiji ne piše se jedinstvenim pismom. Oni pišu dvama pismima. A i engleskim, a i talijanskim na dućanima, baš kao i u RH, baš kao posvuda.

Ćirilica u njih nije jednako zastupljena koliko i latinica. Štoviše,

i tome potpuno nasuprot, latinica je vidljiva u velikoj većini javnih primjena širom Srbije.

Po čemu je onda oznaka srbijanskog nacionalnog bića (većinskog ili manjinskog, svejedno) u ćirilici, kako u Srbiji tako i u Republici Hrvatskoj?? Ako im ćirilica ne prevladava niti u matičnoj domovini, gdje je njezin smisao u RH, osim u prkosu i vječnom stvaranju problema tamo gdje ih nema? Pogotovu što je velik dio Srba (hrvatske manjine u RH) rođen i živi u RH, dakle (uz i) na latinici...

Kako je dakle i čime umanjeno srpsko nacionalno biće ili su to njihova etnička prava u RH, kad je u njihovoj matičnoj domovini, u Srbiji, vrlo slično stanje? (istakao J. P.)

Bok, Javor

ONI ZNAJU DA JE ZAPRAVO NEMAMO

Nevjerojatno je koliko smo naivni mi Hrvati. Komunisti i jugoslavi bore se protiv neovisne hrvatske države od 1941. do današnjeg dana. I dok mi mislimo da je imamo, oni znaju da je zapravo nemamo. A onih deset Tuđmanovih godina – kao da ih nije ni bilo.

O uspješnosti ovih vlasti piše i Damir Pešorda (Hrsvijet, 23. siječnja 2013.):

DAMIR PEŠORDA

Najvažnije obećanje nove vlasti dao je predsjednik Josipović u predizbornoj kampanji, a ono glasi: „Zacrvenit ćemo Hrvatsku!“. To je obećanje manje-više realizirano.

(...) ...provedene su čistke sve do trećeg ešalona rukovodećih kadrova kao što su ravnatelji škola, raznih domova i slično.

(...) Na zadatku uništavanja nacionalne ekonomije nova vlast se također pokazala puno uspješnijom i kompetentnijom od prethodne hadezeove vlasti...

NITKO NAM NE ĆE POMOĆI!

Problem sadašnjim vlastima jest što će biti kad narod shvati njihovu "igru". Zato je izuzetno važno djelovati tako da ljudi to što prije spoznaju. Nitko nam neće pomoći, ako si ne pomognemo sami.

Od velike je važnosti angažiranost Crkve. Tako vidimo da se Crkva oglasila i o slučaju jednog od važnih koraka pri "ukidanju" Hrvatske – o rasprodaji Hrvatske. Izjavu Komisije HBK "Iustitia et pax" o Prijedlogu Zakona o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske možete naći i na portalu HKV-a:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/14044-iustitia-et-pax-protiv-rasprodaje-javnih-dobara.html>

Priopćenje Hrvatskoga kulturnog vijeća u svezi najave zakona o izdvajanju šuma i voda iz javnih dobara možete pročitati na:

<https://www.hkv.hr/o-nama/priopenja/14041-priopcenje-hkv-a-u-svezi-najave-zakona-o-izdvajanju-suma-i-voda-iz-javnih-dobara.html>

Meni je najdraži komentar koji mi je poslao poznati hrvatski publicist Javor Novak:

Josipe, bok,

Vidim da si se raspisao o prirodnim dobrima i bogatstvima Hrvatske i to je vrlo ok. Međutim, je li ti poznat podatak da je u jednoj od posljednjih izmjena Ustava RH, donesen članak koji otprilike glasi: Od ulaska RH u EU građani EU imaju pravo glasovanja na lokalnim izborima u RH.

što to znači?

Da će recimo na otocima, u Lici, Zagori, Zagorju ili Istri grupa bogatijih stranaca moći kupiti cijelo selo, na lokalnim izborima izabrati svoga predstavnika i raditi što hoće! Imaju pravo u potpunosti derogirati zakone RH, odnosno primjenjivati samo one koji njima odgovaraju i koje su tako (u zatvorenom krugu) izglasali.

To onda naravno može značiti ako na njihovom području ima uvjeta za to, mogu graditi tvornice, marine, prljavu industriju, prodavati izvore u svojoj općini, šume, i sva druga rudna bogatstva jer im se ne će imati tko suprotstaviti.

Sve štetne industrije koje su do sada vrlo teško i uz proteste ulazile u RH sada bi glatko mogle ući!

Bok, Javor

Pitanje je jesu li o tome razmišljali svi oni koji su bili za EU? A bila je i Crkva i HAZU i generali. Mnogima je to bio spas od ovoga što se, vidimo, događa i bez EU. Zapravo, točnije je reći po njihovom diktatu. Odavno sam pisao kako će nam isto biti i tamo. Pomoći nam neće nitko, ako ne pomognemo sami sebi!

Svi znamo da Sava teče prema Beogradu. A našim jugokomunistima to definira sve! Tu im ne pomaže ni što smo porazili te njihove bogomdane gazde. Ne pomaže što ih je sam Milošević proglasio zečevima. Na početku rata, iako su bili naoružani do zuba, postajali su zečevi kada bi čuli Bojnu Čavoglave iako smo mi bili praktično bez oružja. Ova vlast se silno trudi da narod sve to zaboravi, a one koji su sudjelovali u tom strašnom zločinu – pretvaranja Srba u zečeve – pozatvara po zatvorima u

Hrvatskoj, a Praljka i grupu iz BiH po Europi. A na Praljka i Thompsona može i porezima, kad već ništa drugo nije pomoglo.

MILANOVIĆ U BEOGRADU

HRVOJE HITREC

U tako klimatiziranu srbijansku kulturu koja se hrani dijelovima hrvatske kulture, srbijansku kulturu iz koje se ne čuje ni jedan suvisli glas protiv krivotvorenja, laži i mržnje, kulturu koja je u nedostatku svoje otuđila u agresiji na Hrvatsku znatno kulturno blago i do danas ga nije vratila, kulturu koja genocid nad hrvatskim narodom ne smatra genocidom, nego prirodnim odstranjenjem zapreka za širenje na zapad, kulturu koja nije riječ prozborila kada su Srbi iz okupiranih dijelova Hrvatske protjerali Hrvate koje nisu poubijali, ali se sada zgraža nad dragovoljnim egzodusom tih istih Srba i na sva usta kuka o zločinu, kulturu koja najstrašniju žrtvu srpske agresije, Vukovar, naziva srpskim Vukovarom – u takvu Srbiju i takvu kulturu otputio se nedoučeni premijer Hrvatske (namjerni genitiv) da po zadatku velikih sila i ponešto zbog gospodarskih pitanja (Cefta, itd.) ruši zidove praveći se blesavim da ne zna tko ih je izgradio.

(...) ...a ako ima problema sa carinama i sličnim ne tako nevažnim, ali ne i presudnim pitanjima, onda se rješavaju na nižim razinama. No i ja sam naivan – Milanović jest doista niža razina.

Glede suradnje hrvatske pseudokulture s opisanom srbijanskom i općesrpskom kulturom stvari stoje još bolje. Televizije koje emitiraju na hrvatskome jeziku doslovce su pretrpane srbijanskim proizvodima, što filmskim što televizijskim, a kada se dodaju proizvodi iz jugoslavenskoga arhiva – slika se sjajno zaokružuje. Kazališta u Hrvatskoj posežu za srbijanskim klasicima i suvremenim piscima, čak skidaju već prijavljena dramska djela hrvatskih autora i zamjenjuju ih sa srbijanskima, a ostavljaju djela suvremenih hrvatskih pisaca pod uvjetom da, bez obzira na temu, ubace barem

jednoga hrvatskog branitelja koji je nesimpatična kreatura iz doba borbe protiv srpske agresije.

(...) ...poznati novinski zagrebački dnevnik barem jednom tjedno svjesno objavljuje napise na srpskom jeziku, što se nije događalo ni u Jugoslaviji, a u ostale se dane njegovi komentatori i "istaknuti" novinari služe nemuštim jezikom koji nije ni hrvatski ni srpski.

Dakle, na gospodarskom (trgovinskom) i kulturnom (pseduokulturnom) planu suradnja je više nego dobra, pa zbog toga nije trebalo ići u službeni ni radni posjet Beogradu. Ono zbog čega je trebalo razgovarati, ali ne u Beogradu čija je mržnja prema Hrvatima stalna, uporna i bezmjerna, jest sudbina Hrvata pobijenih na okupiranom području Hrvatske i sudbina Hrvata koji su pobijeni u srbijanskim logorima, okupacija dijelova teritorija RH koji se nalaze preko Dunava, povratak kulturnoga blaga (ne Micića čiji se "Zenit" ionako nastavlja u "Zarezu", ne blaga iz pravoslavnih crkava koje nije bilo oteto nego privremeno preseljeno u Srbiju do konačne pobjede), nego blaga koje pripada Hrvatima i hrvatskoj kulturi. Trebalo je nadalje razgovarati o ratnoj odšteti koju Srbija mora kad-tad platiti, i jasno reći da Hrvatska ni pod koju cijenu ne namjerava povući tužbu za genocid.

(...) Bolesno nagnuće ove vlasti prema Srbiji jedini je razlog Milanovićeve dolaska u Beograd, nekoliko dana nakon što je – poslije razdoblja divljanja zbog oslobađajuće presude hrvatskim generalima – taj minorni Dačić milostivo izvolio izjaviti da se led treba otopiti. Istoga trena, "razumjevši knjigu" što bi rekla narodna pjesma, Milanović je vođen Pavlovljevim refleksom svoje duhovne prtljage i usput telefonskim razgovorom koji bi u slobodnoj interpretaciji i prijevodu s engleskoga glasio "Mali, pusti sve i idi u Beograd" – doista i otišao obaviti što mu je zapovjedbano.

(...) Što je još mogao učiniti Milanović, koji je mirno slušao Dačićeve riječi o zločinima za vrijeme i poslije Oluje – mirno jer su to bile iste one riječi koje je i sam izgovorio nakon oslobađanja Gotovine i Markača. Što je mogao? Mogao je u svrhu dobrosusjedskih odnosa i dobro uređenih odnosa s manjinama

podastrijeti Tromblonovu statistiku o trideset posto Srba u Saboru i Vladi jer bi taj podatak ipak nešto bolje otopio led, mogao je spomenuti Registar branitelja koji je kruna suradnje sa srbijanskim tužilaštvom i Veritasom.

A ako sve to ne bi upalilo, mogao je na kraju zavapiti: "Što vam još mogu obećati?", a srbijanska kulturna masa bi klicala: "Vukovar, Vukovar!" Posve dosta za početak rada Balkanskoga vijeća.

O hrvatsko – srpskom sastajanju piše i opet Hrvatsko kulturno vijeće:

JAVOR NOVAK:

VONJ BALKANA

22. siječnja 2013.

(...) Čemu novo-stari napad na Vukovar, ponovno ćirilicom i ekavicom? Čemu taj planirani i usklađen napad na branitelje i Katoličku Crkvu? Čini se kako nam i unutar vele-hvaljene Unije spremaju nekakav Zapadni ili drugo-jajčani Balkan kao regiju i to pod starom, koljačkom, beogradskom, šapkom. Bit ćemo dio Europe, ali opet slijepjeni s Balkanskom truleži.

I kada se upravo u Vukovaru na beskičmeni i polutanski poziv sastaju predsjednici Josipović i Tadić, to nije slučajno; kada se upravo u Vukovaru Milanovićeve Vlada, najlošija vlada koju je Hrvatska ikada imala, želi isprситi s dvojezičnim srbsko hrvatskim natpisima, kada se upravo demografski desetkovanom hrvatskom Vukovaru želi nametnuti ćirilicu, sve to nije slučajno.

Oni žele dokazati staru "jugoslavensku" tvrdnju kako te male odcjepljene državice ne će moći, ne će uspjeti preživjeti. Oni sve čine da se ta četnička tvrdnja i ostvari, a Hrvatska da se prvo rashrvati, a zatim ekonomski uništi do kraja. Baš onako kako je Beograd i tvrdio da će se dogoditi.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/14034-vonj-balkana.html>

Ponavljam, pomoći nam ne će nitko, ako ne pomognemo sami sebi! Treba narodu ukazivati na to što rade vlasti i jugokomunistički mediji. Smiješne su tvrdnje da Zapad ne će podržati komunjare. Sjetimo se ondašnje poruke kardinala Kuharića:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.

(u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.)

Naravno, hrvatski kardinal je to govorio hrvatskim vlastima. Danas takve vlasti nemamo. Zato treba svojim djelovanjem, dakle i pisanjem i ponašanjem i u razgovorima s ljudima raditi na tome da što više ljudi shvati da kardinalov naputak mogu provesti samo oni sami! Oni koji ih uče da će nam bilo tko pomoći – upravo rade suprotno od onoga što žele! Crkva u Hrvata, svojim ponašanjem danas, na dobrom je putu. Ostali?
Akademik Josip Pečarić, 23. siječnja 2013.

ZVONIMIR HODAK

SPASOJE

U tekstu „Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest?“, Dnevno.hr, 24. 2. 2014., Hodak piše:

Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest? Tko na studiju povijesti objektivno, racionalno i na temelju neospornih činjenica objašnjava i rasvjetljava sve naše "pijane novembarske noći", "antifašistički" ustanak u Srbu, Bleiburge, marševe smrti, naših 800 jama na sjeverozapadu Hrvatske i

Slovenije, Jasenovac i stvarni broj žrtava u tom logoru, Goli otok i Staru Gradišku, Vukovar i Ovčaru, Bljesak i Oluju, Haag i presude hrvatskim generalima?

Naravno, teret je na našim profesorima povijesti na Filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Osijeku. Sve su to poznata i cijenjena jugonostalgičarska imena. Titov apologet Tvrtko Jakovina, nova povijesna zvijezda na našem znanstvenom nebu, Hrvoje Klasić koji je došao do važnog otkrića da su svećenici ubijeni nakon 1945.g. bili ustvari ustaše s kamom u zubima. On kaže: "Većina njih je aktivno sudjelovala u ustaškom pokretu, a neki su i okrvavili ruke."

Sad napokon znamo tko su bila 663 katolička svećenika i među njima 88 bogoslova i sjemeništara te 31 časna sestra. Naoružane do zuba i s bombama u rukama naročito su se isticale časne sestre sve dok ih Klasić nije bezumno hrabrim jurišom slistio s lica povijesti. Klasić, do zuba naoružan svojim predrasudama i jugonostalgičarskim mentalitetom, krenuo je u spašavanje vojničke časti hrabrih boljševika koji su u poslijeratnoj idili porazili znatno bolje nenaoružane civile, svećenike, novinare i časne sestre. Njegovo spašavanje boljševika asocira me da bi Klasiću bolje pristajalo ime Spasoje negoli Hrvoje. Nakon njegovih tekstova ime Hrvoje zvuči pomalo tragikomično!

U čemu griješi Hodak? On nije samo sjajni kolumnist, nego i vrsni odvjetnik. Bavi se profesijom u kojoj je logika itekako važna. O logici i povijesti razgovarao sam s dvojicom povjesničara. Jedan od onih koji zastupaju hrvatsku paradigmu u hrvatskoj povijesti objašnjavao mi je kako je logika nešto strano mnogim njegovim kolegama, dok me je drugi, pripadnik jugokomunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, uvjeravao kako je različita logika u povijesti

u odnosu na onu u matematici. Uvjeran sam da Hodak ne misli kako je logika različita u različitim znanostima, tj. nije drugačija ni u njegovom pravu, pa zato tako oštro sudi o Klasiću.

A da je doista problem u logici potvrđuje već sam naslov kolumne Tvrтка Dolića “U Hrvatskoj su mnogi 'znanstvenici' posvađani s elementarnom logikom“, Dnevno.hr, 28. 2. 2014.:

**TVRŤKO DOLIĆ, DAMIR GALIĆ I JAVOR NOVAK:
O KLASIĆU, GOLDSTEINU I NJIHOVIM UZORIMA**

Slično Stipi Mesiću i Tvrtku Jakovini, Klasić posredno opravdava genocid nad Hrvatima, zločinačka ubojstva bez suda, počinjena tijekom Drugoga svjetskog rata i nakon njega, u drugoj Jugoslaviji. Kako nam svjedoči Klasić, rođen nakon gušenja Hrvatskog proljeća, neki katolički svećenici su okrvavili ruke, a partizani su ubijali tako da ne okrvave ruke! Nameće se zaključak da je za titoiste i titoističke komuniste ubijanje posve normalna stvar! Nekakva radna obveza.

Istine radi treba reći kako bi uz Mesića trebalo spomenuti prof. dr. sc. Ivu Goldsteina koji je s tatom Slavkom napisao cijelu knjigu o tome: „Jasenovac i Bleiburg nisu isto“.

Meni je mnogo zabavnije kada Klasić smatra kako bi bilo dobro da Katolička crkva konačno osnuje nekakvo povjerenstvo koje bi konačno pokazalo i dokazalo ove njegove tvrdnje kojima se rugaju i Hodak i Dolić o velikom broju svećenika-ustaša *s kamom u zubima*. Naravno, jasno je da su u skoro pola stoljeća Tito, Partija i njegovi povjesničari krili iz ideoloških razloga te zločince i red bi bio da napokon Crkva počne iznositi istinu, zar ne?

Sjetimo se i Klasićeve intervjuja: „*Ako izbacujemo Tita zato što je bio diktator, hoćemo li i Dioklecijana? Ili Tuđmana?*“ Jasno je da se i dolaskom Tuđmana, slično Titu – kako nam je lijepo objasnio Klasić – opet nisu istraživali zločini svećenika i časnih sestara. Da, doista bi već bilo vrijeme da Katolička crkva poslušna ovu novu zvijezdu jugokomunističke povjesnice.

Golema je Klasićeva skromnost. Naime tu se radi o njegovom velikom otkriću, a on zamjera što o tome nije pisano i govoreno prije nego što je on to otkrio! Ili opet ta prokleta logika?

Naravno, nekome je zabavniji dio kada Klasić, Goldsteini i dr. opravdavaju poslijeratne zločine tvrdnjom kako je to ipak bilo iz osвете, a neki su tu bili i krivi. S druge strane, oni koji su se oružjem pobunili protiv države nevini su. Naravno, jugokomunističkim povjesničarima je to logično. To i jest njihova logika. Klasić:

Ja nemam problema reći da su partizani u osvetničkom bijesu nakon rata počinili brojne zločine do kojih nije smjelo doći – kaže Klasić i, naravno, dodaje ono čuveno 'ali'. – Ali bih volio da već jedanput netko od tih desnih povjesničara i intelektualaca kaže jasno i glasno, posebice mladima: ustaški režim je bio zločinački.

Čitam i ponovno čitam i ne mogu vidjeti gdje je on rekao kako je režim u Jugoslaviji bio zločinački. Ako ja dobro razumijem, oni priznaju da su tu i tamo po nekoliko stotina tisuća Hrvata i ubili, ali režim nije bio zločinački. Tito jest među deset najvećih zločinaca u povijesti, ali radio je i dobra djela. Eto postoji puno snimaka kako on miluje malu djecu, a slike one djece koje je dao pobiti ne ćemo pokazivati. Kad se ne vide – to se nije ni dogodilo.

Inače, Damir Galić je već pisao (*Dnevno.hr*, 10. 9. 2013.) o sličnim tvrdnjama ovog "povjesničara" u svezi poslijeratnih likvidacija hrvatskih emigranata:

Kada "povjesničari" daju izjave kako bi se dodvorili aktualnoj vlasti, onda stradaju i činjenice i istina (...) Klasić je, naime, ustvrdio da su ubijeni "nerijetko bili ljudi koji su bez problema bili spremni ubiti", ali i "spremni s oružjem ući u Jugoslaviju, postavljati bombe".

Tada mi je ove tvrdnje ovog "povjesničara" komentirao hrvatski publicist Javor Novak:

Koje krasno priznanje i puni dokaz zločinstava Titove vlasti. Ne samo da su bez suđenja otimali i ubijali ljude, nego evo, to su

opravdano činili jer su emigranti POTENCIJALNO bili "spremni ubiti, s oružjem ući u Jugoslaviju i postavljati bombe". To je zaista jedno krasno pravo i uvjerljiv zakon, koji odobrava ubojstva svih onih koji bi možda mogli počiniti kazneno djelo. Kako je tu riječ o djelu nedokazive namjere, Titu i suradnicima pošteno suđenje takvim "zločincima" nije bilo ni potrebno, a niti je bilo izvedivo. Oni su ih ubijali unaprijed i za svaki slučaj. Zaista socijalizam s ljudskim likom.

I dok se Klasić bori za trg jednog od najvećih svjetskih zločinaca, pardon čovjeka koji je toliko volio mlade barem one koje nije dao pobiti, upoznat ću vas s e-pismom koji mi je poslao jedan kolega sa sveučilišta 11. 12. 2013.:

ONAJ NA ČIJU DUŠU PADA MA I JEDAN LJUDSKI ŽIVOT

Bok Joško,

(...) Na putu prema zgradi Sveučilišta primijetio sam mnoštvo ruža, na trgu koji još uvijek nosi ime "najvećeg sina naših naroda i narodnosti".

Nakon par pogleda našao sam i sjećanje na ujaka kojeg nikad nisam imao prilike upoznati. Pokoj mu duši.

Moja je majka posljednje dvije godine učiteljske škole završila u Mariboru, kamo je bila preseljena njezina škola iz Mostara. Tako ju je kraj rata zatekao u zbjegu prema Bleiburgu. Postrojili su ih u red i kratko ispitivali. Tko si, što si. Kućna pomoćnica sam, izrekla je laž koja joj je spasila život. Učiteljice su bile razvrstane na drugu stranu.

Taj tren nije znala da će kroz kratko vrijeme u tom istom metežu ostati bez starijeg brata. Nije niti znala da će sutradan upoznati svog budućeg muža s kojim je u ljubavi proživjela preko šest desetljeća.

Onaj na čiju dušu pada ma i jedan ljudski život ne može biti nevin i nikakve zasluge ne mogu oprati njegove ruke. Kad to shvate i priznaju njihova djeca, moći ćemo zajedno ići naprijed.

Hodak i Dolić vjerojatno ne znaju kako se Klasić žali: „*jer mladi će prije prihvatiti mišljenje jednog pjevača...*“ (Thompsona, op. J. P.) ...*„ili nogometaša (Šimunića, J. P.) nego doktora povijesnih znanosti. Nakon Šimunićeve izjave da nema ništa loše u pokliču 'Za dom – spremni!' jer se radi o 'starom hrvatskom pozdravu' ja sam se potrgao od objašnjavanja i dokazivanja da to nije istina. Ukazivao sam na dokumente koji potvrđuju da se radi o ustaškom pozdravu, a ne nikakvom starom hrvatskom pozdravu, pozivao da netko javno protuargumentira tj. pokaže dokaze da se kao pozdrav koristio i prije, ali ništa.*

Još bi bilo dobro da se radi samo o mladima. Ne vjeruju Klasiću ni hrvatski sudovi. Neobično je za znanstvenika da to ne zna. Čak misle kako je smiješan "dokaz" kako nešto nije stari hrvatski pozdrav jer on to kaže s argumentom da su u NDH u dokumentima to tvrdili. Znali su u NDH da će netko kasnije tvrditi da se radi o starom hrvatskom pozdravu pa su sve takve preduhitрили dokumentima!

„Uvjerljiva“ je i tvrdnja kako su pozdrav Za dom ukaljale ustaše. Ali petokraka u Hrvatskom obrambenom ratu „nije“ ukaljana!

EVA KIRCHMAYER BILIĆ

GLAZBOM I RIJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST

Gđa. E. K. Bilić u tekstu posvećenom hrvatskim braniteljima, („Hrvatsko slovo“, 6. 2. 2014.), daje niz hrvatskih pjesama koje sadrže Šimunićev poziv "Za dom", pa kaže:

*Za Dom spremni pozdrav je star 447, a možda i više godina:
1566. Nikola Šubić Zrinjski*

1684. Pavao Ritter Vitezović

1848. ban Josip Jelačić

1861. Ante Starčević

1894. Josip Eugen Tomić (...)

Ovaj primjer zapravo pokazuje svu bijedu jugo-komunističke povjesnice. Valjda im u ono "jugo" spada i Srbija? A poznato je kako svi športaši iz Republike Srbije i Republike Srpske svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi). Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Poznato je kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Srpski povjesničari smatraju (Dnevno.hr, 8. 12. 2013.) *da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati*. Jadno je raditi nešto što nitko drugi ne radi. Povjesničarima u Srbiji ovi naši koji zastupaju jugokomunističku povijest koriste, ali im se moraju gaditi, zar ne?

Sjećam se kako sam se već smijao Klasiću kada se u jednom intervjuu zapitao *kako je moguće da se po Dalmaciji kliče Anti Paveliću i NDH ako se zna da su ustaše taj dio Hrvatske prepustili Italiji?!*

Za razliku od današnjih srpskih slugu, koji izručuju Srbima cijelu Hrvatsku, NDH je davala dio Dalmacije (u ratu), a prva Jugoslavija (u miru)? To nije problem?

ZVONIMIR HODAK

SLIČNI „POVJESNIČARI“

U Rijeci studente povijesti educira izvjesni Perica. Jugoslaven od glave do 1995. Ni Oluja 1995.g. nije mu razbistrila njegove nepročešljane misli i ideje.

A u Splitu povijest predaje Dragan Markovina. To je isto kao da izraelsku povijest u Tel Avivu predaje Goebbels.

Ti egzotični primjerci nekadašnjeg bratstva i jedinstva pokazuju koliko je kvalitetan posao obavio povijesni guru jugoslavenstva prof. Mladen Zvonarević na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Časni je profesor 1971.g. otkucavao UDBI svoje studente, naravno – tajno. Međutim, javno je za njih tražio rigorozne kazne. Njegovo sjeme zla je niklo bolje negoli se mogao i nadati.

Hodak je svoju kolumnu započeo ovako:

Oscar Wilde je napisao: Povjesničar je osoba koja će dati točan opis događaja koji se nikada nije zbio.

To me podsjetilo na prof. dr. sc. Damira Agičića koji je povodom neizbora Ive Goldsteina za redovitog člana HAZU-a u svojstvu tadašnjeg predstojnika odsjeka za povijest FF-a komentirao moje riječi na Izornoj skupštini, koje ja uopće nisam tamo izrekao.

AKADEMIJA REDIKULA

Zato mi je sada mnogo jasnije zašto mi je jedan hrvatski povjesnik, poslije tog neizbora Ive Goldsteina, napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pećarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u

tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasnjivi. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula"

Ovo treba usporediti s gornjom izjavom dr. Miroslava Tuđmana koji govori o takvim povjesničarima (i sa svog Filozofskog fakulteta) u navodnicima. To ima posebnu težinu jer je Tuđman jedan od najvećih, ako ne i najveći znanstvenik s tog fakulteta.

S druge strane, osnivanje nove akademije – Akademije redikula doista postaje sve izglednije. Istina, očito je postojala želja za preimenovanjem HAZU u SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti). Naime, i pored toga što se pokazalo kako je Ivo Goldstein na prethodnim izborima pokušao prevariti Izbornu skupštinu HAZU-a (vidjeti npr. Dnevno.hr, 18. 2. 2014):

<https://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/nema-dvojbe-milanoviceva-kritika-crkve-je-potpuno-ispravna-115288/>

No, nekoliko akademika je ipak predložilo Goldsteina i u najnovijim izborima koji su u tijeku. Kako su bili upoznati s Goldsteinovom prijevarom (moje pismo akademikima i knjiga "Zabranjeni akademik") očito im je draža činjenica kako je Srbima laž najviše pomogla u njihovoj povijesti pa su bili uvjereni kako bi izbor Goldsteina od strane onih koje je pokušao prevariti, zapravo najveće jamstvo da je došlo vrijeme kada se od HAZU može napraviti SAZU. Na njihovu žalost, Goldstein nije prošao u razredu, a ovaj put ga nije predložio ni njihov fakultet, pa će se morati pričekati s projektom pretvaranja HAZU u SAZU.

Ili im je jednostavnije odmah krenuti u stvaranje Akademije redikula. Već iz gornjeg teksta razvidno je koliko sjajnih povjesničara imamo kao kandidata za takvu akademiju. Zato nam ne

ostaje ništa drugo nego samo konstatirati: Kakva bi sjajna akademija bila ta *Akademija redikula*, zar ne?

Dnevno.hr, 19. 3. 2014.

DOMAĆE SLUGE I VELIKOSRPSKI MEMORANDUM 2

Sigurno moramo biti ponosni činjenicom da su na čelu velikosrpskog Memoranduma 2. hrvatski političari – hrvatske sluge. Ulazak Hrvatske u EU te sluge su obilježile javnim pokazivanjem svoje odanosti tom plemenitom činu – svojim odnosima prema Velikoj Britaniji i Srbiji.

To je sjajno komentirano na portalu HKV-a (11. lipnja 2013.):

NIKOLIĆ NA JOSIPOVIĆEVOJ PROSLAVI ULASKA HRVATSKE U EU

ZAŠTO NE POZVATI I ŠEŠELJA?

Vojislav Šešelj kao svjedok na suđenju Radovanu Karadžiću potvrdio je poznatu činjenicu kako je u zločine za koje njega optužuju umiješan sadašnji predsjednik Srbije Tomislav Nikolić, a i prvi potpredsjednik srpske vlade i ministar obrane Srbije Aleksandar Vučić imao je udjela kao dragovoljac. Međutim, slabo to Šešelju vrijedi kad će Tomislav Nikolić uveličati proslavu ulaska Hrvatske u EU i tom prilikom sastati s Ivom Josipovićem, čime će službeni Zagreb dati svoj obol negiranju ratnih zločina nad vlastitim stanovništvom.

Šešelj je pojasnio, opet svima poznatu stvar, kako je cilj njegove stranke bila "Velika Srbija" u koju bi "ušli veliki dijelovi Hrvatske, uz srpsku Bosnu, srpsku Hercegovinu, srpsku Makedoniju i srpsku Crnu Goru". Sa sadašnjim predsjednikom Srbije Tomislavom Nikolićem Šešelj je, kako je naglasio, sve zajedno radio tijekom

ratova u Hrvatskoj i BiH, i zaključio: "Ako sam ja umiješan u ratne zločine, onda je Tomislav Nikolić moj izravan suradnik".

Za prvoga potpredsjednika vlade Srbije Aleksandra Vučića rekao je da je bio "dragovoljac SRS kod Slavka Aleksića na Židovskom groblju" u Sarajevu i poslije je radio na TV Pale. Pohvalio je Slobodana Miloševića kako je "pružao ključnu pomoć" Srbima u Hrvatskoj i BiH te da bez te pomoći ni "krajina" i "Republika Srpska" ne bi mogle opstati. No, i pored ovog svjedočanstva, osim ako netko ne želi sporiti relevantnost svjedoka, nema sumnje kako će rezultat haaške farse biti presude po kojima Srbija nije bila agresor na Republiku Hrvatsku. To je zapravo već filigranski točno odrađeno, počevši od, kao je tada službeno rečeno, samoubojstva srpskog gradonačelnika okupiranog Vukovara Slavka Dokmanovića davne 1998., noć prije čitanja presude. U zamjenu, osobe koje su s hrvatske strane doprinijele ovom pravnom zločinu dobile su svoj dio kolača, predsjedničke dvore, doživotni ured ili primjerice, funkciju ministrice inostranih poslova.

Da, visoke su nagrade onima u Hrvatskoj koji su se sve vrijeme borile da svijet dozna istinu: *Hrvatska je agresor – majčica Srbija nije!* Gornjem tekstu bih možda dodao samo nešto o čemu sam već pisao, ali samo zato da bi se još više istakle zasluge domaćih slugu: Nikoliću srpski grad samo Vukovar, dok su Vučiću to Karlovac, Virovitica i Karlobag, pa je zato – ispravno – i dočekan u Hrvatskoj kao najutjecajniji srpski političar i odano mu je mnogo više počasti nego što to može očekivati "Vukovarac" Nikolić.

Sada, kada je "Sud" u Haagu i presudio tko je agresor, ostala je domaćim slugama još jedina zadaća da Hrvatska i formalno prihvati tu očitu činjenicu. Vjerojatno i nema ozbiljnijeg hrvatskog kolumniste koji nije pisao kako je osnova za to hrvatsko povlačenje tužbe za genocide. Svi znamo da domaće slugu, koje prepoznajete u završnom dijelu gornjeg teksta, odavno rade na tome. Pobjeda u Haagu samo su im vjetar u leđa u otklanjanju nepravednih tamnih mrlja s majčice Srbije, zar ne?

Znamo da je jedina relevantna ustanova u Hrvatskoj koja ne priznaje tu istinu Katolička crkva. Oni još žive u stravičnoj zabludi da je Balkanski krvnik bio Slobodan Milošević (koji uopće nije osuđen u Haagu). Pa svima je jasno ono što nas domaće sluge uvjeravaju sve ove godine: Balkanski krvnik je jedini predsjednik države osuđen u Haagu – Franjo Tuđman. Zato je i prirodno što oni ne razumiju ni koliko je zločin hrvatska samoobrana, odnosno da u Haagu osuđena Hrvatska ne može i dalje tužiti majčicu Srbiju. Pogledajte i sami na portalu HKV-a, 11. lipnja 2013.:

**IUSTITIA ET PAX: HERCEG-BOSNA JE FORMIRANA RADI
OBRANE; NE ODUSTATI OD TUŽBE ZA GENOCID**

**IZJAVA KOMISIJE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE
"IUSTITIA ET PAX" O NEPRAVOMOĆNIM PRESUDAMA
HAŠKOGA TRIBUNALA**

Pozivamo na solidarnost hrvatski narod i političke vođe u Hrvatskoj kako svojim ishitrenim, paušalnim ili subjektivnim izjavama ne bi stvorili krivu sliku o ulozi hrvatskoga političkog vodstva iz vremena rata u Bosni i Hercegovini i samim tim utjecali na konačnu presudu u dijelu koji se odnosi na ujedinjeni zločinački pothvat, te da u pojedinačnim kaznenim djelima koja se Hrvatima iz BiH-a stavljaju na teret sudu – bez neizravnog utjecaja – omoguće da donese pravednu presudu. Izjave dijela političkog vodstva, poput »Hrvatska je u BiH-u imala ambivalentnu politiku« ili »Hrvatska je bila agresor u Bosni i Hercegovini«, ne odgovaraju stvarnom smjeru hrvatske državne politike iz toga vremena. Uz to, agresija nije dio optužnice protiv Jadranka Prlića, Slobodana Praljka, Milivoja Petkovića, Brune Stojića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, niti ICTY ima mandat za sporove među državama pa ni za kazneno djelo agresije. Pozivamo sve političke strukture da na tragu izjave predsjednika vlade Republike Hrvatske podrže uključenje države u ovaj postupak u dijelu opovrgavanja udruženog zločinačkog pothvata i međunarodnog sukoba i to sa svim legalnim

sredstvima, te da se obranama okrivljenih olakša pristup arhivima i novim dokazima, ako će to biti potrebno.

poziv bošnjačkim političkim vođama i strankama

Pozivamo bošnjačke političke vođe i stranke na razboritost. Kratkotrajni trijumfalizam može donijeti tek kratkotrajnu dobit dijelu političkih snaga u Bosni i Hercegovini, ali dugoročno neće moći sakriti povijesne činjenice prema kojima je predsjednik Franjo Tuđman pozvao Hrvate u Bosni i Hercegovini da na referendumu glasuju za neovisnu Bosnu i Hercegovinu kao za svoju državu, prema kojima je Hrvatsko vijeće obrane prvo bilo uključeno u obranu Bosne i Hercegovine, a Hrvatska poslije cijelo vrijeme armiju Bosne i Hercegovine opskrbljivala oružjem za vrijeme embarga te ponajprije i najvažnije zbrinula na desetke tisuća izbjeglica iz Bosne i Hercegovine. Duboko žalimo što se hrvatsko-bošnjački sukob ikad dogodio. Vodstva dviju vojskâ koje su svoju zajedničku domovinu – Bosnu i Hercegovinu zajednički branile od velikosrpske agresije u tom času očito nisu dobro razumjele tendencije međunarodnog okruženja i stranih diplomacija koje su upravljale ratom u Bosni i Hercegovini. Ali tomu unatoč, za povijest ostaje činjenica da su te dvije vojske u Washingtonu ponovno sklopile savez kako bi se nakon operacije »Oluja« provela zajednička akcija oslobađanja zapadne Bosne, izazvao slom snaga generala Ratka Mladića, a Bihać poslije Srebrenice spasio od novog genocida. Nakon tisuću dvjesto i jednog dana potpune opsade tzv. »bihaćkog džepa« u operaciji »Oluja«, deblokirana je i najduže izolirana bosanska enklava. Pripadnici Hrvatske vojske i Petog korpusa Armije BiH-a spojili su se u predjelu Plitvičkih jezera. Bihać, baš kao i Srebrenica bio je zona zaštićena od UN-a. Bataljuni, uključujući nizozemski, koji su ondje bili nisu učinili ništa kako bi spasili živote tisuća civila. Učinile su to u savezu Hrvatska vojska i Armija Bosne i Hercegovine. To je povijesna činjenica koju nitko ne može opovrgnuti.

Pozivamo na jedinstvo Hrvate u Bosni i Hercegovini. Samo jedinstvo, koje nije jednoumlje nego svijest o važnosti zajedničkih

nazivnika, a ne dosadašnja podijeljenost Hrvatima u Bosni i Hercegovini može osigurati sva prava koja im kao konstitutivnom narodu jamči tzv. »Dejtonski ustav«. S obzirom na to da Sud u Den Haagu svojom politikom optuživanja nije kaznio zločine nad Hrvatima u Bosni i Hercegovini, uz iskreno žaljenje za svakom bošnjačkom žrtvom stradalom u hrvatsko-bošnjačkom sukobu, pozivamo tijela kaznenog progona u Bosni i Hercegovini da istraže i kazne počinitelje zločina nad Hrvatima tijekom rata. U napadima bošnjačke vojske na Hrvate, na malom području ubijeno je 1150 Hrvata, od kojih više od stotinu djece. Procesuiranje počinitelja tih zločina je nužnost, a u cilju održanja trajnog mira i prosperitetne budućnosti triju konstitutivnih naroda u cjelovitoj Bosni i Hercegovini.

riječ je o cjelovitoj amnestiji Srbije

Nemalo smo iznenađeni oslobađajućom nepravomoćnom presudom Jovici Stanišiću i Franku Simatoviću, šefu »Službe državne bezbjednosti« Miloševićeva režima i njegovu prvom agentu zaduženom za posebne operacije, osobito s činjenicom da niti jedan visoki politički dužnosnik tadašnje Srbije, vrh JNA i vrh KOS-a ovim nisu proglašeni dijelom ujedinjenog zločinačkog pothvata za zločine planirane i počinjene u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj. Kada uzmemo u obzir da je Slobodan Milošević umro bez presude, da je Biljana Plavšić, um zločina u Bosni i Hercegovini, osuđena na 11 godina zatvora, kada iz presuda za Srebrenicu i presude za Ovčaru iščitamo izuzimanje vojno-obavještajnog i političkog vodstva tadašnje SR Jugoslavije i Srbije iz odgovornosti za planiranje i organiziranje zločina u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, ne možemo se oteti dojmu da je riječ o cjelovitoj amnestiji Srbije odnosno njezina vojnog, obavještajnog i političkog vodstva za rat u bivšoj Jugoslaviji. Nepravomoćno osloboditi Stanišića i Simatovića i njihove nadređene za zločine u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te istodobno osuditi Hrvate i vodstvo tadašnje Hrvatske za planiranje organiziranog zločina u Bosni i Hercegovini ostavlja nas iznenađenima. Sud u Hagu time govori da je dominantno u politici

optuživanja te dijelom u politici osuđivanja vođen kriterijima politike, a ne prava. Sud time nije ispunio svoju funkciju jer kod napadnutih i žrtava izaziva frustraciju, a onima koji su izvršili agresiju ne daje priliku za suočavanje s istinom i vlastitom katarzom. Nakon ovih presuda neizbježno je pitanje: Kako to da je Herceg-Bosna, koja je formirana radi obrane a više ne postoji, proglašena zločinačkim pothvatom upravljanim iz Zagreba, a Republika Srpska nastala na genocidu i etničkom čišćenju dobila legitimitet državnosti, i to suprotno svim načelima međunarodnog i humanitarnog prava? Nažalost, takve presude neće krvavi raspad bivše Jugoslavije tako skoro na primjeren način smjestiti u prošlost i u povijest.

ne odustati od optužbe za genocid

Imajući u vidu rečeno, nedosljednost Haškog suda, pokušaj da se od toga suda napravi pravni eksperiment, a ne instrument pravde, pozivamo Republiku Hrvatsku da nikako ne odustane od optužbe za genocid. To je nužno zbog mira na ovim prostorima. Nužno je pred jednim ozbiljnim, neeksperimentalnim međunarodnim sudištem tražiti pravdu i ustanoviti pravilo za budućnost, a to je da se sukobi rješavaju sudom, a ne ratom. Također da oni koji započinju agresivni rat snose posljedice. U protivnom možemo očekivati nove ratove jer sve upućuje na to da se zločini isplate: što se osvoji ostaje agresoru, a žrtve odgovaraju zato što su se branile. Ako međunarodna zajednica nije spremna kroz ad hoc Sud u Hagu postaviti trajnije temelje mira na ovim prostorima, kako se to dade nazrijeti iz pojedinih optužnica i presuda, onda tu odgovornost na sebe mora preuzeti Republika Hrvatska, ako ni zbog čega drugoga, a onda zbog pijeteta prema žrtvama i sprečavanja ponavljanja djela.

Vlado Košić, predsjednik Komisije HBK "Iustitia et pax"

Ova izjava Komisije HBK "Iustitia et Pax" o nepravomoćnim presudama Haškoga tribunala šestorici Hrvata iz BiH predstavljena je 10. lipnja 2013. u Zagrebu (Hrsvijet, 10. lipnja 2013.). Izdvajam:

Na pitanje novinara kakvu presudu bosanskohercegovačkim Hrvatima očekuje na drugostupanjskom ročištu, biskup Košić rekao je kako se ovo čini sličnim kao u slučaju generala Gotovine i Markača. I oni su također na prvostupanjskom ročištu vrlo drastično kažnjeni visokim presudama. No, u drugostupanjskom postupku došlo je do oslobađajuće presude. Stoga biskup Košić smatra da se ne smije dogoditi da se optuži hrvatsko vodstvo za udruženi zločinački pothvat kojega nije bilo. U tom kontekstu još je jednom naglasio kako je Herceg Bosna bila prva organizirana jedinica otpora velikosrpskoj agresiji u BiH, a sada je dekonstruirana. Stoga je postavio pitanje "kako to da oni koji su branili BiH od velikosrpske agresije sada se optužuju i kažnjavaju, a druga strana koja je napadala se nagrađuje priznajem Republike Srpske". Vezano pak uz optužene Hrvate, biskup Košić je rekao kako smatra da će biti oslobođeni.

Ali, ni Crkva u Hrvata ne bi mogla ustrajati na ovim napadima na majčicu Srbiju i njenu veliku prijateljicu Veliku Britaniju da ne postoji cijeli niz državotvornih hrvatskih novinara/kolumnista koji i dalje inzistiraju na notornoj neistini da je Srbija agresor, a ne Hrvatska. Više puta sam vas posebno upozoravao na jedno ime: Mate Kovačević! Zapravo, radi se o jednom od onih 50 osnivača HDZ-a. Još tada je taj Tuđmanov HDZ od strane danas vladajućih jasno označen kao "stranka opasnih namjera". I pokazalo se koliko su naši komunisti (istinski demokrati, zar ne?) u pravu. Tuđman i njegov HDZ ostvarili su najveći zločinački pothvat ikad ostvaren na ovim prostorima: stvorili su Hrvatsku državu!. Srećom, nisu uništili domaće sluge, koje je istinoljubiv i pravdoljubiv dio hrvatskog naroda i poštene inteligencije doveo na vlast. A one već znaju kako će u takvim nesretnim okolnostima (postojanje hrvatske države) učiniti da u Hrvatskoj bude sve isto, tj. onako kako žele majčica Srbija i njezina Velika Britanija.

KOMENTAR J. NOVAKA

12. lipnja 2013.

Izjavama okrivljenika i zločinca Vojislava Šešelja, koji opravdano pred sudom tereti svog četničkog vojvodu, srbijanskog predsjednika T. Nikolića tj. Tomu Grobara i potpredsjednika srbijanske Vlade, četnika Aleksandra Vučića, treba dodati sljedeće (i staviti u taj kontekst):

Za premijera RH već i sam HDZ je desničarski, a gđa. Ruža Tomašić je rigidna desnica. Međutim, vidi vruga kad je u pitanju Srbija, s četnicima se grle i ljube. Četnici su ljevičari?? Oni su nešto pozitivno??

Tako Milanović riga vatru – suklja dim na HDZ i Tomašićevu (koji su svjetlosnim godinama daleko od bilo kakvog fašizma) uz istovremeno pozivanje stvarnih i pravih fašista i krvoloka u Zagreb na proslavu ulaska u EU!

Čudo jedno što su sve sluge u Hrvatskoj u stanju učiniti, izokrenuti i polizati, a sve na samo jedan mig Unije.

JAVOR NOVAK

PREDSJEDNIK TUĐMAN I EUROPSKA UNIJA

portal HKV-a, 2. 7. 2013.

Fraza je (kako je) i Tuđman sanjao Europsku Uniju od 1968. i o njoj govorio u devedesetima. Ta je Europska zajednica bila nešto sasvim drugo. Prošlo je mnogo vremena. Sigurno nitko nije sanjao toliki broj ucjena, podcjenjivanja i rasprodaje poduzeća, plinskih i naftnih nalazišta, ribljeg fonda te hrvatskoga mora, tijekom tako mnogo pristupnih godina dok smo bili "na tom putu"... Nitko nije mogao ni sanjati tako jadan ulazak. S toga su kalkulacije: da je Predsjednik živ, bio bi ponosan – potpuno promašene.

Kako može itko biti ponosan kad vidi svojih ruku djelo kako je sada devastirano, pervertirano i zloporabljeno? Da je Predsjednik Tuđman živ, hrvatski bi ulazak u Europsku uniju imao dignitet, dimenziju i ravnopravnost. Ne bi se puzalo, rasprodavalo i ukupno

na samome kraju blamiralo aferom 'Perković i drugovi'... i ne, ne bi se osvojilo skandal Merkel, kao prvu nagradu najniže lige.

Vjerojatno upravo zato, postojeća garnitura klaunova, nije smatrala potrebnim ni spomenuti prvoga hrvatskog predsjednika, svjesna koliko je njegov doprinos velik prema svoj toj njihovoj sitneži. Koliko je njihov uradak ispod nivoa i svjetlosnim godinama daleko od ulaska u Europu kakvog je sanjao, kakvog bi savjesno odradio i uostalom kakvog je započeo dr. Franjo Tuđman. Zato ovi patuljci i trabunjaju o zajedničkom stolu i zajedničkom odlučivanju. Ovdje doma, giganti su jedino u razaranju.

Zapravo, već sam razmišljao pisati o smiješnom nezadovoljstvu HDZ-a i predsjednika Karamarka što Tuđman nije stavljen u isti rang s Ivicom Račanom i Jadrankom Kosor. Zar predsjedniku HDZ-a ne bi takvo izjednačavanje trebalo biti ponižavanje Tuđmana?

Istina, mnogi koji tvrde da bi Tuđman bio danas zadovoljan spominju da je on govorio o EU kao zajednici suverenih država. Kao da EU to jest! Ponetko od njih citira i knjigu *dr. Franjo Tuđman – Hrvatska, Europa, Europska unija* akademika Dubravka Jelčića, koji je sigurno i najkompetentniji govoriti o Tuđmanu i EU. Pri tome zaboravljaju da je Jelčić svoj stav jasno izrekao kada je (uz onog Pečarića) bio jedini akademik koji je glasovao u HAZU-u protiv ulaska u ovakvu zajednicu i na ovakav ponižavajući način. Vidi: J. Pečarić "Rasizam domaćih slugu"):

Josipović organizira samit Zapadnog Balkana. Poklonjenje Nikoliću pokazuje kako su sretni što su predvodnici dok Srbija ne uđe u EU. Osnovni je pravac današnje hrvatske politike: OSTVARENJE VELIKOSRPSKOG MEMORANDUMA 2.

Joško Čelan nas u „Hrvatskom tjedniku“ podsjeća na komentar **Nenada Piskača** (vidi portal HKV-a, 2. 7. 2013.). Jedan od najistaknutijih hrvatskih komentatora kaže:

Prvo, na poklonstvo u London Majci Kraljici i vrhovnoj poglavarici Anglikanske crkve, održati pederske parade, negirati 20 posto hrvatskih birača, potom primiti Sorosa i podnijeti mu izvješće

o dosad učinjenom, a sve kako bi se moglo što učinkovitije oduprijeti izručenju tajne partijske policije pravdi i kako bi moglo doći do službenog sastanka na vrhu između Josipovića i Nikolića gdje bi trebalo utrti put prema formalnom ukidanju tužbe za genocid protiv Srbije.

Prof. dr. Zvonimir Šeparović (portal HKV-a, 3. 7. 2013.) pita se za koga radi Vesna Pusić:

ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ

Vesna Pusić uporno radi na povlačenju tužbe za genocid protiv Srbije ističući tri uvjeta: da se otkrije sudbinu nestalih, da se osudi ratne zločince i da se vrati umjetnine. Kao da se cijeli genocidni agresivni rat Srbije protiv Hrvatske može svesti samo na ta tri elementa. Što je s ubijenima, što je s porušenim crkvama i kulturnim spomenicima, što je s naknadom ratne štete?

Genocid se dogodio na cijelom području koje su napadali i okupirali Srbi, ne samo u Vukovaru, Škabrnji, Baćinu i Voćinu, već i u Dubrovniku, Zadru, Kninu, Gospiću i drugdje. Tužba za genocid protiv Srbije pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu ne smije se povući jer je, bez obzira na njezin ishod, ustrajnost na kažnjavanju genocida – zločina nad zločinima, moralna obveza svih ljudi. Ona je dug našega društva prema žrtvama srpskoga nasilja. O istini, o postojanju izvršenog genocida, ne može se pregovarati, dogovarati i pogađati. O povlačenju, o sudbini tužbe, može odlučivati samo narod na referendumu. A ne površni, otuđeni sitni političari.

Međutim, obećanje o obostranom povlačenju tužbe za genocid svi spomenuti nisu razumjeli. Više puta sam pisao o genocidu s hrvatske strane, koji je sjajno konstatirao Slobodan Milošević: Hrvati su od Srba u "Oluji" napravili zečeve! Sigurno je taj genocid strašna rana na duši našim vlastima? Ali i Britancima, zar ne? Jasno je da je teško i Srbima nad kojima je napravljen taj stravičan genocid. Zar onda nije prirodno partnerstvo svih ožalošćenih?

Dapače, smiješan je žal HDZ-a što glavni krivac za taj genocid nije nagrađen uz gorostase kakvi su Račan i Kosorica, zar ne?

Pa gdje oni žive? Zar nisu primijetili da je nedavno i Sud u Haagu jasno raspoznao tu veliku hrvatsku krivnju pa je Hrvatsku optužio za agresiju, a Srbiju oslobodio takvih optužbi. Kako netko može i pomisliti za agresiju optužiti zečeve, ta mala slatka stvorenja? A Haag, koji se spominje u one dvije Pečarićeve rečenice, je jasno Tuđmana osudio kao prvoga člana zločinačke organizacije. Pa kako da naše vlasti mogu nagraditi osuđenog zločinca? A svi znamo da je napravivši od Srba zečeve napravio još veći zločin jer Srbi nisu mogli napraviti "čišćenje Bihaća od terorista", kao što su to uradili u Srebrenici, pa Britanci nisu mogli proglasiti Srbiju pobjednikom u ratu! Bihać je u BiH, pa je očita i hrvatska agresija na tu državu u cilju spašavanja svih spolova i uzrasta, zar ne?

Biskup će Košić na Jazovci čak reći:

Meni se čini da je naša aktualna vlast posve odnarođena, protiv svoga vlastitoga naroda.

Slično govori i glavni urednik *Glasa Koncila* **Ivan Miklenić**:

Premda je prerano za cjelovitiju ocjenu iznimnoga povijesnog razdoblja od proglašenja nezavisnosti 25. lipnja 1991. do 30. lipnja 2013. godine, već se sada može reći da je iznutra Hrvatska bila sustavno onemogućavana, najprije u vanjskoj velikosrpskoj agresiji, a potom suptilnijoj unutarnoj agresiji, pa to razdoblje samostalnosti nije ni moglo uroditi očekivanim plodovima demokracije, kulturnog i gospodarskog razvitka. Premda je Hrvatska bila samostalna država s više suvereniteta negoli ga ima odsad s članstvom u EU-u, oni koji su kontrolirali Hrvatsku ne samo da nisu dopuštali nego su i svim sredstvima priječili ostvarivanje hrvatskih nacionalnih ciljeva i interesa, smišljeno su njegovali kult moralno-političke podobnosti umjesto stručnosti, govorili o zemlji znanja, a srozavali i podcjenjivali intelektualne potencijale. Štoviše, neuklonjiv je dojam, željeli su hrvatskom narodu nametnuti svijest da nije sposoban imati državu, upravljati društvenim procesima i

izgrađivati svoju bolju budućnost, a prešućivali su da su snage koje su kontrolirale Hrvatsku sustavno radile protiv općega dobra a u korist različitih interesnih skupina. Zahvaljujući tim snagama, Hrvatska ni na koji način dosad nije kapitalizirala ni svoje članstvo u NATO-savezu, a istodobno je odbacivala velike europske projekte, poput razvijanja željezničkih i plovnih putova od riječke luke koja bi mogla prihvatiti čak oko 80 % kontejnerskog prometa za čitavu Europu... Hrvatska je od neuspjelog pokušaja puča 1994. godine sustavno razarana na svim područjima društvenoga života, a građani osiromašivani.

Očito ni biskup Košić ni Ivan Miklenić ne uviđaju koliko smo sretni što imamo vlast koja sve čini da Hrvatska ne bude sankcionirana zbog stravičnog genocida pravljena zečeva od Srba, zar ne?

portal Znoj štedi krv, 4. srpnja 2013. i Hrvsvijet, 5. srpnja 2013.

„AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU“, ZAGREB, 2014.

ARGUMENTIMA PROTIV NEARGUMENTIRANIH JAVNIH PROZIVANJA

VIJESTI, HRVATSKA: SDP se neprovedbom europskog uhidbenog naloga štiti od povijesne osude zbog političkih likvidacija.

MIROSLAV TUĐMAN:

Politika pomirbe nije značila izjednačavanje ideologija, niti je članstvo HDZ-a – koje je svojim najvećim dijelom bilo žrtva komunističkog režima – željelo skrivati ili prikrivati zločine sustava protiv kojeg su ustali. SKH-SDP sam se sebi ispričao početkom 1990-ih, ali nikada nije poslao jasnu i dovoljno snažnu simboličku poruku da je osudio komunističke zločine koje je počinila stranka koje su sljednici.

Sve (komunističke) diktature, da bi opstale, morale su izgraditi kompliciran sustav tajnih službi. Bivša Jugoslavija nije iznimka, a

njezine službe su operativno djelovale na svim mjestima gdje su se nalazili oni koji su u evidencijskim kartonima bili označavani kao "neprijateljska emigracija". Ljude se pratilo i ucjenjivalo, a najradikalnija je metoda bila ubojstvo. Hrvati, koji bi iz domovine otišli u svijet, bilo iz ekonomskih, bilo iz političkih razloga, uvijek su bili u opasnosti da ih "služba ne odradi". Danas je Hrvatska demokratska zemlja, ali s teretom događaja iz prošlosti. Njemačko pravosuđe procesuiralo je nekadašnjeg jugoslavenskog agenta Josipa Perkovića te tako pokrenulo pitanje kažnjavanja naredbodavaca političkih ubojstava hrvatskih emigranata.

Povjesničar Klasić bio trebao znati elementarne stvari o ljudima koje proziva Kukuriku koalicija. Ona koja je s "Lex Perković" "zakuhala" situaciju, pa je u tom kontekstu i razumljiv istup povjesničara Hrvoja Klasića, koji se na jednom internetskom portalu dotakao odgovornosti za politička ubojstva. Iznio je niz tvrdnji, poput one da su za neprocesuiranje odgovornih zaslužni "oni koji su stvarali Hrvatsku", dakle hrvatske vlasti iz 1990-ih.

Kako je povjesničar Klasić prozvao Miroslava Tuđmana, odlučili smo prozvanome dati prostor za argumentiran odgovor.

Od početka agresije na Hrvatsku bio sam u Hrvatskoj vojsci, a od 1993. bio sam ravnatelj Hrvatske izvještajne službe. HIS je bio vanjska izvještajna služba, a to znači da nije imao zadaću i nije se smio baviti hrvatskim građanima. Drugim riječima, stvar je elementarnih institucionalnih pravila ponašanja da u ingerenciji HIS-a nisu bila ubojstva jugoslavenska Udbe, a niti pisanje prijava, a još manje optužnica protiv bilo koga - pojasnio je Tuđman.

Kada "povjesničari" daju izjave kako bi se dodvorili aktualnoj vlasti, onda stradaju i činjenice i istina. Tako Hrvoje Klasić optužuje "cijelu staru 'gardu' HDZ-ovaca" zašto nije procesuirano nijedno političko ubojstvo Udbe. Logika bi povijesnog mišljenja trebala prvo postaviti pitanje zašto u povijesnim udžbenicima (za osnovnu i srednju školu) nema podataka da su međunarodne organizacije Jugoslaviju svrstavale u grupu zemalja koje "nisu slobodne"; da je "Jugoslavija zemlja s najvećim brojem političkih zatvorenika u Europi" (Amnesty International, 1982.); da je samo u zadnjih 30

godina komunističke Jugoslavije potvrđeno kako je Udba u inozemstvu izvela stotinjak likvidacija i otmica; da je Udba izvršila u inozemstvu više likvidacija, nego KGB itd. - kaže Tuđman i pojašnjava da su to podaci o kojima postoji niz dokumenata i tekstova, a i sam je pisao o tome.

Opravađavanje za izostanak takvih ocjena i činjenica posredno nudi i sam Klasić - tvrdi naš sugovornik. Drugim riječima, objašnjava Tuđman, prema Klasiću, likvidacije su bile normalne u "onim" vremenima jer se ne radi o likvidacijama nekih romantičara i pjesnika, nego o okorjelim ubojicama. (...) Najuže partijsko vodstvo je odlučivalo tko će i kada biti likvidiran. Tuđman kaže da je suglasan s Klasićem da se takva ubojstva trebaju kazniti, no pita se zašto odgovornost za nekažnjavanje takvih ubojstava Klasić adresira na njega osobno i još neke onih živućih "koji su stvarali Hrvatsku".

Bilo bi razložno usmjeriti takav upit na hrvatsko pravosuđe i razmotriti pretpostavke da se takvi procesi pokrenu i privedu kraju. Ali tada bi trebalo prihvatiti dobro poznatu činjenicu da je politika (najuže partijsko vodstvo u Beogradu i Zagrebu) određivala tko će i kada biti likvidiran. Beograd nije htio otvoriti arhive JNA niti Haagu, a SKH je svoju arhivu učinio nedostupnom istraživačima. Jasno, da bi te arhive omogućile izravan put do pokretanja sudskih procesa, ali "povjesničari" čini se nisu zainteresirani za otvaranje tih arhiva.

Lakoća kojom se "okreće pila naopako" fascinira. SKH-SDP nikada nije osudio komunističke zločine, koje je komunistička stranka činila od 1945. godine. Cijelo vrijeme te zločine skriva iza paravana antifašizma, a čim su došli na vlast 2012., uskratili su pokroviteljstvo Sabora nad Bleiburgom. Spomen dan na totalitarne režime u pravilu prolazi bez njihova spominjanja komunističkih zločina, dok je za neke Tito još uvijek veća povijesna ličnost od bilo koje osobe koja je stvarala samostalnu Hrvatsku - kaže Tuđman.

Pojašnjava da: 1990-ih suđenja za likvidacije koje su odradile jugoslavenske tajne službe nisu bile prioritet iz nekoliko razloga: za vrijeme agresije, rata i 16.000 ubijenih – za koje i do danas nema

pravde – prioriteti su očito bili drugi, a mogućnosti nedostatne. Vodstvo HDZ-a 1990-ih nije provelo lustraciju, jer bi to značilo imati bojišnicu i prema jugo-komunističkom agresoru i bojišnicu u vlastitoj pozadini. Drugim riječima, lustracija bi Hrvatsku vodila u građanski rat a politika pomirbe ka nacionalnom jedinstvu i međunarodnom priznanju.

(...) SDP, a ne oporba, ne želi primjenu europskog uhidbenog naloga kako bi se zaštitio od rekonstrukcije (a potom i neizbježne povijesne osude) političkih likvidacija za koje je odgovoran u komunističkoj Jugoslaviji - pojasnio je Tuđman.

JOSIP JURČEVIĆ

U JAVNOM GOVORU PREVLADAVA JEDNOUMLJE

Svaki zločin jest zločin. Bilo kakav pokušaj opravdavanja ili relativiziranje jednog zločina pri čemu da postoji neki drugi zločin predstavlja devijantnost u svakom pogledu: zdravorazumskom, moralnom, znanstvenom i političkom. 'Lex Perković' je neka vrsta javnog testa za sve osobe koje o tome javno govore. Osobe koji se na bilo koji način solidariziraju sa zločinima režima, Hannah Arendt je opravdano nazvala ubojicama za pisačim stolom. Nažalost, takvih u Hrvatskoj ima previše. Totalitarni komunistički jugoslavenski režim koristio se stigmatizacijom svih nepoželjnih osoba i društvenih skupina.

Tako je hrvatsko iseljništvo u jednoglasnom javnom jugogovoru nazivano fašističkom ili neprijateljskom emigracijom, koja je politički navodno radikalna i teroristička. Na taj način se u Jugoslaviji i Hrvatskoj širio neopravdani strah od hrvatskih osoba i organizacija koji su živjeli u zemljama prema standardima razvijene pluralne građanske demokracije. To što takvo jednoglasje prevladava i u javnom govoru samostalne Hrvatske ne govori ništa objektivno o hrvatskom iseljništvu, nego o mizernom stanju u jednoglasnim glavama. Imamo sličan pristup kao i kod postojećih ili nepostojećih zločina u demokratskim državama.

Naravno da treba pravosudno procesuirati i javno osuđivati svako prikrivanje ili nesuočavanje sa zločinima, uključujući i one koji su se događali nakon 1990., što je posebna tema koja još nije otvorena. No, isto tako treba procesuirati i osuđivati i sve lažne optužbe.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/seks-treba-pitati-gospodu-drugove-zasto-zele-izigrati-europski-uhidbeni-nalog-100967/>

STJEPAN RAZUM

**OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.
(DVA JAVNA PISMA)**

Predstavljanje knjige: J. Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske*. Pn: *Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Vlastita naklada. Zagreb, 2015., 406 stranica (kraćeno zbog dužine).

Poštovani slušatelji, uvaženi akademiče Pečariću (...) Dolaskom k vama večeras u Travno, ovdje u Novi Zagreb, želimo da u kulturna događanja bude uključen veći broj ljudi, jer se radi o zaista važnim stvarima.

Sinoć sam nazočio u Tribini Grada Zagreba predstavljanju knjige Javora Novaka, "Beogradska Hrvatska", koje je bilo u isto vrijeme dok je akademik Pečarić sa svojim suradnicima ovu knjigu predstavljao u gradu Sisku. Obje te knjige odražavaju našu političku svakodnevnice, u kojoj su nakon smrti prvoga hrvatskoga predsjednika obnovljene Hrvatske, dr. Franje Tuđmana, preuzeli vodstvo oni koji Hrvatsku ne vole.

Okosnica knjige koju večeras predstavljamo su dva pisma, upućena javnim ustanovama i osobama, jedno iz sredine srpnja, drugo iz sredine kolovoza ove godine.

Prvim pismom (...) akademik Josip Pečarić i više tisuća podpisnika traže od hrvatske Predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika Hrvatske demokratske zajednice Tomislava Karamarka, da predlože izmjene zakona o hrvatskoj vojsci, kojom

bi se hrvatski pozdrav “Za dom – spremni” uveo u službenu vojnu uporabu.

Razlog za njegovo pisanje je antihrvatska hajka na jedan od ljepših hrvatskih pozdrava, “Za dom – spremni” (...) koja je svoj vrhunac doživjela ljetos, nakon proslave Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja, na kojoj je proslavi sudjelovalo hrvatski branitelj i pjevač Marko Perković – Thompson, među inim, i sa svojom čuvenom pjesmom “Bojna Čavoglave” koja započinje upravo tim pozdravom, pa je zbog njezinoga izvođenja šibenska policija, prema pisanju javnih priobćajnica, najavila njegovo kažnjavanje.

(...) O tome se na svojoj mrežnoj obrazini izjasnio i posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković – Mladi Jastreb, u smislu da on ne vidi ništa spornoga u tom pozdravu, nego štoviše, predlaže da ga se uvede u službenu uporabu u oružane snage. Taj Borkovićev prijedlog bio je povod akademiku Pečariću i njegovim prijateljima da su napisali navedeno pismo, objavili ga na mrežnom sjedištu Kamenjara i pozvali čitatelje da ga supodpišu. Podpisi su počeli stizati u tolikom broju da ih je vrijedni voditelj tog sjedišta, Krešimir Kraljević, jedva stizao posložiti i objavljevati. (...) pismo (je) potpisalo blizu 4.200 osoba...

(...) Nakon objave pisma uslijedila je histerična hajka protiv autora i protiv potpisnika, kao i protiv Branka Borkovića. (...) Bez obzira na pritisak režimskih medijskih poslušnika i na prijetnje, Borković je ostao čvrst i dosljedan svome prvome prijedlogu da se navedeni pozdrav uvede u Hrvatske oružane snage. Pečarić o tome piše: Naravno, nitko i ne očekuje da će prijetnje uplašiti posljednjeg zapovjednika obrane Vukovara. Znamo koliku je ulogu pozdrav ‘Za dom spremni’ odigrao u Domovinskom ratu (str. 28).

(...) Naime, osporavatelji pozdrava “Za dom – spremni” nasilno ga vežu uz Drugi svjetski rat, želeći ga time ocrniti i proglasiti neprihvatljivim. A Pečarić i u osnovnom pismu i u svim susljednim tekstovima tumači da se radi o pozdravu iz Domovinskog rata. Odbacujući taj pozdrav, odbacio bi se Domovinski rat, odbacio bi se rezultat Domovinskoga rata, a to znači slobodna i neovisna

Republika Hrvatska. To zapravo hoće osporavatelji i mrzitelji pozdrava “Za dom – spremni”.

Da je to upravo tako svjedoči i najnoviji primjer o kojem čitamo u ‘Hrvatskom tjedniku’ (br. 586). Hrvatskom, vukovarskom branitelju i časniku HOS-a, Bošku Vidasu, koji je umro 2. rujna 2015., a prije smrti zaželio je da mu na nadgrobnom spomeniku bude nadpis “Za dom – spremni”, njezino ostvarenje nije dopustio jugokomunistički riječki gradonačelnik Vojko Obersnel. Pokojni Vidas pod geslom pozdrava “Za dom – spremni” bio je u Domovinskom ratu spreman umrijeti za slobodu Hrvatske i svakog njezinog dijela, a crveni gradonačelnik ne može se nikako osloboditi svoje ideološke matrice da je taj pozdrav za vrijeme II. svjetskog rata zaprljan i da ga se ne smije dalje upotrebljavati. Naravno, njemu je i dalje crvena zvijezda pod kojom su učinjeni najstrašniji zločini, ne samo u Hrvatskoj, već i u cijeloj Europi, sasvim prihvatljiva, a sve što je u svezi s Nezavisnom Državnom Hrvatskom predstavlja mu crnu rupu, pa bi on i svi njemu slični i Domovinski rat htjeli proglasiti crnom rupom.

Bogu hvala, pored onih koji i danas ne vole Hrvatsku, a takvih je prema procjeni predsjednika Tuđmana 20-30%, ima i hrvatski mislećih ljudi koji znaju da je Nezavisna Država Hrvatska jedan od temelja i današnje slobodne i neovisne Republike Hrvatske, bez obzira što u uvodnom dijelu hrvatskoga Ustava piše drugčije, kao što znaju da bez hrvatskih branitelja koji su bili spremni u obrambeno-oslobodilačkom Domovinskom ratu umrijeti za svoju Domovinu, ne bi bilo današnje slobodne, neovisne i međunarodno priznate Republike Hrvatske.

(...) Drugo pismo ove knjige objavljeno je 17. srpnja 2015., te je, nakon prikupljenih podpisa, 20. srpnja 2015. poslano predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, akademiku Zvonku Kusiću. Sastavljači pisma su prof. dr. zn. Matko Marušić iz Splita i akademik Josip Pečarić iz Zagreba. To pismo je također zahtjev ili peticija kojom (se) (...) traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim

raspravama o neriješenim pitanjima (iz) (...) II. svjetskoga rata i poslije njega.

I to pismo ima svoj razlog i povod. Razlog se nalazi u nametnutom jugokomunističkom svjetonazoru (...) po kojoj partizanija predstavlja svijetlu stranu hrvatske povijesti, a Hrvatske oružane snage, sastavljene od ustaša i domobrana, tamnu stranu povijesti. Taj se svjetonazor žilavo održava i u slobodnoj Republici Hrvatskoj, unatoč razotkrivanju strašnih zločina učinjenih od strane partizana.

(...) Povod pak ovom pismu jest napad tih jugokomunističkih žilavih ostataka, očitovanih u Slavku Goldštajnu, Hrvoju Klasiću i Tvrdku Jakovini, na skupinu hrvatskih povjesničara i drugih znanstvenika okupljenih oko Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koji se dogodio povodom objavljivanja njihove knjige "Jasenovački logori – istraživanja". Naime, novijim istraživanjem došlo se do nepobitnih dokaza i spoznaja da ratni sabirni logor u Jasenovcu nije bio logor uništenja, već sabirni, radni i tranzitni logor, dijelom za ljude koji su ugrožavali državni poredak, a dijelom za skupine ljudi koje je trebalo zbrinuti budući da su uslijed ratnih događanja ostali bez svojih domova. Isto tako je utvrđeno da je taj logor iskorišten od strane partizanske i komunističke vlasti nakon rada, pa je on u poslijeratnom vremenu trajao duže nego u ratnom, uglavnom do 1951. godine. U njemu su nakon rata masovno ubijani hrvatski domoljubi, koji su u križnim putovima dovedeni do Jasenovca i tu ubijeni, a nakon toga u Jasenovac su dovođeni neposlušni članovi komunističke partije, tzv. imformbirovci koji su ostali vjerni Staljinu i samim time ugrožavali jugoslavenskog diktatora Josipa Broza, samozvanog Tito; u Jasenovcu su bili zatvoreni dok nisu preseljeni na Goli otok.

Dakle, objavom te knjige, hrvatski su povjesničari ugrozili izgrađeni mit o Jasenovcu (na kojem) (...) su mitu jugokomunističke elite gradile svoj povlaštenu položaj u društvu. Osjetivši se ugroženim u svom povlaštenom položaju, napali su znanstvenike na neznanstveni način, što je dr. Marušiću i akademiku Pečariću dalo povoda da napišu navedeno pismo.

Službeni odgovori kako na jedno, tako i na drugo pismo nisu zadovoljavajući, niti su na razini ustanova i osoba kojima su bila upućena. Reakcija pak javnosti nakon njihove objave bila je dvostruka. Hrvatski umnici i obični hrvatski ljudi podržali su oba pisma i izražavali su radost i velika očekivanja u smislu njihova traženja. Nasuprot njima, jugoslavenski Hrvati, beogradski poslušnici, napali su pisma (...) Premda mu je poznat odnos duhovnih, umnih i znanstvenih snaga unutar hrvatskoga društva, akademik Pečarić, a s njime i mi mnogi, ostali smo iznenađeni negativnom reakcijom pojedinih novinara, za koje smo bili uvjereni da su hrvatski novinari, a ne jugoslavenski novinari. Negativne reakcije došle su do izražaja osobito glede zahtjeva o uvođenju pozdrava "Za dom – spremni" u službenu uporabu u Hrvatskim oružanim snagama. Očito je da su, ne samo očigledni jugokomunistički ostatci zaraženi jugokomunističkom ideologijom, već i mnogi hrvatski javni radnici nisu se oslobodili zarazne klice te pogubne za hrvatsku obstojnost ideologije. Nažalost, i vrh hrvatske politike tom je klicom zaražen. U tom smislu, ova dva pisma su zaista skinula maske s lica svih onih koji su se glede njihova sadržaja na ovaj ili onaj način očitovali.

Akademiku Pečariću i svima nama ne preostaje drugo nego i dalje se boriti za hrvatsku Hrvatsku i za one vrijednosti na kojima je Hrvatska izgrađena, jer će samo na njima moći i obstati. (...) stoga i podnaslov knjige: "Na hrvatsku šutnju nismo spremni!", jest u isto vrijeme programski za naše buduće djelovanje.

UMRO JE NAJVEĆI MEĐU NAJVEĆIMA
– AKADEMIK SLOBODAN NOVAK (27. srpnja 2016.)

Časnoj obitelji preminulog akademika Slobodana Novaka, dragi Javore, poštovana obitelji Novak,

Vijest o smrti Vašeg plemenitog oca nas je potresla. Vama i svima u obitelji izražavamo najdublju sućut.

Nezaboravne su za nas njegove poruke pred Hrvatskim nacionalnim etičkim sudištem kojeg je bio najistaknutiji član. Sačuvat ćemo ga u našem trajnom sjećanju.

Vaši: Zvonimir Šeparović i članovi Predsjedništva HNES-a CC: Nikola. Debelić, Josip Pečarić, Josip Jurčević, Zdravko Tomac, Nevenka Nekić, Ante Beljo, Đuro Vidmarović, Zvonimir Hodak, Željko Olujić, Zorica Gregurić, Zdravko Vladanović.

Potpuno je u pravu prof. Šeparović kada za akademika Novaka kaže da je bio najistaknutiji član HNES-a. Zapravo Novak je bio najveći među najvećim Hrvatima. Akademik Novak je potpisao i niz 'mojih' otvorenih pisama. Jedan kolega sa Sveučilišta mi je znao reći: „*Svaka čast svima vama, ali tu najviše vrijedi potpis Slobodana Novaka.*“

Osobno mi je bilo drago što je ljeti na Rabu kolega Novak znao čitati i moje knjige. Kada bi se našli u Akademiji znao ih je hvaliti. Meni je bilo neugodno. Ipak je to SLOBODAN NOVAK. „*Dobro, moraš barem priznati da su Ti naslovi sjajni*“ – kazao bi on. Toliko sam mu i mogao „priznati“. A zapravo, sve to mi je bilo najdraže priznanje za moj rad, kao što su me radovala i mišljenja kolega koji su čitali i Novakove i moje tekstove kada bi konstatirali da mi o pojedinim stvarima mislimo isto!

U mojim knjigama su bili i poneki njegovi tekstovi i intervjui. Kao potpisnik otvorenih pisama uvijek je bio prvi na udaru nehrvatskih medija. Na udaru je bio stalno jer je znao sjajno razobličiti sve te mrzitelje Hrvatske. Nagrade bi dodjeljivali onima koji bi bili najogavniji u svojim uvredama. A zapravo samo su pokazivali koliko ih boli to što im je svojim tekstovima poručivao Novak.

Zapravo, zadnji put smo bili skupa na samom osnivanju HNES.a. Tada je Ozana Bašić uspjela ono što je malo tko uspio, ako je uopće i uspio. Snimila je razgovor s akademikom Novakom koji je bio dan u njenoj emisiji „*Oluja*“ koja je bila posvećena osnivanju HNES-a, a u kojoj sam gost bio ja.

Kad više nije mogao nazočiti našim javnim sjednicama, redovito smo primali njegova pozdravna pisma sa sjajnim komentarima o

našim etičkim optužbama i presudama.

O najvećem među najvećim Hrvatima HRVATSKOM književniku Slobodanu Novaku i njegovom književnom opusu se ne usuđujem pisati. To mnogo bolje radi jedan drugi hrvatski velikan književnik Hrvoje Hitrec pa pogledajte tekst s portala HKV-a:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24536-h-hitrec-uz-smrt-velikoga-hrvatskog-knjizevnika-slobodana-novaka.html>

J. PEČARIĆ, S. RAZUM:

„RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ“, ZAGREB 2018.

JAVOR NOVAK

HAJKA JE ZAPOČETA (DIO 1.)

portal HKV-a, 1. lipnja 2018.

Hajka po metodama nekadašnje komunističke „Borbe“

Stariji će se čitatelji lako sjetiti imena i naročito metodologije rada tjednika „Borbe“ osnovanog (još malo pa) prije stotinu godina, davne 1922. u Zagrebu i to kao organa i stranačkog glasila Komunističke partije Jugoslavije. Prisjetimo se kako je taj tjednik zakonom zabranjen već 1929. uvođenjem šestosiječanjske diktature srpskog kralja Aleksandra I. Karađorđevića (tzv. šestojanuarska diktatura) da bi na početku Drugog svjetskog rata, u jesen 1941. bio ponovno pokrenut. Novu borbenost s oporim zamahom kao srpom nastavlja od 1944. na ćirilici i latinici i ubrzo postaje (beogradsko) glasilo ondašnje Demokratske Federativne Jugoslavije (DFJ). Od 1948. izdaje se i u Zagrebu, a od ljeta 1954. postaje glasilo Socijalističkog saveza radnog naroda Jugoslavije. Do tada su već na stranicama Borbe proskribirani, stigmatizirani i pripremno pokazno pogubljeni (u cijelom nizu harangi) brojni hrvatski novinari (i ne samo oni) o kojima se detaljno govori u knjizi

„Uništeni naraštaj – tragična sudbina novinara NDH“ tiskane godine 2000. u Zagrebu.

Autor je, ovih mjeseci vrlo često spominjani, prerano preminuli publicist i dugogodišnji novinar Večernjeg lista prof. dr. Josip Grbelja, koji je prvi progovorio o strijeljanim novinarima, onima kojima je doživotno zabranjen rad, o protjeranim ili izbjeglim novinarima pred komunističkim pogromom, o novinarima koji da bi preživjeli silom su mijenjali profesiju. Tako je od 330 novinara samo njih podobnih 27 (niti 9 %) dobilo dopuštenje rada, ali među njima je bilo i fotoreportera koji uopće nisu pisali... U pobjedničkoj, slavnoj i demokratski federativnoj Hrvatskoj tako je godine 1945. strijeljano više novinara nego u svim zemljama koje su izgubile Drugi svjetski rat – zajedno! Zato danas imamo to što imamo: većinske drugove koji nastavljaju komesarski ljevičariti i koji se još nadaju da će trajno samo oni moći pisati, a bez konkurencije. (...)
nestala publika

(...) ...borbina borba pred konkurencijom posustaje već 1964... Krajem tog desetljeća tjednik već živi od pretplate državnih tijela... Koncem 70-ih godina ta se divna borba rahitično naslanja na otužno besplatno dijeljenje po kasarnama JNA... Da bi joj glave došle devedesete godine.

(...) (ali) ...revolucionarna je iskra opet upaljena.

(...) Treba skriti krvoločje biciklista navodno zvanog Neša, monopedaliste Nenada Stazića koji objavljuje pa još i brani tvrdnju: „Izgleda da u svibnju 1945. posao nije obavljen temeljito. Kakva šlampavost pobjednika!“ U duhu zloglasnoga Rankovića koji je iz tog nedoba napadao zagrebačke komuniste jer da nisu dovoljno masovno provodili likvidacije, Stazić se svrstao uz one koji bi ponovno otvorili Goli otok, one koji nas vide kao „mi ili oni“ ili one sveučilišne profesore koji bi se defecirali na Bleiburgu te otvarali nove fronte.

(...) Svakako, druga Stazića treba hitno obraniti. Jer sâm se, iskreno i rado, što dalje to dublje, sramno usosio. Stazića „odbraniti“!

zadatak poslijeratnog proboja

Tako je odmah 31. svibnja, nekakav zapjenjeni G. D., anonimni pamfletist notornog index.hr, portala, koji se skriva iza nepotpisanog članka, napao istraživačkog novinara, dipl. politologa, publicista i tajnika „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ Igora Vukića. Istureni novo-komesar, iskorišten mladac, ovdje na zadatku poslijeratnog proboja, prvo se istakao otvorenim vrijeđanjem HRT-a i voditeljskog para, a zatim se najprimitivnijim i najtežim mogućim uvrjedama okomio prvenstveno na samoga gosta, koji je govorio o dokumentima pronađenim u pismohranama, a o Jasenovcu. Pozdrav povodom odobrenog govora mržnje na kvadrat Hrvatskom novinarskom društvu i njihovu sudu časti te posebno Vijeću za elektroničke medije.

Ubrzo se istim tim starim borbinim metodama javio i portal net.hr, a njega je pak u najvjernijoj metodi odanosti jednoumlju prenio i vecernji.hr. Pogadate, sva tri internetska portala (još uvijek) donose nepotpisane članke iza kojih, da stvar bude bjednija, znači stoji redakcija. Jasno i izvanredno, odmah je reagirao i sam HRT. Isprikama i prigodnim posipanjem pepelom te osudama novinara... baš kao nekada. Famosni i drugarski HRT. Koji tako rado šuti kad se vrijeđaju žrtve. Tako je nedavno pred samu sedamdeset i treću komemoraciju na Bleiburgu istu vezao uz smeće na Karepovcu. Vijest uz vijest. Slučajno. Ali bez isprike. Vidi vruga, nisu se „ogradili od sadržaja“.

streljački vod

Kao ova najnovija, upravo su tako započinjale hajke iz vremena „Borbe“: one poslije 1945., one za vrijeme i poslije 1971. i u međuvremenu, svaki put po potrebi od pravovjernosti. Prvo bi se javio anonimni streljački vod te su objavljeni udarnički uradci primitivnih čekičara, njima se sondiralo teren, dizale su se temperature, stvarala bi se afera i atmosfera linča, te ona znana bolesna predigra: rasprava - bez rasprave. Frcale su kao i danas uvrjede i pejorativi kad, jednako kao i u jednoumlju, nitko ne pobija pronađene, a citirane dokumente već se kukavički i sa svih strana (čete partizana) napada – I. Vukić.

Naime, već duže u ideoloških novinara, a naročito ideoloških

povjesničara (što im je naravno oksimoron) vlada panika od i zbog rada „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Mahnito i panično traže se dokumenti kako se jugoslavenska partijska historiografija ne bi urušila već nastavila živjeti nam vječno. Zato komunističke pure i monopolizatori povijesti izbjegavaju svako medijsko suočavanje s istraživačima „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Po onoj, kad već ne mogu pronaći pobijajuće dokumente - to gore po postojanje svih onih važećih dokumenata.

(...) Nekada, kad bi se hajka zakuhala, s konačnim obračunima izlazila su podobna partijska odstrjelna pera, kao na pozornicu. Ispravni, a srditi drugovi komesari, zlokobni politički egzekutori u komunizmu, koji su onda odmah jasno i glasno i partijski smjelo tražili glave i zatvorske kazne. Doslovno, kroz medije. A ostali su mediji odrađivali pravovjernost i spremno citirali „Borbu“. Sve do noćna dolaska milicije. Tako citiraju i danas, a policajci duha tek će stići... Koliki su (i među njima zatim) stradali.

cinkaroš

Razotkrivajući i zlurado i istovremeno i jadno tako se pohvalio i taj neki G. D. rečenicom s kraja svoga pamfleta kako će i „ovaj slučaj“ naći mjesta u izvješću State Departmenta sljedeće godine. Kako se lijepo potvrdio cinkarošem vlastite domovine....

(...) Nažalost, i nakon toliko godina – to je (još jedna) potvrda glasovite izjave o „crnim, zelenim i žutim vragovima“...

Kako se medijska hajka i lavina nastavlja, možemo očekivati još partijskih filistarskih zgražanja, još pravovjernih vrijeđanja i slobodno-žestokih pljuvanja, ali još ne i običnih utemeljenih razgovora unutar struke, a pred javnošću: o činjenicama i dokumentima. Sine ira et studio.

(...) Svakako i naravno oni ne bi htjeli čitati pronađene dokumente. Jako im smetaju jer oni jasenovačku, baš kao i svaku drugu povijesnu sliku, više ne tretiraju crno-bijelo, nego znanstveno i povijesno. A to drugovi ne smiju ni vidjeti, nekmoli shvatiti, inače ode i katedra i karijera. Odatle fibra, odatle nas je Goldstein umalo unesrećio napuštanjem tv-studija. Konačno, trebamo žrtvovati

Vukića, to. A ne osuditi Stazića.

Uostalom drugovi, čemu panika, hrvatska javnost očekuje običnu demokratsku raspravu, ako ste ju u stanju izdržati. O svim dostupnim povijesnim dokumentima i činjenicama. Čemu dakle primitivna larva?

(...) Uostalom drugovi, pa vaši kameradi imaju dokaze kojima mogu zanijekati istinitost predočenih dokumenata, samo vam treba još malo vremena da ih proizvedete. Već čujem: Noova „Borba“! Kupiitee „Borbu“! Do tada, raspalite mimo merituma - svim sredstvima: ma neka hajka traje!

JOSIP PEČARIĆ

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE:

„ISTINE I LAŽI O JASTREBARSKOM“

Dopustite mi da vas sve pozdravim i zahvalim se autoru što me je pozvao da govorim na ovom predavljanju. Zapravo ovo predavljanje se održava u pravo vrijeme jer je prošlog tjedna u Zagrebu predavljana jedna druga knjiga u kojoj je govoreno i o sudbini djece s Kozare. Radi se o izuzetno značajnoj knjizi jednog od današnjih predavljača g. **Igora Vukića** „Radni logor Jasenovac“. G. Vukić je o svojoj knjizi govorio na HRT-u. Govorio je o mnogim lažima koje se desetljećima govore o Jasenovcu. Najgnusnija laž, istaknuo je Vukić, je ona o navodno 20 tisuća ubijene djece – dakle o temi koja se obrađuje i u ovoj knjizi.

Naravno ljevičarskim tj. prosrpskim medijima je istina skandalozna (njihova reagiranja je hrvatski književnik i kolumnist Javor Novak nazvao hajkom po metodama komunističke Borbe), napali su HRT i ova se morala ispričati što su imali emisiju u kojoj se istinito govorilo o Jasenovcu i o navodno ubijenoj djeci. Po klasičnoj cenzuri uklonili su snimak sa svojih stranica, ali su reagirale braniteljske udruge: *Zahtijevamo od svih zaduženih za osiguranje demokratskoga poretka u hrvatskoj državi da odmah zaustave cenzuru koju provode pojedinci iz vrha HRT-a.*

Uznemirili su se i u JUSP Jasenovac. Godinama žive na lažima i sada su suočeni s istinom na koju su bili prisiljeni reagirati. Naime, veliki niz članaka o njihovom lažnom popisu objavili su **dr. Nikola Banić i dr. Mladen Koić** u „Hrvatskom tjedniku“ bez ikakvog odgovora JUSP-a Jasenovac!

Naravno, HRT je dala priopćenje JUSP-a Jasenovac, ali nije i reagiranje braniteljskih udruga. Kakva bi to bila cenzura kada bi o njoj izvjestili javnost, zar ne?

Dakle, kada se objektivno proučavaju ove teme neizbježna je riječ LAŽ koju imamo i u naslovu knjige koju danas predstavljamo i koja je osnovna „metoda“ u tvrdnjama pripadnika jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesnoj znanosti. Knjiga „Isatine i laži o Jastrebarskom“ je samo jedan od niza dokaza kako Vukić govori istinu.

To je bilo tako očito i u spomenutoj TV-emisiji jer je drugi sudionik emisije trebao biti prof. dr. sc. **Hrvoje Klasić** koji je najprije pristao, pa potom – kada je čuo da je u emisiji gost i g. Vukić - otkazao gostovanje. Nije prvi put da se boje suočavanja s njim!

Naravno i mnogi političari podržavaju te laži pa je zato i moguće da takvi povjesničari rade na sveučilištima u RH. Mogu samo zamisliti kako je bilo ljudima na HRT-u kada su im počeli zvoniti telefoni zato što su dozvolili istinu na HRT. Morali su znati kako je formirano Vijeće za suočavanje s prošlošću. Njima je unaprijed zadano da ne smiju mijenjati LAŽI o Drugom svjetskom ratu! A g. Vukić govori o istini!

U knjizi **Zdenka Vukovića Cene** možemo naći sve relevantne dokumente o onom dijelu te *najgnusnije laži* koji se odnosi na Jastrebarsko, ali i o konkretnim interesima da se preko tih laži sakriju vlastiti zločini. Tako g. Vuković Cena u Zaključku kaže: „Brojni Jaskanci i Jaskanke nisu **podržavali nijednu vojsku niti su htjeli ići u rat, neki su ostali u vlastitom domu i nažalost stradali 1945. tijekom ulaska partizana u Jastrebarsko, koji su ih optužili da im nisu dali podršku, a neprijatelju jesu. U šumi Gović – Jastrebarsko mnogi su strijeljani i pogubljeni, od 1945. do 1947. O tome komunisti nisu dopustili ikakve spoznaje.**

Kasnijim istraživanjima u Lijepoj Našoj, i prema pripovijedanju svjedoka, otkrivena su brojna grobišta tih jaskanskih intelektualaca, žena i nevinih muškaraca. Do sada ih na popisu ima oko 200, a moguće je da će se u budućnosti otkriti nova stratišta na području općine Jastrebarsko.“

<https://jaskadanas.hr/dogadanja/predstavlja-se-knjiga-istine-i-lazi-o-jastrebarskom/>

Nedavno je o onom dijelu najgnusnije laži, kako je g. Vukić nazvao laži o ubijenoj djeci, koji se odnosi na Sisak govorio veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić kada je blagoslovio kip bl. Alojzija Stepinca (8. 5. 2018). U svojoj propovjedi je i on morao govoriti o tim lažima: „Čitav svijet se mogao uvjeriti da oni koji njegovu (Stepinčevu, J.P.) svetost osporavaju nemaju ni jednog argumenta, osim svojih mitova i laži, pa treba poslušati naše vjernike, koji ga vole, poštuju i mole mu se kao najvećem sinu Katoličke Crkve u hrvatskom narodu! Mene jako zanima, ako se prije što ne objavi, što će nam Papa o tome reći na jesen kada 12. studenog budemo s njim u posjetu *ad limina*.

Na prikazu našeg svetog Blaženika na trgu pred našom katedralom umjetnik ak. kipar Tomislav Kršnjavi prikazao je bl. Alojzija s križem koji on nosi, a koji predstavlja njegovo mučeništvo za Krista, kao i vjernost naše Crkve u Hrvatskoj Papi i Svetoj Stolici, te uz križ i dvoje male djece. Riječ je o tome što je upravo bl. Alojzije zaslužan za zbrinjavanje i spašavanje više tisuća djece koja su u ljeto 1942. bila dopremljena s Kozare u Sisak, ali i u Zagreb, Jastrebarsko... O tome se također ispredaju laži, a istinu je u svom Dnevniku zabilježio **Josip Vraneković**, krašićki župnik, pod datumom 21.XII.1953., navodeći riječi:

BLAŽENI ALOJZIJE STEPINAC:

„Dobio sam pismo od 'Seke'. To je sada djevojka od godina. Roditelji su joj pravoslavci. Kao dijete bila je među onih 7.000

djece, što smo ih zaštitili. Predana je na odgoj čč. ss. u Novu Ves. Bila je pobožno dijete. Kako do 14 g. ne potpada pod ekskomunikaciju, a živo je željela primiti sv. Pričest i ispovjediti se baš kod mene, to sam joj udovoljio toj želji. Sada mi piše iskreno i bezazleno: 'Dragi moj Preuzvišeni... Molim Vas, da bi me o Novoj godini, kada dođem do Vas, primili u Katoličku Crkvu, ispovijedili i pričestili'... Evo, koliko imade još takvih duša, koje će se vratiti pravoj Crkvi. Koliko ih je tako spašeno. One će svjedočiti protiv ovih nesretnika, koji izvrću istinu. Zaštitili smo, što nam je i dužnost, ovu jadnu dječicu, a ovi da smo ih ubijali...' Tako je sam Blaženik protumačio na ovom primjeru kako je i što činio u ime Crkve, preko Caritasa, za tu djecu koja su nesretno u ratu postala siročad i za koje se Crkva zajedno s Crvenim križem brinula.

Danas nam poručuju opet neki tamo preko Drine da će poslati popis ubijene djece – no, da laž bude gora, taj neistinit popis svi mi plaćamo jer država podupire JUSP Jasenovac koja još čuva komunističke laži. Pa dokle, pitamo se? I kad se čuju razumni prijedlozi da se to istraži, odmah se drvljem i kamenjem nabacuje na to jer – istina im očito ne odgovara.

*Možda zato i smeta svjetlo koje je tako jako zasjalo u toj tami zla, **bl. Alojzije**, jer ono preispituje djela svih koji nisu činili i još i danas ne čine dobro? Možda se boje svjetla jer bi ono pokazalo njihovu bijedu?"*

<https://biskupija-sisak.hr/homilija-na-blagoslovu-kipa-bl-alojziju-stepincu-852018/>

Nakon Svete mise **mons. Juraj Batelja** održao je predavanje „Bl. Alojzije Stepinac – zaštitnik malenih u ratu i miru“. Spomenut ću samo dio Zaključka u kome i on govori o laži:

„Istinoljubiv čovjek s nevjericom zastaje pred bezbožnom promidžbom komunističkih sljedbenika koji su širili i nastavljaju širiti lažne optužbe protiv rada časnih sestara i civilnog osoblja za vrijeme NDH u prihvatilištima za ratnu siročad u Jastrebarskom i Sisku. Optužba se proširila i na nadbiskupa Stepinca. Istina je

morala šutjeti, grobovi su bili nijemi, a ratni su pobjednici pisali krivotvorenu povijest. “

S druge strane g. **Zdenko Vuković Cena** govori i o partizanskim zločinima i o srpskom veličanju laži citirajući srpskog akademika i političara Dobricu Ćosića koji je „tumačeći narav srbijanskog bića i srbijanske politike“ ustvrdio već u Uvodu: *„Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugoga (...). Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno(...) U ovoj zemlji svaka laž na kraju postane istina.*

Zatim g. Vuković Cena pita čitatelje: *Podsjeća li vas to na komunizam?*

A vjerojatno je obrnuto – i komunizam i jugoslavenstvo su samo služili velikosrpskoj ideji. To smo vidjeli i tijekom Domovinskog rata kada su branitelji i fašističkim agresorima i domaćim srpskim slugama bili ustaše, a to su i danas i onima iz Srbije i ovima ovdje. I jedni i drugi samo sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2. Ne samo neki „istoričari“, nasljednici SKH, već mnogi iz HDZ-a, a vidjeli smo da je i predsjednicima Akademije i Matice Hrvatske zvijezda petokraka pod kojom je razaran Vukovar mnogo vrijednija od pozdrava s kojim su ga hrvatski branitelji branili.

Zapravo se radi o tome da je Srbima i njihovim slugama u RH nešto najnormalnije to što g. Vukić naziva najgnjusnijom laž, a mons. Juraj Batelja bezbožnom promidžbom komunističkih sljedbenika, tj. činjenicu da oni na najstrašnije načine žele ocrniti one koji im čine dobro. Na to sam upozorio već prije 20 godina u svojoj knjizi „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998., str. 130.-131.

Naime, upozorio sam i na narodnu pjesmu „Marko Kraljević i Musa Kesedžija“ koja je važna literatura u njihovom školovanju, a u kojoj Marko Kraljević odsijeca desnu ruku Novaku kovaču, koji mu je skovao dobru sablju da nekome ne bi iskovao još bolju:

*„Pruži ruku, Novače kovaču!
Pruži ruku, da ti sablju platim“*

*Prevari se, ujede ga guja,
prevari se, pruži desnu ruku,
manu sabljom Kraljević Marko,
ods'ječe mu ruku do ramena:
„Eto sada, Novače kovaču,
da ne kuješ ni bolje ni gore;*

To mu valjda dođe kao izraz zahvalnosti, a istovjetnu zahvalnost pokazat će Srbi poslije Drugog svjetskog rata prema nadbiskupu Stepincu za sve ono što je učinio za njih tijekom tog rata. S tim citatom od prije 20 godina završit ću i moje današnje izlaganje. Hvala!

**ODRŽAN PROSVJED PROTIV HRT-OVE OGRADE
OD EMISIJE O JASENOVCU: „STOP CENZURI!“**

www.narod.hr

„Tridesetak prosvjednika okupilo se u ponedjeljak pred Hrvatskom radiotelevizijom (HRT) na prosvjedu nazvanom ”Stop cenzuri – za pravo na istinu” organiziranom nakon što se javna radiotelevizija prošlog tjedna ogradila od spornih stavova o logoru Jasenovac koje je iznio Igor Vukić u emisiji ”Dobar dan, Hrvatska” te izbrisala snimku te emisije sa svojih mrežnih stranica. Na skupu koji je uoči sjednice Programskog vijeća HRT-a organizirala Građanska inicijativa Ivo Pilar ponovljene su teze iz poziva na prosvjed kako ”HRT sustavno zatire istinu i manipulira informacijama”, te kako javni radioservis ”radi po nalogu velikih stranaka i protiv javnog interesa”.

**(Video) HRT se ogradio od gostovanja Igora Vukića
na temu Jasenovca;
Građanska inicijativa Ivo Pilar i udruge iz Domovinskog rata
traže vraćanje snimke na stranice HRT-a**

Prosvjednici su isticali i kako je urednica sporne emisije Karolina Vidović Krišto na udaru prijetnji i javnoga linča, kako se HRT bez

ikakvog objašnjenja ogradio od izjava Igora Vukića te da je vodstvo javne radiotelevizije bez ikakvih argumenata sazvalo hitnu sjednicu Programskog vijeća.

Naglasili su i kako se i prozivanjem Vukića i Vidović Krišto napada i na slobodu znanstvenog istraživanja i slobodu govora, što je, kako ističe, u izravnoj suprotnosti s načelima rada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) i sa stavovima hrvatske Vlade te da su ti napadi, odnosno postupanje HRT-a i Programskog vijeća ” protudržavni, protuznanstveni i protuljudski”.

**(Video) Prof. Matko Marušić:
Napadi na Vukića i Vidović Krišto
su komunistički napad na slobodu znanstvenoga istraživanja
i slobodu govora**

“U skladu s hrvatskim Ustavom i zakonima, zaustavite odmah cenzuru koju na HRT provodi dio vrhuške uz potporu kadrova sklonih totalitarnim režima. Zahtijevamo trenutačni prestanak prijatnji novinarima, urednicima i osoblju HRT-a koje se ne slaže s tekovinama totalitarizma”, rekla je Zorica Gregurić iz Udruge Zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u ime prosvjednika ispred HRT-a.

**(Video) Igor Vukić HRT-u:
„Poticanje rasprave o Jasenovcu treba nagraditi,
a moja knjiga je rezultat desetogodišnjeg rada
i arhivskog istraživanja“**

Zorica je Gregurić dodala i kako zahtijevaju vraćanje vijesti o gostovanju Igora Vukića i snimku emisije na HRT-ovu stranicu, ali i ispriku vodstva HRT-a urednici i političkoj komentatorici Karolini Vidović Krišto.“

Zato sam ovdje donio sva tri videa, pa je brisanje materijala sa međumrežnih stranica tako postalo uzaludno. A evo i četvrtoga:

**(Video) Javor Novak:
Hajka po metodama komunističke “Borbe”
– trebamo žrtvovati Vukića, a ne osuditi Stazića**

“Na prosvjedu je govorio i **Željko Maršić** iz “Građanske inicijative Ivo Pilar” koji je vodstvu HRT-a poručio: “*Gonit ćemo vas istinom, gonit ćemo vas do kraja*”. Među prosvjednicima su bili i povjesničar Josip Jurčević, kao i predstavnici udruga hrvatskih dragovoljaca i branitelja.”

Izvor: hina/mt

<https://narod.hr/hrvatska/foto-odrzan-prosvjed-hrt-ove-ograde-emisije-jasenovcu-stop-cenzuri>

<https://direktno.hr/direkt/video-prosvjed-na-prisavlju-protiv-brutalnog-krsenja-slobode-medija-i-slobode-govora-na-hrt-u-124542/>

JOSIP PEČARIĆ

Pismo akademkinjama i akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademici,

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademikima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjua koji se odnosi na HAZU:

- Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast. Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne

razumijem, dovraga. Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

- Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

Ako nisam uspio, nisam uspio.

- To je vaša greška ili njihova?

Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit ću vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izornoj skupštini: „Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u *Fokusu*, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Croatia, A History*, Hurst & Co. London 1999.: *Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila*

i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod. Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.

<http://hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>

Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi J. Pečarić: „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?“ Zagreb, 2012.

Na samoj Izornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao: Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNANSTVENOM“ RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: **dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik; dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.**

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji“. Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda“ učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima. Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže:

(...) Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj trojezičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i

na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina, koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: *Mnogi od tih ljudi bili suđeni i osuđeni na smrt. Zašto? Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kad je konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeđa“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazнено goniti.*

Zato ću i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina: Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

S poštovanjem, akademik Josip Pečarić, Zagreb, 16. 11. 2017.

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-akademicima-hazu-goldstein-vam-porucio-da-ste-glupi>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknaduje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

JAVOR NOVAK

HAJKA (JOŠ) NIJE OKONČANA (DIO 2.)

(...) dok se pred HRT-om po ne znam koji put okupljaju pretplatnici i prosvjeduju (opet zbog cenzure), a to naravno opet nema i ne nalazi mjesta u Dnevnicima; dok glavni ravnatelj glavne državne medijske kuće glavno ne zna sastaviti tri rečenice bez zamuckivanja; dok je informativni program HTV-a njegov najmanipulativniji dio, a u Hrvatskog radija onaj njegov ponajbolji...

(...) dok je u tom udarnom terminu, dakle udarne HRT emisije glatko objavljen povijesni, ali HRT-u izgleda raritetan podatak pa je (samo njemu) Berlinski zid tako pao 1999. godine; za svo to vrijeme performansa od informativne tendencioznosti, festivala negativne kadrovske selekcije i usputne svakodnevne aljkavštine odvija se tradicionalno HRT-ovo (po)gubljenje onih ponajboljih tv-reportera, urednika i voditelja; za svo to vrijeme i uz sve te trendove koji HRT ni najmanje ne zabrinjavaju (jer mu nisu primarni), traje nametnuto-prioritetna a ispravno-linijska hajka na urednicu, po dobro uhodanu staru obrascu, nakon što su, tipično pljesnivo komunjarski, anonimne medijske predradnje najnovijeg obračuna već odrađene. Kao i u brojnim slučajevima ideoloških čistki i smjena tako i poslije Radmana – Radman, tako i u najnovijoj hajci na urednicu Karolinu Vidović Krišto. Na HRT-u, jednom dosegnutih komesarskih kriterija, nikad se više ne odriču. Utjelovljenja su sporedna.

HRT pohitao s isprikom

Nakon što su tri međumrežna izvora prenijela nepotpisane napade prvenstveno na diplomiranog politologa, publicista i istraživačkog novinara te tajnika „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ Igora Vukića, otpočeo je medijski linč kroz već odavno uhodan jednomni obrazac napada, ovdje i na HRT i na njegovu urednicu.

(...) ...kad se sinkrono izvodi napad na HRT to bude uvijek korisno... (...) pritisnut napadima ugostit će brojne one navodno

oštećene, navodno ugrožene ili jednostavno one koji će onda vrijeđati zdrav mozak većine. (I) hajkom dakle do auto-promocije.

Podlegavši hajci, HRT je pohitao s isprikom i tako perući ruke ostavio izloženima prvo svoje voditelje i urednicu, a zatim naravno i autora Vukića.

(...) ...javnost je ostala bez argumentirane povjesničarske rasprave.

(...) Kada mu suvremena povijest ne bi bila crvena krpa. Zaključena, zadana i perzistentna dogma.

(...) HRT je inokosna veličina, sam po sebi tj. kao takva. S koricom, pa i šire. Što ga više uznemiruju ideološki pritisci to se više klanja i pere ruke.

hajka

(...) Hina pa Večernji list pišu da su iz Židovske zajednice šokirani, uvrijeđeni i uznemireni te kažu da su iznesene neke teze. Već smo navikli na takve „reakcije“, na fulirantska zgražanja bez merituma. A zašto uznemireni i uvrijeđeni? Ne bi li bilo prirodno da nakon početnog šoka Židovska zajednica, pa bila ona vjerska zajednica Bet Israel ili Židovska općina ili bilo koja druga društvena zajednica, mimo monopolnih, zatraži i založi se za snažnu provjeru iznesenih podataka autora Igora Vukića? Kad se govori o žrtvama, svim žrtvama, ne bi li istina morala biti prioritet, a ne uvrijeđenost i uznemirenost samo zato što se (napokon) pojavljuju desetljećima prešućivani dokumenti?

(...) Nisam primijetio da je toliko šoka, uvrijeđenosti i uznemirenosti u stotinama tisuća ljudi koji su izgubili svoje najmilije na Bleiburgu, po Križnim putovima, na Maclju i posvuda drugdje. Upravo suprotno, traži se istina, povijesno i novinarsko istraživanje.

(...) Nije li pogubno po etiku pijeteta da se JUSP Jasenovac – Memorijalni muzej već više puta osramotio dobivši potvrde povjesnika kako ondje imenovane i prezimenovane jasenovačke žrtve ili nisu jasenovačke ili su bile sve donedavno žive ili nisu uopće žrtve. I kad prihvate i učine ispravak, ukupni broj naraste! Kako se može pristati uz to? Ako dogme žive vječno je li to onda natjecanje, pitanje inata ili uljudbeni memento??

prljavi monopol

Nije li notorno da velikosrpski Beograd ne vraća dokumente Hrvatskoj i u istoj rečenici predbacuje nama da bismo željeli imati monopol nad istinom. Taj isti prljavi monopol, koji već desetljećima imaju i zloporabe oni. Ne bi li bilo dostojno žrtava i istine da se Židovska zajednica barem jednom ogradi od beogradskog laganja, napuhivanja brojki te loptanja sa žrtvama, da ustane protiv dogmi i vječnih prepucavanja s Hrvatskom te im poruči neka napokon podignu srbijanski spomenik i memorijalni centar Židovima baš kao što je to već odavno učinjeno u Hrvatskoj. I onda se iz Židovske općine u Zagrebu žale kako su jasenovačke komemoracije slabo posjećene...

koketiranje s golim prijetnjama

Iz Bet Israela, svemu unatoč, kažu (prema medijima) kako „teze iznesene u (HRT-ovoj – op. JN) emisiji predstavljaju očit primjer poricanja holokausta“ te „jednim od vidova antisemitizma“.

Ostavimo sa strane ove „vidove“ tako nam dobro poznate iz jednodimenzionalnih vremena „Borbe“. No, trebamo se zaustaviti i zamisliti nad tim bombastičnim i teškim stigmatizacijama, štoviše nad kaznenom odgovornošću u najavi. No, odgovornost ne poznaje stranu već jedino sve strane. Odgovornost svakog tko iznosi ovako teške optužbe u javnost mora biti i da toj istoj javnosti konkretno navede koje su to teze. A to se (i ovom) neprilikom opet nije dogodilo.

(...) Pozivajući se na demokraciju, demonstriraju jednodimenzionalno i traže poštivanje dogmi bez obzira na pronađene povijesne dokumente.

(...) Jer cijeli tomovi povijesnih knjiga, nizovi dokumenata, povjesničari, istraživači, autori (domaći i strani), a koji rijetko dobivaju priliku istupiti u medijima u Hrvatskoj, ali i sama istina i znanost i dalje su društveno marginalizirani i medijski ignorirani. Bukom zatrpani.

(...) I genijalno Plenkovićevo Vijeće za suočavanje s (famoznim) nedemokratskim režimima, kojom se neprilikom i HAZU lijepo obrukao, ne želi govoriti o podacima i dokumentima nego se rukovodi frazama. Tako Vijeće ništa nije riješilo, ali je vrlo mnogo

toga zaključilo, a preporuka im je pitijska.

(...) Na brojnim tribinama i predstavljanjima nisam čuo da autor Vukić odobrava zločin. Bilo koji, pogotovo onaj dimenzija Holokausta. Ali sam jasno čuo i vidio kako se poziva na dokumente, do sada nepoznate dokumente. I u tome nije usamljen... baš kao što se i nekolicina drugih autora pozivaju na povijesna vrela, na dokumente. I ograđuju se od zločina i ne niječu da ih je bilo. Ne bi li bilo prirodno da predstavnik židovske ili bilo koje druge zajednice, prije svoga, izgleda pravomoćnog pravorijeka, ipak zaviri u te dokumente? Treba izgleda stalno navoditi znanstvenike i autore: Esther Gitman, Josip Jurčević, Stipo Pilić pa najmlađu: Blanku Matković ili cijelu plejadu povjesnika okupljenih oko projekta Hrvatskog instituta za povijest, podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, Slavonski Brod: „Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944.-46.“ Može li se skrbiti o memoriji i žrtvama i poticati na pijetet bez određivanja spram povijesnih činjenica?

ŠUTNJA I DISTRAKCIJA, A NE PODRŠKA

JAVOR NOVAK:

HAJKA JOŠ NIJE OKONČANA (DIO 3.)

Portal HKV-a, 16. lipnja 2018.

HRT se napamet i generalizirajući ogradio od stavova autora knjige Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“. U činjenice nije ulazio. Saznajemo da je bila sazvana i izvanredna sjednica Programskog vijeća HRT-a. Ništa manje. Vijeće HRT: ono programsko, ono uredničko i ono poslovno vodstvo na Prisavlju kako oni kažu „skoro dva sata imalo (je) prilike slušati oštre i argumentirane kritike i osude, ne samo na emitiranu emisiju koja je digla dosta prašine i na rad Karoline Vidović Krišto, već i na samu uređivačku politiku kuće koja je tako nešto omogućila. Dakle

troglavno vijeće (skoro) je samo sebi govorilo i to gotovo puna dva sata. Impozantno. (...) samo da s tog puta ne skrenemo.

(...) Još nismo jedino čuli što je to sve sadržano u izlizanoj frazi „uređivačka politika“ i kako bi to ona trebala onemogućiti, kako kažu, da se dogodi „ovako nešto“. Ni sami očito ne znaju što je to nešto, a što im se eto (opet) pripretilo. Kako uređivačka politika treba „djelovati u praksi“ točno se znalo u socijalizmu: svaki je gost morao biti provjeren u redakciji i među nadležnim policijskim odanicima. Repovi su prepoznatljivi i aktualni. Poslije program može biti i zabavan. Nije moglo biti ovakvih krupnih i nedopustivih propusta da urednik slobodno pozove u goste nekog po svom vlastitom kreativnom osjećaju. Pa nije on tu zato. Ili da je urednik o listama neinformiran. Katastrofa. Već i to pokazuje da mu je budnost pala. Zato je i došlo do te strahote da se izvanredno moraju sastajati i ono programsko i ono uredničko i ono poslovno, umjesto jednostavnog uredničkog kolegija.

(...) I voždovi programa i ruko-voždovi znaju sve i o svemu najbolje. Oni idu u političara i sponzora po mišljenje. Odatle, sasvim derivirano i profinjeno do kraja - toliki pravi novinari onda u šefova, kano na izvor, svraćaju po svoje mišljenje. Logično.

(...) Novinari su potrošna roba, a najdulje traju oni koji su najodaniji raznim izvorima. Po potrebi. A cijene se i oni koji donose. devizni novinari

Posebna su kategorija devizni novinari, ekstra klasa i mule. I sve bi to bilo uhodano i dohodovno (sve lijepo i smjerno) da se povremeno ne pojavi neki slobodoumni novinar koji klistira s tom nekom svojom istinom i onda se liberalnim drugovima dogodi to nešto... i oko tog nečeg moraju onda odmah izvanredno jalovo sastančiti umjesto da nastave s ja tebi ti meni sponzorstvima na sve strane. Ondje gdje su i stali. Srećom, zato hajke kratko traju. Treba ostati u sedlu, sponzorstva idu dalje.

Velebna i svemoćna uređivačka politika bila je obična krinka jednoumlja. I danas je odlična. Prvo pometeš sve politički, a onda nastaviš skretati tokove u vlastiti džep.

(...) Hoćemo li se dakle vratiti u vremenu, tom nevremenu? U vrijeme kada nije mogao biti pozvan itko tko je na crnoj listi, nije tu bilo ni argumenta ni teza. Baš kao i sada. (...)

HRT – utočište komunizma

U tom moćnom priopćenju slučajno nema ni riječi o održanom prosvjedu pred HRT-om, istim povodom – o prosvjedu isprovociranom vječnim sunčanjem pred kamerama, sastančenjem ove trojedinice. Važnije su ospice. Koje dobivamo. A na tom unaprijed-oduvijek-nevažnom prosvjedu tražilo se i kazalo: „Zahtijevamo neopozivu ostavku rukovodstva HRT-a“, „Ne želimo cenzuru“, „Vijeće HRT-a djeluje protuzakonito, protuustavno i protu-ljudski“, „Stop cenzuri - imamo pravo na istinu“, „HRT - sramotno utočište komunizma“, „Lustracija počinje lustracijom HRT-a“. Bio je to prosvjed s još nekim lijepim i poželjnim porukama te uz nazočnost istaknutog povjesnika dr. Josipa Jurčevića. No, to očito nisu bili „oni pravi“ pretplatnici HRT-a i to im je glavna mana. Šteta, nisu mogli biti proglašeni ni minornima ergo sveučilišni profesori sudjeluju u borbi za istinu i protiv cenzure. Lijepa sramota za hrvatsko višestranačje. U kamenom dobu demokracije.

U takvoj situaciji izostanka argumentirane rasprave notorni HND donosi čak tri naslova: „HRT se ograđuje od stajališta Igora Vukića o logoru Jasenovac“ pa: „Programsko vijeće HRT-a sazvano zbog tvrdnji Vukića o logoru Jasenovac“ te još: „Programsko vijeće HRT-a upozorilo na neprihvatljivost relativiziranja ustaških zločina“. Lijepo i nepotpuno, no barem daleko od argumenata. Ali, ali, i HND-u se može potkrasti grješka, ima i tamo drugova koji nisu dovoljno budni pa im se tako prikrao naslov: „Sindikata novinara Hrvatske: Najgori poslodavci godine HRT i Večernji list“. Hopla. Hoće li biti sazvana izvanredna sjednica onog programskog, onog uredničkog i onog poslovnog? Znete. I koliko će trajati, to mi je važno...

No zato, za razliku od HND-a, imamo Hrvatske novinare i publiciste (HNIp), nešto sasvim drugo. Oni kongruentno u samo jednom naslovu (vidjet ćemo uskoro) zahvaćaju žarište, bitak i

suštinu samu. Sve u jednom.

(...) HNiP je odmah reagirao i proaktivno predložio da se provede stručna rasprava o povijesnim činjenicama.

povijesni i kiklopski istup HNiP-a

(...) Evo primjerice, povodom emisije sa spornim tezama (Vukić-Jasenovac) koje nikako da čujemo koje su, a koja je odaslana 30. svibnja 2018., HNiP je promptno reagirao i odgovorio već u siječnju iste godine! (...) ...ne samo da je upravo HNiP zaštitio kolege i upozorio na neplauzibilne optužbe, nego je na svojoj e-stranici u rubrici „aktualno“ donio vrhunski moto kao alat koji je unio povijesnu promjenu u ne samo ovaj slučaj nego i u cijelo hrvatsko novinarstvo. Sretni mi koji smo ga dobili. Tako da ako ste obaviješteni o djelovanju HNiP-a na njihovim ćete krasnim stranicama, pod ono najnovije, pronaći domjenak na luksuznom mjestu: Dverce. Već iz siječnja. Anticipirajući svibanj.

I ne samo to nego je predsjednica HNiP-a uvodnim govorom pozdravila i dokučila suštinu samoga novinarstva i to lako i od prve, baš kao Maestro onaj tamo električni vod. Za razliku od svih, koji mjesecima govore o tom povijesnom i kiklopskom istupu, ja se ne usuđujem pa ću samo striktno citirati naslov. A on je, pogađate – naslov za pamćenje, naslov sveobuhvatan, naslov svezaštitnički, a istovremeno lucidno vodi... u bolje (HRT-ovo) sutra: „Potrebno nam je više medija koji žele razvijati sada zanemarene publike“. Znači još medija, nije ih nikada previše...(vidi: <http://hnip.hr/aktualno/>). I odmah nam je svima lakše, ma što to značilo. Posebno smijenjenim novinarima. A nema više ni hajke.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29653-j-novak-sutnja-i-distrakcija-a-ne-podrska.html>

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom „Vijeću za suočavanje s prošlošću“, a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom je intervjuu u „Hrvatskom tjedniku“ Ivica Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo iz intervjuja da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom. No, urednik Marijačić u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu: *Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi), koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?*

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u nekakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube?

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

ŠTO JE ZAPRAVO HRT-E?

Evo niza tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ (www.hkv.hr, Hrvatski tjednik i

kamenjar.com): **NAKON HDZ-A, PUPOVAC GOSPODARI I HTV-OM, NA HTV-U NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE, PUPOVAC ZATRAŽIO, PLENKOVIĆ UDOVOLJIO:** Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a (kamenjar.com, www.hkv.hr i Hrvatski tjednik),

PROTJERANO SVE ŠTO HRVATSKI DIŠE: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO SVE ŠTO DIŠE VELIKOSRPSKI I PROJUGOSLAVENSKI: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK (narod.hr i kamenjar.com): **HRT JE KAO JRT**, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a (narod.hr, direktno.hr i kamenjar.com): **NACIONALNO OSVIJEŠTENI KADROVI NA HRT-U ŠUTE, TRPE** i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, publicist i novinar (kamenjar.hr): **NAJBOLJE DA PUPOVAC BUDE RAVNATELJ HRT-A**

5. Josip JOVIĆ (kamenjar.com): **UVLJEK NA HTV-U STRADAVAJU „NACIONALISTI“**

6. Zorica GREGURIĆ (kamenjar.com), predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: **MANJINA, KOJA JE IZVRŠILA AGRESIJU NA RH, ZAUZELA JE SVE POZICIJE U HRVATSKOJ PA TAKO I NA HRT-U**

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika (kamenjar.com): **TO NIJE NORMALNO STANJE**

8. Hrvoje HITREC (www.hk.hr, kamenjar.com i Hrvatski tjednik) : **VELIKA POLITIČKO-MEDIJSKO-SUDSKA SPREGA ČIJE SU ŽRTVE ISTINA I SLOBODA!**

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

<https://kamenjar.com/nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om/>

M. JAREB 1. - O VUKIĆEVIM ISTRAŽIVANJIMA

Naravno među protjeranima treba dodati i Željka Pervana. S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaženjem 'novih istina' kakve bile, bez obzira na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli.

Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremni-nije-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrsio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/dujmovic-hasanbegovic-je-u-polemici-zdrobio-tvrtka-jakovinu-video/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrsio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletantni. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeve doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeve doktrina doživjela i konačnom presudom o “Bojni Čavoglave” i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme ‘Bojna Čavoglave’ koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim političarima (i ne samo njima) tzv. hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i

“Bojnu” i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kad su Hrvati, ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije, slavili pjevajući ‘Bojnu Čavoglave’. I onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o ‘Bojni’ i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH: *Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.*

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson: *Vučić se prepoznao u mojoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jest mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.*

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato „hrvatski“ političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

M. JAREB 2. – O „ZDS-U“

Iznenadio me je ipak komentar dr. Jareba: *Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli “Za dom spremni!”, a pod njim su mnogi i poginuli za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati. To ipak ne poništava činjenicu da je "Za dom spremni!" nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.*

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi

uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugova, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo. Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3. 6. 2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo: ***Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.*** Sad mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

LIJEPO JE BITI „POVJESNIČAR AMATER, TE KAO TAKAV SVAKOM LONCU POKLOPAC“

Možda sam i previše pozornosti poklonio mojoj polemici s dr. Jarebom. Tomu je razlog taj što se Predsjednica prilikom svog posipanja pepelom pozvala upravo na hrvatske povjesničare. Zato sam i ukazao na reagiranja poslije njegovog drugog teksta na portalu HKV-a.

Slično se dogodilo i poslije tiskanja na istom portalu i mog skraćenog odgovora iz „Hrvatskog tjednika“. Tako nije tiskan ni dio u svezi s naslovom ovog teksta: *Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana, dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvi svakom loncu poklopac“.*

Evo nekih od komentara:**mario budak** • 2 days ago

Dr. Jareb je pokazao svu bijedu Hrvatskih povjesničara koji malo više dišu jugoslavenski nego Hrvatski i pod svaku cijenu žele osigurati da se ne bi kojim slučajem usprotivili jugo-srbskoj propagandi, u slučaju da i ova Hrvatska država propadne. Sramotno i žalosno.

Tus Rudolf • 2 days ago

Postavlja se pitanje dali su Hr povjesničari uopće kompetentni za posao za koji su plaćeni? Nažalost sve što smo saznali o povjesti Hr naroda od početka stvaranja Domovine Hrvatske, saznali smo od "volontera/amatera-u pozitivnom smislu riječi" koji su napravili lavovski dio posla, a koji su trebali napraviti akademici, dr, prof. itd iz specijalnosti "povijesti". No oni nažalost proučavanje bliže i daljnje Hr povijesti po Goldštajnu, smatraju "revizijom povjesti". Pri ovom izuzimam časne izuzetke profila Blanke Matković i Pilića. Dok oni ne dobiju adekvatnu potvrdu i sljedbenike na njihovom tragu profesionalnog djelovanja i istraživanja, tj. profesionalne povjesničare, sva podrška ide "amaterima": gosp. Pečariću, Leljaku, Borovčaku, Vukoviću...

MIJO FP • 2 days ago

(...) Slavko GOLDSTEIN 1995. : „*Ako se kuna uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, osobna uvreda preko koje ne ću moći prijeći.*“ ili Tekica udbomanolić...

Josip MANOLIĆ 1995. : „*Kuna nikada u povijesti nije bila novac, bila je legalno platežno sredstvo jedino u NDH. Ni Židovi ni Srbi ne će je nikada prihvatiti kao svoj novac.*“ ..itd..itd.. ZDS-mfp!

javornovak • 2 days ago

Odlično elaborirana tvrdnja te zaista "rastavljen" (kao povjesnik) dr Jareb. Što mu je to trebalo? Kome se želi uvući?

Ivan Buljan • a day ago

Visoka škola saveza komunista jugoslavije ili filozovski fakultet ZG, odgaja povjesničare koji su školovani za laž, a i žive i pokušavaju prodati laž.

To su serviseri jugoslavenskog režima, koji pokušavaju pokrpati kantu koja pušta na sve strane. S obzirom na "zahtjevan" posao i nisu tako dobro plaćeni pa ispada da su stvarno zadojeni idioti. Jedini legitimitet i pozornost dobivaju u medijima gdje znanstvenici i stvarni autoriteti ulaze u nepotrebne rasprave s njima. Ukoliko njihovo laprdanje i dođe u medije, treba samo naglasiti odakle to dolazi i kako ne zavrijeđuje nikakav komentar.

zokić • a day ago

Dr. Pečarić još jednom dokazuje koliko je superioran prema kumrovečkim doktorima i to u disciplini koja nije njegova specijalizacija. Ustrajanost dr. Pečarića u obrani povijesne istine hrvatskog naroda je mitska, nadnaravna jer stavlja svoj matematički autoritet na kocku i svjesno se izlaže riziku da ga udbaško KOS-ovske strukture proglašaju fašističkim kolaboracionistom. Njegov neumorni rad i lakoća iznošenja argumenata je epska, a komunistički poslušnici nemaju odgovora na takovu argumentaciju. Može se reći kako teško mogu parirati istini, i to je točno, ali kada tu istinu iznosi genijalac, jedan od najvećih živućih matematičara današnjice, to ima svoju dodatnu težinu.

Hvala Vam! Uljepšali ste mi večer! Ponosan sam na imenjaka i prijatelja!

* *

Zanimljivo je da je „zokić“ o ovoj polemici pisao i komentirajući tekst Hrvoja Hitreca:

zokić • a day ago

Intelektualno i moćno pisanje g. Hitreca ja ne mogu niti želim

nadopunjavati (...):

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/31534-h-hitrec-hrvati-trebaju-bit-svj-esni-da-za-vukom-uvijek-dolazi-radovan-na-tenku.html>

U tekstu **Hrvoja Hitreca** možete naći i dio o glupostima dr. sc. Iva Goldsteina. Komentirali su ga i **Mladen Pavković** i **Marko Ljubić**:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53300-mladen-pavkovic-kako-goldstein-maze-to-ni-pas-s-maslom-ne-bi-proguta>

<https://kamenjar.com/marko-ljubic-ivo-goldstein-i-dalje-jase-na-svom-znanstvenom-sarcu-rujno-vino-pije/>

Ljubić me je podsjetio da sam Goldsteina u razgovoru za Podcastu Velebit nazvao Ivo Drobilica:

<https://www.youtube.com/watch?v=iGzsP9mqZSk>

Goldsteinovim glupostima cijeli je tekst posvetio i **prof. Matko Marušić**. Uvjerem sam da ste taj sjajan komentar pročitali:

<https://narod.hr/hrvatska/prof-dr-sc-matko-marusic-nezamislivi-rasizam-ive-goldsteina-trazi-javnu-osudu>

Ovako sam mu ga komentirao: Super je. Kao da reklamiraš moje knjige o Goldsteinima. Recimo da ponovimo predstavljanje: J. Pečarić: „Brani li Goldstein NDH?, Zagreb, 2002. :))

Zapravo puno tekstova o ocu i sinu Goldstein ima i u knjizi koju smo nedavno predstavili, a **zabranu tog predstavljanja** tražili su diljem svijeta: J. Pečarić, S. Razum: „Razotkrivena Jasenovačka laž“, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Zanimljivo je i da je prvi tekst u toj knjizi uzet iz jedne knjige o Ivu Goldsteinu, tj. knjizi o tome kako sam pomogao u zaustavljanju Goldsteinova ulaska u HAZU: J. Pečarić: „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?!“, Zagreb, 2012.

Lijepo je biti „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“, zar ne?

JOSIP PEČARIĆ

**JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?,
ZAGREB, 2019.**

Ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk“, istaknuo je akademik Josip Pečarić u četvrtak na predstavljanju knjige „MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET“.

Predstavljanje i sama knjiga je u povodu:

- *umirovljenja akademika Pečarića;*
- *70 godina njegovog života*
- *20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and*

Applications“ (prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi)

- 20 godina tiskanja njegove prve publicističko-povijesne knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima“

- 1.200 njegovih znanstvenih radova

Izlaganje akademika Pečarića prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim vam se što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje. Zahvaljujem se udruzi HVIDRA Zagreb što su nam omogućili ovo predstavljanje.

Suizdavač knjige je i MIA 2018, zapravo članovi seminara „Nejednakosti i primjene“ pa se posebno zahvaljujem članovima seminara. Korice je već tko zna po koji put za moje knjige sjajno napravio g. Branko Hrkač. Veliko hvala g. Hrkač!

Na žalost ne mogu pohvaliti rad urednika knjige jer mu se potkrala grješka: svi su tekstovi pomaknuti za jednu stranicu. (Knjigu je uređivao Josip Pečarić.)

Na koricama su uz riječi prof. dr. sc. Lars-Erika Perssona (Švedska) i biskupa dr. Vlade Košića tiskane i riječi prof. dr. sc. Neven Elezovića člana Predsjedništva Znanstvenog odbora Međunarodne konferencije MIA 2018. On je danas i predstavio knjigu zajedno s piscima predgovora dr. sc. Sanjom Bilač, Matom Kovačevićem i Markom Ljubićem. Svima im veliko hvala na tome. Zapravo, postoji još jedan pisac predgovora. To je dr. sc. Davor Pavuna, ali on nije danas mogao nazočiti ovom predstavljanju jer ima plenarno predavanje na konferenciji u Osijeku. Prije nekoliko dana najavio sam ovo predstavljanje uz pitanje: Je li lošije danas ili prije 10 godina?

Zapravo u knjizi su dane te bitne razlike. U tih deset godina napadani su moji suradnici, moj znanstveni rad, moja obitelj. Napadaju čak i izdavačku kuću koja izdaje moje znanstvene časopise. Problem je valjda u tome što su ti časopisi – njih tri – na svjetskim listama najboljih časopisa i što su na Scopusovoj listi sva tri među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa.

O tome, o ulozi vlasti, HAZU, rektora Zagrebačkog sveučilišta i drugih govorio sam u intervjuu na portalu HKV-a.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

Zanimljivo je da je taj razgovor sa mnom vodio sjajni mladi kolumnist **Davor Dijanović** koji je napravio i jedini intervju sa mnom uoči konferencije MIA 2018. Intervju je dan u knjizi.

Uz spomenuti poziv poslao sam i razgovor sa mnom od prije deset godina u kome sam naveo zanimljiv komentar poznatog hrvatskog kolumnista **Milana Ivkošića**:

• *Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?*

Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj „gromoglasni“ medijski muk spomenuvši moje „polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem“.

Bilo je puno pitanja o tom „gromoglasnom“ medijskom muku u tom intervjuu:

• *Kako reagirate na to što mediji favoriziraju na primjer jednog Radmana ili Đikića, a vas ignoriraju iako ste objektivno u znanstvenim postignućima ispred njih?*

Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže: „Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali Kozaračko kolo.“

Ja se s njima ne bih uspoređivao jer je vrhunske znanstvenike i u istoj znanosti teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.

Još tada sam posebno istakao negativnu ulogu HTV-a u svemu tome, a vidim da je slično komentirao njihovu ulogu i hrvatski književnik i kolumnist Javor Novak u komentaru na taj moj intervju-najavu predstavljanja na portalu HKV-a.

Zapravo su i drugi hrvatski kolumnisti znali komentirati „gromoglasni“ medijski muk kad sam ja u pitanju. Primjerice izvrsni hrvatski kolumnist **Joško Čelan** u tekstu (Hrvatski tjednik, 13. rujna 2018.) piše kako su vrata medija u RH širom otvorena jugoslavenskim šovinstima dok npr. on već dva desetljeća ne može ni primirisati na ni jedan jugooligarhijski („mainstream“) medij:

„Ili, još gore, kad to ne može netko kao što je akademik Josip Pečarić, matematičar kojem se posvećuju svjetski kongresi u struci, a uz to je napisao nevjerojatnih 47 knjiga vrhunske političke publicistike. Bez imalo pretjerivanja: najčišća protuhrvatska i protukatolička diskriminacija ili apartheid!“

Gromoglasni“ medijski muk bio je još „gromoglasniji“ u povodu

međunarodne konferencije MIA 2014 u Trogiru, a u čast mojih 1.000 radova u znanstvenim matematičkim časopisima (najviše znanstvenih radova jednog znanstvenika u RH) iako ju je otvorio splitsko-dalmatinski župan **Zlatko Ževrnja**:

“(Josip Pečarić) je jedan od rijetkih hrvatskih intelektualaca koji neumorno, bez zadržke, progovara, polemizira i poučava o povijesti i sadašnjosti Hrvatske a to je Hrvatskoj danas jako potrebno. Njegova, nije pretjerano kazati često proročka riječ, ima široki odjek u svijetu, što je jako bitno za našu mladu demokraciju. Zato, poštovani akademiče i dragi prijatelju Josipe, imate našu punu potporu za Vaše javno djelovanje, kako na području znanosti tako i u društvenim temama od značaja za hrvatsko društvo.”

Ako izuzmemo Laudato TV koja je dala lijep prilog o konferenciji MIA 2018. koji su znalački iskoristili činjenicu da je Lars-Erik o meni govorio kao o „Kralju nejednakosti“, i ova konferencija je protekla u znaku „gromoglasnog“ medijskog muka.

CENZURA

Istina ima čak i na HTV-u ljudi koji su svjesni da nije malo i u svjetskim razmjerima to što sam kao znanstvenik učinio pa su nas snimili za emisiju „Dobro jutro Hrvatska“ da govorimo o Konferenciji. Sutradan su shvatili da ima važnijih tema od toga (čini mi se da je to bilo nešto o cvijeću). Došli su poslije otvaranja konferencije i razgovore s profesorima Perssonom, Elezovićem i sa mnom - nisu objavili! Evo dva moja e-maila mladom novinaru HTV-a:

24.9.2018.:

Što se dogodilo s Vašim izvješćem s konferencije MIA 2018?. Uskoro je tomu 4 mjeseca! Zabrana? Malo tko bi povjerovao da se

ne radi o tome.“

9.10.2018.:

Emisija iz 2001 o meni je bila danas na HTV3 – dva dana prije predstavljanja. Zato što ne može ići o konferenciji MIA 2018?

Zapravo samo sam se malo šalio na račun mladog novinara koji je na malo neuobičajen način doznao zašto Javor Novak piše:

Akademik Pečarić im je kamen u cipeli. Svima. Od politike do Sveučilišta jer ima fantastično stručno matematičko i svjetsko pokriće i pravu malu rodoljubno-publicističku biblioteku izdanih knjiga (Novak je mislio da imam tek 20-ak takvih knjiga, J. P.). Kako da mu onda kontra-argumentiraju? Čime? Kako da ga javno proglase radikalom? Zato ga moraju ignorirati, a što će mediokriteti drugo nego prešutjeti ga, kako to HRT već desetljećima sramotno radi putem svih svojih bivših i sadašnjih crnih lista.

Dakle, ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk. Spomenut ću samo da su na svečanoj večeri Konferencije moji posebni gosti bili Marko Perković Thompson, Stanko Šarić i Dražen Žanko. Stanko Šarić je tada po prvi put u životu otpjevao „Bokeljsku noć“. Po mojoj obitelji najbolja izvedba te pjesme. Nadam se da će je Stanko i snimiti.

Napadi na mene i sve one za koje smatraju da su krivci zato što su sudjelovali u tome da sam im, kako Novak kaže, kamen u cipeli, su nešto novo.

Moji suradnici su im odgovorili i ovom knjigom, ali i samom organizacijom konferencije. Pogovor je napisala **izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula**, A odgovorio im je na samom otvaranju i cijenjeni **Lars Erik Persson**. Tekst u knjizi supotpisuju i članica predsjedništva Organizacionog odbora **prof. dr. sc. Andrea Aglič**

Aljinović i član predsjedništva Znanstvenog odbora konferencije
prof. dr. sc. Ivan Perić.

Dragi Josipe HVALA TI za:
-sve Tvoje znanstvene doprinose,
-otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu
nejednakosti,
-za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,
-za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,
-za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim)
mentorstvom,
– za Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.
Iskrene čestitke i najbolje želje za Tvoj 70-ti rođendan!
 Svima vama još jednom: Veliko hvala!

<https://narod.hr/kultura/josip-pecaric-ono-sto-se-svih-ovih-10-godina-nije-promijenilo-jesu-stalni-napadi-na-thompsona-i-taj-gromoglasni-medijski-muk>

https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/promocija-knjige-akademika-pecarica-matematika-pjesme-i-nogomet-veceras-u-18-sati#google_vignette

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

LJEPHO JE BITI REVIZIONIST

Talk show „Ćirilica“ na srpskoj „Happy TV“ vjerojatno je najgledanija dijaloška emisija u susjednoj državi. U najnovijoj „Ćirilici“ je, pak, glavna tema bila Hrvatska, a snimka emisije od 28. siječnja objavljena je na YouTubeu pod nazivom “Tuđmanov krvavi plan - nitko nije odgovarao za zločine nad Srbima”:

<https://amp.index.hr/article/2060030/u-vucicevoj-omiljenoj-emisiji-dva-sata-pricali-o-hrvatskoj-evo-najvecih-provala>

S ponosom sam doznao da sam i tamo, kao i u RH ponovo proglašen revizionistom: „(Savo) Štrbac je spomenuo revizionističku knjigu Josipa Pečarića i Stjepana Razuma o “Razotkrivanju jasenovačke laži”, kao i filoustaške filmove Jakova Sedlara, kojega je opisao kao “čovjeka svjetskog glasa”.

I sam sam o mom revizionizmu govorio na predstavljanju knjige jer doista je velika pohvala kada vas prozivaju ljudi koji se bore protiv revizije povijesti stvorene u jugo-komunističkoj totalitarnoj državi. S obzirom na tu današnju hajku očito je koliko su svjesni da im ta lažna povijest predstavlja kulu od karata što je tako simbolično pokazao njihov propagandist s Filozofskog fakulteta Klasić kada je pobjegao od TV sučeljavanja s Igorom Vukićem. Vidim da je i o tome pisao g. **Josip Frković**:

<http://www.tjedno.hr/knjiga-akademika-pecarica-i-dr-razuma-donosi-konacnu-istinu-o-18-600-logorasa-u-jasenovcu-i-1360-smrtno-stradalih/>

Izdvojio je i ono o revizionizmu u knjizi Goldsteinovih i glavnom revizionisti **dr. Franji Tuđmanu**, pa i onu usporedbu tog veličanja moga revizionističkog rada: „Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.“

Na istom portalu tiskan je i tekst **Mladena Pavkovića**: „MOGU LI PEČARIĆ I RAZUM KNJIGU O JASENOVCU PROMOVIRATI U BEOGRADU?“

<http://www.tjedno.hr/mogu-li-pecaric-i-razum-knjigu-o-jasenovcu-promovirati-u-beogradu/>

Ipak su oni koji su protiv revizije povijesti u RH napredniji jer su tražili zabranu predstavljanja. Dakle oni i oni kojima služe u Srbiji

razlikuju se samo u nijansama. Zapravo to je meni sjajno pokazao nekadašnji predsjednik Društva izraelsko-hrvatskog prijateljstva g. **Mihael Mišo Montiljo**. Bilo je to prije dvadeset godina i predavanja hrvatske pravednice među narodima o Stepincu u prostorijama Montiljeva Društva. Na odlasku sam se predstavio g. Montilju i bio iznenađen kada je on počeo hvaliti moj tekst objavljen u Hrvatskom slovu za koji je tvrdio da ga treba prevesti i na hebrejski i na engleski tako da ga mogu čitati i u Izraelu. Jednom mlađem članu svog društva rekao je da sam ja „veliki prijatelj Židovskog naroda“. Uvijek sam mislio da je ono što je g. Montilja posebno navelo na takvo stajalište bilo moje razmišljanje o ponašanju Židova u RH. To je dano i u mojoj knjizi „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998., str. 172.:

„Ipak činjenica da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Vjerojatno je i cilj najnovijih tiskanja ovih izjava u Beogradu – pritisak na Židove.“

Zapravo Montiljevo reagiranje ne iznenađuje. Bio je Židov i volio Hrvatsku. Taj tekst nisu napali oni drugi koji su postali Židovi poslije Jugoslavenstva, ali već slijedeći moj tekst su napali.

O najnovijem ponašanju nekih židovskih udruga u RH pogledajte izvrsnu raščlambu hrvatskog književnika Javora Novaka:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/31135-j-novak-na-dan-oceve-smrti-ne-cu-pitati.html>

Kada su Srpske novosti uz revizionizam (povijesti napisane u zločinačkom totalitarnom sustavu) započele hajku na samo predstavljanje knjige „Razotkrivena Jasenovačka laž“ posebno su upozorili i na Peticiju ZDS.

<https://www.portalnovosti.com/promocija-revizionisticke-knjige-u-crkvenoj-dvorani>

Zanimljivo je da u napadima po svijetu izostavljaju autore (jedan je akademik, a drugi doktor znanosti). Očito tamo netko ima malo soli u glavi.

Zapravo napadati pozdrav s kojim su mnogi branitelji obranili svoju domovinu od fašističke agresije kakvu smo imali u Domovinskom ratu je čist rasizam. Ali zar nije rasizam bila i zabrana Hrvatima da se brane od strane UN-a (Embargo na uvoz oružja). Taj rasizam imamo i danas – pogledajte nastup **Zvonimira Hodaka** u jučerašnjoj Bujici ili:

<https://direktno.hr/direkt/hodak-direktno-pisao-sam-simunicevu-tuzbu-o-zds-evo-zasto-ju-europski-sud-ljudska-prava-odbio-razmat-145716/>

JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

Naravno hrvatska vlast bi mogla zaustaviti ova i slična protuhrvatska djelovanja. Ali ona ih financira pa ne čudi što Hodak kaže:

Presudu još nismo dobili u pisanom obliku, nego smo je samo vidjeli po portalima. Naravno, Europski sud za ljudska prava nije je poslao hrvatskim portalima; to im je lansirao netko tko ima pristup tim informacijama, iz Ministarstva pravosuđa.

Naravno, kad već neki u hrvatskim vlastima mogu pokazivati svoj rasizam prema Hrvatima, zašto ne bi i taj sud:

Sud navodi da je Šimunić, "poznati nogometaš i idol mnogim navijačima morao biti svjestan mogućeg negativnog utjecaja na ponašanje publike i da se morao suzdržati od tog.

Jasan je rasizam njihova tvrdnja da Šimuniću ne smije biti važna obrana svoje domovine od fašističke srpske agresije, pa nije smio ponavljati poklik onih koji su je svojom krvlju obranili.

Da imamo hrvatsku vlast – ona bi znala odgovoriti na ovakvu uvredu hrvatskog naroda. Ali kako će kada i sami sudjeluju u njoj!
Akademik Josip Pečarić

STJEPAN RAZUM

ISTINOM PROTIV LAŽI

Predstavljanje knjige Josipa Pečarića i Stjepana Razuma: „Razotkrivena jasenovačka laž“. Nakl. Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2018., 508 stranica.³

Poštovani ljubitelji knjige i istine, preuzvišeni biskupe Vlado, dragi Sišćani. Živimo u doba izokrenutih vrijednosti. Svi smo tomu svjedoci. Očigledna istina se nieče, a promiče se laž.

(...) Svi koji smo svoju školsku naobrazbu stekli do godine 1990., morali smo učiti poviest tzv. Narodnooslobodilačke borbe i učiti o junačkim podvizima ‘hrabrih’ partizana. Istodobno smo bili podučavani o hrvatskim ustašama, koji su prema tadašnjem, a nažalost i današnjem prevladavajućem naobrazbenom sustavu, utjelovljenje zločinstva. Posljedično, i država koju je ustaški pokret obnovio – Nezavisna Država Hrvatska, jest plod zločina, pa, ako je već postojala u stvarnosti, sada ne bi smjela postojati u našem sjećanju, pa ni kao predmet proučavanja.

Završetkom Drugoga svjetskoga rata, sviet se blokovski podielio, ali je osobito bio podieljen na pobjednike i gubitnike rata. Tada su pobjednici napisali poviest toga rata, koja nije vjerodostojna, jer je jednostrana. Pisali su i pišu poviest toga rata i tadašnji gubitnici, ali se njihov pogled na tu poviest ne uzima u obzir, on ne može doći u školski sustav, kako bi mladi naraštaji bili upoznati i s drugčijim pogledom na ta ratna događanja sredinom XX. stoljeća. Plod tog jednostranog pogleda na događaje Drugoga svjetskoga rata, pogleda pobjednika, jest da imamo lažnu sliku i lažnu spoznaju o tom ratu.

(...) To su ljudi, koje jednim imenom nazivamo babiloncima, odnosno u posljednjih 300 godina, masonima. To su stvarni gospodari svieta. Oni su i gospodari ratova.

(...) Središte masona tiekom poviesti se premještalo, a usidrilo se do današnjega dana u Londonu. Stoga se samo neupućeni čude

³ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige 13. ožujka 2019. u Velikom kaptolu u Sisku.

tomu, kako to i zašto Britanci imaju odlučujuću riječ u europskoj i svjetskoj politici. U školama, ne samo našim hrvatskim, već diljem celoga Svjeta, ne uči se ništa o tim gospodarima Svjeta i o njihovoj ulozi u ratnim događanjima. Ali se zato uči, da je Adolf Hitler započeo Drugi svjetski rat, da je Ante Pavelić provodio fašizam i tome slično. A oni su samo dobro ili loše odigrali uloge, koje su im ti gospodari namienili.

(...) Teško je današnjem čovjeku odmaknuti se od takve nametnute slike svijeta, u kojem su uloge unapried zadane i koje se moraju odigrati prema očekivanjima gospodara. Samo su riedki oni, koji se uspiju odhrvati i osamostaliti u vlastitom djelovanju, kao što je to uspjelo predsjedniku Franji Tuđmanu i zahvaljujući tomu ponovno je obnovio samostalnu državu Hrvatsku. No, gospodari Svjeta mu to nisu oprostili, što je platio cienom svoga života.

Pitanje Jasenovaca nije od nekog svjetskoga značenja. Ono je od jugoslavena i velikosrba umjetno napuhano. Napuhano je do razine mita. U poznatoj knjizi 'Inter arma caritas' ('Djelotvorna ljubav između oružja') logor Jasenovac se uobće ne spominje. Rieč je o dvosveščanoj knjizi, koju je objavio Tajni vatikanski arhiv o djelatnosti Vatikanskog obavjestnog ureda za ratne zarobljenike (1939.-1947.). Taj je ured primao dnevno preko 1.000 zahtjeva, koje su pojedinci i obitelji slali u traženju svojih izgubljenih i zarobljenih.

Tako je nastalo oko četiri milijuna listića s podacima traženih ljudi. Iz te knjige saznajemo, da su u doba Drugoga svjetskoga rata otvorena sabirna polja (logori) za vojnike u gotovo svim zemljama, koje su bile uključene u rat. No, poviestna znanost im ne pristupa cjelovito, jer se povjestničari usredotočuju na logore pod vlašću Talijana i Niemaca. Ukoliko je fašistička Italija zauzela područje Hrvatske, u toj se knjizi navode i talijanski logori u Hrvatskoj. U logoru na otoku Rabu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, nedostatka hrane i međunarodne skrbi izgubilo živote oko 1.500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dielu toga logora Talijani su zatvorili 2.700 jugoslavenskih Židova, koji su već ranije bili zatvoreni na drugim mjestima po Dalmaciji i u logoru u Kraljevici.

Na riečkom području, talijanski su sabirni logori bili ustanovljeni u Bakru, Kraljevici i u samoj Rieci. U lipnju 1942. na otoku Molatu, upravitelj Dalmacije opremio je logor, u kojem je držao 3.500 osoba. U tom je logoru u roku od godine dana izgubilo živote više stotina zatočenika.

Manji su logori bili ustanovljeni u Vodicama, na otoku Ošljaku, o. Zlarinu, Divuljama i na o. Ugljanu. Kad usporedimo navedene brojke tih talijanskih logora na hrvatskom ozemlju, s posljednjom poznatom brojkom od 1.654 stradale osobe u ratnom logoru Jasenovac, tada vidimo, da nema nikakvog razloga jasenovački logor izdvajati iz sveukupnosti logorskoga sustava, koji je postojao u svim državama uključenim u Drugi svjetski rat. Stoga ne treba čuditi, što navedena dvosveščana vatikanska knjiga ni jednom riečju ne spominje logor Jasenovac.⁴ Ta činjenica potvrđuje izpravnost zaključaka hrvatskih povjestničara i iztražitelja logora Jasenovac, koji djeluju unutar Društva za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca.

Knjiga, koju večeras predstavljamo ovdje u Sisku (...) predstavlja zbirku raznih članaka objavljenih tijekom posljednjih osam godina, a tiču se zbilje i mita ratnoga logora Jasenovca. Ta štiva (...) su (ona) izraz naše sudobne borbe za istinu o hrvatskom narodu i o njegovoj ulozi u Drugome svjetskome ratu.

Svi su članci razvrstani unutar pet poglavlja. Prvo je poglavlje naslovljeno 'O Jasenovcu' u knjigama J. Pečarića' (str. 13-253). To je okostnička zbirka članaka akademika Pečarića, objavljenih u njegovih osam predhodnih knjiga: (1.) 'Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU?!', Zagreb, 2012. (str. 13-25); (2.) 'Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba', Zagreb, 2014. (str. 26-62); (3.) 'Ako voliš Hrvatsku svoju', Zagreb, 2014. (str. 63-84); (4.) 'Živjela nam antifašistička t.j. braniteljska Hrvatska', Zagreb, 2015. (str. 85-134); (5.) 'Dva pisma koja su skinula maske! Na hrvatsku šutnju nismo spremni', Zagreb, 2015. (str. 135-145); (6.) 'Oba su pala', Zagreb, 2015. (str. 146-237); (7.) 'Ništa se još promijenilo nije',

napisana s dr. zn. Josipom Stjepandićem, Zagreb, 2017. (str. 238-247) i (8.) 'Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. (str. 248-253). Budući da je unutar tih osam svojih knjiga akademik Pečarić objavio i neke moje članke, drugo poglavlje ove naše zajedničke knjige nosi naslov: 'Još neki prilozi Stjepana Razuma' (str. 254-327). Uglavnom se tu radi o člancima objavljenim u našem hrvatskom tisku ili na mrežnim portalima. Budući da se u doba uređivanja te knjige u javnim priobćajnicama razvila hajka protiv Igora Vukića zbog njegovoga gostovanja na hrvatskoj dalekovidnici, u ovu smo knjigu unutar trećega poglavlja, naslovljenoga 'Hajka na Igora Vukića' (str. 328-424), prikupili članke u Igorovu obranu. Hajka se razvila i protiv novinarkе Karoline Vidović-Krišto, koja je u svojoj dalekovidničkoj odašiljci ugodila Igora Vukića, pa smo u četvrtom poglavlju, naslovljenom 'Karolinin nestanak po drugi put' (str. 425-454), objedinili članke u njezinu obranu. Ne želeći da se izgubi ili padne u zaborav bilo koji vriedan i koristan članak za probitak naše hrvatske zbilje, u petom smo poglavlju, naslovljenom 'Zaključni tekstovi' (str. 455-500), objedinili one članke, koji su na našim mrežnim portalima objavljeni u zaključnom potraju uređivanja ove naše knjige.

Tako se u ovoj knjizi, osim članaka akademika Josipa Pečarića i mojih nalaze članci mnogih hrvatskih uglednika, povjestničara, novinara i iztraživatelja, kao što su: dr. zn. Nikola BANIĆ, Lili BENČIK, Juraja CIGLERA, Andree ČERNIVEC, Davora DIJANOVIĆA, Zorice GREGURIĆ, Hrvoja HITRECA, Zvonimira HODAKA, mr. zn. Mladena IVEZIĆA, Milana IVKOŠIĆA, Josipa JOVIĆA, Anđelka KAĆUNKA, Mate KNEZOVIĆA, dr. zn. Mladena KOIĆA, Marka LJUBIĆA, Ikea MANDURIĆA, Ivica MARIJAČIĆA, Željka MARŠIĆA, dr. zn. Matka MARUŠIĆA, Vladimira MRKOCIJA, Nevenke NEKIĆ, Javora NOVAKA, Damira NUIĆA, Mladena PAVKOVIĆA, Zlatka PINTERA, Kazimira SVIBENA, Franje ŠOLJIĆA, Željka TRKANJECA, Andrije TUNJIĆA, dr. zn. Boštjana TURKA, S. VUČKOVIĆ, Igora VUKIĆA i Tomislava VUKOVIĆA.

Želio sam sva ova imena pročitati, kako bismo vidjeli, da nije mali broj hrvatskih iztraživača i promicatelja hrvatske istine pod ovim našim zajedničkim svodom nebeskim. Uz to još treba reći, da

je predgovor knjizi napisao ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Jure Krišto, a pogovor isto tako ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Mato Artuković.

Knjigu je objavilo naše Društvo za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca, kojemu je to druga nakladnička knjiga. Društvo je osnovano 6. lipnja 2014.

(...) Hrvatska se javnost ne da više, da tako kažem 'vući za nos', jer je hrvatski čovjek i preko djelovanja našega Društva i ovih knjiga spoznao, da nam je desetljećima nametana laž o jasenovačkom ratnom logoru, preko koje se laži željelo držati hrvatski narod u pokornosti, da se ne usudi pomisliti na vlastitu državu. Premda već i danas možemo sasvim dobro razlučiti što je jasenovačka zbilja, a što jasenovački mit, ipak nam se još i dalje boriti za hrvatsku istinu, jer je naša politička elita navezana na komunističko-jugoslavenski mentalni sklop, i još uvijek joj je istina ono, čime nas je indoktrinirao propali bivši komunistički sustav. Zapravo, boriti nam se je, da razotkrijemo povezanost naše političke elite s londonskom masonskom središnjicom, koja toj eliti, a zapravo svojim poltronima, nameće ono što treba vjerovati i politiku, koju treba provoditi.

Zahvaljujem na pozornosti!

DOBRONIĆ, J. B. TITO I JA,

DOBRONIĆ OSTALI „HRVATSKI“ DUŽNOSNICI I ZDS

S pravom sam se upitao jesu li tvrdnje novog predsjednika Vrhovnog suda Radovana Dobronića reklama mojoj knjizi „HOS“.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/dobronic-stranke-ne-bi-smjele-imati-problema-s-osudom-ustaskih-simbola-1533844>

Međutim treba se sjetiti da sam nedavno poslao 25 pisama predsjednicima države, vlade Sabora i HAZU. U posljednjem 25.

pismu (20. 9. 2021.) (...) komentirao sam njihove laži oko pozdrava ZDS i narugao sam im se... (...) Na kraju pisma upozorio sam da slično njima misli i tada kandidat za predsjednika Vrhovnog suda Radovan Dobronić:

"Isto tako, bilo je puno govora o pozdravu 'Za dom spremni' i pitanju je li on dopušten u javnom prostoru ili nije. Taj pozdrav kao obilježje ustaškog pokreta (...) nije dopušten i to stoga jer je Ustavom RH jasno određeno da je RH, među ostalim, nastala na tekovinama ZAVNOH-a, pored toga je Ustavni sud RH u više odluka o tome iznio jasan stav.

Pored toga, želim naglasiti da bi isti zaključak bio i da toga nema u Ustavu (DRUŽE TITO MI TI SE KUNEMO J. P.). Naime, RH članica je EU-a i NATO-a, dakle dio moderne zapadne civilizacije, koja se velikim dijelom zasniva na idejama Atlantske povelje i borbe protiv fašizma, stoga je riječ o poštivanju civilizacijskih tekovina i o potrebi da se jasno razgraniči dobro od zla. U tom dijelu nikakav pravni i/ili moralni relativizam ne dolazi u obzir. Dakle, navedeno pitanje uopće nije ideološko, sve stranke - bile one lijeve ili desne - moraju prihvatiti da je bilo koji oblik fašizma, dakle i ustaški, apsolutno neprihvatljiv u hrvatskom društvu"

Vidim da način kako Predsjednik Vrhovnog suda vidi svoju novu dužnost i druge podsjeća na ono Titovo preživjelo i zastarjelo. Tako poznati sudac **Ivan Turudić** kaže:

„Dobronićeva izjava može se povezati s Titovom – da se neki suci drže zakona kao pijani plota“, a spominje i Dobronićevu tvrdnju o ZDS-u:

“Njegovi stavovi su često kontradiktorni sami sebi. Neki dan je izjavio da će se tražiti odgovornost sudaca koji donose presude koje su suprotne zdravom razumu. To ne može tražiti i takvo postupanje Vrhovnog suda bi bilo protuustavno. Pitanje je tko je taj tko odlučuje

što je to zdravi razum, a iz njegovog odgovora sam shvatio da je to upravo predsjednik Vrhovnog suda. Sudovi sude na temelju Ustava i zakona.

Tito je rekao da se neki suci drže zakona kao pijan plota i čini mi se da se ta Titina izjava može povezati s izjavom predsjednika Vrhovnog suda. Predsjednik Vrhovnog suda nije taj koji određuje kako će suci suditi”, ističe Turudić.

<https://narod.hr/hrvatska/turudic-dobroniceva-izjava-moze-se-povezati-s-titovom-da-se-neki-suci-drze-zakona-kao-pijani-plota>

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ukrajina.pdf>

(vidi pdf : „Dobronić, JB Tito i ja“ (Dobronić i ostali „hrvatski“ dužnosnici i ZDS)“, str: 171 – 174.

Nadalje, o pozdravu “Za dom spremni”:

“To nije jednostavno pitanje kao što ga predstavlja sudac Dobronić, to se kod nas vodi kao prekršajna prijava, tako se trenutno tretira zakonodavno, jednako kao i pjevanje bilo koje pjesme pod prozorom. To je prvenstveno ideološko pitanje. U nekim zemljama je glavno svjetonazorsko pitanje zabrana pobačaja, a kod nas je to upotreba pozdrava “Za dom spremni”. Kod nas nije ista situacija kao u Njemačkoj poslije rata kad je došlo do denacifikacije jer kod nas se dogodio Domovinski rat kad je taj pozdrav korišten od vojnika koji su dali nemjerljiv doprinos u obrani zemlje. Priznala ga je i SDP-ova vlast koja ga je legalizirala”, zaključno je podsjetio Turudić.

Kada već spominjem komentare o Dobronićevom veličanju JB Tita obavezno pogledajte i nastup dr. sc. Zlatka Hasanbegovića u „Bujici“ gdje on, kao istaknuti hrvatski povjesničar ali i političar, upozorava kao i sudac Turudić, da Dobronić ne razumije što treba raditi predsjednik Vrhovnog suda:

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-dobronicevi-stavovi-nemaju-ni-ustavno-pravno-ni-politicko-ni-historiografsko-uporiste>

<https://www.maxportal.hr/vijesti/hasanbegovic-o-dobronicu-i-zds-sudac-je-a-bavi-se-jeftinim-politikanstvom/>

KOMENTAR J. NOVAKA:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38250-j-novak-korak-do-necasne-zabrane-hos-a.html>

RANGIRANJE

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca: **Na desetom mjestu je Josip Broz Tito** – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar. **Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević** – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su i u vlastima. **Ante Pavelić nije na tim listama** – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je on najgori. A zapravo najgori im je **Franjo Tuđman**, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je što Tuđmana smatraju

najvećim revizionistom među Hrvatima, a to podržava stranka koju je stvorio i vlast u državi koju je on stvorio!

Meni je drago da sam među hrvatskim akademikima uz Tuđmana i ja proglašen revizionistom, ali „hvalim“ se i činjenicom da se mogu usporediti i s JB Titom: Tito je među DESET najvećih zločinaca, a ja sam među DESET s najviše objavljenih matematičkih radova u znanstvenim časopisima.

Ali morate razumjeti ove naše dužnosnike na vlasti. Sve su postigli na lažima o tome da je biti deseti svjetski zločinac nešto prekrasno i oni se ponose sa svojim roditeljima koji su bili uz tako velikog zločinca što im je i omogućilo da vladaju u RH.

Istina je da u RH ISTINA NIJE DOBRODOŠLA. Ili kako kaže George Orwell: „U doba prijevare, govoriti istinu predstavlja revolucionarni čin.“ Onima koji imaju malo hrabrosti preporučam nagrađeni film u SAD-u našeg sjajnog redatelja Nikole Kneza:

FILM O

ZAROBLJENIM AMERIČKIM PILOTIMA U NDH-A

25.10.2021.

NIKOLA KNEZ

„Hrvatski filmski institut – Croatian film institute (SAD) predstavio je nov dokumentarni film 'Američki piloti u Hrvatskoj 1941. – 1945.' koji je na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u "WorldFest Houston – 2021." dobio dva Gold Remi priznanja.

Objavljena istina u ovom filmu ne znači samo prokazivanje komunističko-jugoslavenskih laži kojima smo izloženi već punih 75 godina, već donosi i spoznaju pravednosti našeg naroda koja je još jedan od temelja za slobodnu i nezavisnu Hrvatsku državu kroz

stoljeća u budućnosti”, rekao je Nikola Knez iz Hrvatskog filmskog instituta.

Knez je istaknuo kako se tijekom Drugog svjetskog rata Nezavisna Država Hrvatska našla pod utjecajem stranih sila te da je u uvjetima borbe za opstanak, obrane i očuvanja svog prirodnog teritorijalnog područja postala nevjerojatan domaćin i zaštitnik gotovo stotinu američkih pilota koji su se srušili iznad hrvatskog teritorija, a zarobili su ih pripadnici oružanih snaga NDH.

Preko osobnih iskaza nekoliko ratnih zarobljenika i mladog američkog svećenika fra Benkovića, kojeg su vjera i rat stavili u središte svih tih zbivanja, film svjedoči događaje iz prve ruke i daje nam uvid u pravo stanje povijesnih činjenica. Ovaj uradak oslanja se na istraživanje Charlesa Michaela McAdamsa, povjesničara, američkog marinca i prijatelja hrvatskog naroda.

Knjiga 'Tragedija jednog naroda', autora fra Božidara Benkovića, desetljećima se čuvala u Hrvatskom etničkom institutu. Davno je to bilo! U jesen 1946., prije 75 godina, kada je fra Theodore Božidar Benković tiskao knjigu u Chicagu pod nazivom "The Tragedy of a Nation". Djelo je odmah postalo svjedok.

(...) Američki piloti preživjeli su, ne slučajno, već zahvaljujući intervenciji i zaštiti koju je ponudio politički i vojni vrh Nezavisne Države Hrvatske kao i vjerski vođe te sami građani u Hrvatskoj.

Iako su se svi američki piloti na kraju rata sigurno vratili kućama, to nije bio slučaj velikog broja Hrvata koji su po planu masovno pobijeni od Titovih partizana”, dodao je Knez.

(...) Zarobljeni američki piloti živjeli su u 'zarobljeništvu' zapravo u kampu na Pantovčaku na imanju brunice Vere Nikolić Podrinske. Nju su piloti zvali „hrvatskom majkom“ zbog tretmana koji je bio kao prema gostima, a ne zarobljenicima. Bila je domaćin i zaštitnik za gotovo stotinu američkih pilota koji su prisilno slijetali

u Hrvatskoj. Kamp nije imao nikakve ograde i hranili su se iz iste kuhinje na imanju. Dobili su i radio prijamnik pa su po cijele dane neprekidno slušali američke i britanske vijesti s tih postaja. Vladimir (Dubac) Dubai, zrakoplovni poručnik NDH-a bio je onaj koji im je poklonio taj radio aparat.

(...) Zbog opasnosti da i Zagreb postane frontalna ratna zona Hrvatski je zrakoplovni poručnik Vladimir Dubai u delegaciji s Amerikancem Edwardom J. Benkosky-em iz vjerske organizacije WESTRWORDMASS (koja u svom imenu ima sastavnice: zapadnjačka, riječ i misa), letio na jug Hrvatske razgovarati o oslobođenju američkih pilota i njihovu premještanju u sigurne zone. Titovi su ga partizani ubili, strijeljan je na licu mjesta.

Amerika je 18. travnja 1975. pismeno potvrdila da su Hrvati američke pilote bolje tretirali nego vlastite vojnike“.

Dokumentarni film “Američki piloti u Hrvatskoj 1941. – 1945.” možete vidjeti preko stranica Hrvatskog filmskog instituta - Croatian film institute (SAD).

<https://kamenjar.com/objavljujemo-film-o-zarobljenim-americkim-pilotima-u-hrvatskoj-1941-1945/>

Više o američkim pilotima u Zagrebu čitajte unutar teksta:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/42284-javor-novak-ocekivan-fijasko>

ODGOVOR ĐURI VIDMAROVIĆU

studenog 2021.

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog jučerašnjeg teksta iako me je rastužio.

Poštovani kolega Joško,

divim Ti se kako imaš živaca pisati sve ove nacionalno zabrinute, ali tako strašno razvojem situacije emocijama nabijene tekstove?

(...) Jer ovo što neki ljudi rade, ova svađa na vrhu, izjave ovoga sudca, pisanje „Novosti“, TV propaganda, titoistički revival ispada apsurdno i neubrojivo. A bojim se kako u tom ludilu ima sistema. Nastojim biti umjeren, smiren, djelovati pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja, a onda se sve sruši jer neki političari djeluju destruktivno i huškački. Bojim se za budućnost svojih unuka. Ponekad bih volio umrijeti.

(...) ...a ja - nadam se žestoko - napadam vlast. A ta vlast tj. vladajuća stranka koju si stvarao, jednako se sveti i Tvojoj i mojoj obitelji. (...) ...čini se da im itekako smetaš. Ti bi trebao znati da političari ne razumiju da netko iz njihovih stranaka može imati za prijatelja nekoga tko ih napada.

Kad kažem 'nadam se žestoko' to je obaveza koju mi je ostavio **Dragutin Tadijanović** jer je posljednja rečenica koju mi je rekao bila: SAMO TI NJIH ŽEŽI. Tome bih dodao i riječi jednog predsjednika DHK koji je pišući predgovor mojoj knjizi napisao:

Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje.

Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Taj Predsjednik DHK zvao se **Đuro Vidmarović!**

I u tome što si napisao pokazuje se da je točno kako Ti djeluješ pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja o pomirbi. To je pomirba NAPADNUTIH Hrvata i pripadnika naroda naci-fašističkog agresora koji danas sprovode tzv. politiku „srpskog sveta“, a to se svodi na podršku naci-fašističkom agresoru.

NATJECANJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA

<https://direktno.hr/domovina/milanovic-ne-bira-rijeci-iz-vukovara-porucio-stierov-djed-bio-ubojica-otac-grlica-radmana-komunjara-249068/>

Milanović kaže:

"Ovaj treći je držao Titovu sliku u uredu. Ja to ne preporučujem, ali kako nekome uzeti to pravo kad je Tuđman deset godina držao Titovu bistu", rekao je Milanović te dodao da je riječ o prozivkama na račun Ive Goldsteina koji bi navodno trebao biti veleposlanik u Grčkoj.

„Kako to da uzmeš nekom Goldsteinu? To je vrlo nisko, pokazuje da se prema ljudima ponašaju kao prema čunjevima. Ne radi se tu o Goldsteinu, on je ugledni profesor, s njim se mnogi neće složiti, u nekim stvarima ni ja", kazao je predsjednik države i nastavio: "Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku doveden je u pitanje i Stier koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova, predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić-Radman, čiji je otac bio istaknuta

komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu. A to koordinirao Plenković za kojeg znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo."

Prvo je smiješno uspoređivati djelovanje državnika Tuđmana koji promiče i ostvaruje pomirbu djece partizana i ustaša koji se bore za Hrvatsku u vrijeme kada nije bilo ni rezolucija o osudi svih totalitarnih režima s djelovanjem veleposlanika u vrijeme kada je već bilo poznato da je Tito jedan od deset najvećih ubojica. Čini mi se da Stier kao starac koji je uređivao USTAŠKE novine jako mladoliko djeluje.

Ili su možda iseljeni Hrvati USTAŠE i Milanoviću, kao što su to svi Hrvati koji su za nezavisnu Hrvatsku Srbima i svim srpskim slugama u RH. Vjerojatno Predsjednik države ne zna što je PPP pa bi bilo dobro da pogleda doista uglednog znanstvenika **Davora Pavunu** u „Bujici“ ili moju knjigu o „ustašama“ tj. Hrvatima izvan Hrvatske: „Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima“, Zagreb, 2002.

Drugo, predsjednik Tuđman, kada je držao Titovu bistu u Predsjedničkim dvorima držao ju je zato jer je to bilo u funkciji hrvatske državnosti i međunarodnoga priznanja. Držao ju je u vrijeme kad se u međunarodnim odnosima stalno ponavljala laž kako je moderna Hrvatska moralna i politička nasljednica NDH.

Držao ga je i zato jer su strane delegacije ponavljale tu neistinu. Goldsteinovo pak držanje Tita u veleposlanstvu u Parizu (2013.-2017.) nema baš nikakve veze s državotvornošću već isključivo s osobnom jugo-nostalgijom.

Posebno mi je draga pohvala Milanovića ministru Gordanu Grlić-Radmanu iako mi izgleda da on toga nije svjestan. Naime sve ovo o čemu pišem pokazuje kako je on – za razliku od Milanovića – doista shvatio bit Tuđmanove pomirbe. Tome bih dodao da je ministar Radman za istinu o Jasenovcu. Konačno danas znamo mnogo, mnogo više o tome, mada je Tuđman u cilju pomirbe i borbe za Hrvatsku u to uključio i Jasenovac prijedlogom da on bude

spomen mjesto za sve hrvatske žrtve. To su tada spriječili žestokim reagiranjem oni u Hrvatskoj koji su zaslužni za laži o tom radnom logoru u NDH, a koji danas moraju zbog zahtjeva njihovih gazda održavati oba kandidata u borbi za čelno mjesto sluge svjetskim moćnicima.

Tada sam i napisao svoj prvi tekst objavljen u *Hrvatskom slovu* podržavajući mišljenje Javora Novaka. Zanimljivo je da on i ja i danas slično mislimo:

JAVOR NOVAK:

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

NATO

(...) Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela međumrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: “mišad grize ali po tlih gmiže”.

dragovoljac Mario Filipi

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele

uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav „Za dom spremni“. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni vojni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest: auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predočili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma” (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt.

(...) ...krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta koljačka petokraka s Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava „Za dom spremni“. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima.

(...) Oni bi na poziciju Saveza boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. (...)

zamjena teza

(...) Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i

Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaću za Ukrajincem Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: "Nema povratka na staro!" E ali oni bi upravo to htjeli.

crveni agitatori

(...) Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga, a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispalio je svoj argument: "To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!" – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti "argumenti" takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: "Mišad grize ali po tlih gmiže".

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

NENAD PISKAČ:

SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI

Doista mi je duhovit komentar hrvatskog književnika, scenariste i kolumniste Nenada Piskača o Dobroniću i ZDS-u: „Na čelo vrhovne sudbene vlasti došao je za dom nespreman sudac“.

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/02/nenad-piskac-sanaderov-uputnik-o-zaboravu-i-okretanju-dosljedno-se-provodi/>

PLENKOVIĆ I MALENICA

PROZVALI I PLENKOVIĆA I MILANOVIĆA

MALENICA ODBIO PRODULJITI REGISTRACIJU UDRUGE BOJOVNIKA HOS-A JER NISU IZBRISALI POZDRAV „ZA DOM SPREMNI“ IZ STATUTA

<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruge-bojevnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

A da to o važnosti uče i Suverenisti vidi se iz reagiranja njihovog predsjednika:

MARIJAN PAVLIČEK KOMENTIRAO POTEZ MALENICE ZBOG POZDRAVA „ZA DOM SPREMNI“: JOŠ JEDNA SRAMOTA U NIZU AKTUALNE HRVATSKO-SRPSKE KOALICIJE

<https://direktno.hr/domovina/pavlicek-komentirao-potez-malenice-zbog-pozdrava-dom-spremni-jos-jedna-sramota-nizu-aktualne-hrvatsk-249089/>

JAVOR NOVAK

OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA: U KNJIZI I U HRVATSKOJ STVARNOSTI

Knjige admirala Domazeta Loše jasno su raščlambeno i čvrsto argumentirane u objašnjavanju metoda hibridnoga rata u Hrvatskoj. Stručnjak tu agresiju Memoranduma 2 jasno prepoznaje

u samome začetku, a građanstvo onda kad mu postaje nepodnošljivo trpjeti ju. Proizvodnja pristanka na te laži (vješto miješane s istinama) cilja na opću letargiju hrvatskoga stanovništva. U kojoj smo danas. Na izbornu apstinenciju i logiku „svi su oni isti“. Letargija nas ima odvesti do okretanja glave, dok padaju sve hrvatske institucije, dok mediji otvoreno cenzuriraju istaknute intelektualce i zameću ih kao nepoćudne. Sve veći dio stanovništva ono što proizvodi tzv. nacionalna tv ili u čemu sudjeluje, doživljava totalitarnim i odioznim.

U međuvremenu se dogodilo da je u posljednjih nekoliko godina u Hrvatskoj pomrlo toliko velikih ljudi, umjetnika i slobodnomislećih ljudi da smo izgubili tradicionalno vrijedne oslonce i međaše ali i javne kriterije. Voditeljima hibridnoga rata, što je čisti obavještajni prljavi rad kojim je Hrvatska premrežena, sada je mnogo lakše mlađe domoljubne ljude isključiti iz društva, izložiti ih harangi te baciti na margine. Nestori više nisu živi. Ova borba, sada je samo naša ali imamo mi hrabrih i mislećih ljudi koji (i)stupaju. No začepljeni školovani ljudi danas, u istom su položaju kao prisilni članovi SKH nekad: ako su htjeli raditi i napredovati morali su politički povlađivati. Biti prvo partijci. Ne Hrvati. Ili iseliti.

Medijski nositelji te hibriduše, započeli su otvorenije nego ikada krivotvoriti hrvatsku umjetnost, obrazovanje, povijest, sve. Povijesni argumenti nisu znanstveni argumenti ako ih ne amenuju Goldstein, Jakovina ili Savez antifašističkih boraca... oran još od 1945. pa sve do danas. Tako nas s osione i tzv. javne Hrvatske radiotelevizije bombardiraju odurnim sadržajima zaborava, krivotvorenja i neistine.

(...) Ono što je novo je HTV-ova inauguracija pravoslavlja iz Beograda za Zagreb, sramna i ulizivačka, sramna i krivotvriteljska. Patrijarh Porfirije tako nam je uslikan kao značajnik po hrvatski narod, kao nositelj, kako sam žudi: Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. HTV izgleda slavi obljetnicu SHS-a iz 1918.! Porfirije je novi Jakov Blažević. Nakon odbačene Titove montirane optužnice u demokratskoj Hrvatskoj, on bi iznova sudio

blaženiku Stepincu. Bijeda televizije nastavlja se davanjem prostora patrijarhu koji nam se prvo nudio kao čovjek popa Đuića, da bi sada lažljivo govorio o kardinalu Stepincu.

(...) Događaju se nezamislive stvari: ne može se obraditi nijedna hrvatska tema bez srpstva pa čak kokardaštva. Znamo tko je u ratu bio Moma Kapor i koga je slavio (čak ga i Jergović osuđuje) a sada ni u hrvatskoj smrti nemamo mira. Umro je ugledni hrvatski redatelj Joško Juvančić, a u prigodnoj emisiji, in memoriam je krcat razgovorom Mome Kapora s redateljem. Jer mi nemamo intervju nego od Mome. Polutanima vrijedi samo ono beogradsko ...

(...) HTV nadalje ne prestaje s Radom Šerbedžijom, on je izgleda analitička alfa i omega u Hrvatskoj... i nakon što su nas izbombardirali njegovom afektacijom i srbsko-hrvatskim, učinili su i korak dalje: o najznačajnijim hrvatskim glumcima govori i brat mu šeširdžija Lordan Zafranović. Tako o velikanima hrvatskoga glumišta kafanski ćaskaju Šerbedžija, Zafranović, Brešan... Njihove su opaske mješavina diletantizma, osobnih druženja, do zajedničke glume, do savršeno marginalnih primjedbi. Kazališni kritičari koji su godinama pratili hrvatsko glumište i svojim stručnim tekstovima i knjigama obilježili cijelu jednu kulturnu epohu, nisu uključeni, nekmoli citirani. Ćaska se neobvezno, z brda z dola. Pliva se između teme i teme: ja pa ja. Zafranović je „faktor“, mjerilo i memorija. U svakoj epizodi Šerbedžija i Zafranović ne izostaju. Zafranović i ne gleda u oči. Čini se kako je nizanka snimljena ne radi velikana, nego zbog honorara podobnim sudionicima.

Što je najgore, redatelji ovog novog „ribanja“ a tobožnjeg dokumentarca su Jakov Sedlar i Lordan Zafranović. Nisam znao da su blizanci. Oni su redatelji ali oni i sami sebe intervjuiraju, oni nastupaju u svom galimatijasu. Kako skromno i autentično. Zar smo već dotle, do tog hibrida, dogurali? Tko će slijedeći pasti?

Nema dvojbe da je sve to stara i poznata državna politika socijalističke RH u stalnom vrijeđanju i iritiranju hrvatskoga naroda. Traje novo žandarmovanje nad nama i bojim se imat će i (opet) svoj težak kraj. Jer pravoslavlje ne zna drugačije, a hrvatski

sluge klanjaju se svakoj pa i takvoj lukrativnosti. I tako to svetosavski ide, sve dalje i sve gore, velikosrbi provociraju novi rat.

No svaki krčag ide k vodi dok se ne razbije. Pitanje je samo uz koliko novih žrtava?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36271-j-novak-bit-i-ili-ne-bit-i-sudac.html>

Naš admiral **Davor Domazet Lošo** potpisnik je kao i Javor Novak „Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u“.

KNJIGA O OSNIVAČU DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC

Danas kada je i znanstveno potvrđeno kako su popisi u Jasenovcu obične krivotvorine pokazuje koliko su važni doprinosi članova „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. A osnivač i prvi predsjednik Društva je **dr. sc. Stjepan Razum**. Upravo je tiskana knjiga J. Pečarića: „Stjepan Razum u službi Istine“, Zagreb, 2021., str. 404.

Koliki je značaj rada članova Društva pokazao je nedavno objavljeni znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u vrhunskom svjetskom Q1 časopisu. Rad je potvrdio opravdanost djelovanja spomenutog Društva, a koje je u nemilosti vlasti jer znanstveni radovi ruše jednu od glavnih poluga velikosrpske politike „Srpskog sveta“ koja se sprovodi u Hrvatskoj. Danas već imamo i prijedlog zakona koji bi zakonski kažnjavao one koji se protive srpskom Memorandumu SANU 2. O tome treba pročitati tekst hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/36450-h-hitrec-u-remetinice-ce-svi-koji-crtaju-simbole-jednoga-totalitarnog-rezima.html>

U tijeku je i potpisivanje i Pisma HRT-u, jer se i HRT-ja uključila u borbu za Hrvatsku kao dijelu „Srpskog sveta“. Peticija je poslana nakon što je za dva dana sakupljeno 539 potpisa, a zatim je stavljena i na Internet. Do sada je Peticiju ukupno potpisalo više od 2.800 naših ljudi.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

(naknadno nije dostupno)

Jedan od prvih potpisnika je i književnik Javor Novak pa će vas sigurno zanimati što on piše o spomenutom zakonskom prijedlogu:

JAVOR NOVAK

ZAKONODAVAC KRAUS

13. travnja 2021.

Nije tajna da dr. Ognjena Krausa nikada nismo čuli kako govori o pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci. Nije tajna da istoga nikada nismo čuli kako govori o žrtvama u Vukovaru ili Škabrnji. Nismo od njega nikada čuli ni ime agresora. Nije tajna ni da ga nikada nismo čuli kako govori o junačkoj obrani ne samo Vukovara, u kojoj su se istakli hrabri pripadnici HOS-a, Hrvatske vojske. Odakle mu, dakle, moralno pravo jadikovati što se slabo posjećuje Jasenovac? Isti taj logor za koji se Kraus zalaže da se nikada ne istražuje jer njemu je, iz jugoslavenske mitomanije, sve poznato. Povijesna istraživanja, neumoljive rezultate, on ne priznaje. Tako ga nikada nismo čuli ni da govori o tom logoru i logorašima koji su stradavali od 1945. do 1949. Izgleda to nisu žrtve. Ako prešućuje žrtve u drugim narodima, odakle mu moralno pravo zahtijevati poštovanje žrtava samo u svome narodu? A Krausu je do naglašavanja da smo dva naroda. Može li se poštovanje uopće zahtijevati?

Za razliku od dr. Krausa mi poštujemo sve žrtve, ali ne zaboravljamo kakve su bile obje Jugoslavije, tko nas je napao i tko

izvršio novu krvavu agresiju. Mi ne želimo niti ćemo ikada zaboraviti junake HOS-a čija je hrabrost ušla u legendu hrvatskoga naroda. Jer Krausa ne smetaju simboli zločinačkoga komunizma, crvena petokraka pod kojom je ubijan Vukovar. Od njega nikada nismo čuli osudu Titova zločinačkog režima. Je li zato čudno što je Google pun negativnih članaka o njemu?

Često je citirana izjava u kojoj Kraus kaže: „Mi ne možemo biti u istoj koloni dok se izjednačavaju žrtve, naglašavam, Bleiburškog polja i rasnih zakona NDH i logora Jasenovac.“ Izjava je dana povodom obilježavanja dana proboja logoraša. Krausa tim povodom smetaju i udžbenici izdavača Alfe i dvoje povjesničara. Smetao ga je i voditelj odjela za informiranje HDZ-a (A. Rora) pa kaže, sasvim neumjesno, povodom obilježavanja dana proboja iz Jasenovca: „sve dok su u školama u upotrebi navedeni udžbenici i dok je na mjestu voditelja narečeni, mi ne možemo u istu kolonu“. Iz tih izjava je jasno kako Kraus politizira nad žrtvama, postavlja ultimatum, čak želi i politički kadrovirati. Žrtve mu očito nisu na prvome mjestu.

Kad kaže: „mi ne možemo u istu kolonu“ on kaže da se izjednačavaju žrtve, znači priznaje da to sve jesu žrtve. Možda je Bleiburške žrtve slučajno nazvao žrtvama, možda mu se omaklo, a možda se izrazio tako da ne bi morao kazati: ubijeni, strijeljani bez suda, pobijeni, vojska i civili, likvidirani kao razoružani...

Izjava o koloni nedvojbeno podsjeća i na vukovarsku Kolonu sjećanja. Kraus to podrazumijeva? Ima li on i za nju neke ucjene, zahtjeve, lekcije ili ultimatum? Postavlja li uvjete da bi bio u toj, istoj koloni? Podjele koje sadi Kraus, koje on vidi, osim toga potpuno su u suprotnosti s vrlo dobrim odnosima koje država Hrvatska ima s državom Izrael. A kako to da ih imamo? A po Krausu je RH usporediva s NDH-om? Samo u njegovoj glavi... Što je dakle to što Kraus vidi, a moćni Izrael ne?

Da, mi smo očito u NDH-oj, zato se rabin Kotel Da-Don, gradeći mostove, i može pohvaliti s dvije godine dugom listom čekanja za upis djece u zagrebačku židovsku osnovnu školu. Vrlo obrazovan, nasmijan i druželjubiv, rabin jasno pokazuje što je to tolerancija ali

i kako ga je Zagreb primio. Kao erudit, predstavlja otvorenu prijetnju mrzovoljnom i docirajućem, tolerancijski nedoučenom Krausu. Da je Izrael bio zadovoljan goldsteinima i krausima, ratarima podjela i pljeve, zar bi nam slao svoje mlađe snage, odlične predstavnike obrazovanih Židova?

Ovakvim se dugogodišnjim izjavama dr. Kraus očito želi opasno odvajati od hrvatskoga naroda, opasno jer želi širiti podjele kao predsjednik Židovske općine Zagreb i koordinator Židovskih općina Hrvatske. Želi optuživati i prozivati, a ne komemorirati žrtve. Tako se ne gradi tolerancija i ne stvara povjerenje, tako se ne širi pijetet. Ništa nije naučio ni od rabina Luciana Moše Prelevića. Ako mu žrtve nisu prve, želi li on pobjednicima nametnuti poraz, onaj koji sanja velikosrpska politika?

Želi li on i poslije i dalje i iznad Jugoslavije, širiti njezine mitove o divnoj crvenoj zvijezdi, ljepoti kape sa tri roga i tako biti djelić Memoranduma 2?

Kad ste primjerice čuli zakonodavca Krausa da priznaje žrtvu hrvatskih logoraša srbijanskih koncentracijskih logora? To nisu žrtve? Nećemo u istu kolonu? Prozivanjima svih Hrvata ne gradi se boljitak. Dijeliti žrtve na svoje i druge, nije tek sebično i kontradiktorno, to je i poništavanje suštine samog pojma žrtve. Ako na Bleiburgu po Krausu nije bilo nevinih žrtava, onda je to ne samo otvoreno razaranje svakog pijeteta nego je to i odobravanje zločinačkog Titova režima. Je li upravo to provirilo i u novo-starom Krausovu pokušaju donošenja zakona kojim se u crvenu petokraku ne smije dirati ali HOS-ov „Za dom spremni“ treba zbrisati. Neka na krivotvorenoj povijesti krivotvorimo novu? Kraus se napokon i politički svrstao uz SDP-e, koji kao stranka „socijaldemokrata“ jednako jako ljubi svog Ukrajinca Tita.

Opće je poznato da je njihov Tito i kroz Pokret nesvrstanih obožavao arapski i muslimanski svijet te Jugoslavija nikada nije uspostavila diplomatske odnose s Izraelom. Šutite i o tome da je Tito „pustio“ Židove da se isele u Izrael ali ne prije nego se potpisom odreknu svih svojih nekretnina. Šutite (i) o tome da je Vaš drug Tito u miru, još duboko poslije rata, sve do 1963. rušio sinagoge po

Jugoslaviji. I srušio ih na desetine. Vječni vam je problem jedna jedina: ona u Zagrebu, za rata.

U knjizi „Stogodišnji teror Jugoslavenstva i komunizma u Hrvatskoj“ (2015.) auktor dr. Josip Jurčević navodi Titovo rušenje sinagoga te dodaje: “Tito je prema CIA dokumentima i engleskoj dokumentaciji u samom vrhu svjetskih zločinaca. Ostavio je oko 2.000 masovnih grobnica ispunjenih pretežno hrvatskim starcima, ženama, djecom i nedužnim seljacima te brojne logore smrti. Ranković, drugi čovjek odmah iza Tita, na sjednici CKJ u Beogradu, godine 1951., izjavljuje da je poubijano preko 500.000 Hrvata“. Tu nije bilo i Židova?

Čak i poštteni Srbi u članku “Srpske sinagoge kojih nema” pišu: “Znamo da su postojale sinagoge u Pančevu, Vrbasu, Novom Bečeju, Kikindi i u mnogim drugim manjim gradovima širom Srbije...” srušene su “u toku ili nakon Drugog svetskog rata.”

Živana Krejić o Židovima u Srbiji i sinagogi u Pančevu piše: “Veliko hapšenje Jevreja u Banatu odigralo se u noći između 14. i 15. avgusta 1941. godine, kada su hapšeni i odvođeni uglavnom u logore u Beogradu i Zemunu. Žene i deca su bili prebačeni u logor „Sajmište” i u drugi logor „Topovske šupe”, dok su ostali bili ugušeni ili ubijeni, a neki su streljani...” Bili su ugušeni, ističem... Godine 1956. srušena je velika, vrlo lijepa sinagoga u Pančevu...

U članku „Sećanje na vojvođanske sinagoge kojih više nema” piše kako je sinagoga u Kikindi srušena 1952./1953. ali iznosi se i ovaj zastrašujući podatak: „U Vojvodini je pre Drugog svetskog rata bilo 76 sinagoga, a danas ih ima samo tri...”

Kraus je notorna hrvatska priča u amalgamu s povijesnim krivotvoriteljima u Hrvatskoj, bijesnim borcima protiv povijesne znanosti i revizije koja joj je konstitutivna i naravno imanentna. Ako revizija znanosti nije nužna, vrijedi li to tako i u Krausovoj medicini? Je li ostao na onoj urologiji iz 1945.? No on na žrtvama želi sagraditi svoj značaj, a ne na urologiji. On ima političke ambicije, iz sjene. Kao i Pupovac, vječnim optužbama želi bolji život. Za sebe. Pita li se: uz kakve opće štete?

Nad Jazovkom, na Golom i Grguru, nad Hudom Jamom... nema

kolone, kako to da se Ognjen Kraus „civilizacijski“ ovdje nikada nije pojavio? Kako to da ga nema u Maclju gdje nema državnoga protokola? Nije tajna da dr. Krausa nikada nismo čuli da Tita i Hudu Jamu spaja u istoj rečenici. Ni riječi o arhipelazima gulazima koje je posijala krvava petokraka. U njima nije bilo stradalih Židova? Ali njega se to uopće ne tiče... preko sporednih žrtava do onih probranih? Kako dakle takva osoba može osnivati ikakve komisije? Kako takva osoba uopće misli da može biti zakonodavac? I to na način da proskribira hrvatsku obranu i nastoji zabraniti obilježja jedinica koje su obranile Hrvatsku. Kako to da ne spominje o. Daksu, Orsulu ili o. Jakljan nego uvijek žrtve samo s jednog mjesta? Sam si ruši kredibilitet i otvara kontradikcije i prijepore.

Nikada nije priznao da je pozdrav „Za dom spremni“ ledio krv u žilama oružano nadmoćnome neprijatelju. Koliko su dečki dugo izdržali i kakvu žrtvu u krvi i životu podnijeli. Iznijeli slabo odjeveni i slabo naoružani u obrani Vukovara i kako neprijatelj, sve do danas, ne vjeruje da ih je bilo tako malo. Zabrana će samo pogoršati stvar, verbalni i ideološki sukob dobit će svoj policijski, sudski, a moguće i još gori nastavak. Ovdje se dira u sam Hrvatski domovinski rat.

Krausi i goldsteini ne žele znati koliko se neprijatelj bojao HOS-ovaca. Nikada se nisu poklonili junacima Hrvatske vojske, tolikim poginulima kojima imaju biti zahvalni što sjede tu gdje sjede već četvrt stoljeća. U Zagrebu. Jer Hrvatske i dakako Zagreba ne bi bilo. Vrlo je uljudbeno opasno, nakon groznog iskustva 2. sv. rata, ponovno pokušati nametati odium među narodima. Živjeti s narodom, a odricati mu i pobijati junaštvo njegovih ponajboljih sinova, hrvatskih branitelja.

Na kraju, treba reći: čuli smo mnoge HOS-ovce koji ne žele imati baš nikakve veze s 2. sv. ratom, kao što neki drugi slave 10. travnja, ustaške ratne vođe iz Drugoga rata te „poginulu braću“. Što je više bjesnila iz Neradničke fronte, više histerije u raznih padobranskih teršeličkih i sumnjivih svjedoka puhovskih to će više biti ovih drugih reakcija.

U 45 godina mega-zločinca Tita, partizanski genocid, nije se

smjelo ni povodom ikojeg stravičnog lokaliteta niti spomenuti bez posljedičnog utamničenja. Zločinci, baš niti jedan, do danas nisu osuđeni. Za vrijeme Hrvatskog domovinskog rata ta suđenja nisu bila moguća. No, sasvim je stravično da od 1998. do danas, u punih 22 godine, nitko od komunističkih zločinaca nije odgovarao. Pa čak ni mesar ljudi Simo Dubajić, koji je svoja masovna klanja često opisivao, a još 2006. i priznao u knjizi. Navodio je 23.000 do 30.000 pobijenih. Optužnica ga nije stigla, podignuta je tek 2009. nekoliko mjeseci prije smrti, kad se već znalo da je dugo i teško bolestan. Za njegovo vođenje četnika u tzv. Krajini „nije“ se znalo.

Sve to nije opravdanje, ali svatko razuman svjestan je činjenice kako ovakve goleme nepravde koje vuku korijene kroz cijelo XX stoljeće i evo već kroz dva desetljeća u XXI-om, ne mogu i ne će proći bez protureakcije. Upravo zato razni krausi, goldsteini, trešeličke i puhovski, kao publiciteta vječno gladni, a prestarjeli aktivisti, ili nisu svjesni koju vatru izazivaju ili namjerno žele sukobe demonstirati i novu 1971-vu: ponovno krvave glave i na hrvatskim ulicama.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36460-j-novak-zakonodavac-kraus.html>

KOMENTAR JAVORA NOVAKA:

POBRATIMSTVO PLENKOVIĆA I VUČIĆA

Slijedeće je zanimljivo oko spomen-ploče HOS-a u Jasenovcu, a koju je Plenković naredio ekspresno ukloniti:

Je li Plenković dobro promislio prije nego li se krenuo sluganski ispričavati Aleksandru Vučiću povodom HOS-ove ploče u Jasenovcu? Što mu je tada bilo važnije: stajalište hrvatskih građana ili četnika u Srbiji? Je li pomislio na to kako će tu činjenicu primiti hrvatski branitelji? Kojim je pravom ekspresno dao skinuti ploču na mjestu pogibije HOS-ovih vitezova? I s kojim obrazloženjem? Da je

to mjesto pijeteta već zauzeto? Znači, ljudske kosti više nikada ne će moći biti pokopane u Jasenovcu?? Ni jedna spomen ploča nikada se više ne smije tamo postaviti?? Bez obzira na to što su ljudi upravo tamo poginuli?? Braneći okupiranu domovinu. Gdje je u Hrvatskoj Plenković ikada postavio neku drugu ploču u zahvalnost junačkim postrojbama HOS-a? Kad nije, nema pravo ni skidati nijednu.

Poznato je da stalno ističem činjenicu da je „milicajac“ tada iskazao nepoštivanje hrvatske države jer je „maknuo“ spomen obilježje palim HOS-ovcima zbog Plenkovićeve naredbe. Ili je važnije što kaže Vučić, od RH, zar ne?

Činjenica je da je stric mladog Danijela Bezuka, HOS-ovac koji je poginuo u Vukovaru. Je li to razlog zašto je Plenković obukao odjeću „milicajca“? Zato na portalu narod.hr pišu o Zdravku Bezuku koji je Vukovarska legenda i HOS-ovac:

<https://narod.hr/hrvatska/kako-je-u-domovinskom-ratu-poginuo-zdravko-bezuk-stric-danijela-bezuka>

Treba stalno imati na pameti da je zabrana ZDS „Majka svih pobjeda“ zato što je to tako po Memorandumu SANU 2., a to znači i veliku obavezu svih u RH koji sprovode taj Memorandum. To što to u RH provodi i stranka koju je osnovao HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman velika je satisfakcija za fašističke agresore i njihove podupiratelje. Zato je danas „milicajac“ omiljen kod svih koji su za Srpsko-hrvatsku koaliciju. Zapravo imamo smiješnu situaciju da je državotvornim Hrvatima izdajica Plenković, a HDZ-ovcima i SDP-ovcima izdajica je Milanović. I doista su i jedni i drugi u pravu. Prvi su za Lijepu našu, a drugi za Jugu.

Itekako je važno doznati što više o ulasku „milicajca“ u HDZ, jer ipak je on ostvario konačnu pomirbu djece partizana i četnika i u RH, ali i šire. Bratstvo Plenkovića i Vučića.

Doznao sam da je jedan gost na TV-u u Crnoj Gori ovih dana tvrdio kako je u pravu akademik Pečarić kada kaže da su ustaše svi oni koji nisu za Veliku Srbiju. Nova pomirba će poslužiti da to postane istina i u RH i da se konačno obračunaju s tim ustašama, zar

ne?

Akademik Josip Pečarić

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ:

**MALI SLOBA U ZAGREBU,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

Onih koji za sebe kažu da su Hrvati ima doista mnogo tako da je i veliki **Petar Šegedin** bio iznenađen koliko puno ima Hrvata koji **tako strasno mrze svoj narod**. Takvi samo slijede želje svjetskih moćnika koji su željeli srpsku vlast u Hrvatskoj. Iako su poraženi oni je danas ostvaruju tako da Pupovac može stalno pokazivati da je on gazda u RH što je davno prepoznato.

Iako ja znam takve nazvati srpskim slugama znam i objasniti da oni samo slijede naputke svjetskih moćnika... (...) ...to je spomenuo i Javor Novak u tekstu „Medvjedi se bude, vruće im je“ (dragovoljac.com, 9. siječnja 2023.):

Ministarstvo unutarnjih poslova RH na Twitteru je građanima zaželjelo „sretne blagdane i Novu 2023.“ isto kao i ekstremno lijeva stranka Možemo. Treba li tome uopće komentar? Velika Srbija u Zagrebu je zatim postrojila državno vodstvo navodno povodom pravoslavnog Badnjaka. Dojezdio je i poznati ratni huškač i hrvatožder, nedužni Ivica, inače kafanski pevač.

Glagoljao nam je o „nužnim razgovorima“. „...lažemo da nas ne bude strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu...“ (ideolog velikosrbstva D. Ćosić). I eto nama njihovoga Ivica i još Dačića, poznatog šlager majstora, više ušlagiranog četnika – Timeo Danaos et...

A onda eto i nas u Beogradu 24. prosinca 2023. da zajedno proslavimo katolički Badnjak uz „pesmu: ko nas bre zavadi“. Može i Tereza: „prijatelji stari gdje ste?“

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/33494-javor-novak-medvjedi-se-bude-vruce-im-je>

JAVOR NOVAK:

PATOLOGIJA HISTERIJE

11. travnja 2023.

Pred sam Uskrs, vrijeme slavlja, slučajno su nam poslužili prijedlog izmjena Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira koji MUP želi vidjeti u javnoj raspravi uz donošenje po „hitnom“, a žurnom postupku. Kazne koje se umjesto pisanica želi podijeliti, povećavaju se za čak 20 do 23 puta, a idu i do broja 27. Uvijek loše zvuči kad iz policije stiže inicijativa o političkom uređenju društva.

Tako se sad u isti koš trpaju kukasti križevi, isticanja fašističkih obilježja, usklik „Za dom spremni“ te famozno „uznemiravanje građana“ ili nekakav „javni red i mir“ što je odavno već postala potpuno imaginarna kategorija. Ne znam gdje je to predlagatelj i kojim načinom i od ikoga javno u Hrvatskoj vidio brojno isticanje kukastih križeva na zastavama, osim šararija koje novi zakon ni približno ne će dokinuti. Mutno se dodaje, želi se osuđivati i izvođenje i reproduciranje pjesama te nošenje i isticanje političkih simbola, tekstova i crteža kojima se remeti onaj famozni javni red i mir. A koje su to pjesme koje se želi masno prekršajno kažnjavati?

Pogledajmo u „Rješenja“ osuđenima još iz 80-ih kad se plaćalo globe čak i za pjesmu „Ustani bane“. Tako ćemo i sada, četrdeset godina poslije, u tzv. demokraciji, hvatati izvođače zabranjenih pjesama. Ne usude se napisati koje su to pjesme i koji fašizam jer bi upali u staro i novojugoslavenski, politički obrazac.

Fašizam, nacizam, četverogodišnja NDH, kukasti križevi, ušasto „U“, nikome u suvremenoj Hrvatskoj ne trebaju osim onima koji trajno žele provocirati, davati štofa Srbskome svetu i velikosrbstvu te unositi staru, a novu krivnju tobože svim građanima Hrvatske. Poznata su i dva predvodnika, ne želim ih popularizirati, jedan u Zagrebu a drugi u Splitu, koji žele obnoviti sjećanje na NDH.

Marširat će vjerojatno i ove godine... Oni su druga strana slične medalje – i oni od crnila žele profitirati. Oni su kao „razlog“ stalno novih zahtjeva „Jugoslovena“, mešetara antifašizma, koji vječno prijete s kaznama i zakonima. Ti vječni sazivatelji svog čopora, a koji su se iscrvali iz Titova šinjela, učili bi nas Europi i uljudbi. Ali bez istine o Bleiburgu, Golom otoku, Jazovki ili Kočevskom rogu sve do Vukovara... Oni bi nas preko Jugoslavije kao, učili uljudbi, vodili nas u Europu. Može i preko Srbije. Oni nam trabunjaju o ljagi. Tko o čemu, jugomešetari o poštenju.

Tobože kažnjavat će se prekršajno, a ne kazнено, a ti prekršaji bit će gori i teži od zatvora. Po državu mnogo povoljniji, inkasirat će i ne će morati razbijati glavu s pretrpanim zatvorima. Time ćemo se svrstati među države s najvišim kaznama u odnosu na prosječnu plaću.

(...) Sve ovo nije ništa drugo nego Izbaviteljevo predizborno sklapanje trulih kompromisa.

(...) Mešetari antifašizma i trgovci Holokaustom, koje nismo čuli za HOR-ta niti jednom riječju, dolaze na svoje. S Izbaviteljem dolaze na svoje, nasljednikom Sanaderovog „Hristos se rodi“.

(...) Nisu osuđivali ni pokolj u Vukovaru, ni u Škabrnji, ni u Srebrenici. Nisu vidjeli velikosrbski fašizam, nisu ga osuđivali, jesu li čekali pobjedu agresora? Potpisivali su nekakve peticije, usred rata za smjenu predsjednika države! I onda poslije rata, na gotovom, kad su vitezovi HOS-a, hrvatski branitelji, donijeli mir i slobodu, takvi mešetari žele biti oni najpozvaniji arbitri. Raznose Hrvatsku i izvrću povijest.

Ne, Hrvatska ne puca po šavovima od naslijeđene socijalističke korupcije, od neprocesuiranja komunističkih zločina, problem je pozdrav „Za dom spremni“. Ne, tobože demokratska Hrvatska nema problem sa 105 godina srbijanskog državnog hegemonizma ni s 45 godina malignog komunizma, ona vječno ima jedino problem s 4 godine NDH. Ne, Hrvatska nema problem s pronalaženjem Titovih posvudašnjih masovnih grobnica, problem je kažu mešetari antifašizma, što se pjevaju „one“ pjesme. Ne, Hrvatska nije u sudaru s europskim konvencijama o totalitarizmu, problem je grb

vitezova HOS-a. Austrija je pod pritiskom ljevičarskih mešetara jedva dočekala ispirati svoju nacističku nečistu savjest pa donijeti odluku o hrvatskim insignijama na svom tlu. Fašizmom je tako proglašen i povijesni hrvatski grb s prvim bijelim poljem. Prepuni pijeteta, stukli su ga s blajburškog spomenika i zabranili. A to je grb kojeg jako dobro i često imaju na svojim vlastitim povijesnim slikama, zastavama i štitovima, na zgradama. Obrtanje teza omiljen je fuš, histerija mržnje traje.

(...) Pretvarajući svoj ratni kukavičluk u glasno poslijeratno lajanje, mešetari idu dalje. Sporno je znakovlje hrvatskih branitelja, nakon što su do zadnje kapi krvi branili Vukovar. HOS-ovci bi se valjda, ovakvim prekršajnim zakonom, trebali odreći insignija svojih hrabrih boraca. Svih, posebno onih kojih više nema među nama. Trebali bi zaboraviti, okrenuti se budućnosti, kako bi se ljevičarski mešetari mogli slobodno, neometano i vječno osvrutati na vremenski tri puta dalji Jasenovac.

Čak i jedan odiozan predsjednik Vlade RH Račan, prihvatio je i uvrstio HOS u redove pobjedničke Hrvatske vojske. Čak i jedan odiozan predsjednik RH Josipović, odlikovao je HOS-ovce. Dogodila se čak i ova vijest (rujna 2018.): „Predsjednik Vlade A. Plenković primio je u Banskim dvorima Lyliane Fournier i Paula Nicoliera, majku i brata Jean-Michela Nicoliera.“ Legendarnog HOS-ovog branitelja Vukovara.

(...) I nije to nikakva Muenchenska bojna. Nikakva bojna, već kolona. Branitelji blistaju, a smetaju, bodu im oči. Preko HOS-a žele ih sve prokazati: sve su to fašisti. To što se brojni HOS-ovci odriču bilo kakve povezanosti s ustašama i Pavelićem i ističu svoju borbu za slobodu domovine, to kao da ne postoji. Svi smo mi fašisti. Potpuno u skladu s načelima Srbskog sveta. Joža prvi pokojni i Joža drugi djelomično, mogu biti zadovoljni. Njihovo nedjelo živi.

staro doba „političkih“

Od goreg ka gorem: pred sam veliki petak, opet slučajno, legendarni voditelj „Podcasta Velebit“ Marko Jurič i nekada voditelj emisije „Markov trg“ na Z1 televiziji, zbog ironično upućenih riječi gledateljstvu u potonjoj svojoj emisiji nepravomoćno

je uvjetno osuđen na deset mjeseci zatvora s trajanjem kušnje od dvije godine!

Ovaj politički proces nesumnjivo je poruka svima, to je pokazna vježba. Verbalni delikt, o kojemu se toliko pisalo i govorilo te o cenzuri, a što su sve uz zatvorske kazne bili gadni sinonimi Titove diktature, vraćaju se pod slabo promijenjenim plaštom. Famozan i izmišljen termin „govor mržnje“ tako sve češće ulazi u sudske presude u Hrvatskoj gdje se protiv političkog četništva, a ne Srba (kako je više puta naglasio sam Jurič) u SPC-vi, tako dokumentiranom četništvu kroz povijest, ne smije ništa negativno, a istinito reći. Istovremeno, katoličke se biskupe slobodno vrijeđa, pedofilija postoji jedino u Katoličkoj crkvi, Vukovar se po Dežuloviću i DORH-u slobodno psuje najgorim riječima i sve to nije „govor mržnje“. Ni Šprajcovo primitivno i gadno psovanje i vrijeđanje katoličkih svećenika nije razlog da Vijeće za elektroničke medije na koji dan zabrani emitiranje tog taloga od njegove emisije. Ali su zato hitro dotrčali i zabranili emitiranje „Markova trga“. Sve samo da nam se dragi Srbski svet ne uvrijedi.

Nadam se i želim oslobođenje u drugom stupnju. Odbacujem cenzuru i ograničavanje slobodne riječi, podržavam Marka Juriča. Četništvo je politički termin i ovo je političko suđenje. Represije u društvu uvijek započinju s osudama novinara i ovo će vrlo loše odjeknuti u onom istinskom dijelu uljudbe i demokratskog svijeta. Hrvatsku će tumačiti kao polu-demokraciju, izvana jest, iznutra nije.

(...) ...hrvatski kotao strpljenja opet se snažno puni, vraćeni smo u (ne)vrijeme hrvatske šutnje. Znači idemo sve još jedanput.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/34630-javor-novak-patologija-histerije>

ISTINA JE VODA DUBOKA

Učiteljica u Sodražicama, trudna **Ivanka Novak Škrabec** (rođ. 1915. u Hrovači kod Ribnice u Sloveniji), prije smrti, partizanskog

mučkog ubojstva, napisala je pismo svom nerođenom djetetu. Pismo je pronađeno uz njezin leš. U knjizi ga je objavio Roman Leljak („Huda Jama“, 2015.). Među ljudskim leševima pronađene su i pletenice slavonskih djevojaka, sve su ih “antifašisti” žive zazidali iza 11 zidova u Hudoj Jami, rudarskom oknu Barbarin rov.

**„DIJETE MOJE“
(ulomak)**

„Još nekoliko sati i doći će kraj mojem životu. O Bože, o žalosna Majko, Majko moja. Ti znaš da umirem nevina, kao što je umirao tvoj Sin. O dijete moje, nježni anđele moj, kako bih voljela vidjeti crte tvoga nasmijana lica, koje bi me razveselilo. O dijete moje, nježni, bijeli moj cvijete.

(...) Sat na tornju već pokazuje jutro koje će nas odvesti na zadnji put... No, neću biti sama... sa mnom ćeš biti ti moje dijete... i Marija koja će, kao tada za Sinom na Kalvariju, ići s nama... U posljednjim našim izdisajima stat će kraj nas, a potom će nas ponijeti u sretan, vječni dom... Nitko nam više neće oduzeti radost, jer bit ćemo uronjeni u vječnoga Boga, u vječni Božji mir... Moje dijete, samo spavaj... Marija je s nama...“

Ivanka Novak Škrabec

**PRVI U HRVATSKOJ BIO JE J. NOVAK (veljača 1998.),
PRIJE LELJAKA (2015.)**

JAVOR NOVAK

Opširnim tekstom naslova „Dragutin Šafarić: Bleiburg prije Bleiburga – pokolj Hrvata u Sloveniji nakon završetka rata“, a nakon mog posjeta Sloveniji, Hudoj Jami ali i Mislinji, u Hrvatskom sam slovu 13. veljače 1998. godine, prvi u Hrvatskoj, objavio otkriće tajne i dugo skrivane partizanske masovne grobnice: lokaciju stravičnog pokolja civila. Živi ljudi, žene, djeca starci, svi, pobacani su u rudarsko okno „Barbarin rov“ u mjestu Huda Jama svega

nekoliko kilometara zapadno od Laškog. Ilustracije radi: Večernji list tek je godinama kasnije donio samo stupac vjestice o Hudoj Jami.

Na tri velike središnje stranice Hrvatskoga slova s kompromitirajućim fotografijama antifašističkog uništenja kapelice s lica mjesta, opisan je taj „Bleiburg prije Bleiburga“. Mahom hrvatske žrtve žive su zazidane u oknu rudnika i prije nego su mogle izbjeći u Austriju. Zbog dužine teksta evo samo naglasaka, citata:

„Neravnopravna bitka u kanjonu i dolini Gornjeg Doliča (Pancer greben), te u području Mislinje, trajala je dva dana. Nadmoćna partizanska brigada imala je deset (10!) poginulih. Na ustaškoj je strani palo 3.000 muškaraca, a zarobljeno ih je gotovo 11.000!

(...) ...kakav je to boj u kojem je omjer „pobjednika“ i „porażenih“ 10 : 14.000!?“

(...) Pitao sam g. Šafarića: „Koliko je kilometara nizvodno od mjesta pokolja rječica Paka poplavila? – Oko šest kilometara nizvodno začepila se od ljudi i stvari i izlila se iz korita. Začepila se od ljudi. Okolno polje, od vode iz Pake, doslovce je bilo krvavo.

Zatim su partizani zabranili pokapanje poginulih:

„Očevici su izjavili da se „zbog tisuća i tisuća mrtvih (...) širio tako jaki smrad da su uokolo, četiri godine, pčele umirale.

(...) U Hudoj Jami partizani su ih ubijali tako da su ih „vezali po deset zajedno i tako ih bacali u dubinu, okno je bilo široko oko 4,5 metara i oko 50 metara duboko. (...) Zatim su zabetonirali pristup oknu...

(...) Slovenski list „Demokracija“ donosi u rujnu 1997. tekst zgražanja nad oskvrnućem kapelice podignute kod masovne grobnice Barbarin rov.“ Ali bez ključnih pojedinosti.

(...) „Dragutin Šafarić posjetio je to mjesto. Evo što je zabilježio: 'Unutarnji zidovi s natpisima i lijepim slikama, te jedini hrvatski vijenac bili su poliveni lakom do visine od dva metra. Očito, upotrijebljeno je najmanje tri kile boje. Debljina laka na tlu bila je barem dva milimetra. Da ne bi bilo dileme tko je to učinio, vandali su se i potpisali parolom: 'Smrt fašizmu sloboda narodu'. I još: 'Smrt

domaćim izdajicama'. Policiji su počinitelji, kao i uvijek u takvim slučajevima, ostali nedostupni.“ Nije Huda Jama daleko ni od Titova Velenja (koje ime!) svega 40-tak kilometara.

(...) Zadnji pokolj u ovome kraju bio je 6. kolovoza 1945.!

(...) Stratište Klembasov kamenolom: tu su ljude klali nožem i na njih bacali stijene. Šafarić nastavlja: „Tvornica vapna – u četiri peći ubacili su ljudska tijela...“ Ima li razlike između Tita i Hitlera, pitam se naglas?

(...) Jednu od stravičnijih priča Šafarić je čuo od očevidaca: Taj je zločinac svojevremeno došao na neku proslavu u obližnju seosku gostilnu. Kako se u gostionicama svašta priča, na dnevni red je došao i pokolj civila, vojnika, žena, staraca i djece u njihovome kraju sredinom 1945. Supijani se koljač ponašao kao da se to njega uopće ne tiče. Gotovo se izvukao. Međutim, tada je progovorila recimo „Marica“. U gostionici je nastao tajac. „Ti si sam, vlastitom rukom, poklao 60 ustaša!“, rekla mu je u lice. „Šta pričaš“ – odgovorio joj je i ne shvaćajući koliko je priznanja u njegovoj narednoj rečenici: „Ti si tada još bila mala.“

– „Ja sam tada imala 12 godina i točno se sjećam kada si krvavih ruku preko lakata upao u moju kuću i tražio od moje mame da opereš ruke. Još ti je mama govorila: 'Ne u kuhinji pred djecom, gdje se jede' – i iznijela ti lavor u dvorište. Hvalio si se da si vlastitim rukama upravo zaklao njih više od 60!“ Nakon toga je zašutio, gostilna je gledala u njega. Okrenuo se i brzo izašao...

(...) Na povratku zastali smo još jednom u Mislinji, Šafarić je pokazao na masovna grobišta tik uz cestu. Zapravo nije ih ni trebao posebno pokazivati. Čim smo zaustavili automobil i spustili se do tunela i stare zapuštene pruge, opazili smo kose padine divljih travnjaka i nepravilnih humaka. Oko grobišta bili su voćnjaci. Tako plodne voćke još nisam vidio. Grane jabuka bile su savijene kao kod tužnih vrba. „Nitko ih ne bere, niti jede“, kazao je. Oko 500 metara široko i 700 metara dugačko grobište prostiralo se po upadljivo nepravilnoj površini travnjaka lijevo i desno od pruge obrubljeno voćnjacima. „Nitko te padine ne obrađuje. Nitko tu ne gradi kuću“, pokazivao nam je.

(...) Jedino je pruga nedirnuta, sve lijevo i desno od nje puno je ljudskih kostiju. Na stotine njih.

(...) Zahtijevali su da se temelji ne kopaju već da se kuće (bez „ikakvog stvarnog“ razloga) zidaju na betonskim pločama, a ne temeljima. U Gornjem Doliču, među kućama sa sjeverne strane ceste, jedna je upravo tako sagrađena. Kći umrlog partizanskog zločinca, koji je osobno ubijao Hrvate, upravo je nad masovnom grobnicom sagradila kuću. Primaknula se zidovima nešto bliže cesti pa joj kuhinjski prozori gledaju iza kuće – na zemlju nasutu preko kosturnice. (...) ...točno je znala što joj je ispod kuće. (...) Njezin otac, gradeći prije nje, kuću je podigao ispod ceste, samo 80-tak metara od druge grobnice, one u njegovome vrtu. To je slika komunizma, oca i kćeri. Jesu li to uopće ljudi?

(...) I tek što smo Mislinju i župnu crkvu ostavili za sobom, sa zapadne strane ceste kočio se metrima visok betonski spomenik koji valjda simbolizira cvijet! Komentiram na glas: Ovo zasigurno nije spomen na žrtve u (obližnjoj) dolini rijeke Pake. – „Ne...“ – odgovara mi Dragutin, „...ovaj je spomenik podignut jednom jedinome partizanskom borcu poginulom na ovome mjestu. Vjerojatno je sudjelovao u pokolju nekoliko stotina metara niz Paku.“

Svatko objektivan može priznati samo jedno: ovako su se potpisivale zvijeri.

(...) I sada su upravo ti i takvi krvnici u Hrvatskoj, osilivši se tijekom titoizma, najbrojniji i najglatiji „istražitelji“ blistave hrvatske oslobodilačke operacije Oluja! Oni sada progone sve nas i traže pravnu državu, arlaučući o neakvim ratnim zločinima, koji „nikada ne zastarijevaju“. Oni traže pravdu!

(...) G. Šafarić ne nagovara na osvetu, niti je u potjeri za zločincima, nego istinom osvjetljava namjerno iskrivljenu povijest. Sve ostalo je posao pravne države.

Na ovaj tekst, još mjesecima poslije, stizale su mi reakcije iz inozemstva, čak i iz daleke Australije. Posebno su zahvaljivali brojni pojedinci iz Društva hrvatskih političkih zatvorenika tvrdeći da toliko podataka o toj prešućivanoj sramoti, nikada do sada nije bilo

moguće objaviti. Iz Slovenije su mi javljali da je „probijen zid šutnje“, da je Slovo razgrabljeno i sada se svakodnevno fotokopira, ide iz ruke u ruku. Pola godine kasnije još me nešto zaista (u svom tom Titovom mraku) razveselilo: javljali su mi da su dugo pripremane knjige s ovom zabranjenom tematikom, napokon u tisku!

Neka to bude moj mali križ sa svijećom i cvijećem na humku onih, koji su poginuli za slobodnu i samostalnu domovinu, a od zločinačke, komunističke ruke (vidi knjige J. N.: „Da sam imao Hrvatsku“, 2003., str: 134 - 151 i „Beogradska Hrvatska“, 2015., str: 30 - 44).

BISKUP KOŠIĆ U SNAŽNOJ HOMILIJI:

KAKO JE MOGUĆE VELIČATI TAJ ZLOČINAČKI REŽIM, A PREZIRATI SVOJ NAROD

23. lipnja 2023.

Kad sam prije petnaestak godina bio na čelu Iustitia et pax, u Njemačkoj je postojao zakon, ne znam postoji li još i sada, o takozvanom negacionizmu, tj. da je onaj koji je nijekao holokaust bio kažnjen.

Dakle, tko ne bi priznavao da su nacisti činili zlo nad Židovima i ubijali ih, za to je bio sankcioniran. Tada smo i mi dali izjavu da bi tako trebalo biti i u Hrvatskoj, da bi onaj tko nije čuo zločine partizana i komunista trebao biti kažnjen.

Kod nas još na raznim razinama vlasti vladaju oni koji to nije ču i zato se trebaju zamisliti jer, istina je istina, pa bila ona i gorka, uvijek je samo istina.

posvuda oko nas su jame

Činjenica je da se posvuda oko nas nalaze jame, ta mjesta smrti koja pokazuju krvavi karakter te revolucije i onih koji su naviještali bolju budućnost, a napravili su goru budućnost. Oni su progonili ljude, ukinuli su sve slobode, a među njima, osobito vjersku. To neki i danas žele, ali to nije moguće.

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-u-snaznoj-homiliji-kako-je-moguće-velicati-taj-zlocinacki-rezim-a-prezirati-svoj-narod>

Zahvaljujem vam se što ja ipak ne pripadam vama naprednima. Draži su mi ovi zaostali poput HRVATSKOG predsjednika, HRVATSKOG biskupa, pa i Miroslava Tuđmana, Stjepana Tuđmana, Ankice Tuđman i Vlatke Vukelić.
Akademik Josip Pečarić

Prof. dr. sc. Miroslav Brandt

Goldsteina je prvi razotkrio dr. Miroslav Brandt. Kao profesor mentor on se odrekao svoga mentorstva na doktoratu Ive Goldsteina. Dio karijere profesora Brandta glasi: bio je knjižničar Sveučilišne knjižnice, kustos Muzeja NOB-a, Povijesnog muzeja, asistent u Povijesnom institutu JAZU/HAZU te dugogodišnji profesor na zagrebačkom filozofskom fakultetu, gdje je bio i prodekan. Bio je i potpredsjednik Matice hrvatske.

NEVEN BUDAK:

POVRŠNO I NEOPREZNO

Brandtovu tvrdnju o Goldsteinu stavio sam na početku moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ To je bio drugi uvodni citat, a prvi je bio od prof. dr. sc. Nevena Budaka:

„Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz do sada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.“

Već sam komentirao da je u ovoj svojoj knjizi Goldstein obavijestio javnost kako je na sudu dobio spor. Vjerujem da je to

važna informacija za mog odvjetnika koji je dobio tužbu u kojoj se ne spominje ova knjiga već knjiga o Puhovskom. Valjda nisu smjeli dati u tužbi knjigu koja počinje s ovakvom izjavom.

To je doista smiješno. Zbog te knjige me je tužio dr. sc. Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zbog pretrpljenih boli poslije objave te knjige. Svjedoci su mu bili supruga i kćer koje su opisale njegove boli kada je čitao tu knjigu. Sutkinja je ta svjedočenja uvažila i tiskala u Presudi.

Evo tih svjedočenja: „Tako je svjedokinja S. P. - Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročitava što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja.

(...) Svjedokinja T. Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna...

(...) Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena“.

Nedavno je izvrsni hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Josip Jurčević kazao kako prof. dr. sc. Ivo Goldsteina NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM. Među ostalim i on je spomenuo tvrdnje prof. dr. sc. Miroslava Brandta:

“To je u svojim memoarima napisao njegov mentor, pokojni profesor Miroslav Brandt, koji ga je primio kao svoga asistenta. Bio je šokiran kada ga je upozorio da je u jednom svojem, navodnom znanstvenom radu, naveo izvor koji uopće ne postoji. Profesor Brandt je očekivao racionalni odgovor od Goldsteina, ali ovaj je odgovorio kako to svi rade. Prema tome, od njegovih znanstvenih početaka do danas radovi nemaju znanstvenu motivaciju pa tako ni vrijednost, a ni vjerodostojnost, već predstavljaju nekakva njegova osobna stajališta iza kojih stoje razni interesi, motivacije i tako dalje.”

Tu priču zna jako puno ljudi u RH i stalno se ponavlja u komentarima o radu Ive Goldsteina.

KOMENTAR JAVORA NOVAKA:

„Uopće spominjati u istoj rečenici, jednog takvog, s pravom neupitnog i slavnog i svjetskog znanstvenika i matematičara i akademika Josipa Pečarića i notornog prepisivača Ivu Goldsteina, od oca samoukog povjesničara, Slavka Goldsteina, uvrjeda je za zdravlje nacije. Pa i šire.

Za jednu od posljednjih pamflet knjiga dueta tateka i sineka, stručnjaci i zaposlenici po hrvatskim pismohranama rekli su da ih nikad nisu vidjeli kako proučavaju ili traže neke povijesne podatke. I. G. je tada divno izjavio (potvrđujući) kako oni imaju veliku kućnu biblioteku i pismohranu! Onda dobro. Kakva dakle i čemu, primjerice samo vrhunska Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu?

Sam mentor na studiju Goldsteinu, cijenjeni prof. Brandt prvi je razotkrio laži i krivotvorenja I. Goldsteina u svojoj poznatoj knjizi "Život sa suvremenicima". Zatim je profesor Budak, s FF, koji sigurno nije ni desničar ni ognjištar, još manje hrvatski nacionalist, upozorio na netočnosti u I. G. knjigama. Tu je i ona priča kako je I. G. doktorirao u Beogradu dok mu je tatek bio predsjednik udruženja Jevreja Jugoslavije. I. G. je otišao u Bg da bi tobože doktorirao na hrvatskoj srednjevjekovnoj mornarici, jer, opće je poznato da je Srbija najpozvanija i najupućenija u tu problematiku. Studenti, koji su nažalost slušali tu tzv. obranu doktorata, poslije su se zajedno s profesorom čudom čudili: o čemu je to ovaj lupetao?

I. G., nakon temeljitog fjaska u HAZU, biva spašen od tadašnjeg komunjarskog predsjednika Josipovića i delegiran van - za hrvatskog veleposlanika u Pariz. Takvih je spašavanja bilo i za vrijeme premijera Milanovića koji je S. Goldsteinu dodijelio dobro plaćeni položaj savjetnika Vlade RH! Svašta se može s nezavršenom srednjom karlovačkom trgovačkom školom, kad se parazitira na židovstvu i kleveće hrvatski narod. Kao kvazi-povjesničar.

I. Goldstein je zatim (jer kraja nema) svoje paraznanstvene i paradiplomatske performanse okrunio upravo u Parizu. I to ne samo s Titovom bistom, bistom zločinca među deset najvećih svjetskih,

koju je ponosno držao u svojoj sobi u veleposlanstvu (degradirajući i RH i veleposlanstvo), već i nastupom na Studentskom radiju Pariza. Njegov nastup bio je kruna idiotizma jer kako se pokazalo odmah nakon njega, brojni su se Francuzi javljali u eter s pitanjem: O čemu je taj vaš gost danas govorio? Osim francuskog naglasaka nismo prepoznali nijednu francusku riječ iako su zvučale kao...

Dakle, riječ je o kralju besmisla...

(...) Kako njegovoj ispraznosti i etničkoj a obrtničkoj makulaturi nema kraja, objavio je još jednu skribomansku knjigu koju je, vidi vruga, rastavila na "proste faktore" ne neka desničarka, ne neka ognjištarka, ne neka mrska hrvatska nacionalistica, ne neka profesorica bez znanstvenog legitimiteta i utjecaja, već profesorica iz njegova svjetonazorskog kruga: s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu. O jada! Čudi me da već nije proskribirana i pozvana na drugarsku odgovornost. S toga ne znam što se čeka? Krajnje je vrijeme.

Očekujem da I.G., u suradnji s brojnim dobro uhljebljenim hrvatskim odnaroditeljima, dobije napokon i svoj biografski film, naslova: Ivo jaše dalje. Predlažem da sam napiše scenarij na 800 stranica jer HRT jedva čeka da ga prikaže u svom udarnom terminu.

Žali Bože uopće tinte, u istoj rečenici s takvim beskrupuloznim paranznanstvenikom, navoditi svjetskog genijalca akademika Pečarića. To nije samo uvrjeda pameti, nego je i otvoreno ponižavanje sve svjetske i domaće znanstvene javnosti. Čak i šire od toga: uopće sve zdrave pameti. Dok Sveučilište mudro šuti...

Komentar čitatelja je bio:

iko iko

Sveučilište možda i šuti, ali ne šuti Fakultet Hrvatskih Studija. Konkretno, ne šute povjesničari s toga fakulteta, kao **dr. Vlatka Vukelić**. Ona je o vrijednosti „povijesnih djela“ Ive Goldsteina ukazala da je bitno razlikovati njegove knjige od stručnih djela ili od znanstvenih djela. Odn. da mnoge knjige njega i njegovog oca ne spadaju u stručne povijesne knjige, nego u prozna djela, u

priповjetke i romane, u beletristiku. Zato se nema zašto uzimati za ozbiljno niti njega niti njegova pisana djela. Taj čovjek stvara šund, fake zapise, a ne stručna i vrijedna pažnje uporabljiva povijesna djela. Treba ga ignorirati.

* *

Zbog svega Goldstein se razljutio pa udario najviše što može. Nazivajući ga RODONAČELNIKOM POVIJESNOG REVIZIONIZMA na meti mu je „najveći hrvatski revizionist“ akademik Franjo Tuđman. Pri tome mi čini veliku čast kad konstatacijom u Globusu, 20. rujna 2002. kaže:

„Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić“.

Istini na volju, još veće pohvale doživio sam 2019. godine od jednog srpskog portala iz Crne Gore gdje su tvrdili da su moje *“šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franju Tuđmana“*.

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

Profesor Jurčević ne spominje samo dr. Brandta:

"Ovo proglašavanje Stepinca, Tuđmana i drugih antisemitima ili slično je iz tog repertoara i tome ne bi trebalo pridavati pozornost jer se toliko puta blamirao u svojim javnim nastupima, od drobilice u Jasenovcu do ostalih, rekao bih, iracionalnih stajališta koja nemaju nikakvih uporišta."

NERAVNOPRAVNA POLEMIKA OKO JASENOVCA

Redovite su optužbe Ive Goldsteina o nekakvom specijalnom antisemitizmu kada njega "gadiš i vrijeđaš". No nisu mi objavili odgovor na taj napad. Josip Jović je, poslije tiskanja moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“, napravio intervju sa mnom u

„Slobodnoj Dalmaciji“. Uslijedio je nov napad Goldsteinovih, ali moj odgovor ni tada nije objavljen. Tekst o tome tiskao sam u *Hrvatskom slovu*, 3. siječnja 2003.:

Goldsteini bezočno lažu

Ivo i Slavko Goldstein 20. listopada 2002. objavili su tekst "Akademik Pečarić uporno laže", kao svoj komentar intervjuja koji je Josip Jović napravio povodom predstavljanja moje knjige "Branili Goldstein NDH?". Uredništvo je njihovu tekstu dalo jednak prostor kao i samom intervjuu. Odgovorio sam, ali je traženo da skratim tekst. Učinio sam ali to im nije bilo dovoljno. Na kraju sam poslao znatno skraćeni tekst koji ponovo nije objavljen. Evo toga teksta.

U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad ne će reći da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava, ali će sve učiniti da to „dokaže“. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima.

Evo kako to interpretiraju Goldsteini (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada): "*U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u Slobodnoj Dalmaciji od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer 'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava' (istakao J. P.), 'pa su time dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'.*

Usporedbom ovih citata vidi se da je bezočna laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava. Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču "mit o 700.000 jasenovačkih žrtava". Tako nam po tko zna koji put Goldsteini pokazuju da su upravo oni, a ne ja, ti koji u

Hrvatskoj "totalno izokreću istinu, insinuiraju, lažno optužuju i kiptećim govorom mržnje zagađuju hrvatski zrak".

**JASENOVCEM NA OČUVANJU JUGOSLAVIJE
– NEKAD – A DANAS SRBIJE**

Velik dio svoga teksta Goldsteini koriste da pobiju tu "moju" tvrdnju, odnosno svoju laž. Ovdje ću se - iz tog djela njihova teksta - zadržati samo na tvrdnji: "*dosljedno i argumentirano podupiremo procjene Vladimira Žerjavića kao zasad najpribližnije (oko 80.000 do 90.000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks*", str. 342)".

Jasno je da su brojke hrvatskog demografa dr. Vladimira Žerjavića i srpskog demografa dr. Bogoljuba Kočovića trebale poslužiti za očuvanje Jugoslavije. Kočović to sam i kaže, a Žerjavićevu je knjigu tiskao Slavko Goldstein. Žerjavić je tvrdio da je on povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale. A sada tvrde kako „dosljedno i argumentirano podupiru“ Žerjavića...

Radi se o dvama pristupima u korištenju Jasenovca u borbi za očuvanje Jugoslavije. Znamo da je popis iz 1964. dao ukupan broj od 597.323 žrtava (u Jasenovcu 49.874). Tajnik saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Florijan Boras tvrdi da je iz dostupnih materijala jugoslavenskih komisija za žrtve rata iz 1946. i 1964. vidljivo da su one umnožavale broj žrtava i tako što su se neka imena ponavljala. On drži da je to učinjeno da bi se dobila veća ratna odšteta, ali i da se Hrvati prikažu kao **genocidan narod** (istakao J.P.). Dodao je da će ti popisi biti „preispitani“ ("Vjesnik" od 22. listopada 1999.).

S druge strane Vjekoslav Perica u *Slobodnoj Dalmaciji* 27. srpnja 2002. tvrdi da je u jednoj biblioteci u Chicagu našao knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40.000 Srba ubijenih u Jasenovcu. Očito je slaganje brojke Goldsteinovih s brojkama Eparhije Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorskoga četničkog pokreta Draže Mihailovića. Vidimo i po Borasovoj tvrdnji

da genocidnost hrvatskog naroda i time očuvanje Jugoslavije (stvaranje tzv. Zapadnog Balkana) osigurava i brojka s popisa iz 1964., a još više ona koju spominju Goldsteini i Draža Mihajlović.

Zato je i lažima trebalo spriječiti rad saborske komisije na popisu žrtava! Najzaslužniji za to je Slavko Goldstein koji je uspio lažno uvjeriti hrvatsku javnost da je broj žrtava dan u "Izvešću o radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" konačan, a iz naslova samog Izvešća očito je da Komisija konstatira što je uspjela popisati u tom razdoblju. Za uspješno plasiranje ove laži hrvatskoj javnosti Slavko Goldstein je i nagrađen: predsjednik je Savjeta Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac.

Pripravni na falsificiranje

Ovaj je, za nas Hrvate, neobičan odnos Goldsteinovih prema lažima vidljiv kada oni kažu da ja na "žmuklerski način papagajski 16 puta ponavljam istrgnutu kritički intoniranu rečenicu iz recenzije prof. dr. Nevena Budaka o knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“ (iz 1995.). Podsjetimo se što je to za njih samo "kritički intonirana rečenica": *"Po znanost je najopasnija njegova..."* (I. Goldsteina, op. J. P.) *„...navika da tamo gdje nema izvora - izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke."*

Spomenimo da nešto slično o Ivi Goldsteinu piše prof. Miroslav Brandt: *"To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje"* Vjerojatno je i ovo prema Goldsteinima "kritički intonirana rečenica".

Goldsteinovi će dalje: *"Nije istina da je 'Pavelić želio spasiti domaće Židove'. To je proizvoljna i apsurdna tvrdnja koju Pečarić u svojoj knjizi naziva 'najbitnijim podatkom', koju varira pedesetak puta i na kojoj zasniva cijelu koncepciju knjige. Manirom diletanta i neznalice, tu koncepciju gradi na jednom jedinom vrlo nerelevantnom rekla-kazala 'dokumentu'... (upravo su Goldsteinima bitni rekla-kazala dokumenti, pa se zato i bore protiv popisivanja žrtava, op. JP): „...na samo pet istrgnutih redaka iz dnevnika*

umirovljenoga njemačkog diplomata Ulricha von Hassella koji prepričava što mu je rekao general Glaise von Horstenau. “

Nameće se pitanje: Zašto Goldsteini nisu donijeli tih "pet istrgnutih redaka" u svojoj knjizi pa ih pokušali osporiti? Zašto nisu dali istraživanja hrvatske pravедnice i profesorice Ljubice Štefan? Pa čak nisu ni spomenuli njezinu knjigu „Stepinac i Židovi“! Kada im nešto ne odgovara onda je to nerelevantno (npr. govor Stepinca povodom rušenja sinagoge prvo je nerelevantan, a potom komentiran na jedan bestijalan način), ili postaje irelevantno tek kada ih se upozori na to kao u slučaju Hassellova svjedočanstva o pokušaju vlasti NDH da spase domaće Židove.

tko je bio Ulrich von Hassell?

Bio je član Nacističke stranke (od 1933.), a zatim i jedan od najvažnijih članova njemačkog Pokreta otpora. Od 1938. sudjelovao je u planovima za svrgavanje Hitlera i zatim bio pogubljen.

Napisao je memoare s pokrićem bivšeg njemačkog veleposlanika u Italiji pod Weimarskom Republikom, pa poslanika u Kopenhagenu (1926. – 1930.), zatim u Beogradu (1930. – 1932.) te veleposlanika u Rimu (1932. – 1938.). Dnevnicu von Hassella svjetski su poznati pod naslovom: „Priča o snagama protiv Hitlera unutar Njemačke 1938.-1944.“

zašto bi von Hassell izmišljao?

Radi se o von Hassellovu dnevniku. Zapisao je ono što je vidio i čuo. Zašto bi izmišljao? Goldsteinima takav podatak ne odgovara, ali im odgovaraju "priznanja" dana u staljinističkim kazamatima! Goldsteini ovim tekstom priznaju da su za taj podatak znali i da ga nisu spomenuli u svojoj knjizi. Da jesu, čitatelji bi se itekako zamislili nad njim. Naime, Goldsteini u knjizi priznaju da su Židove spašavali i sam Pavelić i visoki slojevi ustaške hijerarhije što i te kako daje za pravo Hassellovu svjedočenju.

Tako na str. 583. Goldsteini kažu: "*...posve su deplasirane kasnije isprike nekih ustaša i njihovih simpatizera da je ovaj ili onaj visoki funkcioner ustaškog režima 'štitio' ili 'spašavao Židove'. Istina je da je gotovo svatko od njih imao 'svoga' Židova za kojega se zauzimao i koji je uspio doživjeti 1945. godinu...*" (istakao J. P.), „...ali na

ubijanja tisuća drugih Židova nije reagirao ili je u njima spremno sudjelovao."

Naravno, upravo je deplasirano tvrditi da su se mogli suprotstaviti Hitleru i reagirati na ubijanje tisuća drugih Židova. A Goldsteini ovakvim glupostima žele dokazati da su Nijemci krivi za Holokaust svugdje u Europi - osim u Hrvatskoj. To im je izraz ljubavi prema hrvatskom narodu. Vjerovali ili ne?

Netko bi mogao pomisliti da su Goldsteini samo diletanti i neznalice. Ali onda ne bi krivotvorili moj citat. Profesori Budak i Brandt nas upozoravaju da je to konstanta u njihovu radu! Ali već samim krivotvorenjem onoga što sam ja rekao pokazali su da su u svojoj mržnji i dalje spremni koristiti sva nedopuštena sredstva.

Lažu i prijete: *"Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom"*. Doista, trude se da njihove laži postanu istine. A istini poručuju: No pasarân! Pokazali su koliko je točno ono što sam o njima rekao u svom intervjuu. Ne vjerujem da bi Bulajić tako priglupo krivotvorio nečiji tekst. Bulajićeve učenici su daleko nadmašili svoga profesora. Da parafraziram velikog Matoša: Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano!

Posebno treba spomenuti njihovu 'zapovijed': *"Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom"*. U Slobodnoj Dalmaciji nisu objavili moj odgovor. U glavnim medijima bilo je vrlo teško ponešto objaviti. Ali postoje portali i knjige. Tako sam njihov naslov koristio za tekstove o Slavku Goldsteinu u knjizi: J. Pečarić: „Oba su pala“, Zagreb, 2016str. 392 i na stranicama:

„Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, I.“ ...str: 165

„Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, II.“ ...str: 168

„Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, III.“ ...str: 174

„Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, IV.“ ...str: 182

„Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, V.“ ...str: 188

„Bivši posebni savjetnik predsjednika vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže“. ...str: 248

Iste tekstove objavio sam i u knjigama:

J. Pečarić, S. Razum, „Razotkrivena Jasenovačka laž“, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. Tu u knjizi: J. Pečarić, Stjepan Razum, „Jasenovac – A lie uncovered“, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Akademik Josip Pečarić

U svezi s ovim pogledati: „BULAJIĆEVI UČENICI KROJE NAM POVIJEST“ i KNJIGU „STVARNI JASENOVAC“ TOMISLAVA VUKOVIĆA te kolumnu Zvonimira Hodaka: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE PO SVOJE

<https://kamenjar.com/hodak-oni-koje-smo-u-ratu-porazili-vracaju-se-po-svoje/>

Što se tiče tvrdnje „Takvi sramote sve Židove, ne nas“, nisam siguran da možemo reći „sve“ jer ima puno onih koji ne misle isto što i Drobilica. Poznate su izjave **Hannah Arendt** o NDH (npr. vidi J. Pečarić, „Hannah Arendt u mojim knjigama“, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

Vjerojatno je Ivi Drobilici i ona revizionist.

Među „revizioniste“ je Ivo Goldstein uvrstio čak i **Esther Gitman**, povjesničarku židovskog podrijetla iz Sarajeva, Izraela i SAD-a, zato što je pozitivno pisala o nadbiskupu Alojziju Stepincu.

Veliki prijatelj bio mi je **Slobodan Lang** koji mi je bio glavni suradnik kada smo otvorenim pismima branili Marka Perkovića Thompsona (u napadima je tada itekako značajnu ulogu imao Slavko Goldstein): J. Pečarić, „Slobodan Lang / Pešorda o Langu“, Zagreb, 2020., str. 272., portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

Drobilica o Peticiji ZDS iz 2015. godine, piše u tekstu DROBILICA MATEMATIČAR. U prethodnim tekstovima objavio sam što o toj peticiji, kojoj je potpisnik poslije dva akademika i dva biskupa, piše i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz vremena Franje Tuđmana - dr. sc. Mirko Valentić. (J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.):

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

Zanimljivo je da Drobilica ne spominje da je potpisao osudu Peticije o ZDS-u. To je javnosti otkrio jedan od onih s Katedre za povijest Filozofskog fakulteta koji ju nije htio potpisati - prof. dr. sc. **Ivo Banac**: „*Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. **Tvrtkom Jakovinom** i glavnim režiserom hajke **Hrvojem Klasićem**. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni: dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein (podcrtao JP), dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Močanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve.*“

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni!« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iza izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavreduje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIČIĆ

Lijepo je bilo vidjeti koliko je veliki prostor u svojoj novoj knjizi Ivo Drobilica posvetio predavljanju moje knjige: J. Pečarić, „Josip Šimunić i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019, str. 362. Dvorana HVIDRE bila je krcata, tražila su se i stajaća mjesta.

Mislim da je veliki nedostatak te njegove knjige što nema ništa o predavljanju knjige: J. Pečarić, „IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349. Uz predavljanje te knjige navodim da sam i tada govorio i o Ivi Drobilici, ali i o onima kojima takav Ivo Drobilica treba.

Ali nisu napadi na Thompsona i velike hrvatske domoljube sportaše počeli s napadom na Josipa Šimunića. Vidi moj tekst iz 2003. i o ulozi Slavka Goldsteina u tadašnjim napadima: NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA!

Ali ima i drugih Židova u RH koji su potpuno drugačiji od Drobilice i kojima je Hrvatska na srcu. Imao sam prigodu upoznati Mišu Montilja o kome sam pisao i u tekstu: IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM:

I zaista i ja sam se bavio tim pitanjem, ali u članku "Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu - Prnjatovićeve izvješća o logoru Jasenovac" objavljenom također u *Hrvatskome slovu*, 1. svibnja

1998. Dakle, riječ je o vrlo delikatnoj temi - izvješćima Srbina Vojislava Prnjatovića davne 1942. godine danim Nedićevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima.

MIHAEL MIŠO MONTILJO
(1928. – 2006.)

Po objavljivanju tog članka g. Montiljo, predsjednik „Hrvatsko-izraelskog društva prijateljstva“, čestitao mi je i sugerirao da se tekst prevede na engleski tako da bi ga mogli čitati i u Izraelu. G. Montiljo me je tada znao predstaviti kao velikog prijatelja Židova. Zato ću dati završetak tog teksta koji je g. Montiljo želio vidjeti i na engleskom:

„Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je Philip J. Cohen u knjizi 'Srpski tajni rat'. Vjerojatno je cilj i najnovijih tiskanja Prnjatovićeovih izjava u Beogradu - pritisak na Židove!

Primjetno također da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. 'Pravoslavlje', službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo je članak pod naslovom 'Jevreji ponovo raspinju Hrista' u kome se govori o 'patološkoj' mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaludjerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje.

Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio 'aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije'. Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz Holokausta?

Koliko je velikosrpska politika bila uspješna pokazuje već sama

činjenica da ni Židovi diljem svijeta uopće ne spominju činjenicu da je jedini judenlager na svijetu bio konc-logor Sajmište u Beogradu. Ne spominju ni činjenicu da su masovna gubilišta Židova bile beogradske ulice! A jedini judenlager na svijetu - konc-logor Sajmište - danas nije ni obilježen, niti se u Beogradu čuva spomen na njega. Dapače, Bulajić za svoje djelovanje ima potporu nekih židovskih krugova u svijetu. Zato on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te 'sporne' dijelove Tuđmanove knjige! On samo kaže da 'Jevreji ne bi trebalo da prime izvinjenje predsjednika **druge** nezavisne države Hrvatske'!

Zapravo puno je onih u RH koji su svjesni da su laži o logoru Jasenovac u svrhu 'dokazivanja' te 'hrvatske genocidnosti'.

HRVATSKI TJEDNIK

A ovo će biti moj zadnji prilog o novoj knjizi Iva Drobilice - komentar s još jednom napomenom o jednoj Goldsteinovoj tvrdnji o Stepincu: "Hrvatski tjednik" od 30. 6. 2022. u rubrici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE objavljuje i treći put zaredom Ivu Goldsteina, povjesničara s tvrdnjom:

„Dio problema koje danas imamo proizlazi iz toga što gradimo društvo na temeljima Stepinca i Tuđmana, a oni ne mogu biti idejni vođe.“

„Hrvatski tjednik“: Uvijek je tako, kad jednima svane, drugima smrkne. Što da radimo kad narod kojemu je svanulo s Tuđmanom i Stepincem, s takvima kojima je smrklo sa smrću voljenoga masovnog ubojice Tita i njegove okupacijske države?

Još tada sam komentirao: obradovalo me je ovo Goldsteinovo o Stepincu jer on zapravo reklamira moju knjigu:

JOSIP PEČARIĆ

**BRANILI SMO STEPINCA
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Pogledajte kazalo te knjige i vidjet ćete kolika mi je to pohvala:

kazalo

UVOD

OBRANA STEPINCA OD NAPADA BULAJIĆA

OBRANA STEPINCA OD NAPADA GOLDSTEINA

GOLDSTEIN OPET VRIJEĐA HRVATE

TKO BRANI GOLDSTEINE

ODGOVORNI SU USTAŠE, A MOŽDA I NIJEMCI!?

SPAŠAVANJE GRUPE ZAGREBAČKIH LIJEČNIKA

STEPINAC I ŽIDOVI

ZNANOST NA TEMELJIMA IDEOLOGIJE

ISKRIVLJENJE I ZLONAMJERNE INTERPRETACIJE STEPINCA

PROSVJED PROTIV PROGONA ŽIDOVA

GOLDSTEINOVA MRŽNJA PREMA STEPINCU

SMIJEŠNI PRIGOVORI STEPINCU

GOLDSTEIN I BULAJIĆ O STEPINCU JEDNAKO LAŽU

STEPINAC POMAŽE PREBJEGLIM NJEMAČKIM I AUSTRIJSKIM ŽIDOVIMA 1936. GODINE

SPAŠAVAO JE LJUDE U VRIJEME DIVLJAŠTVA

HAJKA NA DR. KRIŠTA

GOLDSTEIN: REVIZIONIST, DOGMATIK ILI JUGOSLAVEN?

PORNOGRAFIJA U POVIJESTI

GOLDSTEIN U KOMISIJI ZA UTVRĐIVANJE RATNIH I PORATNIH ŽRTAVA

NADBISKUP STEPINAC: VELIKI BRANITELJ ŽIDOVA ILI MOŽDA – ANTISEMIT?

ZAR JE PISANJE O NESTRUČNOSTI JUGOKOMUNISTA – ANTISEMITIZAM?

TEKST POSLAN VJESNIKU ZA „STAJALIŠTA“

SMIJEŠNI GOLDSTEINOV NAPAD NA NADBISKUPA BOZANIĆA

(NE)OBJAVLJENO PISMO „GLOBUSU“

JE LI ISTINA KONTRAPRODUKTIVNA?

NEIZBOR GOLDSTEINA U HAZU

HINA: PEČARIĆ IMA OZBILJNIH PRIMJEDBI NA RAD IVE GOLDSTEINA

GOVORI LI AKADEMIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU ILI O NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI?

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

PAMFLET JE KOJI VRIJEĐA ŽIVE I MRTVE!

**DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA
GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG
ANTISEMITIZMA!**

UMJESTO ZAKLJUČKA: „NETOLERANTNI“ REVIZIONISTI

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

STALNI NAPADI NA STEPINCA

IGOR VUKIĆ, VRIJEME JE ZA ISTINU O LOGORU JASENOVAC

PISMO RAVNATELJU NJEMAČKE TELEVIZIJE U POVODU
KLEVETNIČKOGA PRILOGA „HRVATSKA: ŽIDOVSKO
STANOVNIŠTVO U STRAHU“

IGOR VUKIĆ: HRVATSKI GRAĐANI SIGURNO SU ZRELI ZA PUNU
ISTINU O LOGORU JASENOVAC

PISMO PROF. MARUŠIĆU

MATKO MARUŠIĆ, DR. ESTHER GITMAN I MI: VELIKI DAN

HRVATSKE POVIJESTI

'SRPSKI SVET' I HRVATSKA

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u

MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU

MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTVU
GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA ZA UTVRĐIVANJE
ODGOVORNOSTI NA HRT-U

PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI

SMIJEŠNI STANKOVIĆ

ZDRAVKO GAVRAN: DESET PITANJA O KATOLIČKIM MEDIJIMA I
CRKVI MEĐU HRVATIMA DANAS

EKSKLUZIVNO: ESTHER GITMAN TRAŽI ODGOVOR OD PATRIJARHA

PORFIRIJA: ZAŠTO VAM JE JEDAN OD PRVIH ZADATAKA BIO NAPAD
NA BLAŽENOG STEPINCA

STEPINAC: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM
DUHOM VREMENA.”

Na kraju dodajem samo: TKO SU ARBITRI HRVATSKE
JAVNE SCENE? Završetak tog teksta izvrstan je kraj za ovaj tekst i
nadam se knjigu: SVETI SU ANTIHRVATSKI CILJEVI!

Akademik Josip Pečarić

🕊️ u NY-u, dobio naš Alojzije
Stepinac svoju ulicu ❤️

PISMO PREDsjedNICIMA

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske Vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

I veliki hrvatski kolumnist **Zvonimir Hodak** počinje svoju kolumnu rugajući se vašem omiljenom znanstveniku-povjesničaru:

Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, podario je "purgere" daškom sreće i ufanja: "Kupujemo drobilice, odlučili smo glomazni otpad sami rješavati!" - "Evo, vidite da je moguće..."

kliknuo je naš nesuđeni akademik Ivo Goldstein.

Dio o Ivi Drobilici Hodak zaključuje tvrdnjom:

Nakon demaskiranja našeg Ive i ekipe u Jerusalem Postu od strane Židova Davida Goldmana, više nikada Jasenovac ne će biti ideološki pendrek hrvatskih kriptokomunista protiv onih koji su stvorili ovu državu u Domovinskom ratu. Jedan dugogodišnji blef je zdrobljen izmišljenom Hitlerovom drobilicom koja je "zdrobila" njene autore.

<https://direktno.hr/kolumne/nema-razlike-između-talibana-i-onih-koji-su-punili-jame-1945-i-ubijali-ovcari-242041/>

Ja ipak imam više povjerenja u hrvatske političare i ne dvojim da će oni opet uraditi isto samo ako misle da njihove gazde u svijetu to žele od njih. Zato vam šaljem Članak iz **Jerusalem posta** koji je sačuvala gđa Ina Vukić:

WWW.JERUSALEM-POST.COM

JERUSALEM POST

DATE OF ORIGIN: HE WAS NOT APATHETIC TO JUDAISM OR ANY THEISTIC BELIEF. WEINBERG WROTE MANY POPULAR BOOKS ABOUT PHYSICS IN THE 1930s. HEARTY FROM WEINBERG LAMENT THE LOSS OF A RELIGIOUS MORNING IN CULTURE, THOUGH THEY PERSONALLY FIND THEMSELVES AN ADEQUATE PHYSICAL OR MATERIALISTIC CAUSE FOR THE ORIGIN OF THE UNIVERSE. AFTER ALL, IT WAS MATTER

WEINBERG'S INTEREST IN BIG BANG COSMOLOGY - NOTED THE OBVIOUS CONNECTION BETWEEN THE BIG BANG AND THE CONCEPT OF DIVINE

THE ORIGIN OF A GRAND THEORY IN WHICH SOME UNIVERSE-GENERATING MECHANISM SPITS OUT TRILLIONS AND TRILLIONS OF UNIVERSES

OF RETURN OF THE LOST HYPOTHESIS: THREE SCIENTIFIC DISCOVERIES THAT REVEAL THE MIND BEHIND THE UNIVERSE.

This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop now

• BY DAVID GOLDMAN

When on a hot and busy June weekend in 2018, as Dr. Ivo Goldstein was being interviewed for Croatia's popular Sunday at 2 TV show on the increasingly problematic Jasenovac concentration camp, little did he know the maestro he would ignite.

Some 28 minutes into the interview, Goldstein was asked by the host: "Many have commented on the lack of any forensic evidence from this particular camp. Can you explain why this is the case?"

"That's when Goldstein, one of the most respected historians in the Balkans, dropped his bombshell. "...this is because in April 1945, Hitler flew special machines to Jasenovac. These machines were used to dissolve the bones that were left..." he said.

At a time when antisemitism is growing exponentially with one in four American millennials believing the Holocaust was faked while just over half of Germans believe that Jews overplay the Holocaust, Goldman's claim that as Berlin was being pummeled into dust by Russian artillery, Adolf Hitler found time to fly a hitherto unheard-of machine into some Balkan bogland in order to "dissolve" human bones was not only tin-foil hat fantasy, but the last thing that Jews need right now.

More to the point, why allow the contamination of Holocaust history with a place that cannot provide any independent forensic evidence past a few thousand victims and that has an ever-increasing - including in 2021 - victim list that has repeatedly been proven to have been doctored?

Furthermore, why did groups like Yad Vashem and the US Holocaust Museum for decades look the other way as the Jasenovac Memorial Site stole pictures from Treblinka, Ukraine, Poland and elsewhere in order to bolster its inflated claims? And why do these organizations to this day continue to substantiate ex-Yugoslavia's claims of an astronomical World War II death toll, despite three of its own official population censuses showing otherwise?

Located in Croatia about 100 kilometers south of the capital Zagreb, Jasenovac was established by the collaborationist Ustaša in August 1941. According to most sources, about 85% of inmates were Serbs, Roma, Bosnians and Croats, while the remaining 15% being Jews. In 1947, 48 Yugoslavia's forensic examination of the camp and surrounding county found that all up, between 2,500 and 4,500 were killed in the camp.

In 1980, a cash-strapped Yugoslavia rebranded Jasenovac as the "Auschwitz of the Balkans," in a cynical attempt to try and exert money out of West Germany, with the camp's death toll subsequently being pumped up to 59,000, then 72,000, 72,000, 99,000, 250,000 and all the way up to 800,000 victims, like some macabre game of "genocide bingo."

However, not only could Belgrade not provide any physical evidence to back up these newly inflated numbers, rather it disgracefully announced that a camp with less than 4,500 proven (mainly non-Jewish) victims was now equal to Auschwitz, the site of the ghastly murder of nearly 1.5 million people, most of them Jews.

If there was ever a clear case of antisemitism and self-hatred - especially by those Jewish historians who have allowed the history of Holocaust to become hijacked for what is basically a Balkan territorial dispute - this was it.

It goes without saying that the growing legions of Holocaust-deniers around the world would love nothing more than to be helped in their quest to dent the veracity of the most tragic and evil event of the 20th century.

Historians have long commented how the West, Serbia promotes Jasenovac as part of the Jewish Holocaust, but in the Balkans, Jews have been removed from the Holocaust altogether and replaced with Serbs.

As Dr. Lea David, professor of Holocaust Studies at the University of Haifa noted, "The Serbian political elite then hijacked the images and symbols of the Holocaust in order to equate Serbian victims with Jewish victims, and promote Serbian righteous victimhood as enduring throughout the 1990s war."

"Having established Serbs as victims of the Holocaust, the Serbian government then moved to sideline the roles of Serbian Communist partisan fighters and to rehabilitate quisling Chetnik members and other right-wing figures," she says.

As the University of Chag's David McDonald also noted in *Globalizing the Holocaust: A Jewish "Double Part" in Serbian Nationalism*, "Holocaust imagery pushed the envelope, allowing Serbian nationalist goals to gain wider, more universal appeal. It could resonate with domestic Serbs and those in the Diaspora, as well as with Jews and non-Jews... where myths of Serbian and Jewish suffering were interwoven, providing a new series of national myths."

As for the US Holocaust Museum, on its website, it admits "Determining the number of victims... for Jasenovac is highly problematic, due to the destruction of many relevant documents, the long term inaccessibility to independent scholars of those documents that survived..."

So why quote figures if they are "highly problematic," especially considering the museum is aware Yad Vashem throughout the 1990s repeatedly tried refusing to this day? Just as puzzling was Yugoslavia's decades-old assertion that more victims' remains are "to be discovered," yet during its 47-year rule of the site, it never bothered once to try and locate these mysterious "missing" remains.

Those who have conflated the only wartime concentration camp without any verifiable data with scientifically proven Holocaust facts have done immeasurable harm to Jewish history.

In this era of hyper-antisemitism and a world of increasing hatred of all things Jewish, it's high time that everyone - especially Jews - stopped collaborating with malign actors to mock the Holocaust.

The author is an Australian writer and freelance journalist and director of the the-goldmanreport.org, a site dedicated to exposing Nazi collaborators and neo-Nazis living Down Under.

<https://i2.wp.com/inavukic.com/wp-content/uploads/2021/08/Jerusalem-Post-Screenshot.jpg?ssl=1>

Iz istih razloga uvjeren sam da će vama i dalje koristiti i Ivo drobilica, ali i klasići, markovine, jakovine... To je najavio sam

Goldstein jer je umjesto drobilice, u svom „odgovoru“ pokazao da nema granica do kojih njegove gluposti mogu ići pa je glupost o drobilici zamijenio onom od kolege Klasića.

O njoj pogledajte što piše prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general i da ne nabrajam što sve nije bio, ali sigurno vama nije takav autoritet kao Ivo Drobilica:

JEDINA DROBILICA JE ON JER DROBI TAKVE GLUPOSTI
DA JE TO NEPROBAVLJIVO

ISTINA O JASENOVCU - HEBRANG O GOLDSTEINOVIM
IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH
ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH;
MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobilica-je-on-je-drobi-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/23/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

Kako je to izgledalo u povijesti s prikrivanjem Goldsteinovih bedastoća možemo pratiti u tekstovima hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka. Kako se i Hodak narugao pokušaju lijevih vlasti da od Iva Goldsteina naprave akademika pa s tih pozicija nametnu srpske laži kao istinu u hrvatskoj povijesti donosim taj dio iz prvog dijela Novakovog teksta. Naime kako je veliki hrvatski povjesničar odbio biti mentorom Ivi Goldsteinu slijedi nastavak priče:

No, Goldsteinovi (tatek i sinek) tada odlaze u Beograd (snašli su se) koji je inače svjetski centar, najstručniji i najpoznatiji za srednjovjekovno, hrvatsko, drveno brodograditeljstvo i pomorstvo. Pa da. I tako Ivek tamo, daleko od mora, doktorira na toj jadranskoj temi. In situ.

E, ali prošla su ljeta, sada se Ivo Goldstein kao doktor, kao sveučilišni profesor, poželio i Akademije. Oni bi već (i) u HAZU. Unatoč (opravdanim) polemikama je li HAZU zapravo JAZU, na sjednici te ustanove, a povodom prijedloga da se Ivu Goldsteina primi među akademike, ustao je akademik Josip Pečarić i započeo nabrajati sva ova „postignuća” prof. dr. Ive Goldsteina te negativne recenzije njegovih „povijesnih” djela. Otrežnjenje i buđenje Goldsteina uz pad bilo je strašno. O njegovu „radu” iznosi negativne činjenice ništa manje nego akademik, svjetski autoritet u matematici, čovjek s više od tisuću objavljenih radova, čovjek koji predaje na tri kontinenta, a o znanstvenoj citiranosti da i ne govorim. Ali govori i prvorazredni znanstvenik, koji je medijski u Hrvatskoj savršeno nepoželjan, govori vrhunski znanstvenik, kojemu čak proganjaju i obitelj! Dakle, s pozicije tako omalovažavanog i podcjenjivanog čovjeka, ustaje taj i takav jedan (za Hrvatsku) nevaljali akademik Pečarić i govori u Akademiji. No, to što je izgovorio bilo je toliko činjenično nepobitno i potkrijepljeno da „Ivek glatko ni prošel” kako mi je kazao jedan moj Zagorec.

I sada jasno, mediji su sramežljivo počeli iznositi podatke iz akademikova nastupa, krenula je lavina. Je li Goldstein uopće doktor? I bome gorjelo je pod petama našem „najvećem znalcu o Jasenovcu”. I tu (opet) stupa na scenu naš poznati vatrogasac Josipović i kao i u slučaju Matvejević plameno spašava Goldsteina. Da bi se nezasićeno čeljade zadovoljilo i smirilo, moralo ga se lijepo smjestiti na (udaljeno) novo radno mjesto, ali posebno vrijedno. Ništa manje nego za veleposlanika u Parizu. A ondje je onda naš vrli znanstvenik (s doduše nekim tamo je li malim afericama u struci) velevažno istaknuo Titovu fotografiju u svome uredu.

Kada je i tome došao neminovni kraj, Večernji list piše:

*„Goldstein ne želi iz Pariza, tražio od Oreškovića da ga ostavi”. Pa piše: „Ivo Goldstein već dugo lobira za sebe, kazali su nam diplomatski izvori“. Pa još: „Goldstein je osobno nazvao premijera Oreškovića te tražio da ostane u Parizu i nakon isteka mandata, potvrđeno nam je iz više izvora”. Znači, svidjelo se drugu. Nadalje VL piše: „Sveučilišni profesor Goldstein na dužnost veleposlanika imenovan je bez diplomatskog iskustva (!) i nije karijerni diplomat, tako da nakon povratka u Zagreb karijeru neće nastaviti u Ministarstvu vanjskih poslova”. Da karijeru. Njega je, znači, samo trebalo skloniti iz Zagreba na neko vrijeme, zbog potpune blamaže? Dok ne vrijeme ne prođe? I na kraju, ima toga još: On „već dugo lobira za sebe – kazali su nam diplomatski izvori, **potvrdivši da je Goldsteinu povratak u Zagreb mrska opcija**”.*

No, no, to nas uopće ne čudi. Nakon što je Goldsteinov „stručni” opus akademik Pečarić onako jasno raskrinkao do u detalje u HAZU-u, drugu je postao omražen ne takav njegov neznanstveni rad, već taj i takav Zagreb. Logično, kad je slika loša, treba razbiti ogledalo... A na vlasti više nije imao ni svog druga Mesića, ni svog vatrogasnog spasitelja druga Josipovića. No, nastavio je sa svojim konfabuliranjem povijesti i objavljivanjem „novih” knjiga, pa su povodom istih stručni bibliotekari, arhivisti i povjesnici izjavili kako ni njega, a ni oca nijednom nisu vidjeli ni u jednoj povijesnoj pismohrani. „Ivek se požuril reći”, kazao mi je moj zagorski prijatelj, „kak su oni knjigu pisali temelem svoje kućne arhive.” Tu smo prasnuli vu smeh. Jer, Ivek i Slavek jači su i od NSK-a.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37617-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-1.html>

Zapravo, Ivo Drobilica je pokušao još jednom, ali više nitko nije bio toliko glup dopustiti da netko kao on dođe do Izborne skupštine. Kasnije se u jednom intervjuu žalio što ga je jedan akademik spriječio da postane akademik. O tome sam pisao kolegama academicima - znate, Ivo Goldstein je neiscrpna tema za ruganje i njemu i onima koji guraju takve ‘znanstvenike’ na sramotu svojih

fakulteta, sveučilišta i cjelokupne nacionalne znanosti. Pismo je iz knjige s dr. Stjepanom Razumom: “Razotkrivena Jasenovačka laž”, a koja je prevedena i na engleski.

FAH IDIOTE ZA VELEPOSLANIKE

Omiljeni veleposlanik hrvatskim predsjednicima bio je i još uvijek je - Ivo Drobilica. Valjda je zato posljednji tekst u mojoj knjizi „Milanović hvali Grlić-Radmana“, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Ova knjiga nastala je na neobičan način. Naime rezultat je jednog komentara koji mi je poslao hrvatski književnik **dr. sc. Stijepo Mijović Kočan**:

Dragi Joško,

(...)Meni je o Ivu Goldsteinu svojevremeno sve rekao njegov profesor. Uvalili su mu ga kao asistenta u Gradskom komitetu Saveza Komunističara Zagreb. Profesor ga je morao prihvatiti.

(...)(njegovo izmišljanje) ...ga otkriva kao lažova, podmetača, smutljivca, nemoralna tipa, bez skrupula. Ne vrijedi na takva, prema tim i drugim njegovim postupcima - hohštaplera - trošiti ni riječ. Njega i brata mu, kad su bili sirota židovska djeca, spasili su Hrvati, podigli ih, a oni su o tomu šutjeli punih četrdeset godina, napadajući narod koji im je darovao život. (...) Takvi sramote sve Židove, ne nas.

Pozdrav Stijepo

Istovremeno je objavljeno kako je Predsjednik RH predložio Ivu Drobilicu za veleposlanika u Grčkoj. Moje reagiranje vidljivo je u gornjoj knjizi. No, u isto vrijeme kada se knjiga pojavila na portalu, Mladen je Pavković kao predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) objavio tekst čiji je početak:

MLADEN PAVKOVIĆ:

**JADNI SU ONI KOJIMA JE GOLDSTEIN
ETIČKI I MORALNI AUTORITET!**

12. rujna 2023.

Prof. dr. Ivo Goldstein objavio je novu knjigu, „Povijesni revizionizam i neoustaštvo u Hrvatskoj“, možda sto i pedesetu po redu. (...)... knjige ovog povjesničara ili bolje rečeno „istoričara“ čitaju se više kao humorističko štivo nego nešto iznimno važno. Međutim, veliko je pitanje, kako ovaj „znanstvenik“ i dalje predaje na fakultetu, kako može biti etički i moralni autoritet?

A tko je on, i o kakvom je „znanstveniku“ riječ više puta ga je najbolje u svojim komentarima „ocrtao“ akademik Josip Pečarić, pa zahvaljujući i njemu ovaj i dalje može poljubiti vrata HAZU, iako bi svim srcem želio biti član ove značajne hrvatske institucije...

Portal Dневnih Novosti, dragovoljac.com, bezcenzure.hr i braniteljski-forum.com - Mladen Pavković: „Jadni su oni kojima je Goldstein etički i moralni autoritet!“

Još tada sam komentirao: Obradovalo me ovo Goldsteinovo o Stepincu jer on zapravo reklamira moju knjigu: J. Pečarić, „Branili smo Stepinca“:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Ono što mi je u ovim temama zanimljivo jest činjenica da se u više navrata spominje hrvatski kolumnist Javor Novak. Zato sam potražio njegove članke na međumrežju:

JAVOR NOVAK**NENARODNI MINISTAR FUCHS**

5. listopada 2023.

Dr. sc. Radovan Fuchs, ministar je znanosti i obrazovanja RH i njegova je karijera bumo rekli, fest nacifrana. On je veterinar pa farmakolog i toksikolog no njegovo je djelovanje vrlo toksično po hrvatsku školsku djecu. O čemu se radi? Slabo eksponiran bregoderec Fuchs, vidi vruga, dopušta da udžbenike za osnovnu školu piše ni manje ni više nego jedan notorni čovjek kojega su stručnjaci njegove „struke“ davno i javno raskrinkali do temelja. Čovjek koji ne zna francuski ali je tamo bio diplomat! To je notorni Ivo Goldstein koji se već deset puta obrukao javno pa ga zato mediji peru s nadimkom Ivo Drobilica.

(...) Goldsteinovu knjigu rastavio je (i) dr. Vladimir Geiger nazivajući je ne nestručnom već trivijalnom historiografijom. Prof. dr. Mirjana Kasapović je za knjigu „Antisemitizam u Hrvatskoj“ napisala: „Autor ne poznaje ili ne poštuje ni pravopisna pravila o sastavljenome i nesastavljenom pisanju imenica... (...) ...netočno piše pridjeve...“ Dr. Kasapović zaključno u recenziji kaže: „...neugodno je čitati samo loše knjige. Knjiga nije valjano teorijski i metodološki utemeljena. (...) „...u protu-semitizam u Hrvatskoj ubrojio je i pojave na područjima koja u naznačenom dijelu povijesti nisu bila, a nisu to ni danas, dijelovi Hrvatske”!

Kakve su to dakle reference koje se ministru Fuchsu čine relevantna preporuka ovakvom traljavom auktoru? Nekome tko odgaja djecu, tko sudjeluje u izradi udžbenika!

Ministar Fuchs isto tako dopušta da se tiskaju udžbenici za srednje škole s krivotvorenom poviješću. Titovih slika ima nekoliko, o njemu više auktoru piše mnogo, a utemeljitelja hrvatske države dr. Franje Tuđmana, graditelja kako ga naziva Crkva, jedva ima spomenutog. Povjesničari su više puta upozoravali na tu krivotvorinu (i ne samo na nju!) ali ministar Radovan Fuchs očito ne misli kako đacima treba servirati povijesne činjenice.

(...) ...imamo znanstvenike i povijesne činjenice ali nam i oni i one očito ne trebaju... (...) Čemu onda služe fakulteti, visoko obrazovanje, cijelo Sveučilište? Pustimo onda diletante u jezik, pustimo mitomane u povijest. A djeca? Djeca neka doma uče stvarnu povijest. Poslije škole, od svojih roditelja koji ne nasjedaju na jugo-promidžbu i krivotvorenje povijesti u ime propale jugoslavanske ideologije.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/36822-javor-novak-hod-za-institucije>

JAVOR NOVAK

GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (1) (propade mu opus)

22. kolovoza 2021.

Nema teže osude nekome profesoru u osmoljetki, u gimnaziji, a pogotovo na sveučilištu, nego što je ocjena znanstvene zajednice da dotični ne raspolaže činjenicama, da izmišlja, a da nedostatak podataka spremno i besramno nadopunjuje maštom. No kako tko, netko ima debelu kožu, a netko se časno, zauvijek povuče.

(...) U novije vrijeme s demokratskim promjenama, znanstvena je zajednica „zakasnila”, vjerojatno zato što im se činilo kako je neznanstvenost ovog auktora bjelodana i svima vidljiva. Činilo im se možda očitim da je riječ o makulaturi, o nečem što se medijski uporno progurava, a to nikako nije povijesna znanost. Ni blizu. Bez obzira na grlatost „auktora“ i (kilo)gramažu „djela“. A on je (uvjerljivosti radi) preventivno, uvijek namrgođen.

(...)(Srpska pravoslavna crkva) ...neprekidno sije mržnju protiv Hrvata... (...) Još od Pečke patrijaršije (od 1346. do 1463., i od 1557. do 1766.). To im je u krvi.

(...) Ono što se oduvijek tražilo jest da se satelitska NDH stavi u

kontekst rata, posvudašnjih kolaboracionista: u Francuskoj, Španjolskoj, Italiji, po cijeloj Europi i njihovih logora... sve do Švedske. Tražilo se da se istraži i srbski kolaboracionalizam, pokolje Židova i logore za Židove. Tražilo se da se istraživanja jasenovačkog logora nastave kako su ondašnji znanstvenici to i preporučili ali, kako kaže povjesničar dr. sc. Mario Jareb: „komunistička je vlast bila razočarana malim brojkama, nisu im se uklapale u ratnu reparaciju pa su istraživanja prekinuta, a rezultati bačeni pod tepih“. Hrvatski čovjek traži da se istraže i svi komunistički zločini u poraću i poslije, kao i „rad“ Jasenovca u Titovoj Jugoslaviji od 1945. do 1948., a možda i duže. Drug Ukrajinac Tito zato nikada nije želio posjetiti Jasenovac.

Takva mnogo potpunija istraživanja i njihovi rezultati ne bi mogli umanjiti visinu zločina u NDH, već bi, upravo obratno, vratili izgubljeni pijetet žrtvama s kojima se neki, upravo kvaziantifašisti i biznismeni na smrti i Židovi, nemilice, obrtnički i višedesetljetno - loptaju. Bio bi to kraj etnobiznisa i manipulacija...

(...) (nakon pomilovanja Matvejevića – op. J. N.) Nakon te predsjedničke sramote, a ne zaboravimo i onu s hrestomatijama u birtiji u Vinodolu, gdje predsjednik RH podanički (pod)nosi dokumente običnom veleposlaniku Srbije! Josipović je zatim još jednom „zablistao“. Naime gorilo je pod petama navodnom doktoru Ivi Goldsteinu. Doduše njegov mentor, ugledni i priznati povjesnik Miroslav Brandt već je u svojoj knjizi („**Život sa suvremenima**“, 1989.) napisao kako je prekinuo svoje mentorstvo (!) Ivi Goldsteinu jer je ustanovio da isti citira nepostojeće auktore.

(...) (nakon fijaska u HAZU) ...tu (opet) stupa na scenu naš poznati vatrogasac Josipović i kao i u slučaju Matvejević plameno spašava Goldsteina. Da bi se nezasitno čeljade zadovoljilo i smirilo, moralo ga se lijepo smjestiti na (udaljeno) novo radno mjesto, ali posebno vrijedno. Ništa manje nego za veleposlanika u Parizu.

(...) No, kako Ivo Goldstein jaše dalje, zaigrao se nedavno opet (i) u Novinarskom domu. Navodni antifašisti pozvali su elokventnog generala Antu Prkačina, saborskog zastupnika, i – logično – morali

su mu dopustiti da postavi pitanje... I onda je počelo. Morali su ga pozvati i za stol kako bi s mikrofonom bio razumljiviji i glasniji. Sjajni Prkačin započeo je blago i temeljito, odmah je kazao kako je Goldstein ovdje danas bio i preopširan i nepripremljen, a isti je odmah počeo cupkati tenisicama. A kada je izvrsni general Prkačin nastavio s činjenicama, **Goldsteina je prebacilo: skočio je na noge, počeo vikati i vrijeđati i prekidati gosta tribine. Kao sveučilišni profesor? Ili kao derište kojem su razbili igračku?** Pokušao je primitivno nadglasati i spriječiti u pristojnom obraćanju generala Antu Prkačina. Čak se i ustobočio i postavio se na njega. A kad su slušatelji iz gledališta stali protestirati što se Prkačina pokušava ušutkati, **Goldstein je načisto pobjesnio, digao se, nasrnuo na starca sa štapom iz publike, izbacujući ga iz dvorane! Jer to je njegov akademski nivo. To je njegova dvorana. Goldstein je još i prljavo psovao, a voditelj tribine Vlado Vurušić na gosta se (ne na Goldsteina!) derao: „Dosta! Dosta!”** Demokratski i akademski, zar ne? Čak je i Gongovka pa iz Možemo, inače velika antifašistkinja, Sandra Benčić napustila tu deračinu. I, kao i uvijek tako kod nas, tako i ovoga puta, Filozofski fakultet nije uopće našao nužnim pozvati svog profesora Goldsteina na red i priupitati ga za zdravlje povodom ovakvog sramnog javnog ispada i potpunog sramoćenja Fakulteta. Jer o zdravlju (tog Fakulteta) je riječ.

Zato, kako je iz cijelog svog života naučio, da je on uvijek na dobitku i uvijek u pravu, Ivo Goldstein jaše dalje. Zašto i ne bi? E, ali nov (malo veći) problem za „istinu” koju on poduzetnički širi sada je stigao iz ni manje ni više nego međunarodnih voda. Eto nove muke za vječno namrštenog Goldsteina.

odriču ga se i u Izraelu

Naime, našao se na udaru kritika ništa manje nego The Jerusalem Posta zbog izjava u HRT-ovoj emisiji Nedjeljom u 2 koje je izrekao još u lipnju 2018. godine. Auktor teksta David Goldman, pisac i nezavisni novinar te voditelj thegoldmanreport.org, stranice posvećene istraživanju nacističkih zločinaca i njihovih

podupiratelja u Australiji i drugdje u svijetu, ustvrdio je kako „mora prestati sramotno ismijavanje holokausta” osvrćući se na Goldsteinove tvrdnje.

„Ivo Goldstein ide tvrditi da je Adolf Hitler - dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama - stigao razmišljati kako na nekakav Balkan poslati spravu za mljevenje kostiju!? Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo”.

Goldman se pita „zašto uopće ugrožavati povijest Holokausta uvlačenjem u priču jednog mjesta...” (Jasenovac op. J. N.) „...za koje se ne može podastrijeti forenzički dokaz da je u njemu bilo više od nekoliko tisuća žrtava“. Zašto muzeji Jad Vašem u Jeruzalemu ili US Holocaust Museum desetljećima šute na postupke hrvatskog muzeja JUSP Jasenovca, koji koristi snimke Treblinke ili snimke iz Ukrajine i Poljske kako bi podupro svoje preuveličane

tvrdnje o žrtvama? Zašto te organizacije pristaju na tvrdnje iz bivše Jugoslavije o astronomskim brojevima jugoslavenskih žrtava u Drugom svjetskom ratu, kad su te brojeve opovrgnuli čak i službeni jugoslavenski popisi stanovništva?” - piše Goldman te dodaje kako je “teško prihvatiti izjave koje datiraju još iz vremena bivše

Jugoslavije da broj žrtava tek treba utvrditi. Pa što je radio muzej u Jasenovcu, koji postoji 47 godina, ako do danas nije ni pokušao utvrditi gdje su ti 'mistično nestali posmrtni ostatci logorskih žrtava'? Oni koji smatraju da nije važno koliko je bilo žrtava u pojedinom logoru, ili koji smatraju da to ne treba utvrditi - čine nemjerljivu štetu židovskoj povijesti” - zaključuje Goldman. Njemu (još) nije poznat opsežan rad hrvatskih povjesničara o Jasenovcu koji su u nekoliko navrata upozoravali JUSP na ponavljanje istih imena, na krivotvorenja i manjkavosti. Njemu (još) nije poznato da je JUSP tada skidao tih navedenih dvadesetak imena i istovremeno isticao novih 20! Pa tako nekoliko puta! Znanstveno i povijesno i akribično i pošteno, nema što.

E, sada se neumorni Goldstein našao na velikim mukama, mnogo će veza sada morati povući. Taj Ivo Goldstein sada će malo teže svim neistomišljenicima lijepiti etiketu filoustaštva. Ne će ići. Kako Izraelce podučiti Goldsteinovu holokaustu? „A bu demantiral?” – pita me moj Zigi. Bude, kažem mu i tako će dodatno rasplamsati raspravu za koju nema ni argumenata, ni činjenica.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37617-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-1.html>

Komentari čitatelja su bili:

Tom Tomašić

U novije vrijeme s demokratskim promjenama, znanstvena je zajednica „zakasnila”, vjerojatno zato što im se činilo kako je neznanstvenost ovog auktora bjelodana i svima vidljiva.

Meni se čini da znanstvena zajednica nije zakasnila, a niti da misli kako je ovakva prezentacija povijesti pogrješna bez obzira na maštu umjesto dokaza.

Većina znanstvene elite je birana i na znanstvene položaje

postavljena isključivo zbog ideološke pravovjernosti, a takvima je prva zadaća čuvanje ideologije (i njezinih dogmi), a ne znanost, pogotovo ne povijest na temeljima dokaza i činjenica.

Zato se nitko ne javlja.

Je li se javio još netko kao protivnik davanja titule akademika dr. Goldsteinu osim dr. sci. Pečarića od silne akademske elite?

Čisto sumnjam.

Pa vidite redovito i ovdje te ideološke jurišnike kojima dokazi, činjenice ili logika ne predstavljaju baš ništa iako ih jako vole zazivati. Jedina razlika je da njima ne piše ispred mr. ili dr... iako bi moglo lakoćom ako slušamo razinu znanja profesora poput Goldsteina ili Jakovine koji se kao znanstvenik i profesor upišao od straha kada se trebao na HTV-u suočiti sa Igorom Vukićem koji je publicist, a ne profesor povijesti. Ipak je lakše bilo povući partijske veze i kazniti urednicu kojoj je to palo na pamet.

I oni koji su duboko u sebi hrvatski orijentirani su naučeni "čkometi" i kimati na svako podmetanje hrvatskoj državi ili narodu znajući da tako sigurno ostaju na položaju.

A oni malobrojni koji drže do svoje titule, znanja i temelja kojih se u znanosti mora držati, posebice u povijesti, a kojima poštenje i istina nisu samo isprazni pojmovi, nemaju niti medijsku pažnju niti medijima uopće imaju pristup, k tome ih je nekolicina titule i posao ostvarila izvan domovine, što ovdje ne bi nikad uspjeli.

I sve dok je većina takvih znanstvenika, političara i njihovih medijskih trbuhozboraca za Hrvatsku neće biti nikakvih promjena... Na bolje.

P.S. A zanima me i kako Židovi poput Goldsteina ili Krausa gledaju na fotografije obješenih Židova po banderama u Beogradu u vrijeme drugog svjetskog rata, dok je u Zagrebu radila Židovska općina usprkos rasnim zakonima i svejedno NDH opisuju najsurevijom fašističkom tvorevinom, a Srbiju vide kao partnera u politici iako znaju da su se hvalili s prvim Juden frei glavnim gradom?!?

Kako to da ih logori po Srbiji ne smetaju nimalo?

Znači li to da njima zapravo židovske žrtve nisu nimalo važne?

Kako to da nisu u trenu napali Srbiju kad su uvidjeli genocid nad Hrvatima i otvaranje logora u Domovinskom ratu? Zar ih to nije podsjetilo na holokaust?

Znači li to da određeni narodi koje oni ne smatraju prijateljskima ne mogu biti žrtve?

javor novak Tom Tomašić

Slažem se osim s ovim: "Je li se javio još netko kao protivnik davanja titule akademika dr. Goldsteinu osim dr. sci. Pečarića od silne akademske elite? Čisto sumnjam." Nije bilo potrebe poštovani, za daljom diskusijom, išlo se na glasovanje na kojem je I. G. (ot)pao k'o kruška...

JAVOR NOVAK

**GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (2)
(reakcije bole)**

23. kolovoza 2021.

Već se dugo na Zapadu vode polemike o "krađi Holokausta" (Srbija), "o biznisu s Holokaustom" (Hrvatska, Srbija, Izrael) i o onom notornome: neistraživanju svakog pojedinog logora, uz stalno napuhivanje broja žrtava i izmišljanje nekakvih drobilica za kosti o kojima nitko osim Goldsteina (Jens Sigsgaard: "Pale sam na svijetu") ne zna ništa. I te polemike dovode do izostanka, anuliranja čak, pijeteta spram poginulih.

(...) Ali Ivo Goldstein sada piše demantij (Jerusalem postu – op JN) i traži međunarodne suradnike na tom teškom scenariju. Donirajte mu zato penkale, mnogo će ih potrošiti. Malo će se i znojiti jer protivnike (...) će sada teže, tek tako lako kako je već navikao, diskvalificirati nazivajući ih radikalnim desničarima.

(...) Sjajno i fino duhovit (kao i uvijek) odvjetnik Zvonimir Hodak

(divim mu se na toj sposobnosti da orjunu i četnike tretira s razornim humorom) u svojoj kolumni na Maxportalu, situaciju s Goldsteinom vidi ovako. Pa kaže: “Što ga manje uvažavamo više se pravi važan.” Koja lijepa rezana tenis serva ne? I molim vas, nemojte ovih tjedana smetati “najvećeg povjesničara na Balkanu”, kako se smije dr. sc. Mario Jareb. Nemojte ga smetati dok piše svoj famozni odgovor The Jerusalem Postu, a kad će ga završiti... još ni Đekna ne zna.

*“U ovom vremenu snažnog rasta antisemitizma, svaki čovjek, a osobito Židov, trebao bi prestati **suradnju s glumcima, koji se u stvari rugaju žrtvama holokausta**”, piše književnik, novinar i vlasnik internetske stranice posvećene razotkrivanju nacističkih suradnika i neonacista, David Goldman za The Jerusalem Post. Kao primjer je naveo (da Goldsteinove izjave doprinose) širenju skepse o Holokaustu, što prenosi i) portal narod.hr: (...) zašto dopustiti kontaminaciju povijesti Holokausta, mjestom koje ne može pružiti nikakve neovisne forenzičke dokaze??“*

(...) Istodobno jasenovačka lista navodnih žrtava i dalje raste! I to i ove 2021. godine. Pri tome je „riječ o listi navodnih žrtava, koja je već više puta ozbiljno dovedena u pitanje”, piše Goldman o sramoti JUSP-a. On dalje kaže kako je riječ o astronomskim brojevima jugoslavenskih žrtava u Drugom svjetskom ratu, a koje su opovrgnuli čak i službeni jugoslavenski popisi žrtava. Čak je i “jugoslavensko forenzičko ispitivanje logora i okolne županije pokazalo da je u logoru ubijeno između 2.500 i 4.500 ljudi”. Beograd je čak sramotno izjednačio “logor s manje od 4.500 dokazanih (uglavnom nežidovskih) žrtava – s Auschwitzom, mjestom stravičnog ubojstva gotovo 1,5 milijuna ljudi – većinom Židova!

To samo pridonosi antisemitizmu i predstavlja izraz samomržnje. Osobito za one židovske povjesničare koji su dopustili da se povijest Holokausta ukrade i da ona posluži za razračunavanje među narodima na Balkanu”.

Kao što je **dr. Lea David**, profesorica Studija Holokausta na

Sveučilištu Haifa primijetila: **“Srpska politička elita preuzela je i koristi simbole Holokausta kako bi izjednačila srpske sa židovskim žrtvama. Time želi promovirati ‘srpsko pravedništvo’ u vrijeme ratova devedesetih. Utvrdivši Srbe kao žrtve Holokausta, srpska je vlada tada prešla na stranu srpskih komunističkih boraca i rehabilitirala kvislinške četnike i druge desničare“.**

Slično primjećuje i **David McDonald** sa Sveučilišta Otago:

„Navlačeći masku Holokausta, srpski nacionalisti nastoje dobiti širu potporu. Mitovima o zajedničkom stradanju Srba i Židova, nastaje serija njihovih novih nacionalnih mitova.“

Američki muzej Holokausta priznaje na svojoj internetskoj stranici, da je utvrđivanje točnog broja stradalih u Jasenovcu „dosta teško jer je uništeno mnogo relevantnih dokumenata, a nezavisni istraživači nisu dugo mogli doći do onih dokumenata koji postoje“. Pa zašto citirati brojke ako su “vrlo problematične”, posebno imajući u vidu da je muzej Yad Vashem tijekom 1990-ih u više navrata pokušavao nabaviti izvorne jasenovačke dokumente iz Srbije, ali je to do danas odlučno iz Beograda odbijeno? – prenosi Goldmana dalje portal narod.hr ali i portal Večernjeg lista...

(...) “Oni koji su jedini ratni koncentracijski logor bez ikakvih provjerljivih podataka povezali sa znanstveno dokazanim činjenicama Holokausta, nanijeli su nemjerljivu štetu židovskoj povijesti” – zaključuje književnik i neovisni istraživač David Goldman, o čijem argumentiranom tekstu (još uvijek) ništa ne ćete saznati u tzv. hrvatskim TV i radio medijima.

“Pa što je radio muzej u Jasenovcu, koji postoji 47 godina, ako do danas nije ni pokušao utvrditi gdje su ti ‘mistično nestali posmrtni ostaci logorskih žrtava’? Oni koji smatraju da nije važno koliko je bilo žrtava u pojedinom logoru, ili koji smatraju da to ne treba utvrditi - čine nemjerljivu štetu židovskoj povijesti“ - zaključuje Goldman, a prenosi portal VL.

Napad na svoju istinu, šupljikavu u argumentima, podacima i dokumentima, Goldstein (nakon bolnog Novinarskog doma) nije mogao otpjeti. Zato se ovako brukao na portalu Večernjega lista:

“Goldman nije objavio tekst u Jerusalem Post-u, već samo pismo čitatelja. Meni i drugim informiranim ljudima iz struke taj je čovjek posve nepoznat”. Bravo, koga ja ne poznajem taj ne postoji! “On ništa o tome što piše ne zna i ne znam jel' toga svjestan ili nije”. Krasan “argument”, a stiže i konfabulacija: “Netko mu je dostavio posve isfabricirane činjenice. Radikalna revizionistička i proustaška desnica tvrdi da to valja učiniti iskopavanjem leševa, što je besmislica (...) iskopavanjem leševa ništa se neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već 'istrulili i raspali se'...”

Ukratko, Goldstein moćno negira i napredak hrvatske forenzičke znanosti u jednom tako dugom razdoblju kao što je ono od 1945. do 2021.! (o tome vidi nešto kasnije). Zatim slijedi još jedna morbidna Goldsteinova teza o plehu, “buradi” s naftom (misli vjerojatno na bačve?) i o traverzama te spaljivanju tijela na lomačama. “Čak je bila izgrađena i uskotračna pruga kojom su vagoneti s pepelom i posmrtnim ostacima dovoženi na obalu i bacani u Savu”. Sve to zna naš Ivo Goldstein svojevremeno opravdano odbačen od svog mentora i kao propali akademik. Iz kojih izvora? Loš vic.

Ranjeni Goldstein, inače pali inovator francuskoga jezika, na kraju “dodaje kako mu je nevjerojatno da je The Jerusalem Post objavio takav članak, ali i da su očito shvatili grješku i štetu koju su napravili s obzirom da ga je glavni urednik Yaakov Katz zamolio da napiše odgovor koji će uskoro objaviti” – zaključuje portal VL. Jedva čekamo taj demantij, još malo i prošlo je već tjedan dana od objave u The Jerusalem Postu, a Goldstein još piše domaću zadaću.

*(...)...portal narod.hr konzultirao je hrvatskog povjesničara, novinara i publicistu **Igora Vukića** kao predsjednika „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, koji je objavio knjige: „Radni logor Jasenovac“ i „Jasenovac iz dana u dan“. Evo što on*

poručuje: “Članak *The Jerusalem Posta* je još jedna potvrda našeg stajališta kako samo točne i provjerljive činjenice o Jasenovcu i drugim događajima iz Drugog svjetskog rata mogu dovesti do njihova realnog prikazivanja i razumijevanja konteksta u kojem su se dogodili. (...) Članci poput ovoga, Davida Goldmana, nas svakako ohrabruju u tim našim nastojanjima.”

Autor članka D. Goldman točno je primijetio da suprotan pristup – **mitomanski, propagandni, s produciranjem laži koje je uočio kod dr. Ive Goldsteina – može posredno nanijeti štetu i ugledu židovske zajednice. Stradanja Židova, Srbi spominju usput, kako bi skupili nepripadajuće bodove jer su, kao, stradali od istog neprijatelja”.**

Narod.hr donio je i tekst **dr. sc. Vladimira Geigera o Goldsteinovoj drobilici kostiju** jer je dr. Geiger i recenzirao Goldsteinovu knjigu i to na čak 46 stranica! “Ono što židovska sociologinja Lea David, ali i drugi židovski povjesničari nazivaju ‘**krađom Holokausta**’ posebno je vidljivo na primjeru logora Jasenovac u kojem se, osim preuveličavanja broja žrtava, svjesno manipulira pojmom Holokausta koji se tako ne pripisuje više Židovima, nego Srbima. Tom narativu – kojeg promovira srpsko političko vodstvo i Srpska pravoslavna Crkva – doprinosi i hrvatski povjesničar Ivo Goldstein koji... (...) ...emocionalno i ideološki pristrano pristupa temi logora Jasenovac i dovodi u opasnost znanstvenu točnost informacija koju plasira u javnost – poput ‘drobilice kostiju’ koju Hitler šalje ustašama kako bi pred kraj rata zataškali stvarni broj žrtava. (...) **Koliko je tih strojeva bilo, i kada i kako im se izgubio svaki trag, Goldstein nije pojasnio**“, nastavlja Geiger. “Očekivalo se da će u svojoj prvoj znanstvenoj i akribično napisanoj knjizi konačno donijeti konkretne podatke o postojanju navedene njemačke drobilice u Jasenovcu. No, svi koji su to očekivali ostali su razočarani”, piše dr. Geiger u svojoj recenziji Goldsteineove knjige. I nastavlja:

“U samoj knjizi Goldstein je cijelu priču ponovno zakukuljio na nov način: **Iako neposrednih dokaza nema**, način na koji su ustaše

spaljivali leševe u Jasenovcu napadno je sličan metodi spaljivanja leševa koju su nacisti primjenjivali od 1941. (...) Tako se Goldstein zapravo visoko pozicionirao u katalogu razno-raznih izmišljotina o logoru Jasenovac. Spasonosna formula kojom se Goldstein, u pomanjkanju vjerodostojnih, pa i ikakvih, pokazatelja, koristi je jednostavna – ono čega nema moguće je izmaštati - piše dr. Geiger, a prenosi portal narod.hr: “Ovakav poguban narativ Goldman je s pravom nazvao ugrozom i kontaminacijom povijesti Holokausta”.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37619-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-2.html>

Maxportal zatim prenosi tekst dr. Ivica Granića, političkog analitičara i predavača na Sveučilištu u Dubrovniku za portal direktno.hr. koji kaže: “Jasenovac nikada više neće biti onakav kako su ga zamislili i u što su ga htjeli pretvoriti korifeji velikosrpske, ali i Titove jugoslavenske historiografije.

Mogao bi postati baš ono što svaki Hrvat i svaki dobronamjerman čovjek želi, dakle mjesto posebnog pijeteta za sve žrtve, bez obzira na vjeru, naciju, političku opredijeljenost, pripadnost bilo kojoj vojsci, na kojem će svaka žrtva prije svega biti žrtva. A ne žezlo u rukama više ili manje poznatih mračnjaka koje upravo tim žezlom izmišljene historiografije i izmišljene povijesne krivnje mašu nad glavom Hrvatima već preko pedesetak godina”- kazao je Granić i nastavio:

“Ne treba imati iluzija kako će nakon ove povijesne odgojno – obrazovne šamarčine iz Australije (pa u Jeruzalem post) domaći kvazi povjesničari, kao i razno razni antiifa mračnjaci, prestati i dalje graditi lažni mit o Jasenovcu, no sada će im to biti puno teže. Praktički nemoguće. Jer su knockout, koji ih je definitivno bacio na pod, dobili s mjesta od kuda ga ni u najluđim pretpostavkama nisu očekivali - od Židova čija je uža obitelj jako stradala tijekom

Drugog svjetskog rata - i to putem jednog od najutjecajnijih židovskih glasila na svijetu – The Jerusalem Posta”.

Na pitanje jesmo li doznali nešto novo, Granić je rekao da Goldman u svome obraćanju Goldsteinu nije napisao “ništa što ne zna svaki prosječan Hrvat.

Ja bih još dodao i Ognjena Krausa i to u vrijeme kada je antisemitizam u ekspanzionalnom rastu. To je, naravno, posljedica ‘istine’ koju serviraju opskurni likovi poput Ive Goldsteina i sličnih, koji su nanijeli toliko štete upravo žrtvama Holokausta. Oni na žalost, nisu prisutni samo u Hrvatskoj”, kazao je Granić.

Zatim tvrdi da su stare jugoslavenske strukture u Hrvatskoj toliko jake da, baš sve drže pod kontrolom. „Stare strukture su samo promijenile dresove, za sebe su prigrabile bivše društveno vlasništvo, ugrabili su tvornice, banke, tvrtke, medije. Svaka normalna država bi do sada već deset puta ogradila Jasenovac te uz nazočnost neovisne komisije Hrvata, Židova, Roma, Srba i ostalih, koristeći dostignuća suvremene forenzike terena i dokumentacije, utvrdila što se doista događalo u Jasenovcu najprije do 1945. pa onda i nakon 1945. godine.

A pogledajte što mi imamo, Slovenci nam otkrivaju stratišta Križnog Puta, Nijemci sude UDBA-nim zločincima, a sada nam Židovi otkrivaju pravu istinu o Jasenovcu. Pa kakav smo mi to narod?”, zaključno će dr. Ivica Granić.

A onda, kako demantij još nije ni stigao, kamo li da je objavljen - gazde su se očito za sve pobrinule: “S portala 'The Jerusalem Posta' izbrisan je tekst Davida Goldmana... – no vrlo uzaludno: već smo ga svi pročitali - u kojem autor žestoko kritizira Ivu Goldsteina.

(...) “The Jerusalem Post“ je nakon toga objavio odgovor Dejana Ristića, ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu, u kojem su izrazili čuđenje i uputili javni protest zbog iznesenih lažnih tvrdnji “o jednom od najmonstruoznijih stratišta u cijeloj Europi tijekom Drugog svjetskog rata” te ističu da se autor bez ikakvih stručnih kvalifikacija i potpuno nepoznat međunarodnoj

znanstvenoj zajednici uključio u raspravu o iskrivljavanju Holokausta. “ Istim riječima koristio se i Goldstein.

Javor Novak ovdje dodaje: Zanimljivo je da taj „Muzej žrtava genocida“ u Beogradu (vidi Google Maps) nema na pročelju istaknuto krupno ime, već na tri male mesingane ploče ćirilicom piše: 1. Institut za noviju istoriju Srbije, 2. Institut za savremenu istoriju i 3. Institut za evropske studije. Tako taj „muzej“ nijednom riječju ne spominje Židove, nekmoli pobijene židovske žrtve, a sačuvaj Bože da bi na njemu krupnim slovima ponad vrata pisalo Muzej genocida u Srbiji.

JAVOR NOVAK

GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (3) (činjenice šokiraju Goldsteina)

24. kolovoza 2021.

Sjetimo se, poredbeno, koliko je visok betonski cvijet u Jasenovcu... I još: u tom tzv. Muzeju genocida u Beogradu povjesničari drže predavanja o NDH i o Jasenovcu. Ne o srpskim koncentracijskim logorima u Beogradu, ne o kamionu dušegubki koji je kružio beogradskim ulicama, ne o Juden frei Srbiji, ne o antisemitskoj izložbi maraka u Beogradu! Ne, Srbija nije provela genocid nad Židovima, ne Beograd nije imao koncentracijske logore (množina!) za Židove. Znaju li za taj beogradski „muzej“ i njegovu rabotu hrvatski obrtnici na Holokaustu?- zaključio je JN.

Nadalje, o izbrisanom tekstu u „The Jeruzalem postu“ danas se oglasila i „Javna ustanova Spomen područja Jasenovac“. A auktor naziva: „misterioznim auktorom“. A zatim i oni ponavljaju Goldsteinove rečenice: „stručnoj javnosti auktor je do sada bio nepoznat“.

GORDAN MALIĆ:

JEDNO LOGIČNO UPOZORENJE S PITANJIMA

No, kako u jednom drugom članku piše Maxportal, javio se i poznati novinar Gordan Malić s pitanjem: *“Zašto je Ivo Goldstein protiv ekshumacija u Jasenovcu?”* Malić navodi iskopavanja iz studenog 1964.: *“Nakon iskapanja ukupno 24 sonde pronašli su ukupno 193 skeleta, od čega 96 ženskih i 6 dječjih. Svi su ostaci bili u lošem stanju, kao što tvrdi Goldstein, ali se broj skeleta uredno mogao identificirati. Kod jednog dijela mogao se identificirati (čak) i uzrok smrti. Antropološki tim je zato predložio vršenje novih iskopavanja ‘kada vremenske prilike budu pogodnije’. Nažalost to se nije dogodilo, jer je rad Komisije za popis žrtava rata SIV-a SFRJ iz 1964. naprasno ugašen, a rezultati istraživanja proglašeni su državnom tajnom, sve dok ih 1998. nije objavio Bošnjački institut u Zurichu.*

Zašto se takva ili slična istraživanja ne bi nastavila?” - pita se Malić - “U RH je forenzička antropologija nakon 90-ih prilično uznapredovala zahvaljujući brojnim poslijeratnim ekshumacijama. Naši forenzički stručnjaci za osteologiju i forenzičnu antropologiju, daktiloskopiju, DNK-analizu, toksikologiju, traseologiju, ortodonciju, patologiju, radiologiju, balistiku itd. među cjenjenijima su u svijetu. Njihov rad postao je poznat u stručnim krugovima kao Hrvatski model traženja zatočenih i nestalih osoba (Croatian Model for the Search od Imprisoned and Missing Persons). Zahvaljujući njima, naprimjer, u svibnju prošle godine otkriveni su i precizno pobrojani ostaci 130 osoba likvidiranih 1945. u poratnim čistkama na lokaciji Prudnice u općini Brdovec, koja je poznata i kao područje čestih poplava Save i Sutle.” (Dakle slično plavljenje rijeke kao u Jasenovcu, a koje Goldstein pokušava prodati pod uzrok zašto su leševi nestali – op. J. P.). “Iste godine na plavnome području Brežice u Sloveniji otkriveni su posmrtni ostaci 139 osoba likvidiranih u retorzijama 1945. Ako ih nije samljeo Goldsteinov famozni stroj za mljevenje kostiju iz Jasenovca, ostaci žrtava ustaških logora morali bi se

nalaziti u krugu ili nedaleko od mjesta zločina unatoč zoni čestih poplava.

Ne kažem da bi forenzička antropologija riješila sve kontroverze oko broja stradalih u Jasenovcu, ali bi u dobroj mjeri pomogla demistifikacijama oko brojki kojima se može beskrajno manipulirati. I još se manipulira.

Vlade Savezne Republike Njemačke kontinuirano potiču na ekshumacije žrtava 2. sv. rata. Zbog stava prema svim ljudskim žrtvama, kao i prema nacističkom režimu, nitko ne dovodi u pitanje etičnost ekshumacija ubijenih pripadnika Wehrmachta od kojih se 1 milijun još vode kao nestali, a koje se i dalje sustavno provode” – logično zaključuje Malić.

MARIO JAREB

Dr. sc. Jareb za portal narod.hr kaže: “Bujna mašta dr. Ive o drobilici, pokazatelj je da se njegov rad ne temelji na povijesnim izvorima. Za nadati se da prilozi poput Goldmanovog u „The Jerusalem Postu“ otvaraju mogućnost trijeznog i na izvorima utemeljenog istraživanja jasenovačke problematike, bez obzira na to ruše li takva istraživanja dosad uvriježene stereotipe i maštovite kreacije „najrespektiranijih povjesničara s Balkana“, istaknuo je dr. sc. Mario Jareb, znanstveni savjetnik na „Hrvatskom institutu za povijest“, a njegovo osnovno istraživačko zanimanje je Nezavisna država Hrvatska i ustaški pokret. I nastavlja:

“Nedostatak izvora riješila je bujna mašta dr. Ive, pa nakon što nije upalila priča jednog njegova suradnika o masovnim grobnicama ‘vidljivima’ na ne baš ostrim zračnim snimkama jasenovačkog područja u snijegu, a snimljenim iz poprilične visine početkom 1945. godine. Deus ex machina bila je famozna drobilica o kojoj je u posve drugom kontekstu i na početku Drugoga svjetskog rata na Istoku, dočuo naš nesuđeni akademik. Priča o pothvatu (drobilica) jamačno bi ‘skrupuloznom’ doktoru Ivi mogla donijeti

neku prestižnu nagradu za uzbudljiv roman u žanru pustolovnih i ratnih izmišljotina te ploda mašte i takozvanog odokativnog zaključivanja doktora Ive. Na sličnom je i „Dara iz Jasenovca“. Koji film je, dio američkih kritičara, baš poput Goldmana u slučaju Goldsteinove izjave, usporedio s izrugivanjem Holokaustu, odnosno zlouporabi i svojevrsnoj krađi Holokausta koji se prvenstveno koristi za srpske nacionalističke ciljeve.

*Bilo bi za očekivati da su srpski nacionalisti 'skrupuloznim' istraživanjima na Gradini pronašli bar neke dokaze, **no ni nakon tri desetljeća njihove vlasti na tom području, pa i najava istraživanja, do tako nečega nije još došlo.** I onda se, gle čuda, kao spas srpskoj braći u Gradini, pojavio doktor Ivo sa svojom čudotvornom izjavom o drobilici. Čemu onda bilo kakva istraživanja kad su navodno ustaše s nacističkom drobolicom tako uspješno zametnuli sve dokaze?*

*Baš negdje u to vrijeme jedan je od 'najrespektiranijih povjesničara s Balkana' opleo po prijedlogu tadašnje hrvatske predsjednice Kolinde Grabar - Kitarović da jasenovačko područje treba forenzički istražiti te da bi u tim istraživanjima trebali sudjelovati ne samo srpski i hrvatski stručnjaci, nego i međunarodni. Uz to je predloženo i da za istraživanja treba otvoriti sve arhive. Držim da su tim prijedlogom adresirani pravi problemi – **a to je faktična nedostupnost znatnog dijela gradiva NDH u nekim srbijanskim arhivima i potreba za pokretanjem forenzičkih istraživanja na Gradini.** Hrvatski su arhivi u tom smislu odavno već potpuno otvoreni, a odavno već ne postoje ni prepreke (osim vjerojatno financijske) za pokretanje sustavnih forenzičkih istraživanja na području RH.*

Za nadati se, da prilozi poput Goldmanovog u „The Jerusalem Postu“ otvaraju mogućnost trijeznog i na izvorima utemeljenog istraživanja jasenovačke problematike, bez obzira na to ruše li takva istraživanja dosad uvriježene stereotipe i maštovite kreacije 'najrespektiranijih povjesničara s Balkana'“ - zaključio je s

(opravdanim) podsmjehom dr. sc. Jareb za portal narod.hr.

Na kraju, bio je ovo pregled većinskog dijela hrvatskih reakcija na izniman i rekreativni članak Davida Goldmana u „The Jerusalem Post-u“, koji je toliko uzburkao (ne samo) hrvatsku međumrežnu javnost i našeg ranjenog Francuza Goldsteina, inače glatko propalog akademika, već je on poljuljao i svjetsku javnost. U nas je to bio marno prešućivani informativni događaj na televizijama i radijima. No, istina oslobađa. (istakao J. P.)

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37626-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-3.html>

JAVOR NOVAK

BANKROT OBITELJSKOG BIZNISA -

„GOLDSTEIN D. O. O.“

30. rujna 2018.

**(ROMAN LELJAK, SCENARIST I REDATELJ
DOKUMENTARNOG FILMA: „MIT O JASENOVCU“)**

Kad su drugovi podobni, a još i dan-današnji, što u Sloveniji, što u Hrvatskoj, sinkrono započeli blatiti i napadati i onemogućavati u radu gospodina Romana Leljka, od samoga početka kao slovenskog istraživača Udbe i partizanskih zločina, oni su zapravo refleksno osjetili ugrozu od istine koja je s tim marnim istraživačem rođenim u Krapini, krenula put svjetla dana. Ispravno su osjetili kako njihove omiljene Titove laži i mitovi ne će još dugo ostati na životu, a time su tektonski ugroženi i oni sami i njihova djeca i njihovi unuci. Svi su oni privilegirani, iz klike parazitirajućih, tolikim drugosvjetskim zločinima, nad tolikim desetinama tisuća i stotina žrtava, njihovih neistomišljenika. I zato svi jednoglasno drže, kako samo baš ta,

jugoslavenska historija i histerija, jedino i nikako ne smije biti revidirana. Oni su doduše uvijek za znanost... da... ali kao za nepromjenjivu disciplinu.

Tako je jače odjeknula prvo istina o Titovoj Hudoj Jami kraj Laškoga u Sloveniji. Iz ponora rudnika izašle su pletenice djevojaka iz Slavonije, izašlo je pismo trudne majke nerođenu djetetu. Pismo majke na umoru, koja je opisala zločin, koja je bačena u rudarsko okno Barbarin rov, koja je skončavala polako i među poluživim, krvavim i mrtvim tjelesima, u mraku, vezanima žicom i zazidanima iza jedanaest pregrada rudnika. Debelo zazidanima i bez kisika. Da se istina nikada ne otkrije. Ali „istina je voda duboka“ kaže pjesnik i ona je sa svom svojom strahotom i jezom ipak našla put i napokon izašla na vidjelo. Žrtve su konačno dobile križ i obrednu molitvu, ispraćaj s vijencima i cvijećem, kako svaki mrtav čovjek i zaslužuje.

Titovi odani i dan-današnji drugovi i nekadašnji koljači mislili su da će istina zauvijek ostati lopovski zamračena i pod zemljom, a kad je izronila, slovenski su se borci organizirali i javno raspravljali kako cijelo brdo treba raznijeti dinamitom. I problem riješen. Jednostavno, zar ne?

komunistički užas

(...) Kao zmija noge još skrivaju istinu, zato da bi sklepani pa ponavljani mit o ispravnosti i pravednosti Tita i svih partizana živio vječno, a ne postao sramota na Kočevskom rogu, u Hudoj jami, u Jazovki, kod Zidanoga mosta, u Jasenovcu do 1948., na Bleiburgu i po Križnim putovima, u Maclju, u okolici Maribora, Varaždina, na o. Jakljanu i o. Daksi... i nije pitanje znamo li danas gdje sve još. Jer ne znamo. Za neke lokacije sigurno nikada nećemo ni saznati jer je priroda i razgradnja učinila svoje. Jer su u Sloveniji na desetke obiteljskih kuća, divni i pravovjerni antiifašistički borci NOB-a sagradili ne na klasičnim betonskim temeljima već na betonskim pločama jer je ispod njih masovno grobište njihovih fašističkih ruku djelo pa da se baš nikada i nikako za sav taj užas ne sazna.

Ako je ta partizanska tako množvena i zvjerska odmazda bila ispravna i legitimna, ako su sve to bili ustaški i neprijateljski vojnici, koji su pružali otpor i nakon kraja velikoga rata, zašto ste drugovi

skrivali te mučne istine? Zašto je to bila Titova tajna? Zašto su zatvarani svi koji su o njoj govorili odmah poslije Drugog svjetskog rata? I sada još i danas imamo tolika desetljeća vaše nečiste savjesti!

Zamislite živjeti nad tolikim tuđim kostima, nad mučki pobijenim životima? Jesu li to uopće ljudi? Živjeti nad pobijenima bez suđenja, bez obrane, bez presude.

Ovo je mogući okvir za razmišljanje unutar kojega je nastao ovaj sjajan, dokumentarni, Leljakov film. Tu se puninom ostvario početni impuls i postojan nerv istraživača, ovog autora, da progovori istinom. Naravno kako mi, i u Sloveniji i u Hrvatskoj, još uvijek živimo u kamenom dobu demokracije, svakodnevnim otpori solunaša i takozvanih NOB-e boraca, a Titovih preživjelih koljača te njihove privilegijama desetljećima uredno šopane nejači (danas odrasle djece te unuka komunizma) Leljak drugo nije ni očekivao nego mučke napade na sebe, javne podvale i brojna krivotvorenja. Privođenja i ispitivanja.

40.000 pročitanih dokumenata

(...) No, oboružavši se dobrim alatom – pomnim i dugotrajnim istraživanjem raznih pismohrana, Leljak je taj mučan posao uspio okončati senzacionalnim podacima iz pročitanih čak 40.000 dokumenata. Film „Mit o Jasenovcu“ produciralo je „Društvo za raziskovanje zgodovine“ ... (...) Dokumenti pokazuju da su u Jasenovcu postajale obrtničke radionice: kožara, lančara, odvojene kuhinje za ustaše i zatočenike. Sami su se zatvorenici dijelili na one koji su upravljali logorom, na slobodnjake i polu-slobodnjake pa su tako neki Židovi ne samo stanovali izvan logora i sa svojim obiteljima već su mogli s propusnicom slobodno putovati po cijeloj državi.

Sve to naravno da dokazuje kako smo bili izloženi temeljitoj Titovoj laži i kako je stanje u Jasenovcu bilo kud i kamo drugačije nego što su nam ga partizanske laži i mitovi bajno dočaravale i servirale u đačkim klupama.

(...) U Jasenovcu je postojala (...) stolarija, ambulanta i bolnica, stomatologija, škola za buduće obrtnike, ciglara, građevinska radna

skupina, poljoprivredna... Tu su se popravljali automobili, kamioni i tenkovi, tu se proizvodila hrana na hektarima i hektarima prostranih polja kilometrima oko Jasenovca. Ukratko i uistinu, da, to nije bio koncentracijski logor već dakle radni kako to potvrđuje i hrvatski istraživač (jednako bijesno napadan) Igor Vukić. I on je preživio nečovječnu hajku i na muku svojih progonitelja, predano nastavlja sa svojim istraživalačkim radom.

To naravno nikako ne znači da u ratnom Jasenovcu nisu stradali brojni Židovi, Hrvati, Nijemci, Romi, Mađari ili Srbi. To naravno ne znači da nisu bili strijeljani komunisti, agitatori, oni koji su pokušali bijeg, koji su radili protiv države NDH ili ustaše koje su krale dragocjenosti i hranu, ali bio je to radni logor. Ni po čemu drugačiji od onih u susjednim, pa i svim drugim europskim državama, za trajanja divljeg ratnog mahnitanja nacizma i fašizma. Ali su se partizani služili istim metodama. U miru.

(...) Leljakova istraživanja prema pronađenim dokumentima pokazuju da je i današnja tobože konačna brojka od 70.000 žrtava, višekratno napuhana.

(...) Zatim su tu dokumenti koji opisuju stvaranje glavne državne tvornice oružja, koju je onda naravno, trebalo posebno štiti.

(...) Spomen područje Jasenovac manipulira imenima židovskih žrtava iako su ti ljudi mahom završili u židovskom koncentracijskom logoru Sajmište kraj Beograda. U „Judenfrei“ Srbiji koja je tim povodom izdala specijalne slavljeničke marke te ponosna, otvorila svjetsku izložbu. Prva je o tome objavila knjigu pok. Ljubica Štefan koja navodi i logor Banjicu.

U filmu se navode i brojni drugi logori diljem fašističke Srbije, a čija se imena nalaze potkrijepljena citiranim dokumentima. A oni opisuju kako su strojevi poslije rata opljačkani iz Jasenovca te prebačeni u Kragujevac. Tako je Srbija dobila tvornicu oružja, tako je nastao državni „Zavod Crvena Zastava“, tako je Jugoslavija mogla naoružavati svoje miroljubive nesvrstane prijatelje i potpomagati krvave revolucije diljem svijeta, tako je Jovanka mogla krstiti tanker Berge Istra koji je ubrzo zatim torpediran pa pošao na dno jer je tajno prevozio tone i tone oružja i strijeljiva... Tako su

razvili 'svoju' auto industriju.

Film Romana Leljaka (nešto duži od sat vremena) iznio je tako vrlo temeljito istraženu i dokumentiranu istinu. Film je to - dokument - u kojemu je donesen samo dio materijala iz Beogradske i drugih do nedavno nedostupnih i iz Hrvatske popljačkanih pismohrana, te uz brojne fotografije. One, koje govore više od stotinu riječi...

(...) ...ne samo da Leljak otkriva pravu prirodu postojanja radnog logora Jasenovac (a koja nam je desetljećima servirana u obliku odurne laži i mita) nego nam otkriva i ime posljednjeg logoraša umrlog u Jasenovcu u veljači 1948.! Toliko o tvrdnji kako partizani nisu punili Jasenovac političkim zatvorenicima poslije rata. Mučenicima s Bleiburga i s Križnih putova. (...) Uvijek se treba sjetiti da je svojedobno u Hercegovini, prilikom istraživanja, pod partizanskim spomenikom nađeno mnoštvo kostura franjevaca i domaćih ljudi seljaka, a da je samo nekolicina bila partizanske pripadnosti.

(...) ...ovaj dokumentaran i poučan film te istoimena knjiga Romana Leljaka bit će iznimno tvrd orah za našeg velikog povjesnika specijalista za Jasenovac, Goldsteina, koji se očito nije ni želio zamarati pretraživanjem pismohrana kao Leljak i suradnici.

On se svojevremeno jednako tako čudio i čudu se nije klanjao kada je Esther Gitman pronašla na stotine i stotine dokumenata koji potvrđuju da se rasni zakoni u NDH nisu uvijek primjenjivali te posebice da je kardinal Stepinac ulagao sve svoje napore kako bi kod vlasti i Pavelića ishodio spas, pomilovanje i izborio se za život tolikih Židova.

O tome je pisao i pok. dr. Amiel Shomrony (Emil Schwartz) u svojim memoarima kao tajnik zagrebačkog nadrabina dr. Shaloma Freibergera te kao njegov posrednik i veza s nadbiskupom Alojzijem Stepincem, a sada svojim knjigama svjedoče Blanka Matković, Igor Vukić, Roman Leljak kao samo neki od pojedinaca i povjesnika koji razotkrivaju svu pokvarenost ovog etno biznisa gradnjom mitova o Jasenovcu. Istina o Holokaustu ne može biti umanjivanje istoga.

(...) Bankrot mitomana i jugo-obrtnika nad žrtvama –

nezaustavljiv je. Čak i kada Leljak doživljava dvije sumnjive prometne nesreće, kada ga optužuju za šverc automobilima, kada ga sude i istražuju i kleveću.

(...) ...idu kukavički na osobu, a dokumente zaobilaze u širokome luku... Film „Mit o Jasenovcu“ trebaju vidjeti sva školska djeca u Hrvatskoj i dijaspori, a dokumente proučavati i provjeriti svi koji sebe drže povjesnicima suvremene hrvatske povijesti.

(...) Zagrebačka promocija u četvrtak, započeta je spontanim pljeskom na granici ovacija. I na početku promocije autoru, i na samome kraju. Iz dupkom prepuna partera i balkona dvorane Vijenac (300 mjesta) Nadbiskupijskog pastoralnog instituta na Kaptolu. Stajalo se i pred dvoranom, ali kamere HRT-a (i ovoga puta) nisu bile viđene. Onako mislim, vjerodostojnosti radi. Pričaju ljudi da su trebale doći dvije ekipe (za Dnevnik HRT-a), ali su se u međuvremenu sigurno posvađale... otimajući se za ovu temu...

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/30344-j-novak-bankrot-obiteljskog-biznisa-goldstein-d-o-o.html>

JAVOR NOVAK

PIONIRI IDEOLOŠKE MRŽNJE

10. studenoga 2017.

(...) ...ako se sjetimo kakvu je sječu intelektualaca napravilo Karađorđevo 1971. s Titom na čelu, kada su (unutar komunističke partije) Savka i Tripalo željeli izboriti samo veću financijsku samostalnost, ali ne i samostalnu hrvatsku državu, jasno je kakve laži širi I. Goldstein. Nikakav Ustav iz 1974. ne bi bio dovoljan za hrvatsko osamostaljenje da Hrvatska u jedinstvu nije imala vodstvo, referendum i volju naroda da se odupre beogradskoj pljački i zlosilju i da napokon izađe iz sedam desetljeća duge tamnice hrvatskoga naroda. S kime smo bili braća najbolje se vidjelo u Domovinskom ratu, onome koji je jedini i stvarni temelj suvremene međunarodno priznate i samostalne hrvatske države.

Tito je u temeljima zločina

(...) Prema tome nikakav Tito nije u temeljima Hrvatske, osim po satrapskom divljaštvu, već je on gotovo pola stoljeća bio u temeljima zločinačke druge Jugoslavije, kao što je bila zločinačka i ona prva.

(...) Tvrditi zato da je Tito u temeljima hrvatske države sirova je laž, ali i silna želja da se preskoči i ponizi jedinog osnivača države Hrvatske dr. Franju Tuđmana, čije ime teško prelazi preko usne ogradice ne samo I. Goldsteinu.

(...) Drugi njegov pamflet odnosi se na Bleiburg koji se naravno u stilu Radničke fronte (isto nikle sa zagrebačkog FF) prvo želi brojčano minimalizirati. Pa je tako profesor dr. Mate Kapović prvo ispali krajnje mrzilačku izjavu o Bleiburgu nad kojim vulgarno obavlja veliku nuždu da bi se proslavio i kazao kako u Hudoj Jami nema nikakvih žrtava, da bi zatim ove godine izazvao javnu sablazan u Zagrebačkoj gradskoj skupštini izjavom kako na Bleiburgu nije stradalo 200.000 ljudi već njih „samo“ 10.000! Tako i Goldstein, prvo umanjuje broj žrtava, a zatim nam kroz utjecajni (mada privatni tv-medij) pokušava podvaliti neistinu kako na Bleiburgu nisu stradale i žene i djeca.

retardirana svijest

O kakvoj je tu retardiranoj svijesti u Kapovića i Goldsteina riječ najbolje pokazuje ovaj potonji dajući izjavu kako bi mnogi s Bleiburga, mada nisu suđeni, da su suđeni - bili osuđeni na smrt. Dakle ovaj pametni profesor i doktor povijesti i veleposlanik ne samo da se upušta u prosudbe jedne eklatantno nedokazane krivice i to još iz dubine prošlosti i to na bazi stotina tisuća ljudi i sudbina, nego on pouzdano zna, pa tako i tvrdi, da bi ti ljudi završili sa smrtnom presudom u sudskim procesima da im se sudilo! Drugim riječima njegova ljubičica bijela - dragi družo Tito, nije puno pogriješio.

(...) Da imamo novinarstvo, a koje nemamo, ovakvi rasistički i fašistički i neznački protu-znanstveni stavovi nikada ne bi prošli u javnost, a ako bi penetrirali - bili bi sa svih strana žestoko osuđivani.

(...) Sve je više i više objavljenih stručnih knjiga poput onih dr. Josipa Jurčevića, dr. Ante Nazora i mr. Blanke Matković da

spomenem samo neke, a tu su i tomovi knjiga s brojnim izvornim dokumentima potkrijepljene edicije „Hrvatskog instituta za povijest“, Slavonski brod, Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje. No, naši vrli znanstvenici Kapović i Goldstein, slučajno oba s Filozofskog fakulteta, koji slučajno, a tradicionalno politiziraju i privatiziraju fakultet i vješaju kojekakve komunjarske obljetničke plakate i transparente - hrabro se na znanost ne osvrću. Iako su redikuli već danas, pravi podsmijeh tek ih očekuje ukoliko se napokon ne prihvate znanstvenih vrela i zatome svoju duboku protu-hrvatsku mržnju, diletantsku subjektivnost te pionirsku sluđenost propalom ideologijom.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA,

DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

JAVOR NOVAK

NEKOLIKO UZALUDNIH LAŽI

31. listopada 2023.

Jesu li za ovakvu nepravednu i izdajničku Hrvatsku ginuli hrvatski branitelji, dragovoljci i hrvatski vitezovi? Za koaliciju s četnicima? Zato sva sreća da imamo hrabrog Ivana Penavu – nema odavanja počasti Vukovaru bez vitezova HOS-a!

vječna NDH

Na hrvatskim nogometnim stadionima sve je češće evociranje NDH. Maše se zastavama, pjevaju se ustaške pjesme. Postavlja se

pitanje, a zašto? Je li to revolt na politiku u RH, prkos spram nehrvatske Vlade koja marljivo proganja hrvatske branitelje...

(...) ...koja obilato plaća četnikovanje srbskih Nobocty? Koja nema nikakav odgovor na stalnu velikosrbsku beogradsku politiku, na famozni Srbski svet? Ili je tu riječ o novom Labradoru, novim spletkama i difamiranjima Hrvatske uz otvoreni bijes spram nenarodne Izbaviteljeve Vlade? Bit će da je na djelu kumulativan rezultat: sve to zajedno.

(...) Prema tome: imaju li hrvatski ljudi pravo na revolt? Naravno da imaju. Gdje, u medijima? Ne, tu ne mogu nigdje, s obzirom da su oni u RH okupirani i blokirani za Hrvate. A gdje će drugdje hrvatski ljudi izražavati svoje veliko nezadovoljstvo nego na tekmama? Upravo takva pojava dokaz je cenzure i svih zabrana u Hrvatskoj. Da cenzure nema ne bi bilo ni izljeva po stadionima, ljudi bi prirodno iskazivali svoja stajališta u medijima. A njih bismo tada zvali hrvatskima, a ne tek medijima u Hrvatskoj.

(...) Nije li četnička „pjesma“ iz Vukovara „Slobo šalji nam salate klat ćemo Hrvate“ odavno trebala biti pun i konačan dokaz zločinačke četničke kokarde? Pa onda, kako ona nije već odavno zabranjena?

(...) Je li Pupovac osudio četnikovanje u Beogradu? Kojim onda pravom osuđuje ustaške pjesme u RH? Nisu li takvi Izbaviteljevi propisi upravo i potakli i izazvali ovakvo stanje stvari na stadionima? I bit će toga još. Kazne i uhićenja samo će potpaliti situaciju, a ne će ju moći spriječiti.

Je li ikoji novinar srpskih „Novosti“ zbog vrijeđanja RH i nacionalnih osjećaja Hrvata i uznemiravanja većine hrvatskih građana, pa čak i vrha katoličke crkve ikada makar i samo prekršajno kažnjen? Nije. Ali je zato već godinu dana progonjen Marko Jurić koji je kazao istinu: Porfirije je pjevao četničke pjesme. Kriv je i general Branimir Glavaš za kojeg Slavonci kažu da njega nije bilo Osijek bi se pisao „Ocek“.

(...) Nije moderna Hrvatska ugrožena ustašovanjem već je razarana, popljačkana, silovana i spaljivana od strane SPC, od bestijalnih nositelja kokarde i srbske zastave. Već cijelo jedno

stoljeće!

(...) Riječ je o golom progonu i uvođenju starog socijalističkog verbalnog delikta.

(...) Ustaše se na Križnim putovima strijeljalo po kratkom postupku, a četnicima se kasnije navodno „sudilo“.

(...) Dragi družo Tito „omogućio“ je provedbu te neviđene mirnodopske eksproprijacije, izvlaštenja... (...) Tako su i Židovi potpali pod njegovu podlu sintagmu o klasnom neprijatelju jer imati značilo je biti klasni neprijatelj. Čak i onda kad su komunjare postale crvena buržoazija vaganeći se u židovskim ili poduzetničkim kućama. Komunizam je opijum za narod. (...)

bilo je pitanje vremena

Zbog teksta u kojem Zoran Pusić kritizira višestruku odmazdu Izraela, Ognjen Kraus, Židovska općina, istupila je iz Antifašističke lige. Tako je odlučilo Vijeće Židovske općine Zagreb. Nije li to odavno bilo već jasno, da su te dvije institucije na potpuno suprotnim stranama?

(...) Nije ovo ništa novo, možda je to tek kasno buđenje odanog titoljubca Ognjena Krausa. Buđenje da, jer Jaser je Arafat, što je notorno, bio ne samo velik Titov prijatelj već i ljubavnik pa je svime time Kraus bio u nekom neprirodnome braku s antifašistima, u značajnom proturječju, zapravo oduvijek. Ali drug se (napokon) probudio. Doduše (tek) po pitanju Antifašističke lige. Zločinca i palestinioljubca Tita još se ne odriče. Ma kako to kontradiktorno bilo.

JAVOR NOVAK

HAJKA NA HOS

7. studenoga 2023.

Što je sporno u tome ako prvi čovjek Grada Vukovara Ivan Penava kaže: vi koji ne volite HOS ne dolazite u Vukovar u Kolonu sjećanja? Što je sporno ako konačno odrapi strane veleposlanike pa

kaže: *vi ne ćete provoditi svoju politiku u Vukovaru i nama određivati što mi smijemo, a što ne smijemo! Je li Penava ikome zabranio dolazak? Nije. Je li rekao vi ne smijete doći? Nije. Što je onda sporno?*

Sporno je to što je gradonačelnik odbio provoditi sramnu politiku trgovačke koalicije, srbsko-hrvatskog nenarodnog suvezluka, politiku trojajčanih Andreja Plenkovića i Milorada Pupovca ali i predsjednika Milanovića, kojom se postrojbe hrvatskih vitezova HOS-a ne samo stalno gura u stranu, već ih se proglašava fašističkima te se pripadnici časne postrojbe čak i sudski progone.

(...) Nikoga se velikosrbi, koljači četnici i okupatori nisu tako bojali kao heroja HOS-a. Zašto?(...) Zbog hrabrosti i borbenosti HOS-a.

(...) Zbog toga što su spašavali tolike obitelji iz podruma i herojski ih vodili kroz sama minska polja, u kolonama kojima su upravo HOS-ovci uvijek bili na čelu, kroz kukuruze u slobodu. Čitajte Damira Markuša: „58. HOS u obrani Vukovara i Bogdanovaca“.

(...) Dosta nam je Pupovčevih provokacija „naše i vaše žrtve“, iritiranja s vukovarskim vijencima u Dunavu, dosta je ćirilčnih poigravanja sa svetom hrvatskom žrtvom.

(...) ...tko zapravo politizira hrvatsku žrtvu, otvoreno je pokazano na obljetnici Oluje u Kninu kad je policija zabranila pristup proslavi junacima HOS-a!! Milanović je tada čak izvrijeđao i junaka HOS-a Damira Markuša, čovjeka koji je više puta (u obrani Vukovara) bio ranjen.

(...) Povodom Penavina vraćanja elementarne časti jedinicama HOS-a, a koja im naravno pripada, grubim se riječima oglasio i Generalski zbor. Udruga je to u kojoj su tolike ostavke već dali brojni časni hrvatski generali, udruga koju se optužuje za trajno podilaženje vlasti Andreja Plenkovića. I to se još jednom pokazuje i danas, kad su iz Generalskog zbora, kao na Plenkovićev gumb, grubo vrijeđajući, napali gradonačelnika Penavu i kolonu na čelu s HOS-om.

Predsjednik GZ-a general Marinko Krešić tu vidi čak i

besprizorno političko prepucavanje (?), pokušaje privatizacije Domovinskog rata i dijeljenja branitelja, a ponekad i performanse (?) u režiji raznih skupina ili neodgovornih pojedinaca. On čak vidi i da je tu riječ o nanošenju štete RH (!?), Domovinskom ratu i hrvatskim braniteljima, koje se zajedno s obiteljima poginulih i nestalih, beskrupulozno (?) gura na margine dok naslovne uloge bez imalo kompleksa za sebe grabe neodgovorni političari, kojekakvi ekshibicionisti (?) i tipovi nejasnih namjera. Čini se generalu Krešiću i takvom podrepaškom njegovomu Zboru, mnogo tu činjenica o HOS-u, uopće nije jasno.

(...) Gradonačelnik Penava uzdiže hrvatske branitelje HOS-a iz nenarodnog, protuhrvatskog, trgovačkog i koalicijskoga blata i želi im dati ništa više od onoga što su oni sami (svojim impozantnim herojstvom) odavno već zaslužili - biti (napokon!) na čelu Kolone sjećanja. Bi li HOS-ovac i junak Jean Michel Nicolier bio protiv toga?

(...) U Zagrebu i Vukovaru danas smeta slovo U, već odavno smeta slovo H (Hrvat, Hrvatska) i slovo O (Oluja), sutra će smetati i slovo D (domovina)... (...) Da nam predragi Pupi ne somnabulira ružne snove.

Cmoje

(...) Više nije vijest da je brončani Smoje već postao i splitski javni zahod.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/37289-javor-novak-hajka>

JAVOR NOVAK

VUKOVAR 1991.- 2023.

21. studenoga 2023.

Čini se u Vukovaru su, na Dan sjećanja, svi dobili što su i zaslužili. Prilikom pristupanja polaganju vijenca kod spomenika žrtvama na vukovarskom groblju, iz potpune tišine jasno se čuo povik upućen Plenkoviću: „Izdajico!!“ Nekoliko minuta kasnije, kad

je vijenac polagao vukovarski gradonačelnik Ivan Penava, prolomio se pljesak!

(...) Na misi pri pozdravljanju svih nazočnih, a na sam spomen Andreja Plenkovića, prolomili su se glasni i brojni zvižduci. I ponovno, na spomen imena Ivana Penave, prolomio se velik pljesak. Svakome njegovo.

(...) (Delegacija Plenković Šimpraga - op. JN - morala je): ...lani noću puzati i pipati po mraku ali ni to više ne dolazi u obzir. Ponosna im Škabrnja poručuje: „Ne dolazite ni noću ni danju! Nepoželjni ste. Čekamo ispriku“. Dodao bih i pokajanje i informacije gdje su masovne grobnice sa žrtvama Hrvatima, a zatim čekamo i na plaćanje ratne odštete. Kad- tad sve će to doći na red. ♪ „Varaju se ki ne misle tako“. Tek tada možemo razgovarati o oprost i pomirenju. Točnije samo o suživotu. Kad bismo drugačije postupili bili bismo isto što i nenarodna vlast u RH...

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/37465-javor-novak-vukovar-1991-2023>

JOSIP PEČARIĆ

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 2003.

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)**

**„Pustite da prvo prođu Hrvati“
(redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)**

Dvadeset godina je prošlo od kako sam objavio knjigu: J. Pečarić, „Trijumf tuđmanizma“, Zagreb, 2003. Tada je bilo očito da oni svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku nastavljaju borbu po onoj tvrdnji kineskog filozofa i ratnika Sun Tzua o najogavnijim ljudima iz naroda čiju zemlju treba pokoriti. Dvadeset godina oni korak po korak rashrvaćuju Hrvatsku. Uvjereni su bili da su ispunili želje svojih gazda. A onda im se dogodio Vukovar. I Penava.

Njihova zadaća nazvana je detuđmanizacijom, pa sam napisao tekst dan u toj knjizi:

DETUĐMANIZACIJA I HDZ ⁵

Čini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "**Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?**" On bi u sebi sadržao i bit odnosa HDZ-a prema detuđmanizaciji - glavnoj zadaći koju je dobila trećesiječanjska vlast u Hrvatskoj od svjetskih moćnika. Da bi razumjeli zašto je to bila njihova glavna zadaća moramo znati što svjetski moćnici podrazumijevaju pod tim pojmom.

IVAN ARALICA

Na promociji knjige "Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća" Ivan Aralica je rekao (vidjeti Dom i Svijet, 23. svibnja 2002. ili drugo izdanje te knjige):

„Usudio bih se poistovjetiti sam pojam detuđmanizacija sa željom svjetskih moćnika da neovisne i samostalne Hrvatske uopće nema. Da je vrate u nekakvu tvorevinu u kojoj bi opet vladali Srbi pa zvali je Zapadni Balkan ili, kako više vole reći u posljednje vrijeme, četvrta Jugoslavija.

Kako se prema detuđmanizaciji odnosio HDZ? Aralica u istom tekstu kaže: *"Bio bi propust (...) ne reći da je detuđmanizacija zahvatila i Tuđmanove političke sljedbenike.*

(...) Nije trebalo prihvatiti tezu detuđmanizatora da se njegovi nasljednici trebaju demokratizirati ako žele sudjelovati u budućem političkom životu, jer je Tuđman uveo demokraciju, a ne neokomunisti koji čine jezgru detuđmanizatora. Nije trebalo od neokomunista prihvatiti podvalu da je u vrijeme Tuđmana bilo pogrešaka i od toga napraviti povod za unutarinja trvenja, jer se na taj način činjenica da u svim velikim pothvatima ima i grešaka, predimenzionirala i postala žarištem unutaršnjeg razdora.“

⁵ Tekst je ponovo objavljen i na portalu dragovoljac.com.

Aralica je sigurno u pravu jer poslije trećesiječanjskih izbora **pritisak na HDZ-ovce je bio ogroman, a oni nisu praktično ništa učinili da se odupru detuđmanizaciji. Dapače, čini se da im je mnogo važnija bila borba za vlast unutar stranke.** Tako oni ne održavaju Sabor stranke odmah poslije Tuđmanove smrti već mnogo kasnije. Možda je i to razlog što se njihov otpor detuđmanizaciji u tim vremenima uopće ne osjeća.

A sprovedila se žestoka detuđmanizacija. **Udar na medije krenuo je odmah davanjem otkaza kolumnistici Vjesnika Maji Freundlich. HDZ ne reagira iako je Maja Freundlich kasnije postala zamjenica predsjednika stranke. Smjenjuju se "nepodobni i neposlušni" novinari i u drugim medijima. Ubrzo je postojala samo jedna dnevna novina u kojoj se moglo pročitati i oporbena stajalište - Slobodna Dalmacija. Ona se držala koliko je mogla – pretvorena je konačno u "bilten SDP-a".**

Naravno, najžešći napad je bio na Domovinski rat! Jasno, jer bez njega ne bi bilo Hrvatske, a onda ni potrebe za detuđmanizacijom. Osim toga napad na Hrvatsku vojsku je nužan i da bi se ona oslabila. Jaka vojska stasala u pobjedničkom ratu najveći je protivnik rastakanju Hrvatske – dakle detuđmanizaciji. **Na meti su stalno generali, branitelji, invalidi Domovinskog rata. Obranu digniteta Domovinskog rata preuzimaju sami branitelji. Formiran je Čondićev Stožer koji je svojim djelovanjem doveo do reakcije generala, Crkve, sportaša, naroda. Sigurno je Čondićev stožer najzaslužniji što detuđmanizacija nije uspješno provedena već u prvoj ili drugoj godini trećesiječanjske vlasti.**

Kada je Mesić umirovio hrvatske generale, HDZ je izdao Proglas u kome stoji: "Hrvatska demokratska zajednica upozorava da se ne radi samo o političkom sljepilu i nesposobnosti sadašnje vlasti da razumije u kakovu pogibelj vodi hrvatski narod i hrvatsku državu, nego naprotiv o ciljanim provokacijama i izazivanju incidenata, koji bi bili povodom uvođenju izvanrednoga stanja, te mogućoj intervenciji nalogodavaca aktualnoga režima, s ciljem stvaranja dugotrajnoga protektorata u ovom dijelu

Europe, protektorata pod kojim bi hrvatski nacionalni i državni interesi ostali tek uspomenom na godine ponosa i uspravnosti hrvatske *države*.” Međutim, taj Proglas biva odmah obezvrijeđen kada je predsjednik HDZ-a Sanader izjavio da bi ih i on umirovio, ali bi prije toga s njima razgovarao. A u isto vrijeme smjenjuje podpredsjednika Sabora – svog protivnika Ivića Pašalića. **Dakle, Mesić umirovljuje generale, a Sanader smjenjuje Pašalića.** Vjerojatno je ovo najznačajniji korak u nastupajućoj detuđmanizaciji HDZ-a. Ne bi me začudilo da je ova – na prvi pogled priglupa – izjava predsjednika HDZ-a u stvari bio jasan signal svjetskim moćnicima da je nekakav Sanaderovov HDZ voljan surađivati s njima u detuđmanizaciji države. Takva poruka poslana je i sa Izvanrednog sabora HDZ. **Prvi sabor koji je organizirao novi predsjednik trebao je proteći bez slike Oca hrvatske države i osnivača HDZ-a dr. Franje Tuđmana. Nacionalna država je trn u oku detuđmanizatora, a nema slike onog bez koga je nebi bilo.** Može li to biti slučajno?

(...) Miroslav Tuđman, 5. srpnja 2002. piše: *"Udruga HIP osnovana je i radi odgovora na bjesomučne napade na prvog predsjednika dr. Franju Tuđmana, kada vodstvo HDZ nije moglo (ili htjelo) reagirati na dnevne neargumentirane osude, objede, klevete, ponižavanja prvog predsjednika i članova njegove obitelji. Kada su bili najgrublji napadi na predsjednika dr. Tuđmana, gospođa Ankica Tuđman nekoliko je puta pisala i tražila potporu vodstva HDZ-a. Dobila je mlake ili nikakve odgovore. Članovi obitelji morali su sami podizati tužbe zbog klevete predsjednika Tuđmana, i u slučaju emitiranja reportaže Kanala 4 na HTV-u, i protiv objavljivanja transkripata iz Ureda predsjednika RH, i zbog klevete za organizirani kriminal u Latinici, itd."*

A kako to doživljavaju u vodstvu HDZ-a? U Glasu Slavonije od 29. siječnja 2001., Ivo Sanader kaže: *"Gospoda osnivači HIP-a, i Andrija Hebrang i Miroslav Tuđman, bili su suradnici pokojnog predsjednika Tuđmana i znaju da je ovo izravno upereno protiv njegova djela, jer je Tuđman stvorio HDZ. Oni izravno rade protiv HDZ-a i ako ta gospoda žele ući u političku utakmicu, neka ne*

ulaze kao lupeži, nego neka izidu sa svojim programom i traže članove stranke, a ne da perfidno vrbuju članove HDZ-a."

U Spremnosti od 12. veljače 2001. komentirao sam ovu Sanaderovu izjavu: "Tako nasljednik dr. Tuđmana u HDZ-u kaže svojem članstvu kako su nezreli pa ih HIP-ovci mogu perfidno vrbovati. Zar Sanaderu ne bi bilo pametnije da pogleda što to u HDZ-u ne valja kada mu članstvo netko uopće i može vrbovati. Možda bi 'čuo' i glasove koji mu ne gode. Recimo, Denis Vuk iz Huma na Sutli moli Uredništvo Slobodne Dalmacije (30. siječnja 2001.): 'Nadam se da ćete ostati dosljedni te upozoravati građane na neispunjena obećanja i ponovnu pljačku naših dobara kao i HDZ-ovce zašto su izgubili izbore, te da konačno ponovo postanu stranka kakvu je stvorio pokojni predsjednik Tuđman i da puste mlade ljude da dođu u prvi plan jer su oni branili Hrvatsku, a znat će je povesti i u bolju budućnost'. A jedan prekomorski HDZ-ovac mi piše: **'HDZ je sveden, ukratko, u borbu za egzistenciju, sigurnost radnog mjesta i redovitih mjesečnih primanja, i ništa više.'**

Kao da dr. Sanaderu nije jasno kako je najveće Tuđmanovo djelo stvaranje neovisne hrvatske države a ne osnivanje HDZ-a. Slično njemu netko bi mogao reći da oni u HDZ-u kojima je vlast važnija od borbe za obranu neovisnosti hrvatske države izravno rade protiv Tuđmanovog djela. Ovakvim tvrdnjama Sanader ostavlja dojam da ne vidi kako je opstojnost hrvatske države dovedena u pitanje, tako da mu je sve samo politička utakmica. **Sada bi HIP-ovci mogli reći da on kao lupež želi oteti njima Tuđmanovce kojima je važnija opstojnost hrvatske države od toga hoće li predsjednik Hrvatske biti netko iz HDZ-a.** Čini se ipak da mnogi u HDZ-u nisu tako 'radikalni' kao sam predsjednik.

Čini se ipak da je detuđmanizacija najuspješnija u sramotnom odnosu prema ratnom ministru Gojku Šušku. Čovjeku koji je uz Tuđmana i kardinala Kuharića najzaslužniji za to što uopće imamo državu ne odajemo počast kakvu bi trebali. Ne suprotstavljamo se u dovoljnoj mjeri na napade na njega. Vjerojatno i zbog toga što se uz njegovo ime vezuje postojanje HDZ-ove opcije koja se tako žestoko bori za opstojnost tuđmanizma u stranci i

državi.

(...) Tuđman nije isključivao one s kojima se nije slagao. Događaje sam komentirao na tribini o detuđmanizaciji koji je organizirao Maksimirski HDZ. Dogodilo se to dan nakon što je Ivić Pašalić isključen iz stranke. Rekao sam Između ostaloga:

U današnjem Večernjem listu piše: „Neki smatraju kako je Pašalić pogriješio što je pustio Sanaderu da na prošlom izbornom stranačkom saboru primijeni sva sredstva da pobijedi. Zbog Pašalićeva isključenja zasigurno će biti zadovoljni i neki međunarodni krugovi, koji su itekako dijelili savjete nekim našim političarima - da se riješe Pašalića.“

A „sva sredstva“ su bila očita svima na Saboru jer je Sanader poslao Glavaša dva dana prije Sabora da razbojnički oduzme sva prava Glavnom tajniku stranke oko izbora. Upad koji je dostojan upadu u Hercegovačku banku, a sve druge radnje, tj. nepoštivanje Statuta stranke, zaključno sa Središnjicom jako podsjećaju na ono Miloševićevo: *„Ako ne može institucionalno, onda može vaninstitucionalno“*.

(...) Iako je vodstvo HDZ-a svojim pasivnim držanjem pomagalo današnjim vlastima u njihovoj detuđmanizaciji dogodio se narod koji je predvođen običnim članovima i simpatizerima HDZ-a, bolje reći državotvornog hrvatstva, iznjedrio pobjedu nad grubom detuđmanizacijom.

(...) Jadno li je državotvorno hrvatstvo HDZ-a, ako je HSLS hrvatskiji od njih.

(...) ...s druge strane imamo Sanaderovu izjavu da HDZ neće organizirati velike prosvjede protiv očekivanih novih optužbi iz Haaga. A treba li se uopće prisjetiti da je posljednja takva optužnica, ona protiv generala Gotovine, bila optužnica protiv Oca hrvatske države i same opstojnosti hrvatske države. Ovakva izjava nije ništa drugo nego aktivna politika sudjelovanja u detuđmanizaciji HDZ-a i hrvatske države.

(...) Umjesto prosvjeda u najvećoj oporbenoj stranci obračunavaju se sa neistomišljenicima.

ŽRTVE SU HRVATI U BIH

(...) Najugroženiji Hrvati u vremenu trećesiječanjske Hrvatske bez dvojbe su Hrvati u BiH. Takozvana implementacija Daytonskog sporazuma u BiH svodi se od samog početka na svođenje hrvatskog naroda na nacionalnu manjinu. **Pri tome se koriste najdrastičnija sredstva kao što su primjerice razbojnički upad u Hercegovačku banku ili nepriznavanje rezultata izbora kada hrvatski narod ne predstavljaju oni koji su dobili i do 95 posto glasova već oni koji su spremni služiti svjetskim moćnicima u ukidanju konstitutivnosti hrvatskog naroda.** A da im je to cilj diplomati velikih sila nisu ni krili. Tako su kardinalu Puljiću poručili, kako je on rekao u svom intervjuu u Večernjem listu od 28. travnja 2001., „*da se Hrvati trebaju iseliti iz BiH ili asilimirati*“.

A koliko su uspješni u svom obračunu s Hrvatima u BiH pokazuju i rezultati: **od 832.000 Hrvata 1991. godine, danas je u BiH ostalo samo oko 400.000. U Republiku Srpsku se želi vratiti 230.000 Hrvata, a vratilo se jedva 3.000. U Federaciji je 70 posto Bošnjaka, a 30 posto Hrvata, koji su dežurni krivci za sve. Čak na vlasti nisu oni koji su na izborima dobili 95 posto glasova. Sve su to podatci koje je iznio kardinal Puljić u američkom Kongresu.** Sadašnja vlast je učinila sve da to i omogući. Znamo koliko je predsjednik Tuđman brinuo o njima, znajući da je opstojnost hrvatskog naroda u BiH garancija opstojnosti hrvatske države. Je li ih sadašnji predsjednik HDZ-a ikada posjetio? Je li bio nazočan u najbitnijim trenucima njihove borbe za opstojnost? Nije!

(...) ...Sanader nikada nije stvarno podržavao okupljanje svih hrvatskih državotvornih snaga, dakle ideju koja se rodila u razgovorima **Ivana Aralice, Miroslava Tuđmana i Ivića Pašalića.** Jedan Sanaderov suradnik mi je uoči Sabora HDZ-a, a i poslije njega, tvrdio da je Pašalić veća opasnost za Hrvatsku od Haaškog svjedoka Mesića ili Račana.

(...) ...ideja stvaranja hrvatskog bloka svih istinskih državotvornih snaga bila (je) jedina ispravna. To je moralo biti jasno svima pa i onima u HDZ-u koji su stalno bili protiv nje. Zašto su

uporno bili protiv takve ideje? Zar to doista ne govori u prilog tvrdnji o uspješnoj detuđmanizaciji i u HDZ-u? Da ironija bude veća, ljudi će glasovati za HDZ samo zato što je to Tuđmanova stranka. Vidjet ćemo hoće li time glasovati i za daljnu detuđmanizaciju. Vidjet ćemo zašto je Soros pohvalio Sanaderov HDZ.

I onda im se dogodila Kolona sjećanja u Vukovaru. O tome sam već puno tekstova napisao ili prenio što su drugi napisali, pa ću još samo dodati ovaj dio teksta:

JAVOR NOVAK

BIZANTINSKA POSLA

28. studenoga 2023.

Teško je četniku Vučiću pala ovogodišnja velika vukovarska kolona sjećanja. Masovnija nego ikad. Nikako da ustaše prekinu s tim. Ne može on ništa slično organizirati u Srbiji. Pa dugačka kolona u Škabrnji. Pa sprječavanje Pupovca i njegovih diva i u Škabrnji i u Vukovaru. Cijeli svijet vidio je koliko i kako se u Hrvatskoj poštuju žrtve. I kako se vrhunskim pijetetom one nikada ne zaboravljaju.

(...)...nije Srbija kriva, nije Milošević, nije (navodno umiruće bolestan) vojvoda Šešelj, nije adlatus mu Vučić – Hrvatska je ta koja je kriva. Vječno ustaška čim nije srbska. Stara ploča uvijek pali. Sa' će Jasenovac sam' što nije.

(...) Odgovor leži u tradicionalno ulizivačkim odnosima visokih struktura u RH...

(...) Sjećate se lignje? A sjećate se paketa Jadranke Kosor: EU dokumenti kao poklon budućoj (europskoj?) Srbiji? Hristos se rodi.

(...) „Srbin ne ume da radi, ali ume da ratuje“ glagoljao je fašist Milošević sve dok mu nismo priredili Oluju i traktorizaciju, a onda se pokazalo da srbijanski zečevi „umeju“ samo da „begaju“. Srbija „ne ume“ ni da gubi. (...)

Hrvatska - zemlja kakave nema

(...) ...u Krvavom Uskrsu na Plitvicama 1991. godine, među uhićenima su bila i dva rukovoditelja Srpske demokratske stranke: Goran Hadžić, član Glavnog odbora SDS-a i Borivoje Savić, tajnik Izvršnog odbora općinske organizacije SDS-a u Vukovaru, a uhićen je i Manolićev omiljeni kriminalac (međunarodni kiler?) ratni zločinac i koljač Arkan. Poslije Plitvica oslobodio ga je iz zatvora, omogućio prijevoz u Beograd i poklonio mu trofejni pištolj!

(...) Nije nevažno reći i to da je u toj „Ligi“ s Pupovcem i tim i takvim Srbima tada bio i naš velehvaljeni, a anacionalni filmski redatelj Rajko Grlić.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/37556-javor-novak-bizantinska-posla>

LILI BENČIK

**OBLJETNICA SMRTI
GENERALA SLOBODANA PRALJKA**

29. studenoga 2017.

Danas je dan kojega se sjećamo po žrtvi najvećeg među nama. Lili nas Benčik podsjeća. Poslušajte mog dragog prijatelja Stanka Šarića:

https://www.youtube.com/watch?v=iWUMD_vZZ8I

JOSIP PEČARIĆ

ŠARAFČIGEROM I DALJE NA BRANITELJE

Šarafčiger, tj. odvijlač je važno oružje u fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Znamo koliko su se fašistički agresori bojali HOS-ovaca. U Jasenovcu su koristili to ubojito oružje kada su pred sobom imali zarobljenog HOS-ovca:

HOSOVCA SLAVKA, 91. U JASENOVCU, IZBOLI NOŽEVIMA 57 PUTA, ODVIJAČEM MU ISKOPALI OČI

(...) *Slavka su izboli sa noževima 57 puta, tako nam je rekao patolog. Zato što je bio Slovenac i HOS-ovac. On, Miro Petrin i Davor Milaković su bili izbodeni na sve strane, a oči povađene 'šarafcigerom'*

(...)

<https://www.braniteljski-portal.hr/?s=HOS-ovca+SLAVKA+SU+91.+U+JASENOVCU+IZBOLI+NO%C5%BDEM+57+PUTA%2C+odvija%C4%8Dem+mu+iskopali+o%C4%8Di>

JAVOR NOVAK

(...) ...u „Projektu Velebit“ **Marka Juriča, dr. Andrija Hebrang** nedavno je govorio o Hrvatskom obrambenom ratu i o pobijenim civilima. Kazao je, između ostaloga, da su Srbi i Crnogorci pobili u Hrvatskoj „7.263 civilne žrtve. To je do dan danas zabranjen podatak! Molili su me u Vladi da ne objavljujem te podatke“. Zatim se šuti i o ovome: „Prva je bila koalicija Sanaderove Vlade, u kojoj sam ja bio potpredsjednik. Došao je gospodin Svoboda i rekao: 'Morate ići u koaliciju s SDSS-om'.“ Dakle iz Brisela je došao nalog! Ne preporuka, nalog! Naravno od kog god bilo da došao bilo koji nalog, jedan suveren predsjednik Vlade, koji ima dostojanstva i snage, takve će naloge odbiti. Ne i Izbavitelj.

To je situacija u kojoj oni hrvatski političari koji nisu željeli Hrvatsku ili su se prodali svjetskim moćnicima ponovno koriste šarafciger – simbolički to je spomen-ploča poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu na kojoj je bio simbol HOS-a. Plenković je uklonio spomen-ploču pokazujući da mu Hrvatska ništa ne znači kad svjetski moćnici traže od njega bilo što što je protiv hrvatskih nacionalnih obilježja.

Kao što je Novak komentirao kako se trebao postaviti prethodni sluga, a predsjednik Vlade Sanader s ultimatumom oko koaliranja s

strankom koju je osnovao ratni zločinac, tako bi istinski hrvatski predsjednik Vlade RH postupio s bilo kakvim zahtjevom koji ne poštiva odluke hrvatskih vlasti. A to je bio slučaj sa spomen obilježjem u Jasenovcu na kojemu je od vlasti odobren amblem.

S takvom vlašću bilo je očekivano da im se mogu i rugati i ponovno koristiti šarafciger protiv HOS-ovaca:

DAMIR PEŠORDA

ŠARAFICIGER

<http://hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45355-damir-pesorda-sarafciger>

Sjetimo se Miloševićeve tvrdnje o pobjednicima i gubitnicima u točnoj interpretaciji, ona se odnosi na Hrvate: pobjednici u ratu, a gubitnici u miru. I doista Tuđman je u ratu pobijedio Miloševića, a u miru Plenković je 'mali od kužine' Pupovcu.

Plenković je bio svjestan da ne će biti lako to pretvaranje pobjedničkog naroda u gubitnički, ali je istrajno na tome radio i to je dovelo do ovogodišnjeg TRIJUMFA TUĐMANIZNA u Vukovaru i diljem Hrvatske i dvjesto tisuća ljudi u znak potpore HOS-u u Vukovaru, Zagrebu, Splitu, Rijeci...

Odmah sam napisao da sluge neće stati jer su svjesni da će ih gazde brzo ukloniti s vlasti ako ne ispunjavaju svoju zadaću. Zar se to nije dogodilo i Sanaderu. Da.

**JEDNOM SLUGA UVIJEK SLUGA!
JEDNOM IZDAJICA UVIJEK IZDAJICA!**

Jednostavno pravilo, zar ne?

Dr. sc. Damir Pešorda svoj je tekst završio ovako: „*A tko se šarafcigera laća, mora biti svjestan da je šarafciger podesan i za skidanje nekih drugih ploča. Na kraju će se vidjeti čiji je šarafciger veći.*“

**UHIĆENJE U VUKOVARU ZBOG ZDS-A
UHIĆENJA ZBOG PJEVANJA DOMOLJUBNIH PJESAMA
NA STADIONIMA**

Crvenkapi su dozvolili spomen obilježje u Zagrebu, ali bez znaka koji je odobrila hrvatska vlast, ali nije pobjednik u miru Pupovac.

Ali tada je izgledalo kao da je žaba skuhana!

Ali Vukovar je pokazao da je još treba kuhati i događaju se ne samo hapšenja u Vukovaru, nego se ponovno postavlja spomen ploča u Jasenovcu, ali bez znaka koji je odobrila hrvatska vlast, ali nije pobjednik u ratu Pupovac:

NA OVO SE NIJE TREBALO PRISTATI

5. prosinca 2023.

HOS-ovci ponovno podigli spomen ploču u Jasenovcu: „*Uvjet je bio da se na njoj ne nalaze naše oznake*“.

Pripadnici prve satnije HOS-a Ante Paradžik iz Jasenovca u subotu su postavili novu spomen ploču u Jasenovcu. *"Za razliku od prošle koja je zbog pritiska pojedinaca morala biti premještena u Novsku, ova je ploča podignuta malo izvan samog Jasenovca, na mjestu Lončarica gdje su naša trojica pripadnika i poginula"*, rekao je bivši pripadnik HOS-a Željko Soldo za Dnevno.hr. On je izjavio kako ni ovo postavljanje nije prošlo glatko, prisjetivši se prošlog koje je izazvalo medijsku buru.

„Postavljena je na objektu Hrvatskih voda, no dugo se pregovaralo. Naime, njihov je uvjet bio da se na ploči ne nalaze naše oznake i mi smo na to na kraju pristali. Istaknuto je da su bili pripadnici HOS-a, ali našeg grba s pozdravom nema. Bilo nam je važnije da obitelji stradalih bojovnika konačno dožive imena svojih sinova i braće na spomen ploči, nego da tjeramo svoj inat. Pravda će ionako kad tad doći. Ovi ljudi na vlasti su prolazni, za razliku od istine. A istina je da su ovi dečki poginuli pod HOS-ovim oznakama...“, objasnio je bivši pripadnik HOS-a.

Podsjećamo, prethodna ploča poginulim hosovcima u Jasenovcu izazvala je medijsku buru nakon što je saborski zastupnik Milorad

Pupovac izjavio da joj tamo nikako nije mjesto. Ploča je osobito zasmatala predsjedniku Zoranu Milanoviću koji je zaključio da bi je trebalo "baciti u smeće".

„Sramotno je to

I ovoga puta bilo je određenog bojkota pa se recimo načelnica Općine Jasenovac nije odazvala, kao niti jedan medij. Sramotno je to... Radi se o Hrvatima koji su poginuli na hrvatskoj zemlji. Slavko Jagar, Davor Milaković i Miro Petrin ubijeni su na stravičan način, a mi moramo ispuniti kojekakve uvjete da bi im se zahvalili spomen pločom", istaknuo je Soldo rekavši da je spomen ploča podignuta na inicijativu pripadnika prve satnije Ante Paradžik Jasenovac i njezinog pripadnika Miroslava Ćire Dragića, dodao je kako im je za postavljanje ploče pomogla i Udruga branitelja općine Jasenovac.

Sve to uz poklik: **SLAVA UKRAJINI!**

Ali priča o šarafcigeru nije završila.

Ovogodišnji **TRIJUMF TUĐMANIZMA** u Vukovaru i Penava, to su im i najavili!

O ovoj temi međumrežni portali vriju: na njima ima više od 50 članaka...

Akademik Josip Pečarić

BISKUP DR. SC. VLADO KOŠIĆ:

**ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

<https://biskupija-sisak.hr/predstavljen-ciklus-predavanja-qhrvatski-martirologijq-i-karta-sisake-biskupije/>

JOSIP PEČARIĆ:

JEDAN E-MAIL SVIMA

13. veljače 2013.

1) Promocija moje knjige „Rasizam domaćih sluga“ u Sisku, bila je u Velikom Kaptolu, u dvorani Ivana Pavla II. Sudjelovali su: mons. Vlado Košić, biskup sisački i autor. Glazbeni program: Stanko Šarić (najbolji hrvatski tamburaši, „Zlatni dukati“).

2) Danas nažalost pokojni Oskar Šarunić, tada je ovo predstavljanje knjige stavio na YouTube:

http://www.youtube.com/watch?v=MBERyLsI_i8

3) U Zagrebu je na predstavljanju istog naslova bilo stotinjak ljudi, što je uobičajena posjeta mojim promocijama knjiga iz ove trilogije. Međutim, poznati (i sjajni) hrvatski publicisti Mate Kovačević i Javor Novak bili su iznenađeni tako "malim" posjetom. Javor je to komentirao i na Portalu HKV-a gdje je i inače imao redovitu kolumnu (sada piše za dragovoljac.com). Zapravo, u pravu su jer je na promociji bio general Markač, a i zbog ugleda samih promotora možemo smatrati da je dobar dio došao zbog njih.

4) Čini se, da je manje opasno pisati o rasizmu Suda u Haagu ili svjetskih moćnika, nego o rasizmu domaćih slugu :))

5) Zapravo meni je jedino žao što Oskar nije snimio i akademika Vladimira Iblera koji je te godine slavio svoj stoti rođendan (rođen je 25. 6. 1913.). I on je nažalost danas pokojni. Imati stogodišnjaka i uz to akademika na predstavljanju knjige je nešto izuzetno, zar ne?

**JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH,
DRAGOVOLJAC.COM., 2024.**

**PRVIH 236 UGLEDNIKA, DOMOLJUBA, BRANITELJA,
INTELEKTUALACA I OBIČNIH HRVATA
PODUPIRU DR. TOMISLAVA JONJIĆA**

Hrvatsko nebo, 22. rujna 2024.

Uredništvo portala Hrvatsko nebo zaprimilo je večeras od dr. Tomislava Jonjića dopis ovog sadržaja: „*Poštovani! U prilogu dostavljam popis javnih podupiratelja moje predsjedničke kandidature. On se neznatno razlikuje od onoga koji su prije par sati objavili neki drugi portali, jer se na njemu nalazi još nekoliko potpisnika – pa i jedan od ranije nespominjanih osnivača HDZ-a iz lipnja 1989.*

TOMISLAV JONJIĆ:

**ZA HRVATSKU NAŠIH POBJEDA!
(svim sredstvima javnog priopćavanja)**

Poštovani!

U privitku dostavljam popis osoba koje svojim imenom i ugledom – usprkos medijskoj blokadi bez presedana koju trpim više mjeseci – javno podupiru moju predsjedničku kandidaturu.

Ako je malom dopušteno uspoređivati se s velikim, želim upozoriti na to da se radi o pojavi nezapamćenoj nakon prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

(...) Program koji, kao i moj životopis, možete pronaći na mrežnoj stranici: <https://tomislavjonjic.hr/> nije samo plod mojih misli, nego je izraz misli, želja i htijenja velikog dijela hrvatskog naroda, onog dijela koji se raduje svakoj hrvatskoj pobjedi!

Živjela Hrvatska!

Dr. sc. Tomislav Jonjić, kandidat za hrvatskog predsjednika

**LISTA JAVNE POTPORE
PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI
DR. SC. TOMISLAVA JONJIĆA (Zagreb, 21. rujna 2024.)**

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora (Zagreb)
2. Vitomir ALILOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske (Split)
3. Jerko ARTUKOVIĆ sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., poduzetnik (Međugorje)
4. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik (Slavonski Brod)
5. Božo BAČAK hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
6. Nenad BAKLIŽA trg. zastupnik (Varaždin)
7. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Hercegovosne (Mostar)
8. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
9. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
10. Ivan BARIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
11. dr. sc. Nataša BAŠIĆ KOSIĆ jezikoslovka, povjesničarka hrvatskog jezika. leksikografska savjetnica u trajnom zvanju (Zagreb)
12. Stjepan BEKAVAC, prof. povjesničar i publicist (Zagreb)
13. Željko BELANEK graf. spec. (Karlovac)
14. Ljiljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
15. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
16. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
17. Ivan BITANGA bivši pripadnik specijalnih postrojbi HV-a, višegodišnji predsjednik Vojnostegovnog suda i pričuvni brigadir Hrvatske vojske (Zagreb)
18. Boris BOBAN umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
19. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički

emigrant (SR Njemačka)

20. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)

21. prof. dr. sc. Petar BOSNIĆ umirovljeni redoviti profesor i bivši dekan Pravnog fakulteta u Splitu, bivši saborski zastupnik (Split)

22. Ivan BOŠNJAK, prof.

profesor informatike, predsjednik podružnice HKD-a Napredak (Varaždin)

23. Marijan BRAJAC povratnik iz SAD-a, umirovljenik

24. Stjepan BRAJDIĆ, ing. inženjer tehnike (Karlovac)

25. Josip BRDAR pripadnik studentskog pokreta 1971. u Splitu, umirovljeni odvjetnik (Zagreb)

26. Zdravko BUBALO dipl. ekonomist, privatni poduzetnik

27. Alojzija BUCONJIĆ hrvatska politička emigrantica, članica vodstva Hrvatske republikanske stranke, sabornica Hrvatskoga narodnog vijeća (Zagreb)

28. Marijan BUCONJIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik Međudruštvenog odbora Hrvata New Yorka, bivši pomoćnik ministra za iseljništvo i dr. (Zagreb)

29. Ivana BUIĆ odvjetnica (Rijeka)

30. Eol BUIĆ dipl. ing. strojarstva (Rijeka)

31. Feodora BUIĆ dipl. pravnik (Rijeka)

32. fra Ante Vuk BULJAN voditelj Hrvatske katoličke misije Köln (SR Njemačka)

33. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)

34. Vlado CELINŠČAK umirovljenik (Zagreb)

35. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica

36. CVITKOVIĆ, Miran, dr. med. liječnik, stalni sudski vještak, predsjednik Hrvatske udruge za medicinsko pravo (Zagreb)

37. Mile ČATLAK prvi zapovjednik Prvog odreda pomorskih diverzanata Hrvatske ratne mornarice 1991., nakon školovanja okončanog na West Pointu s najvišim ocjenama umirovljen kao kapetan fregate

38. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,

- hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
39. Robert ČULINA, dipl. ing. diplomirani inženjer elektrotehnike, pripadnik 1. gardijske brigade „Tigrovi“, pukovnik u miru (Zagreb)
40. Hrvoje ČULJAK, dipl. oec. sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata, poduzetnik (Osijek)
41. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
42. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
43. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
44. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
45. mr. sc. Željko ČAPIN dipl. pravnik, odvjetnik, umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Split)
46. prof. dr. sc. Vedran ČORIĆ, prim. dr. med. sveučilišni profesor, specijalist kardiokirurgije i opće kirurgije (Zagreb)
47. Drago ČUTUK dipl. pravnik, jedan od istaknutih sudionika studentskog pokreta 1971. u Splitu (Split)
48. Davor DANIELOV umirovljeni ekonomist (Split)
49. Rade DEAK hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
50. Dinko DEDIĆ aktivist iz doba Hrvatskog proljeća, hrvatski politički emigrant, dužnosnik Hrvatskoga državotvornog pokreta i glavni urednik Hrvatskog tjednika (Melbourne), urednik portala Projekt Velebit
51. doc. dr. sc. ANTE DELIĆ povjesničar, znanstveni suradnik, docent na Sveučilištu u Zadru (Zadar)
52. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
53. Željko DOGAN hrvatski iseljenik, novinar i publicist (Australija)

54. Ante DOKOZA hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
55. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac, bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske (Zagreb)
56. Jure DRAGIČEVIĆ javni politički radnik
57. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine, teologica
58. Ivanka DUJMOVIĆ, službenik (Varaždin)
59. Fabijan DUMANČIĆ politički zatvorenik, hrvatski branitelj (Zagreb)
60. mr. sc. Mila DUNDIĆ dipl. pravница, stručnjakinja za pravo mora (Split)
61. dipl. ing. Stjepan DUNDIĆ dipl. inženjer elektrotehnike, umirovljenik (Split)
62. Drago DUVNJAK dipl. ing. građ. (Osijek)
63. Pere ERANOVIĆ glumac HNK Split (Split)
64. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica (Zagreb)
65. Tomislav FRKOVIĆ, prof. javni radnik (Argentina)
66. Dubravka FRKOVIĆ JURUN hrvatska politička emigrantica, poduzetnica (Argentina)
67. Jozo GLAMOČ hrvatski politički emigrant, javni radnik i poduzetnik (Australija)
68. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik hrvatske komponente vojske Federacije BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
69. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
70. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD (Zagreb)
71. Ivan GRBAVAC hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
72. Ljiljana GREGURIĆ dipl. pravnik (Varaždin)
73. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)

74. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski politički emigrant (Zagreb)
75. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika (Zagreb)
76. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
77. prof. dr. sc. Andrija HEBRANG sveučilišni profesor emeritus, bivši saborski zastupnik, ministar zdravstva te obrane (Zagreb)
78. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
79. Tihana HRABAR, dr. med. Zdravstveno učilište (Zagreb)
80. Željko HRABAR, dr. med. spec. specijalist psihijatar (Zagreb-Popovača)
81. Đurđa HREN-OBRANIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica obiteljske medicine (Varaždin)
82. Ivan ILIČIĆ hrvatski branitelj iz 1990., dužnosnik Hrvatske stranke prava (Zagreb)
83. Pero IVČEC hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
84. Ivan JAKIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
85. dr. Hrvoje JANČIĆ, dr. stom. stomatolog (Rijeka)
86. dr. sc. Vjeko Božo JARAK teolog, svećenik (Varaždin)
87. Ivo JERINIĆ radnik (Dubrovnik)
88. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
89. Anto JURENDIĆ dragovoljac Domovinskog rata, umirovljenik bojnika ATJ Lučko (Zagreb)
90. Marko JURIČ novinar, publicist, voditelj Projekta Velebit (Zagreb)
91. Manda JURJEV umirovljenica (Zlarin)
92. Pave JUSUP nogometni dužnosnik, poduzetnik (Sukošan)
93. Ivan KARMELIĆ mag. iur., odvjetnik (Brač)
94. prof. dr. sc. Ivan KATAVIĆ umirovljeni sveučilišni profesor u trajnom zvanju (Podstrana/Split)
95. Ivan KATIĆ hrvatski iseljenik, poduzetnik i dobročinitelj (SAD)
96. Slavko KATIĆ hrvatski iseljenik u SAD, poduzetnik i dobročinitelj (SAD)
97. Darko KAVICKI, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva

(Karlovac)

98. Boris KLAPIRIĆ zapovjednik 1. satnije 3. Imotske bojne 4. brigade HV-a (Imotski)

99. Teo KLARIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer, poduzetnik (Split)

100. Miroslav KLEMM povjesničar umjetnosti (Varaždin)

101. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i direktor Hrvatskoga filmskog instituta (SAD), publicist, osnivač Zaklade sv. Marije na Mljetu (SAD)

102. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke (Zagreb)

103. Petar KOLAKUŠIĆ brigadir u miru, ratni načelnik brigade HVO-a Rama

104. dr. sc. Ivan KOSIĆ klasični filolog i paleograf (Zagreb)

105. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)

106. Ivica KOŽUL predsjednik uprave velike trgovačke tvrtke u više mandata (Split)

107. Lada KOŽUL mag. pharm. (Split)

108. Mirko KRALJEV kazališni i filmski glumac, šekspirolog, diplomat, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)

109. Marko KRZNARIĆ umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske, istraživač i publicist (Antunovac)

110. don Vjenceslav KUJUNDŽIĆ svećenik, župnik župe sv. Josipa u Splitu

111. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zageb)

112. Tomislav KUZMANOVIĆ odvjetnik, branitelj generala Mladena Markača u postupku pred MKSJ-om (SAD)

113. Gojko KVESIĆ ekonomist, sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata (Osijek)

114. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)

115. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)

116. Ante M. LIJIĆ arhitekt, poduzetnik (Split)
117. Marina LOGARUŠIĆ glavna tajnica i kandidatica za predsjednicu Hrvatske stranke prava (Slavonski Brod)
118. Branko LOZO umirovljenik, veteran Domovinskog rata (Zagreb)
119. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
120. Ranko LOZO umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Imotski)
121. mr. Ivanka MADUNIĆ KUZMANOVIĆ pjesnikinja i povjesničarka (SAD)
122. Ivan MARČEC student (Čakovec)
123. Božena MARIČIĆ poduzetnica (Šibenik)
124. Leo MARIĆ povjesničar i publicist (Delnice)
125. Marinko MARINOVIĆ dipl. pravnik, umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Karlovac)
126. Pero MARKOVIĆ bivši gradonačelnik Čapljine, župan Hercegovačko-neretvanske županije, zastupnik u Domu naroda Federacije BiH
127. Snježana MARTINČEVIĆ poduzetnik (Varaždin)
128. prof. mr. art. Miroslav MARTINJAK glazbenik, muzikolog, sveučilišni profesor (Zagreb)
129. prof. dr. sc. Josip MASTELIĆ umirovljeni redoviti sveučilišni profesor (Split)
130. Vanja MASTELIĆ umirovljena magistra farmacije (Split)
131. Ive MATANOVIĆ radnik (Rijeka)
132. Ivo ZLATIĆ radnik (Tuzla)
133. Ivica MARAS športski djelatnik i novinar (Zagreb)
134. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
135. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju (Zagreb)
136. Mario MEDAK odvjetnik i povjesničar (Zagreb)
137. Ankica METER CELINŠČAK sudac (Zagreb)
138. Ivica MIHALJEVIĆ, prof. prof. filozofije i religije,

leksikograf, pisac

139. Mario MIHINJAČ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)

140. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika Tuđmana (Zagreb)

141. prof. dr. sc. Nikola MIJATOVIĆ sveučilišni profesor u trajnom zvanju (Zagreb)

142. Ivan MIKULIĆ povratnik iz Australije, član uredništva „Hrvatskog tjednika“ (Australija), jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta u Australiji (Zagreb)

143. Mile MILKOVIĆ bivši predsjednik Ujedinjenih Hrvata Kanade, ogranak Kralj Tomislav (Vancouver, Kanada), član vodstva NK Croatia (Kanada)

144. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša saborska zastupnica i potpredsjednica Vlade (Zagreb)

145. Vanja MLADINA dipl. pravnik, jedan od prvaka Hrvatskog proljeća u Splitu, odvjetnik, politički uznik (Split)

146. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)

147. Zlatko MUBRIN bivši politički uznik (Varaždin)

148. mr. sc. Mate MUSTAPIĆ dipl. pravnik, umirovljeni bojnik Hrvatske vojske

149. mr. sc. Marija MUŠE DANIELOV, dr. med. liječnica, stalni sudski vještak (Split)

150. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica (Zagreb)

151. Neda NIŽETIĆ dipl. pravnica i profesorica vjeronauka, stradalnica Hrvatskog proljeća (Split)

152. Javor NOVAK književnik, novinar (Zagreb)

153. Alfred OBRANIĆ bivši gradonačelnik Varaždina, raniji predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika te pomoćnik ministra (Varaždin)

154. Ivan OBRANIĆ, dr. med. spec. internist i kardiolog (Varaždin)

155. Jakov OBRANIĆ poduzetnik (Varaždin)

156. Matko OBRANIĆ agent za nekretnine (Varaždin)

157. Mislav OBRANIĆ informatičar (Varaždin)
158. Dr. sc. Sonja OBRANIĆ molekularni biolog, docent (Varaždin)
159. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik Republike Hrvatske (Zagreb)
160. Leo OREŠKI, dipl. ing., dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
161. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički emigrant, bivši diplomat i predsjednik Hrvatske republikanske zajednice (Zagreb)
162. Igor PATAKY odvjetnik (Zagreb)
163. Jozo PAVLOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
164. akademik Josip PEČARIĆ matematičar svjetskoga glasa, najcitiraniji hrvatski znanstvenik, publicist (Zagreb)
165. Vladislav PERIĆ književnik, novinar i urednik, umirovljeni bojničnik Hrvatske vojske (Split)
166. Anto PERIŠA umirovljenik, povratnik iz Kanade (Zagreb)
167. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
168. Branimir PETENER politički uznik, dragovoljac Domovinskog rata, časnik Hrvatske vojske u miru, pročelnik zdruga HOR (Kašina)
169. Ante PETRIČEVIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Proložac, Imotski)
170. Branimir PETRIČEVIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske, prvi zapovjednik obrane Sinja i Cetinske krajine
171. Marijan PINHAK, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike, istraživač komunističkih zločina (Varaždin)
172. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala Slobodana Praljka u postupku pred MKSJ-om (Zagreb)
173. Ivan PIŠKOR bac. inf., gradski vijećnik, član predsjedništva Hrvatske stranke prava (Delnice)
174. Luka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj, političar i publicist (Split)

175. Robert POLEDICA, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
176. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC, dr. med. spec. pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
177. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica (Požega)
178. Željko PRPIĆ dipl. ing. strojarstva, hrvatski branitelj, general u mirovini
179. doc. dr. sc. Mario PULJIZ, dr. med. predstojnik ginekološkog odjela na Institut za tumore KBC Sestara milosrdnica Zagreb (Zagreb)
180. Ivan RADIĆ radnik (Zagreb)
181. Damir RADOŠ hrvatski politički emigrant, publicist (SAD)
182. Marko RADOŠ umirovljeni pukovnik HVO-a i Hrvatske vojske, tajnik Udruge 100-postotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida I. skupine (Zagreb)
183. Petar RAOS odvjetnik (Split)
184. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
185. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske (Zagreb)
186. Jozo RIBIČIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Šestanovac)
187. Jakoslav ROJNICA pisac, politički analitičar, bivši politički uznik (Split)
188. Branko ROSO, dipl. ing. diplomirani inženjer (Osijek)
189. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorka udruge Krug za trg (Zadar)
190. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski zastupnik
191. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
192. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
193. Marko RUDELA hrvatski iseljenik, javni radnik i poduzetnik

(SAD)

194. Ivan SKENDERVIĆ javni radnik (SAD)

195. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljeništvo

196. Josip STIPIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)

197. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)

198. dr. sc. Tomislav SUNIĆ politički uznik, filozof, bivši sveučilišni profesor i diplomat, publicist (Zagreb)

199. Dorian STIEGLER fotograf i publicist (Zagreb)

200. Velimir SULIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)

201. Zdenko ŠANIĆ ratni zapovjednik satnije 3. Imotske bojne 4. brig. HV-a, prvi predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata Imotski

202. Marijan ŠAPINA, dipl. ing. diplomirani inženjer, bivši ravnatelj Doma zdravlja Nova Gradiška

203. prof. dr. sc. Ivica ŠARAC povjesničar, sveučilišni profesor (Mostar)

204. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)

205. Marijo ŠIMOVIĆ umirovljeni bojničnik, dozapovjednik padobranske bojne 1. Hrvatskoga gardijskog zdruga

206. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori (Split)

207. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)

208. Domagoj John ŠOLA hrvatski iseljenik, bivši zastupnik kanadske Liberalne stranke u parlamentu pokrajine Ontario, član Zakonodavne skupštine Ontarija, bivši generalni konzul Republike Hrvatske u Clevelandu i Chicagu 1995.-2001. (Kanada)

209. Marko ŠPIRANOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni djelatnik (SAD)
210. Bojana ŠTIMAC dipl. pravnik, sudac (Varaždin)
211. Davorin ŠTIMAC viši laborant (Varaždin)
212. Vladimir ŠTIMAC djelatnik u prehrambenoj industriji
213. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Knin)
214. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica, diplomatkinja i prva voditeljica humanitarne udruge DORA (Zagreb)
215. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik Hrvatske samouprave (Mostar)
216. Dražen TOMASOVIĆ, dr. med. spec. liječnik, specijalist urologije (Varaždin)
217. Mario TOMASOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni časnik Hrvatske vojske, dipl. pravnik i publicist (Split)
218. Mato TOPALUŠIĆ poljoprivrednik (Osijek)
219. dr. sc. Tanja TROŠELJ MIOČEVIĆ članica nevladine udruge Centar za istraživanje hrvatskog iseljništva, jedna od urednica nekoliko zbornika radova „Hrvatska izvan domovine“
220. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata, utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
221. Jure TRUTANIĆ mag. educ. hist., povjesničar (Zagreb)
222. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava komunističkog sustava ubijenih u inozemstvu, publicistica (Zagreb)
223. Ive URODA ribar (Zadar)
224. Davor VELNIĆ književnik i urednik (Rijeka)
225. prof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
226. Ivan VIDAKOVIĆ, ing. inženjer strojarstva (Karlovac)
227. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
228. Mato VOJNOVIĆ student (Dubrovnik)
229. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
230. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)

231. Ivan VUKIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer građevine, politički zatvorenik, publicist i istraživač (Gospić)
232. Marija VUKIĆ umirovljenica (Gospić)
233. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
234. Jozo VUKUŠIĆ hrvatski politički emigrant, voditelj i urednik Hrvatskog radija New York (SAD)
235. Petar ZELIĆ umirovljeni radnik (Rijeka)
236. Srećko ŽUPIĆ profesor u miru, dozapovjednik 115. brigade Hrvatske vojske (Imotski)
- ...i mnogi drugi čija će imena sa zahvalnošću biti objavljena naknadno...

<https://hrvatskonebo.org/2024/09/22/popis-prvih-236-uglednika-domoljuba-branitelja-intelektualaca-i-obicnih-hrvata-koji-podupiru-dr-tomislava-jonjica/>

JAVOR NOVAK

ZASTRAŠIVANJE NOVINARA

1. listopada 2024.

Pravomoćnom presudom hrvatski novinar od formata, i vrlo rado gledan tv urednik i voditelj „Projekta Velebit“, Marko Jurić, osuđen je na deset mjeseci uvjetno! Nepravomoćne presude se ne komentiraju ali ovdje je riječ o pravomoćno okončanom sudskom procesu, mada se toplo nadam kako će g. Jurić imati upornosti ići s ovime i na Vrhovni i na međunarodni sud.

Tom sramnom presudom jedan hrvatski novinar osuđen je zbog verbalnog delikta i onemogućeno mu je javno djelovanje po aktualnim temama u slijedećih dvije godine. Pod prijetnjom zatvora! Time smo se svrstali među one mračne države Putinova tipa, koje progone i zatvaraju novinare. I mi imamo zabranjene teme, one o kojima se ne smije javno govoriti, baš kao što je to isto bilo i u

tamnici hrvatskoga naroda, u šugoslaviji. Srećom novinare još ne šalju na Goli otok, još ne ubijaju.

(...) U tim i takvim uvjetima u Hrvatskoj pokazati kako Porfirije u Kanadi pjeva četničke pjesme dok stoluje na Cvjetnom trgu u središtu Zagreba, jest strogo zabranjeno. I to nam pokazuje pravomoćna presuda novom hrvatskom disidentu Marku Juriću. To je k tome i sudski progon počinjen po prijavi političara, vrha vlasti (!) javnog tužioca Milorada Pupovca. Dakle ne samo da se četništvo u Hrvatskoj ne zabranjuje nego oni koji s njime koketiraju drsko dižu prijave protiv nas, a koje onda evo ovako poslušno završavaju s ovakvim diskriminatornim presudama! Presudama po novouvedenom verbalnom deliktu. Kad mi nismo u stanju biti suvereni, četnici će slobodno carevati i plesati Hrvatskom. I ta jednournna presuda gospodinu Juriću nije odluka jednog suda u Hrvatskoj, jedne pravosudne instance, to je presuda dvaju sudova, dviju instanci!

cave Pupovac!

Dragi hrvatski novinari ne i drugovi orjunaški novinari (za vas nema straha), ovo vam je zastrašujuća poruka: ako ukazujete na četništvo većeg dijela Srbske pravoslavne crkve, bit ćete kazneno gonjeni, protiv vas će se voditi sudski proces i provest ćete se kao jedan po svemu hrabar novinar - Marko Jurič.

(...) Čuvajte se novog javnog, a socijalističkog tužioca Pupovca. Zapravo nema tu suštinske razlike: isto su tako stradavali hrvatski ljudi 1971. Stradavali po prijavama pravovjernih partijaca. Mogli biste i vi danas u 21. stoljeću jednako stradavati po prijavama mnogih (veliko)Srba. Socijalizam je permanentno strahovao od snage svake oporbene riječi, bilo nejavne ili javne. Socijalistički mozgovi boje ih se krvavo još i dan danas 2024. u Hrvatskoj! Presude duboke države to nam nažalost potvrđuju.

Strašno je svjedočenje odvjetnika dr. Jonjića, predsjedničkog kandidata: „Kad god sam (u mnogo slučajeva) branio hrvatske branitelje bili su osuđeni, kad god sam po službenoj dužnosti branio srbske pobunjenike, uvijek su bili oslobođeni.“

vođe novinara?

Hrvatski disident Marko Jurič, koji je za ovog prijekog sudovanja pokazao dostojanstvo i nepokolebljivost, odlučno je odgovorio sutkinji, pokazao joj je i što ona radi s tom presudom te je glasno manifestirao svoju iskrenu uvjerenost u pošteno obavljanje novinarskog posla.

(...) ...kako će sada reagirati Hrvatsko novinarsko društvo? Kakvu će poruku njihova bajna sindikalistica Maja Sever poslati Međunarodnoj udruzi novinara? A što će poduzeti grlati zagrebački predsjednik novinara Hrvoje Zovko? Ulični drekavac za prava samo i jedino svojih istomišljenika. Oboje su se nekada derali do neba i pri samim sudskim optužnicama ili novčanim kaznama novinarima, a sada kad se novinaru prijete zatvorom - kukavički šute. Gdje je zatim Ivan Zvonimir Čičak, gdje su svi ostali članovi Hrvatskog helsinškog odbora?

(...) Hrvatsko novinarsko društvo i njezin predsjednik Hrvoje Zovko nisu (se) ni jedan jedini put oglasili o tome da se upravo u samoj metropoli Zagrebu, sudi jednom poznatom novinaru.

(...) ...šutnja u ovako skandaloznom predmetu ipak predstavlja dno dna predsjednika HND Hrvoja Zovka i njegovoga HND-a. To je dno dna sindikalistice Maje Sever, pogotovo što ona djeluje i kao hrvatska novinarska sindikalistica i još k tome i kao međunarodna.

(...) Stanje koje ovime dobivamo u Hrvatskoj, samo je nastavak destrukcije koja je započela još 2000. Tako je to bilo ali na žalost i ponovno jest i u današnjoj Socijalističkoj Republici Hrvatskoj. Vrijedi zapamtiti ime predsjednice sudskog vijeća na Županijskom sudu u Bjelovaru, ime drugostupanjske sutkinje gđe. Milenke Slivar. Treba zapamtiti i ime sutkinje gđe. Mirjane Horvat s Općinskog suda u Novom Zagrebu, ime prvostupanjske sutkinje. Upravo su to njihove vrlo opasne i presedanske presude. Baš kao iz doba šugoslavije.

širi se medijski muk

Ali budimo pošteni pa kažimo i slijedeće: vijest o prijetećoj pravomoćnoj presudi novom hrvatskom disidentu Marku Juriču prvi je promptno donio Max portal 24. 9. 2024. Jutarnji list vijest je donio tek 25. 9. u 16 sati, a portal narod.hr tek u 18,45 sati. Tu

udarnu vijest nisu donijeli ni Večernjak, ni Slobodna Dalmacija koja se inače velehvali da su najveće dnevne novine u Dalmaciji, ali nisu je donijeli niti brojni slobodni portali. HKV donosi članak 26. rujna, ali moj portal donosi čak pet tekstova (ovo je šesti)! Svi su ostali zakazali. Ili zanijemjeli? Kao po partijskom nalogu.

https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/40937-javor-novak-zastrasivanje-novinarafbclid=IwY2xjawFpwQ5leHRuA2FlbQIxMAABHekir3wJ_mXoSwe4Q8r282AM0DSWknl9HOUloeV6apOmer3yvhEV9KhNw_aem_819s2e3Dfi1RuEC5u-3C2w

**JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH,
DRAGOVOLJAC.COM., 2024.:**

JAVOR NOVAK

HRT PROTIV SVOJIH GLEDATELJA

12. studenog 2024.

Zašto sam pisao HRT-u i ne samo njemu? Još 13. kolovoza o. g. CitizenGo pokrenuo je peticiju: "STOP DISKRIMINACIJI na HRT-u predsjedničkog kandidata dr. Tomislava Jonjića". Peticiju je pokrenula gđa. Zorica Gregurić, pripadnica 204. brigade HV, dragovoljka i bolničarka u HOR-tu i to prema Ravnateljstvu HRT-a i samom ravnatelju Robertu Švebu.

Potpisalo ju je više od tisuću ljudi. Procijenite što je HRT promijenio ili je „promijenio“ u svojem vođenju politike umjesto novinarskog izvještavanja o istoj, a u protekla 3 mjeseca.

Zatim 17. kolovoza o. g. narod.hr piše članak naslova: „Kako mediji manipuliraju anketama i ‘nepodobne’ isključuju iz predsjedničke utrke“ u podnaslovu stoji: „HRT-va cenzura pojedinih predsjedničkih kandidata“. Evo naglasaka iz tog teksta:

„HRT, javna televizija koju svi građani RH moraju plaćati (...) Medij koji bi, makar zbog toga trebao biti politički nepristran,

izbjegava spomenuti neka imena među predsjedničkim kandidatima. Primijetili su to, osim brojnih građana, i istaknuti akademici, umirovljeni časnici i dragovoljci Domovinskog rata. Oni su uputili otvoreno pismo Upravi HTV-a Zagreb. U otvorenom pismu navode kako na svim kanalima HTV-e uporno izbjegava čak i spomenuti ime predsjedničkog kandidata dr. Tomislava Jonjića. (...) Riječ je očito o promišljenoj, hotimičnoj odluci uredništva da se jedan predsjednički kandidat sasvim ignorira. Smatramo takvu političku odluku nedostojnom slobodne državne televizije...“

mrežna stranica „Izbori 2024.“

„Sve do nedavno, ova mrežna stranica koja bi po svojem opisu trebala davati donekle objektivne rezultate i analize, isticala je samo trojicu predsjedničkih kandidata. (...) Naime, ni ovdje se primjerice, sve do nedavno, nije našao Tomislav Jonjić, koji je još u svibnju objavio svoju kandidaturu, sve dok (on osobno) nije poslao službeni dopis navedenoj stranici. Tada su ga uvrstili na popis.“ (!)

čiča-mića gotova je priča, nije li?

Pisao sam već kako sam se obratio HRT-u s pitanjima zbog neprimjerenog reklamiranja jednog jedinog predsjedničkog kandidata. Sredinom rujna o.g. moje je pitanje glasilo: „Tko je unatrag dva mjeseca platio u udarnom terminu, u Dnevniku 2 HRT-a, u 19 sati, reklamu za dr. Dragana Primorca u trajanju od čak 11 minuta? Je li to bio sam g. Primorac, sponzor ili HRT-e kao donator? Po Vašem cjeniku koji ste istaknuli, za taj termin i za to trajanje emitiranja riječ je o nemalom iznosu od gotovo 36.000 eura!“

Usljedio je nesuvisli pokušaj gđe. Aleksandre Drobnjak Stepinac (aleksandra.drobnjak.stepinac@hrt.hr) (Hrvatska radiotelevizija t: +385 1 634 2730 | m: 385 99 634 7572 f: +385 1 634 3456 | e: sluzbenik.za.informiranje@hrt.hr). Bilo je to krajem rujna.

Gospođa je prvo pokušala zamutiti stvar pišući kako ne zna o kojoj je emisiji riječ: „napominjem kako sam kontaktirala kolege iz RJ Prodaja te dobila informaciju da spot s dr. Primorcem nikad nije emitiran u našem pp bloku tim više što sadržaj navodno traje 11 minuta. Vjerojatno je riječ o gostovanju ili nekom drugom

programskom sadržaju unutar D2.“ Tome je dodala još i ovo: „molim Vas da (...) precizirate o kojoj se točno emisiji radi...“. Znači gospođa, kad sam pisao o Dnevniku 2, „nije shvatila“ da pišem o Dnevniku 2.

Nakon mog ponovljenog dopisa dobivam poštom Rješenje: Ur. br: 399-704/2024-50801 od 3. listopada 2024. Sadržaj je slijedeći: „Odbacuje se zahtjev korisnika prava na pristup informacijama JN“. Obrazloženje je (ukratko): „traženu informaciju tijelo javne vlasti ne posjeduje.“ (...) „Naime, u centralnom dnevniku se ne prikazuju i ne emitiraju reklame i propaprogram (...)“ (u njemu se) „samo prikazuju događaji koji su popraćeni i za koje postoji interes šire javnosti te je slijedom toga bio popraćen i događaj vezano uz dr. Primorca.“ (...) „S obzirom da se ne radi o reklamama, tijelo javne vlasti nema podatak tko je platio reklamu odnosno ne posjeduje traženu informaciju.“

Cijenjena gospođa A. D. Stepinac, službenica za informiranje HRT-a u dopisu kaže kako se emitiraju događaji „za koje postoji interes šire javnosti“. Znači kad Primorcu pokušavaju nabiti na glavu premalu ličku kapu (vidi Dnevnik 2), to je događaj važan za širu javnost? Kad se o jednom predsjedničkom kandidatu, u udarnom terminu, u glavnom Dnevniku, objavi prilog u mamutskom trajanju od čak 11 minuta, a nakon toga još više puta po minuti, češće po dvije, onda to nije reklama? Jer ne spada u tzv. 'propaprogram'??

Kako se ne radi o reklamama nemaju podatak „tko je platio reklamu“ ... onda je ili nije riječ o reklamama? „Odnosno ne posjeduje traženu informaciju“. Očito bilo je besplatno, jer je iz Rješenja vrlo jasno vidljivo da HRT-e „ne zna“. HRT-e dalje kaže kako ne posjeduje informaciju te to čak dva puta naglašava. Što nam to govori? Ujeo vuk magare. Neki kandidati mogu imati reklamu u samom glavnom Dnevniku HRT-a, a drugi ne mogu ni blizu. Demokratski ne? Stručno novinarski. Žele proizvoditi vijesti, a ne izvještavati o njima?

HTV-e nije zaprimio nikakav novac (!) za više od 11 minuta reklame posvećene dr. Primorcu. Znači evidentno i bezočno

reklamiranje Dragana Primorca, bilo je besplatno! I još se ista rabota i dalje nastavlja. Unatoč cjeniku koji kaže do to ukupno već košta i više od 45.000 eura! Ajmo dalje HRT-e!

I sada imamo i nastavak, jer želim da se sve nadležne institucije očituju o reklamiranju dr. Primorca, pa u nastavku šaljem dopis Agenciji za elektroničke medije, Vatroslava Jagića 31, Zgb. Dopis nosi nadnevak 11. listopada o.g.

„Obraćam Vam se zbog izrazito pristranog, vrlo prozirnog i neobjektivnog te diskriminatornog djelovanja HTV-a u pretkampanji za predsjednika Republike Hrvatske.“ Reklama dr. Primorcu očito je bila besplatna, jer je iz točke 1. i točke 3. Rješenja vrlo jasno vidljivo da HRT-e o tome ništa 'ne zna'. Tako unatoč tome što to ukupno već košta i više od 45.000 eura. I još se besramno nastavlja dalje.

Što nam sve ovo govori? Očito stvar je do samog urednika/ce Dnevnika (i tih šefova) koji svi zajedno neprofesionalno (ili uz naknadu ispod stola?) izgleda obavljaju nečasani posao u udarnom terminu državne televizije?

„Molim Vaše cijenjeno mišljenje o svemu ovome, te eventualno o poduzetim koracima prema HRT-eu. Hvala.“

Prolazi vrijeme, ništa se ne događa, pa krajem listopada o.g. šaljem požurnicu: „...uputio sam Vam pismo putem HP-te zbog diskriminacije nekih predsjedničkih kandidata na HTV-u i na Novoj TV-e, a na štetu primjerice dr. Tomislava Jonjića. Od tada do danas nastavlja se cenzura prema ostalim kandidatima, uz opširno reklamiranje kandidata dr. Primorca. To se odvija svaki drugi dan, a da uopće ne znamo tko tu njegovu reklamu plaća.

Pitao sam Vas što ćete poduzeti da se ovakva višemjesečna diskriminacija i protežiranje dr. Primorca zaustavi? Nisam još dobio nikakav odgovor od Vas.“

Zatim primam, ne kuvertiranom poštom već na mail i bez ikakve oznake spisa, odgovor: 'Agencija za elektroničke medije je zaprimila Vašu pritužbu koja se odnosi na sadržaj emitiran na Hrvatskoj radioteleviziji jer se navodno pristrano i neobjektivno djeluje u pretkampanji za predsjednika Republike Hrvatske u korist g.

Dragana Primorca.

Na sjednici 40-24 od 24. listopada 2024. Vijeće je nakon provedenog postupka utvrdilo da nema kršenja Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine 111/21, 114/22).'

Na tu odluku nisu me uputili imam li ili ne pravo na žalbu. Jasno, zato nema ni službene oznake spisa, niti upućenog mi pismenog dopisa. Slučajna neprofesionalnost? Ne budi lijen poslao sam im svoju reakciju na to njihovo „nema kršenja Zakona o elektroničkim medijima“ (ne očekujući naravno nikakav njihov daljnji odgovor):

DISKRIMINACIJA PREDSJEDNIČKIH KANDIDATA

6. studenoga 2024.

*Odjel za nadzor i analizu medijskih sadržaja
Stanislav Bender, voditelj Odjela
stanislav.bender@aem.hr
+385 (0)1 488 2764*

Poštovani,

više je nego nevjerojatno da ste donijeli zaključak kako "nema kršenja Zakona o elektroničkim medijima". Svaki je drugi dan kandidat za predsjednika RH dr. Primorac u Dnevniku državne televizije koju svi plaćamo iz pristojbe. Tko plaća tu njegovu reklamu? Nitko. HRT kaže da nisu zaprimili nikakvu uplatu! Odnedavno se pojavljuju i dr. Lozo i Kekin i Bulj dakle ukupno 4-5 kandidata, a nikako ravnopravno svi. Nikako bez diskriminacije svih ostalih kandidata. I to očigledno privatiziranje medija po Vama nije kršenje Zakona o elektroničkim medijima??'

Iako bi Vijeće za elektroničke medije imalo biti neovisno regulatorno tijelo u području elektroničkih medija u Republici Hrvatskoj, čitatelji Dragovoljca mogu sami bez moga komentara iz cijele ove procedure i tzv. odgovora nadležnih institucija, procijeniti o čemu se ovdje radi. Zanimljivo kako ovdje i Služba za informiranje

HRT-a i VEM pušu u isti rog. No, ne na moju inicijativu, u nastavku zbivanja Vijeće za elektroničke medije (VEM) samo se razotkrilo. Razotkrilo koga štiti i koga protežira.

Narod.hr 28. listopada o. g. donosi članak kako će VEM zatražiti očitovanje HRT-a zbog Malićeve nizanke „Partije“. Na svojoj sjednici zaključuju kako 'nije istaknuto upozorenje zbog uznemirujućih scena masovnih stratišta' te kako nije bilo 'primjerenog upozorenja i programske oznake'.

*Dokumentarni film 'Partija' kroz pet epizoda ('Teror', 'Revolucija', 'Vlast', 'Raspad' te 'Čuvari tajni') prati povijest Komunističke partije Jugoslavije. U nizanki govore povjesničari, publicisti i policijski istražitelji iz Hrvatske, Slovenije, Srbije i BiH. Kako je poznato auctor, scenarist i režiser serije je **Gordan Malić**, a stručni suradnik je ugledni povjesničar Davor Marijan. Peta i zadnja epizoda Gordana Malića pod naslovom 'Čuvari tajni' emitirana je 31. listopada 2024. Riječ je o ostvarenju koje vrijedi kao sve četiri njegove prethodne epizode zajedno. Malić u potpunosti razotkriva zvjerstva Titova zločinačkog režima s nekoliko dragocjenih novih podataka. Tako unatoč svim naporima tzv. antifašista da skrivaju istinu, ili kad ona izbije na sunce, da ju pokušavaju opravdati i zataškati.*

No, zanimljivo je kako sada žurno postupa tobože neovisno regulatorno tijelo Vijeće za elektroničke medije (VEM) kada su u pitanju komunistički zločini odnosno prikazivanje istih. Nezadovoljan prikazanom istinom VEM se pokušava zaogrnuti tvrdnjom: 'nije istaknuto upozorenje...' (...) 'Dokumentarni film sadrži niz uznemirujućih scena koje prikazuju masovna stratišta i ljudske posmrtno ostatke, a emitiran je bez primjerenog upozorenja i programske oznake'.

U svojoj srčanoj pristranosti, VEM je otišao čak toliko daleko da je iznio potpunu neistinu. Naime spomenuti TV sadržaj emitiran je uz jasno upozoravajući krug s istaknutim brojem 12 u gornjem desnom kutu TV zaslona. I to je upozorenje na zaslonu bilo cijelo vrijeme emitiranja nizanke (odgledano 2. studenoga 2024. na HRTi). Znači sadržaj je čisto i bistro označen čak s tako jako niskom

oznakom godina, a kako bi upozorio sve roditelje i mlađe maloljetnike. Time je potpuna neistina što VEM tvrdi i pokušava nametnuti kako 'nije istaknuto upozorenje' te da je sadržaj 'emitiran bez primjerenog upozorenja i programske oznake' HTV-ea.

Sve što VEM dalje muči i čime pokušava optužiti HTV-e, a tobože po Pravilniku o zaštiti maloljetnika, pada dakle u vodu. Tragikomično je kako u svom izvješću dalje glagoljaju o programu koji bi mogao 'naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika'. Nismo znali da povijesna istina (do sada vrlo marljivo, a potpuno nečasno skrivana) šteti svemu tome. Ili možda šteti njihovoj djeci i njihovim unucima?

S istinom je uvijek ista opće poznata stvar, ona hoće i ona kad-tad izlazi van. A s djecom je pak općepoznata stvar da ona, po saznanju istine, a o kojoj im ništa nije bilo rečeno, postavljaju neugodna pitanja. Opravdano. A nisu u partiji, ha, i ne mogu biti ušutkani ukorom pred isključenje. Zato je VEM-u tobože kriv HTV-e, a ne neželjena (?) istina koja im je isplivala i zapljusnula lice. Kako su prozirni.

Jasno je dakle zašto sam dugo čekao odgovor VEM-a i zašto je on negativan (oni ne vide pristranost i diskriminaciju ostalih predsjedničkih kandidata). Oni ne stignu, nisu stigli, moraju obraniti neobranjivo, moraju skrivati istinu koju im je Gordan Malić stavio pod nos i sad ju se više nikako ne da ni povući, niti izbrisati. Zašto se pjeni VEM? Je li ovaj njihov potez upravo na tragu zataškavanja i prijetnje? Treba li preventivno zastrašiti sve buduće istraživače? No, bojim se da VEM-u nedostaje samo jedna jedina mala sitnica: argument tj. činjenica.

https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/41465-javor-novak-hrt-protiv-svojih-gledatelja?fbclid=IwY2xjawHF8ppleHRuA2FlbQIxMAABHeF3yZlROLWnvvRnrGVs5BrTkpnZY_WKpnePgI65xW6LuDtWh2eVICyXQA_aem_vRUXinsxz_5uKY24BVc_pQ

JAVOR NOVAK

WILD WILD WEST

10. prosinca 2024.

*Koje sam nove odgovore dobio u svojoj nizanki postavljanja (izgleda neugodnih) pitanja državnim institucijama, a vezano uz pretkampanju i manipuliranje s kandidatima e ne bi li se time istaklo prvenstveno **dr. Dragana Primorca**? Obratio sam se sada i Hrvatskom helsinškom odboru za ljudska prava.*

On mi je odgovorio i ispričao se zbog kašnjenja s odgovorom. Tvrde da oni nisu nadležni. Po njima očito predizborna kampanja ne sadrži u sebi i pitanja ljudskih prava. Tako odgovornost prebacuju isključivo na Državno izborno povjerenstvo. Citiram sažetak njihova odgovora:

*„Vaš upit ne spada u mandat HHO-a već u mandat i domenu Državnog izbornog povjerenstva (DIP) koji (je) isključivo odgovoran i nadležan za praćenje izbora kandidata za predsjednika RH stoga Vam predlažemo da se za odgovore na Vaša pitanja obratite njima. (za HHO: **Augustin Bašić** potpredsjednik)“*

Po tome i svako drugo državno tijelo može slobodno kršiti ljudska prava jer to je u njihovoj nadležnosti, a ne HHO-a! Moj odgovor na to je bio: u pretkampanji nema ljudskih prava?

Poštovani gospodine Bašić,
uvažavam Vašu ispriku u vezi kašnjenja s odgovorom, hvala. Međutim upravo mi je nevjerojatno da Vi kao potpredsjednik HHO-a mislite da je nadležan samo DIP. Time skidate odgovornost sa sebe i očitujete se nenadležnima. Znači po Vama je za proces pretkampanje nadležan isključivo DIP?? Koji nota bene nastupa tek s (nedavnim) početkom prikupljanja potpisa, točnije čak po okončanju njega.

Znači u pretkampanji nema ljudskih prava? Nema diskriminacije? Nema bojkota pojedinih ljudi kao kandidata, nema cenzure? Nema manipulacije s biračima? I sve to nije Vaša nadležnost?

Jako ste me začudili. Usput, naravno da sam pisao i DIP-u. No pogledajmo sada tko je g. Augustin Bašić? Evo što o njemu uvodno pišu "Novosti" Srpskog narodnog vijeća. Riječ je o „Novostima“ broj 710 od 29. 7. 2013. (iz impresuma: izdavač: Srpsko narodno vijeće, za izdavača: Milorad Pupovac)...

„Novosti“ su s Augustinom Bašićem napravile pohvalan i velik intervju, a u uvodu su ga ovako predstavili: „Augustin Bašić: Hrvatska biskupska konferencija postala je imitacija CK-a. Piše: Goran Plavšić“

“Magistar filozofije i teologije Augustin Bašić više od dva desetljeća simbol je Religijskog programa HRT-a i njegovog dugogodišnjeg magazina 'Ekumena', kroz koji je prodefiliralo na stotine teologa i laika iz cijele regije koji su, često mimo službene svjetovne i crkvene politike, promovirali ideje približavanja vjernika različitih vjeroispovijesti. Na tadašnju Radioteleviziju Zagreb Bašić dolazi sredinom 1980-ih, kada zajedno s kolegom Lukom Mitrovićem priprema prelazak u novi politički sustav i prve višestranačke izbore, što je ispit koji je televizija uspješno položila. Augustin Bašić za 'Novosti' govori o razlozima i okolnostima osnivanja Religijskog programa, o brojnim sukobima koje je imao unutar kuće zbog promicanja ideje tolerancije, o marginalizaciji svog djela i ideja u programu...“

A tko je 90-ih bio Luka Mitrović? Nacional piše: „Televizijski novinar Luka Mitrović autor je serijala 'Jugoslavija – država za jedno stoljeće', zbog kojeg je u sudskom sporu i teško narušenim odnosima s Hrvatskom radiotelevizijom. (...) poznat je i kao jedan od predsjednika Foruma 21, organizacije uglednih novinara elektroničkih medija koja se tijekom devedesetih borila protiv političke dominacije nad uređivačkom politikom medija. Zbog svoje neovisnosti često je bio tijekom devedesetih kažnjavan na HRT-u neformalnim suspenzijama, a od 1992. do 1997. proveo je pet godina, kako sam kaže, 'na ledu“. Dakle, sapienti sat.

zakon koji nam ne treba

Jedino je Državno izborno povjerenstvo (DIP RH) odgovorilo u ažurnome roku, već drugi dan. I to s vrlo dugim dopisom. Moje

pitanje njima glasilo je slično kao i HHO-u: Da li smatrate da je u predizbornoj kampanji riječ o diskriminaciji? Da li se snažno protežira naročito dr. Primorca i Milanovića i samo donekle još četvero drugih kandidata, a sve ostale se prešućuje? Njih osam.

Bez obzira na otvaranje kampanje prikupljanja potpisa, moje pitanje i dalje stoji. Da li je primjerice kandidat dr. Jonjić bio i još jest diskriminiran i bojkotiran od strane svih većih medija? Je li riječ o cenzuri?

Skrećem Vam pozornost kako institucije, poglavito glavni mediji, provode diskriminatornu kampanju i to u toj mjeri da su hrvatski branitelji već prisiljeni čak i demonstrirati. Spremni su blokirati mostove koje su oslobađali! Njihovo upozorenje već prenose (dalmacijadanas.hr) i dva druga domaća ali i strani portali (Frankfurt). Takvoj očitoj neravnopravnosti protivi se i GONG. Hrvatski branitelji ne traže ništa drugo već da dr. Jonjić napokon bude ravnopravno zastupljen kao i dr. Primorac i Milanović.

Koje je Vaše cijenjeno stajalište? Jesu li većini predsjedničkih kandidata prekršena njihova elementarna ljudska prava? Prava na govor, na riječ u javnom prostoru, na kandidiranje pod istim uvjetima? Je li kampanja diskriminatorna, a bojkot pojedinih kandidata očit? Jesu li hrvatski građani zakinuti za pravodobnu i ravnopravnu informaciju o svim predsjedničkim kandidatima? Jesu li birači izmanipulirani? Ako sve to jesu, što ćete poduzeti da se to promijeni i da izbori postanu demokratski?

U promptnom odgovoru, njihov je zaključak slijedeći: „Sukladno odredbama čl. 14 Zakona o izboru predsjednika RH, Hrvatska televizija i Hrvatski radio dužni su pratiti izbornu promidžbu za predsjednika RH te su u razdoblju izborne promidžbe svim kandidatima dužni omogućiti iznošenje i obrazlaganje njihovih izbornog programa, dok nakladnici ostalih medija samostalno odlučuju hoće li i u kojoj mjeri pratiti izbornu promidžbu za predsjednika Republike Hrvatske. No, izborna promidžba na nadolazećim predsjedničkim izborima još nije službeno započela.“

Ukratko, hrvatska tzv. demokracija pa tako ni DIP ne poznaju i ne priznaju pretkampanju i njezine trule plodove koji su se u slučaju

dr. Primorca provukli od srpnja čak do prosinca! I sad, i to prije službene kampanje, na zagrebačkim ulicama imamo već i jumbo plakate s dr. Primorcem. DIP se ravna isključivo prema kratkoj i službenoj kampanji koju će tek proglasiti. Tako ni pogodovanje Primorcu, a u zadnje vrijeme još i četvorim drugim kandidatima od njih ukupno čak 14, ne tretira se kao oglašavanje! Ono je dozvoljeno i po zakonu.

To nije samo pljuska Gongu ili meni to je pljuska svim hrvatskim braniteljima i hrvatskim ljudima, to je na kraju i pljuska hrvatskoj demokraciji. To je pljuska svima koji vide i žestoko osuđuju cenzuru i diskriminaciju prema ostalim kandidatima. I taj očit bojkot smišljeno provode državne medijske institucije koje plaćaju svi građani: HRT-e i HINA-u.

Time je ovakva RH pretkampanja stvarni Divlji zapad u kojem svaki kandidat može ugrabiti što i koliko želi. Ta manipulacija, a koja potpuno dokida demokraciju isto je tako i neograničeno lovište u trajanju višestruko dužem nego će to biti izborna kampanja. I nikome ništa, nitko nije shvatio kako tu divljinu treba regulirati zakonom.

DIP nastavlja: „...trenutno u razdoblju prije službenog početka izborne promidžbe mediji samostalno odlučuju hoće li i na koji način pratiti aktivnosti potencijalnih predsjedničkih kandidata, pri čemu je jedino zabranjeno plaćeno oglašavanje potencijalnih predsjedničkih kandidata na televiziji i radiju...“ (u potpisu Maja Koić savjetnica Povjerenstva).

Eto tako dragi hrvatski branitelji, dragi hrvatski glasači, ako niste znali sve je bilo po zakonu. Što nam preostaje? Ostaje nam nadati se da će hrvatski glasači postupiti po onoj poznatoj uzrečici: inati se Slavonijo! Te da će glasovati baš za one kandidate koje su mediji mjesecima uporno bojkotirali, a ne za one koje su sramno privilegirali. Ostaje nam do u sekundu pratiti službenu izbornu kampanju i vidjeti hoće li i tu biti pogodovanja. I naravno ostaje nam uputiti zahtjev za izmjenu Izbornoga zakona, a koji će cijelo razdoblje reklamiranja za neke buduće izbore tretirati kao i samu izbornu kampanju: tako da svi kandidati budu ravnopravni. Ali to je

na vrlo dugom štapu.

Do tada: možete si naručiti viski u jednome od saloona hrvatskog Wild west-a.

nešto se događa

Nakon tolikih javnih i prostačkih svađa Milanovića i Izbavitelja nešto se gadno događa. Nakon tolikih kandidata koji hrvatski nedemokratski mediji uporno reklamiraju za budućeg predsjednika RH, nešto se ozbiljno događa. Naime kako polutani ne odustaju, brdu na vrhu Pantovčaka preostalo je samo da se ono sâmo povuče, pa ono bježeći klizi pred tolikim bezveznjacima koji mu prijete da će se useliti u njegove nekadašnje časne predsjedničke dvore. Još mu je iz ove gungule samo to preostalo - da otklizi, da se znatno povuče jer oni se povući nikako ne će.

OTVORENO PISMO DR. SC. TUGE TARLE

Gđa. Tarle (Zagreb,1947.), hrvatska je diplomatkinja, promotorica hrvatske kulture, osnivačica i prva voditeljica humanitarne udruge Zaklada DORA te književnica; suradnica je u više izdanja Hrvatskoga iseljeničkog zbornika, časopisa Matica te brojnih drugih medija; održala je više stotina predavanja te sudjelovala na međunarodnim kongresima i skupovima u zemlji i inozemstvu (Pamplona, Bolzano, Santiago de Chile, Murcia, Sydney, Zagreb, Šibenik, Valparaiso i dr.). Inače prof. Tuga Tarle je 2022. godine doktorirala i stekla titulu dr. sc. "Magna cum laude".

Pozivajući se na Zakon o pravu na pristup informacijama, uputila je Otvoreno pismo mainstream medijima u RH. U svom javnom pismu navodi da je medijski prostor zloporabljen i zagađen; da se forsiraju pojedini kandidati dok se druge brižljivo zaobilazi i prešućuje kao da ne postoje; to je, naime, slučaj s gospodinom Tomislavom Jonjićem; kaže da je riječ o cenzuri i omalovažavanju njegove osobe koja ne bi bila moguća ni u daleko autoritarnijem režimu; kaže kako mu nisu posvetili ni tri minute na javnoj televiziji ni tri retka u novinama, izuzev Večernjeg lista sredinom dalekog

rujna; navodi kako je to neobjašnjivi skandal kojim se sugerira da je taj gospodin „opasan“ dušobrižnicima hrvatskoga puka; ističe kako mediji vrijeđaju zdrav razum nacije te se ponižava dostojanstvo sugrađana; kaže da se mediji služe nečasnim i prljavim igrama kakvih se ne bi posramila ni jedna banana država. „Sram vas sve skupa bilo!“ kaže na kraju svoga protesta dr. sc. Tuga Tarle. kaljuža

Ali kakvu mi ravnopravnost, demokraciju ili ljudska prava očekujemo i tražimo kad u glavnom Dnevniku HRT-a, državne televizije, voditeljica Marta Šimić Mrzlečki mrtva hladna ispaljuje i ostaje živa kako su „Hrvati u Bosni i Hercegovini manjina“! Pravo je to đaće Univerziteta političkih nauka. Hoće li se sada HRT ispričati? A kada?

cenzorima unatoč

Što je sve postigla duboka država ili Orjuna ili ljevičari ili stranci vlasnici TV-a i tiskanih medija u RH, ili kupljeni mediji ili osramoćena državna televizija HRT-e i neprofesionalna HINA? Što su svi oni postigli, a udruženi s ovakvom dogovorenom i sinkronom, a vrlo sramnom blokadom pojedinih „nepoćudnih“ kandidata? Uzmimo samo dr. Jonjića, dr. Lozo ili dr. Selak Raspudić. Cilj rušitelja demokracije bio je onemogućiti navedene kandidate da skupe 10.000 potpisa i tako ne prijeđu niti prvi od tri važna praga.

A što se dogodilo potom, kakav revolt su pokrenuli? Hrvatski branitelji prosvjeduju blokadom, prosvjeduje kako smo vidjeli i dr. sc. Tuga Tarle, prosvjeduje čak i jedan GONG! O cenzuri bruje toliki hrvatski međumrežni portali, toliki tv-potcasti, facebook i twiter... I sve je to trebalo i moralo otići u vjetar kako su nam nasilno htjeli nacrtati protudemokratski cenzori u (navodno ravnopravnoj) pretkampanji za predsjednika RH. No vidi vruga, hrvatski narod i opet se iskazao i pokazao. Sva tri gornja kandidata skupila su i više nego dovoljno potpisa! Pa kako to, a cenzori trube protiv njih još od srpnja? Pa eto tako drugovi, vi ste manjina. Doduše glasna i potkupljena i rušilačka ali tek manjina. Propala su sva vaša orkestrirana medijska prešućivanja vama nepoćudnih

kandidata, a koji vam nisu po volji jer nisu dovoljno anacionalni, ne rogobore protiv Crkve i ne najavljuju nastavak pogubnog statusa quo. Upravo suprotno, i zato ih se toliko žestoko i bojite.

I gdje smo sad? Sad smo u prostoru proglašenja službene kampanje i službenih kandidata, u kojem će biti bitno sužen prostor, kako to javno naziva dr. sc. Tuga Tarle „za nečasne i prljave igre“. Kraj za očito muljanje, cenzuriranje i rušenje demokracije. U službenoj kampanji mnogi od tih tobože glavnih medija morat će dati svoj prostor i tim „nepoćudnima“. I dok se dr. Lozo i dr. Selak-Raspudić posljednjih dana davalo prostora (računaju sve je već obavljeno) trajno im nepoćudan ostaje "opasan" dr Jonjić. Ali i tome već od sutra 11. prosinca dolazi kraj. Sada će svi službeni kandidati u kampanji moći, nadajmo se, slobodno i ravnopravno predstavljati svoj program. Pa tako i najkvalificiraniji između sviju: dr. sc. Tomislav Jonjić.

A to je potpuni fijasko duboke države! Nisu uspjeli sa svojom prljavom eliminacijom! Bez obzira da li dr. Jonjić ne će ili hoće ući u drugi krug. Ili da im na njihovom jeziku kažem, a da im bude razumljivije: „Đaba ste krečili!“

<https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/41796-javor-novak-wild-wild-west>

JOSIP PEČARIĆ:

NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA DESNICA? (LISTA)

Već sam komentirao napade na Jonjića od lažne desnice tj. onih koji se predstavljaju desnicom, a zapravo rade za globaliste. Mnogi s desna su i mene napali zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona. Danas je Thompson dozvolio da se u spotu o Jonjiću koristi njegova glazba, kako mi javlja hrvatski snimatelj Krešimir Lasić. S obzirom da su na izborima pretrpjeli katastrofu od Jonjića, možda je ovo i napad na Thompsona, koji je hrvatskom domoljubu, koga je podržao veliki broj poznatih Hrvata, dao tu dozvolu. Inače

meni posebno smeta taj napad jer sam već i pisao kako je u Bujici Bujanec tvrdio da je potpisao Peticiju ZDS Mladog Jastreba. Kada je i poslije mog upozorenja ponovio isto ponudio sam mu nagradu od 1.000 € ako nađe potpis Mladog Jastreba na toj Peticiji. To sam poslao i direktoru Z1. Nisam dobio odgovor od Bujanca, pa me šokira da uopće spominje Thompsona i on i Radić.

Te 2015. imao sam i žestoke polemike s jednim poznatim hrvatskim kolumnistom da bi kasnije u knjizi o Thompsonu stavio naslov jednog njegovog teksta kao naslov velikog poglavlja. Sada kada je ljudima jasno da su oni zapravo lažna desnica jer misle samo na sebe i svoju korist, pokušavaju spriječiti okupljanje oko Jonjića.

Kada su stvarali DP podržao sam ih u Lisinskom, ali prošle godine kada sam vodio borbu da u HAZU za akademika ne izaberu kandidata koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH, nikakvu pomoć od njih nisam dobio.

Ali vratimo se Jonjiću. Okupljanja oko njega se boje svi globalisti u RH, a još je gore kada to dolazi od ljudi koji se predstavljaju desničarima. A zbog vlastitih interesa ili zato što tajno rade za globaliste, pokušali su onemogućiti kandidata s velikom podrškom hrvatskih „istaknutih desničara“. Osim toga Jonjić im je stalno ponavljao da su se kandidirali kada je njegovu kandidaturu podržao veliki broj poznatih domoljuba, pa su već time pokazali da nisu prava domoljubna opcija, jer domoljubi nikada ne bi pokazali prezir prema takvim ljudima. I ovo što su dobili glasova je vjerojatno zato što ljudi vjerojatno i ne znaju za listu.

Pogledajte samo neke od tih „istaknutih desničara“ koji nisu važni ovim lažnim desničarima (prvi broj je redni broj na ovoj listi, a drugi je broj onaj s liste podrške dr. Jonjiću):

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora (Zagreb)
2. 5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik (Slavonski Brod)
3. 9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Herceg-Bosne (Mostar)

4. 10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
5. 11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
6. 19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
7. 22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
8. 23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
9. 25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
- 10.28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički emigrant (SR Njemačka)
- 11.29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
- 12.38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih studija i umirovljeni viši predavač Sveučilišta Macquarie u Sydneyu, počasni doktor Sveučilišta u Splitu (Australija)
- 13.45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)
- 14.47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica
- 15.52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
- 16.55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
- 17.56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
- 18.57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
- 19.58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
- 20.68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)

- 21.72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac, bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske (Zagreb)
- 22.75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine, teologica
- 23.83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica (Zagreb)
- 24.84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak, bivši poduzetnik (Zagreb)
- 25.91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik hrvatske komponente vojske Federacije BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
- 26.92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
- 27.93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD (Zagreb)
- 28.98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)
- 29.99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski politički emigrant (Zagreb)
- 30.100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika (Zagreb)
- 31.108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
- 32.109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
- 33.110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
- 34.119. Ivan JAKLIN, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
- 35.125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
- 36.128. Marko JURIĆ novinar, publicist, voditelj Projekta Velebit (Zagreb)

- 37.141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i direktor Hrvatskoga filmskog instituta (SAD), publicist, osnivač Zaklade sv. Marije na Mljetu (SAD)
- 38.143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke (Zagreb)
- 39.147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj Hrvatskih studija (Zagreb)
- 40.150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada
- 41.151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti (Zagreb)
- 42.152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
- 43.160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zagreb)
- 44.163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
- 45.165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
- 46.166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
- 47.167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)
- 48.173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
- 49.193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
- 50.194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju (Zagreb)
- 51.200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika Tuđmana (Zagreb)
- 52.206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša saborska zastupnica i potpredsjednica Vlade (Zagreb)

- 53.208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
- 54.209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
- 55.212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog, znanstvenik i publicist
- 56.214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike (Zagreb)
- 57.215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica (Zagreb)
- 58.218. Javor NOVAK književnik, novinar (Zagreb)
- 59.226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik Republike Hrvatske (Zagreb)
- 60.229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički emigrant, bivši diplomat i predsjednik Hrvatske republikansk zajednice (Zagreb)
- 61.230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
- 62.231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u mirovini (Zagreb)
- 63.238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
- 64.246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala Slobodana Praljka u postupku pred MKSJ-om (Zagreb)
- 65.248. Luka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj, političar i publicist (Split)
- 66.252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC, dr. med. spec. pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
- 67.254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica (Požega)
- 68.264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
- 69.267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske (Zagreb)
- 70.272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorka udruge Krug za trg (Zadar)
- 71.273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski

- zastupnik
- 72.275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
- 73.276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
- 74.277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
- 75.283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
- 76.287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
- 77.295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)
- 78.297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori (Split)
- 79.298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)
- 80.308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
- 81.309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Knin)
- 82.310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica, diplomatkinja i prva voditeljica humanitarne udruge DORA (Zagreb)
- 83.311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, pročelnik njezina Odsjeka za klavir, 84.čembalo i orgulje, dobitnik niza domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja
- 85.312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik Hrvatske samouprave (Mostar)

- 86.322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata, utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
- 87.325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava komunističkog sustava ubijenih u inozemstvu, publicistica (Zagreb)
- 88.331. prof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
- 89.333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
- 90.336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
- 91.338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
- 92.343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
- 93.344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
- 94.348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
- 95.350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade Grada Zagreba.

SLOBODAN NOVAK O HERCEGOVCIMA

„Hrvatsko slovo“, 13. rujna 1996.

(...) A kad ste već spomenuli nedavni Finkielkrautov interview u „Hrvatskom obzoru“, moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije s bijelim čarapama i vicevima, a sada

dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorgerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne, čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne, čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina po Zagrebu, Splitu i Rijeci - nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju..."

Slobodan Novak o Tuđmanu u „Večernjem listu“ još 2001. godine kaže:

Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem što mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkuju veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. U tome sam se još više učvrstio nakon prizemne komunističke hajke na prvoga hrvatskog predsjednika, kojemu ni ovi predavci ni njihovi pajdaši nisu ni do gležanja, i nakon nečasne harange, kakvu u ovoj tužnoj Hrvatskoj nije doživio ni Pavelić."

O obilježavanju stote obljetnice rođenja velikog hrvatskog književnika i domoljuba čitajte na portalu dragovoljac.com gdje možete naći i moju knjigu o njemu iz koje su uzete ove dvije izjave.

JAVOR NOVAK:

NAJSVEČANIJE OBILJEŽENA STOGODIŠNJICA ROĐENJA

26. studenoga 2024.

Prošli je petak 22. studenoga u Novoj Vesi 45 u Zagrebu otkrivena spomen ploča Matice hrvatske i obitelji Novak hrvatskom književniku Slobodanu Novaku, akademiku HAZU. Ploču je uz

prigodni vrlo nadahnuti govor otkrila podpredsjednica Matice hrvatske akademkinja Dubravka Oraić-Tolić (četvrta s desna). Nazočio je i predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik Velimir Neidhardt (treći s desna) te predstavnice Grada i Ministarstva kulture RH.

Odmah nakon toga održan je i skup u Matici hrvatskoj koji je organizirala i vodila dr. sc. Cvijeta Pavlović (druga s desna). Otkrivanjem ploče s portretom u brončanom medaljonu te skupom u Matici stavljena je točka na i brojnim obilježavanjima ove stogodišnjice u čak tri hrvatska grada.

U Splitu je održan skup ali još nije podignuta ploča na rodnoj kući Slobodana Novaka. Sve dozvole su odavno realizirane ali

odbor za postavljanje ploče još se nije sastao. Već godina dana! Na Rabu je knjižnica na Gornjoj ulici preimenovana u knjižnicu Slobodana Novaka, Rab. Održan je i petodnevni skup te je na sam nadnevak stogodišnjice, na rođendan, podignuta i druga ploča: na kući u kojoj je otac ljetovao i ponekad pisao.

U Zagrebu je održan dvodnevni skup u Teatru &TD s prigodnom izložbom, izvedbom monodrame glumice Maruške Aras „Školjka šumi“ te okruglim stolom suvremenika i gledatelja predstave „Miris“ . Tom prigodom akademik Boris Senker govorio je o djelu Slobodana Novaka ali i o izložbi koju je pripremio zajedno sa arhitektom Rankom Novakom (šesti s desna). U Zagorju su iz arhive izvadili i fotokopirali i uvećali kritike legendarne kritičarke Večernjeg lista Marije Grgičević o predstavi „Miris zlatu i tamjan“ iz 1974. Isto tako pronašli su i kopirali i uvećali fotografije isto tako legendarne majstorice fotografije Marije Braut koja je sjajno snimila svojedobnu predstavu u Teatru&TD.

Režiser Miro Međimorec govorio je o svojoj predstavi „Školjka šumi“ kao i o svojem istoimenom filmu, a sve po noveli Slobodana Novaka. Glumac Andrija Tunjić govorio je o svojoj svojedobnoj monodrami „Riba Jonina“ po noveli Slobodana Novaka ali i o duhovitim susretima koje je doživio s auktorom. Cijeli studeni mjesec na Hrvatskome radiju 3 i na Hrvatskom radiju 1., u Dramskom programu bit će emitirane radio drame Slobodana Novaka.

Ovdje treba naglasiti da su to sve događaji koje je inicirala obitelj, velikim dijelom moj brat Ranko koji je uostalom i zamislio i nacrtao spomen ploču u Zagrebu. Ali, oni koji su samoinicijativno organizirali trodnevni skup u travnju su profesorice i profesori s Filozofskog fakulteta, Odjela za kroatistiku. Velikim marom ali i stručnošću taj znanstveni skup pod očevim naslovom „Dalje treba misliti“ s preko 20 izlaganja, organizirala je docentica doktorica znanosti Ivana Drenjančević. Do kraja tekuće godine profesorica će izdati i zbornik s tog znanstvenog skupa uključivo sa svim održanim stručnim izlaganjima. Zatim je doktorica znanosti, kroatistica Andrea Milanko, objavila i zasebnu knjigu istoimenog naslova

„Dalje treba misliti - pripovjedna proza Slobodana Novaka“.

Isto tako samoinicijativno, urednica na Hrvatskoj televiziji gospođa Karolina Lisak Vidović posvetila je cijelu svoju uhodanu višegodišnju emisiju „Što je klasik“ Slobodanu Novaku. U emisiji smo prvo gostovali moj brat Ranko i ja, a zatim i docentica Drenjančević. Dok smo mi govorili o relativno privatnim uspomena na oca, docentica Drenjančević dala je iznimno potkovanu i vrlo zanimljivu stručnu analizu ukupnog djela književnika Slobodana Novaka. Bilo je tu još i članaka u „Vijencu“

i u „Večernjem listu“, a bit će ih još i u „Forumu“. Također samoinicijativno i Književni krug Split organizirao je i održao važan skup.

Prigodnim govorima pri otkrivanju spomen ploče u Novoj Vesi te izlaganjima u Matici završena je godina u kojoj smo obilježavali stogodišnjicu rođenja hrvatskog književnika Slobodana Novaka,

akademika HAZU. No to još nije sve!

Zalaganjem Ranka Novaka Hrvatske pošte slijedeće će godine tiskati marku s likom Slobodana Novaka portret kojega je već nacrtan. Predali smo zahtjev i za imenovanjem ulice Slobodana Novaka u Zagrebu ali sadašnji (ideološki!) odbor za imenovanja...

Na moju ideju očekujemo kako će se ponovno režirati i postaviti kulturna predstava „Mirisi zlato i tamjan“. Ona je svojedobno izvedena u Teatru&TD i to čak više od 300 puta, a tijekom 20 godina. Kao takva ušla je u povijest hrvatskoga kazališta. Pregovori s Dramskim kazalištem Gavella su okončani, a mojim prijateljskim razgovorom, konzultacijom s velikom glumicom Anjom Šovagović, određen je vrlo poznati filmski redatelj, a on je onda izabrao europski nagrađivanog hrvatskog dramaturga. Neka te dvije ključne osobe za sada ostanu neimenovane dok ne započnu probe 2025., a predstava ne bude postavljena na kazališne daske slijedeće ili 2026. godine.

Eto za nasljednike, braću Novake, bila je ovo vrlo naporna godina s mnogo putovanja, još više dogovora, mailova, telefonskih i osobnih razgovora. Iznimno smo zadovoljni likovnim rješenjem medaljona na spomen ploči u Zagrebu, kao i ručnim klesarskim radom majstora iz Samobora. Vrlo smo naravno zadovoljni i sa sve tri ploče podignute u Rabu i u Zagrebu. Mnogi odjeci, a koje smo mogli čuti, svi su iznimno pozitivni.

*Srdačno zahvaljujemo Matici hrvatskoj, posebice predsjedniku **Miri Gavranu akademiku**, Filozofskom fakultetu u Zagrebu posebice docentici **prof. dr. sc. Ivani Drenjančević** te **prof. dr. sc. Cvijeti Pavlović**, HTV-eu, posebice **gđi. Karolini Lisak Vidović**, Gradu Splitu, posebice **dr. sc. Ivanu Boškoviću** na skupu **Književnoga kruga Split, Gradu Rabu**, posebice **gradonačelniku Nikoli Grguriću** i ravnateljici knjižnice **dipl. knjižničarki Lidiji Domijan Šipovac**, **Teatru&TD-u**, portalu **dragovoljac.com**, portalu **Hrvatskog kulturnog vijeća** i svima uključenima koji su na iznimno visokoj razini i posebice dostojno obilježili ovo važnu stogodišnjicu. Također zahvaljujemo i **Dramskom kazalištu Gavella** na do sada uloženom trudu, kao i **Hrvatskoj pošti**. S nekim*

drugim i drugačijim Odborom za imenovanje ulica u Gradu Zagrebu nadamo se da će i hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik HAZU jednog lijepoga dana, negdje u Zagrebu, dobiti i svoju ulicu.

No naša posebna zahvala ide predsjedniku Matice hrvatske akademiku Miri Gavranu koji je na moj prvi poziv, na samome početku naših aktivnosti, čim je čuo kako pripremamo podići spomen ploču ocu u Novoj Vesi, odmah kazao: „Podržavam. Idemo zajedno.“ I time nam je dao ne samo financijski poticaj koji je eto završio ovako: obilježavanjima u tri grada na pet skupova, u jednoj tv emisiji i u nekoliko drama Dramskog programa Hrvatskoga radija te s poštanskom markom, znanstvenim zbornicima i nadamo se novom kazališnom predstavom „Miris zlatu i tamjan“.

Mnogokad tijekom ove intenzivne godine brat i ja bili bismo zapeli pred nekim teškim odlukama i često smo se tada pitali: „A što bi na sve ovo kazao naš otac?“. I obojica smo to već znali i u glas bi tada kazali: naš otac bi samo kazao – „Ma puustii.“ Ali eto mi ni nakon osam godina po njegovoj smrti nismo pustili i toliki ljudi nisu pustili i nismo, nisu ga zaboravili. Kako mi je kazao profesor i prevoditelj tatinih djela iz njemačke Tihomir Glowatzky: „On je to zaslužio.“

<https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/41628-javor-novak-najsvecanije-obiljezana-stogodisnjica-rodenja>

JAVOR NOVAK:

DP OSTAJE PD

(PLENKOVIĆEVI DEČKI)

5. rujna 2024.

Nakon što je završio Izborni sabor PD-a, a novo-stari predsjednik nam je dobro poznat, osnovno pitanje ostaje: zbog čega je Penavin PD tako sramno odgurnuo intelektualce kalibra dr. Jurčevića, dr. Prosperova Novaka i degradirao dr. Branku Lozo?

Kad su se izborno borili za prepoznatljivost, hvalili su se i slavnim građanskim pjevačem Jimmyjem Stanićem, uglednim profesorima i intelektualcima, a onda su ih sve potihom odbacili. Je li to osveta neobrazovanih?

(...) A što reći na Penavinu izjavu o Čipi: „Pa što ako je uzeo 500 eura?“ Ili kad dodaje: „Pa on je ratni stradalnik“. Znači za Čipea zakon ne vrijedi, on je privilegiran. Što to govori o Penavi? Da je on možda maknuo i više, pa je ovo s Čipeom za njega nešto sitno? Koje dno, koje obezvrjeđivanje Domovinskog pokreta, koja moralna blamaža.

(...) Tako sada izlaze „sitnice“: Penavine bakanalije plaćane karticom DP-a, a zatim i krupno potkupljivanje – najam vrlo luksuznog stana u Zagrebu. Sve to neposredno nakon što je Penava javno izjavljivao: „okreće mi se želudac zbog Bartuličinog Ferrarija“. No Bartulica nije platio puku vožnju u Ferrariju pa tako nije ni teretio blagajnu Domovinskog pokreta, a sve to Penava izgleda non - stop radi. Točka na i je i taj luksuzni stan u Veslačkoj ulici u Zagrebu. Okreće li se Penavi i sada želudac?

(...) Ali je točno da je Penavin PD/HDZ od sada i nedemokratski i ruglo. Igor Peternel, sada već bivši član DP-a, a nakon Izbornog sabora otišao je i korak dalje: „to je primitivna banda, na divljački je način ukrala stranku“.

Sad je očito da je Penava uspio vezati uz sebe 64 Domovince od ukupno 103, tek malo više od polovice.

(...) Najveći gubitnik je sâm Domovinski pokret čije će osipanje članova Penavu tek sustići. A najveći dobitnik je duboka država i pro-ljevičari.

(...) Proces osipanja DP-a/PD-a već je započeo: Bartulica je trenutno izašao, a Pervan je odmah javno prezeo člansku iskaznicu (bivšeg) Domovinskog pokreta. Naravno izašli su i Radić i Peternel i Čabaj. U narednim danima taj će broj stalno rasti. Najdalje je otišao naravno Bujanec objavljujući osmrtnicu (bivšeg) Domovinskog pokreta. Da to nije samo parada najavljuje i član DP-a dr. Damir Biloglav koji se ne želi tek tako predati. On razmišlja o aktivaciji svog jesenskog saborskog mandata kako bi se raskolom

Kluba uzdrimala Izbaviteljeva vladajuća većina, te kako bi od 11 DP-ovih zastupnika u Saboru ostalo njih samo 8.

(...) Pupovac već viri iza vrata. I sav taj rasplet brojnim se biračima već pomalo gadi.

(...) Nije čudo što birači imaju sve manje povjerenje u politiku.

(...) Problem je ne samo Hrvatske što kratkovidni političari uporno ne žele razmišljati što će biti nakon njih, ne zanima ih opće dobro. Zanima ih samo što će se dogoditi u njihovom mandatu.

(...) Zato dr. Prošperov Novak i vapi za načelom kompetentnosti, jer ga nema(mo). Nakon Penavine „pobjede“ počinjena je tako velika politička šteta da će u buduće bilo kojoj novoj stranci biti dvostruko teže doseći uvjerljivost i podršku. Posljedice će biti dugoročne, jer je biračko tijelo, ovakvim razvojem situacije, opravdano prevareno. Hvala Penavi na kvadrat.

(...) „Uvijek iznova Srbija“ (dr. Ivo Pilar)

Nema takve države na tlu Europe koja je pobila toliko svojih vladara kroz povijest kao Srbija. A u samoj svojoj Skupštini čak i Radića i drugove.

(...) Svaki put kad se Vučić susretne s negativnim srbskim gospodarskim rastom, s inflacijom ili padom proizvodnje on se okrene horendnoj mržnji na sve Hrvatsko. Srpska pravoslavna crkva tu zdušno „pomaže“. I to im prolazi. Još neko vrijeme, ali ne će zauvijek. Srbi ne mogu vječno jesti mržnju zbog Hrvata, ona im je doduše ukorijenjena ali ima ona i svoj vijek trajanja. Ma kako dug on bio.

Ima i onih Srba koji otvoreno kažu: „Što bismo mi sad? Ratovali smo i izgubili smo rat, Hrvati su bili jači i to im treba priznati.“ Ima i onih Srba koji kažu: „Mira na Balkanu bilo je samo u tih 500 godina kada je Turčin držao srbsko zlo u ropstvu da miruje“.

(...) Isto tako uvijek sam žalio one koji odlaze trgovati, pjevati ili zabavljati se u Srbiju. To je kockanje s opakim gubitkom, nekada i s osobnim životom. Srbija je oduvijek crna rupa Europe, svako malo netko u njoj zaglavi. Jučer hrvatski branitelj te jedan političar, danas Severina i nekakav isfabriciran hrvatski špijun. Koja paranoja.

(...) Ali mi i dalje imamo službujuće veleposlanike na obje strane. Nije to samo poraz u HOR-u i bežanija srbskih traktorista, bežanija zečeva, kako neki misle. Tu je još nešto mnogo važnije. Ne mogu više pljačkati Hrvatsku, krasti novac, graditi nekakve bijesne Gazele po Beogradu, nemoguću brdsku željezničku prugu Beograd-Bar i sad napokon moraju raditi. Suočiti se napokon s time koliko vrijede sami sa sobom. Jer nitko nije želio s njima, nije to samo Hrvatska. Već baš nitko.

(...) I to je ono što polutane u Hrvatskoj i četnike u Srbiji izbacuje iz cipela: nama je bolje, a njima je gore. Spaljenu smo zemlju, koja je bila njihov pakleni plan, obnovili i razvijamo se.

(...) Ali što su činjenice Srbinu koji se hvali kako uvijek laže, kreativno laže, laže da bi preživio?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/40624-javor-novak-dp-ostaje-pd-plenkovicevi-decki>

JAVOR NOVAK

OLUJA SVIH OLUJA

13. kolovoza 2024.

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kafićima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih branitelja, a bez hrvatskih branitelja (!) baš kao da je to dan Plenkovića i Milanovića. Vi ste dobili što ste tražili: „Za dom spremni“! I još ćete dobivati, ma koliko vi to uzaludno i gubitnički i nepošteno zabranjivali.

(...) Još za VRO Oluje srbski, i četnički, i njihov fašistički vožd, krvnik Milošević ocijenio je pogubnu situaciju po srbstvo upravo ovako, citiram: „Utekli su ko' zečevi, a sada traže da ih Jugoslavija brani. Više su izginali u bežaniji sa stanovništvom nego što bi

izginuli držeći linije. Molim vas, šest hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine, napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin kojem se može prići samo iz tri pravca. Nisu ga mogli braniti ni dvanaest sati. Da smo istog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne? Pitanje je ko je zaista doneo odluku da Krajiško rukovodstvo napusti Krajinu.“

I to je pravi odgovor (od njih samih!) svim polutanima i u Hrvatskoj, dakle ne Hrvatska vojska nego Srbi, četnici sami. (...)

Knin ne pripada političarima

„Od 100.000 prije 10 godina, jučer je u Kninu bilo svega oko 6.000 ljudi. Oni koji nisu imali pozivnice nisu smjeli na glavni trg, pa nisu ni došli na stadion. Političari, u cilju da se zaštite od zvižduka, doveli su se do toga, da su na proslavi Dana pobjede, bili ljudi po zadatku, političari na samopromociji, a građani na distanci“ (Facebook, ulomak iz teksta auktorice Dragice Trumbetaš).

društveni higijeničari na djelu: prvi kadar stoti put

*(...) Novinarka **Ivanka Toma** čak zbog pjesme „Evo zore evo dana“ piše gluposti: „veličaju zločince, koljače, najgori šljam koji se izrodio na ovim prostorima?“*

Prvo drugarice, ne postoje nikakvi vaši „ovi prostori“, nego oduvijek postoji Hrvatska, Srbija, BiH... Drugo, „najgori šljam koji se izrodio“ su bili oni iz Beograda i Podgorice koji su 90-ih krenuli razarati Hrvatsku i sve to uz kanibalsku pjesmu „Slobo šalji nam salate... ili uz guslarenje o „srpskom Dubrovniku“.

(...) Poznato je kako su vojni manevri tzv. JNA „Sloboda 71“ održavani od 2. do 9. listopada 1971. i započeli su balvanima ispred Knina. Kad sam 1980. služio vojni rok, poslije svakog drugog ručka dobivali smo uzburu koja se zvala „Spaljena zemlja“. Drugovi su se zarana spremali, duboka je država vrlo dobro znala što ju čeka i pomno je uvježbavala osvetu. Nikako da od tih vaših „uljudbenih“ dušebrižnika koje brinu (uvijek samo) hrvatski zločini, da čujem punu istinu: Je li bilo legitimno i logično što su naši dečki, heroji, u

rovovima Hrvatskog obrambenog rata klicali „Za dom spremni“? I time utjerivali strah u kosti srbočetnicima, fašistima i paravojnim koljačima, tzv. JNA? A taj pozdrav očito solidno djeluje na polutane još i dan danas.

Što su drugo trebali naši junaci, koji su zimi u blatnjavim rovovima stajali u tenisicama, a u rukama držali lovačko oružje s tri do četiri metka? Jedino su povikom mogli leđiti neprijatelja. Što su drugo naši dečki trebali, biti nesprenni? Pjevati vama „Od Vardara pa do Triglava“?

(...) ...kojim pravom vi njima danas u miru i slobodi, a koju su upravo oni svojim herojstvom, životima i krvlju izborili, imate pravo pozdrav za „Dom spremni“ zabranjivati? Tko ste to vi i kojim pravom? Oni su u ratu ponosno nosili grb HOS-a na kojem je pisalo „Za dom spremni“, a vi? Koji je grb vas nosio?

koncert koji im ne pripada i reakcije koje im pripadaju

(...) Marinko Jurasić također se pokušava izgraditi pravедnikom pa prenosi Milanovića koji zapjenjeno osuđuje: „ustaški pozdravi nedvojbeno slave režim tzv. NDH... oni ne smiju imati mjesta u demokratskoj RH!“ I naravno pozvao je državne institucije na reakciju i sankcioniranje. No to je gola laž, nije na koncertu bilo ničeg!

(...) Ali stručnjak za Bliski istok stručnjak je i za vrijeđanja - **Hassan Haidar Diab** u Imotskome vidi „proustaške eskapade“, a što vidi u Kumrovcu?

Nadalje, ova instalirana pučka pravobraniteljica također harangira. Nismo je čuli kad se slavila petokraka i Jugoslavija u Rijeci ili u Kumrovcu (u tom selu svake godine!), niti kad se vijore jugoslavenske zastave s petokrakom u Kumrovcu i na tzv. pride maršu. Nismo je čuli kad su se pojedinci o Bleiburgu ili Vukovaru izražavali s izlučevinama svojeg anusa ili svojim moždanim izlučevinama. Drugarice T. Šimonović Einwalter, tzv. pučke pravobraniteljice nema kod tih bučno kršenih ljudskih i pučkih prava. Nema je ni kad se svake godine slavi četnički pokolj Hrvata u Srbu. Tada u vas drugarice nema govora mržnje, kad se petokraka koja je klala po Škabrnji i Vukovaru i Srebrenici i... obnavlja i slavi.

Nema vašeg ogorčenog poziva policiji da se izjasni što je poduzela, nema vašeg vapaja vladajućim političarima da se ograde, nee tada je sve u redu.

(...). Nee, sve je počelo s ustašama. Nee sve je zapravo započelo tek s Olujom 1995. Nee sve je započelo tek s Thompsonom, nee s Imotskim! Tu je problem, a ne s protuhrvatskim desetljećima i vječnim zločinima velikosrba.

Značajan je odgovor Saborskog kluba zastupnika Domovinskog pokreta Igora Peternela koji naglašava da je to manipulacija: „posebno ističemo činjenicu da u krugu stadiona gdje se održavala proslava Oluje i veličanstveni koncert, prema službenim podacima policije, nije bilo incidenta, a kamoli ometanja javnog reda i mira ili nekog drugog prekršaja, a na što aludira predsjednik Milanović.“

(...) Točno mi kaže jedan prijatelj: „Hrvatska je puna dužnosnika koji još uvijek rade za bivšu državu“!

Oreškovićeve lupeta kao i obično (...) Ista je i nemalo duhovita kad kaže: „...pod zastavom i Ustavom države koju smo stvorili“. Dobro poručuje saborski zastupnik i gradonačelnik Sinja Miro Bulj: "dozlogrdili su nam profesionalni lovci na fašiste".

Saborski zastupnik Marin Miletić kaže: "Naravno da njegove (M. P. T.-ove – op. J. N.) pjesme iritiraju sve one koji su bili pripadnici Muenchenske bojne, koji su pobjegli u neke druge gradove dok su naši krvarili u grčevitoj borbi za slobodu, kao što iritira i sve one koji su se skrivali po toplim bruxelleskim hodnicima dok je naša golobrada mladost ginula za Hrvatsku. Smeta Marko i jednom malom postotku, ali glasnom dijelu našeg naroda, koji nikada nije prežalio raspad Juge i koji su u svom srcu duboko zaljubljeni u tiransku Jugu i zlikovački komunizam kao takav".

Godinama (malo je reći) najnepopularniji političar u RH Pupovac, koji nota bene predstavlja mali dio srpske manjine...

(...)...koji tvrdi kako četnički pokret u RH nije zabranjen i pri tome se smije, još ne zna da je HOS odavno sastavnica Hrvatske vojske, a to znači i grb i zastava i pozdrav.

I onda: JL donosi velik intervju s njime dobro znajući koliko je isti omražen.

(...) Kad stalno optužuje Hrvate Pupovac je već dosadan, najradije govori o NDH iako je rođen punih deset godina po svršetku 2. sv. rata, a započeo se formirati u daljnjih još dvadeset godina.

(...) Jedan glavni i odgovorni kuhar „Novosti“ nama Hrvatima pokušava držati lekciju o mržnji i sramoti nakon što ga prozivaju i sami Srbi da svojim pamflet „Novostima“ ne pomaže Srbima, da ne obrađuje važne teme za manjine, nego iz broja u broj uporno širi mržnju između dva naroda.

Kao odgovor Thompsonovog menadžmenta, koju je objavio i portal narod.hr, a na napade predsjednika Milanovića te Pučke pravobraniteljice, prenijet ću Thompsonovu poruku njima: „Pročitani ste!“ ali i ovo:

<https://www.youtube.com/watch?v=N6GNJcGVzQ8>

Novak kaže dalje:

Iz svega svima je jasno da se svaki Thompsonov koncert mora sotonizirati (po zadatku) i kad se nešto događa izvan njega pripisuje se u teret Thompsonu. Hvala drugovi na „đabe“ reklami! Na kraju ove hajke na Thompsona: Hrvatski radio 1. promijenio je narativ - osuđivani događaj više se nije zbio na koncertu M. P. Thompsona nego prije njega. Eppur si muove!

DAVOR VELNIĆ

O još i dan današnjem istom stanju pisao je hrvatski književnik Davor Velnić u eseju „Disidentska književnost“ (Republika 11-12, Zagreb, 2021.). Pisao je o književnosti ali slijedeće rečenice su opće:

Sve ono što ne veliča komunistički antififašizam, danas je u Hrvatskoj 'sumnjiva roba' i ustaško disidentstvo. Sve svetinje komunističkog sustava stopile su se u pojam antififašizam te postale jednako nedodirljive i kažnjive kao i sve vrijeme komunističke tiranije.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/40335-javor-novak-oluja-svih-oluja>

JAVOR NOVAK

ZAŠTO DR. ŠOLA NEMA PRAVE ARGUMENTE?

24. prosinca 2024.

U vrlo gledanoj emisiji „Press klub“ Tihomira Dujmovića nedavno je gostovao izv. prof. dr. sc. Ivica Šola, koji je i teolog, publicist i kolumnist. I bio je vrlo zanimljiv, naročito u prvih 23 i posljednjih 8 minuta emisije. Vidi:

<https://www.youtube.com/watch?v=lrB1f974Lqs>

Već kad pogledate profesorovu titulu jasno vam je da sveučilišni profesor i doktor znanosti navija za sveučilišnu profesoricu i doktoricu znanosti (gospođu Branku Lozo). No pa što onda? To je njegovo legitimno pravo.

(...) Zatim kaže da je dr. Lozo ostvarena i međunarodno. Hajde recimo, mada to uopće nije politički. Pa kaže kako je kod profesorice besprijekorno: „sve, sve, sve, sve... (...) ...žena pokazala da zna upravljat“ – a gdje molim Vas profesore Šola, gdje to i kada gospođa zna politički „upravljat“? U propalom Domovinskom pokretu? „Idealan kandidat“ - ??, kaže nam dalje profesor – i „još žena.“ Svaka čast svim ženama ali po čemu je to politički plus? „Vidite da ima taj gard lidera“. Ali nikako da nam kaže po čemu? Po znanstvenim dosezima, po tome što je žena ili po organiziranju kongresa? Gdje je tu političko vodstvo, pa ako hoćete i hrvatska politička osviještenost? Ne bi li to u kampanji imalo biti ključan lakmus?

Da bi argumentacija bila još tanja dr. Šola kaže kako dolazi vrijeme jakih svjetskih lidera. O Bože, znači dr. Lozo već je i to? Naš

odgovor na ta nadolazeća vremena? „Kod Branke Lozo se vidi ta doza liderstva...“ Da sigurno, samo što je ne vidi nitko drugi osim Vas profesore. „Meni su šefice uvijek bile žene...“ – aha, znači to je krunski argument za liderstvo?

(...) Pa kaže da kod ženskih lidera vidi jednu kvalitetu plus. „Vidim kod Branke Lozo upravo karakteristike Margaret Tacher“ !!! Oh - oh, polako profesore, pomalo, pomalo. Jel' to po fizičkoj sličnosti ili?

(...) „Imate jednu Branku Lozo koja po svakom kriteriju ispunjava kriterij izvrsnosti, izvrsnosti“ – ističe dalje dr. Šola. Ali političke izvrsnosti u dr. Lozo nema. I to ne zato što bi to bio neki njoj nedohvatan cilj, nego zato što se na tom polju jednostavno nije ostvarila. Nikada se time nije bavila. Točka. I onda još profesor priznaje da kad se uključila u politiku (DP-a) da ju je pitao „pa gdje je ta Branka Lozo?“ Nema je profesore, baš kao ni Vaših argumenata.

(...) ...Šola (je) sam pred kraj emisije lijepo kazao da se susreo s gospođom dok je još bila u DP-u i pitao ju: „Gospođo Lozo, pa ja vas nisam vidio tol'ke godine. Gdje ste vi bili?“ Upravo tako, potpisujem. U ostalom dijelu emisije (više od pola) dr. Šola je, kažem, bio vrlo zanimljiv.

No, svojim neargumentiranim navijanjima za dr. Lozo, poštovani profesore, podsjećate me (jako) na isto tako odnedavno sasvim nekritičkog dr. Marušića iz Splita. (I) on je založio sav svoj višegodišnji ugled da bi obranio ono neobranjivo: sumnju u vrijeme, mjesto i kvalitetu akademskih postignuća dr. Primorca... u njegovu savršenu podobnost da bude predsjednik RH. Tu se ne mogu, a zločesto ne zapitati da li dr. Šola od dr. Lozo, a dr. Marušić od dr. Primorca očekuju morti kakšni financijsko-poslovni revanšić? Jer kipući su, a argumenta im nema nigdje.

„Žurim reći“ (T. Dujmović) kako je dr. Branka Lozo evidentno rodoljubna i politički solidna osoba, uopće ne sumnjam da bi kao predsjednica htjela voditi hrvatsku politiku, a ne Briselsku i prosrbsku kao što to gledamo evo već pune 24 godine. Sigurno bi se okružila i kvalitetnim savjetnicima.

(...) Kako bi se jedna dama i stručna profesorica, inače vrlo tiha i (pre)pristojna, nosila s navalom školovanih i agresivnih stranih agenata i lobista imperijalističkih i protuhrvatskih svjetskih sila? Nikako. Za to treba biti temeljito školovan. Ali i drčan. Dumam da bi ju internacionalni, provjereni politički maheri i NGO Orjuna u Hrvatskoj, pojeli za doručak. Bila bi nam to druga Grabar-Kitarović (kojoj danas je, sutra nije ZDS stari hrvatski povijesni pozdrav), osim što se vjerojatno ne bi tako paunovski kitila tekstilnim perjem i mekim cipelicama. A vidite dr. Tomislav Jonjić vrlo dobro zna što su to agenti i lobisti u međunarodnim vodama jer je bio (i) u diplomatskoj službi. Jer je školovan i iskusan odvjetnik, bio je obrana i u Haagu. Jer već više od trideset godina po raznim sudovima u tri države (!) brani hrvatske ljude. I brusi argumente, zna kada napasti, a kad poentirati. Pogledajte ga u sučeljavanjima kako glatko mitraljira ključne točke hrvatskih interesa. Čitajte njegove polemike. Neki takve sjajne retoričke sposobnosti imaju od rođenja (oratori Gotovac, dr. Jonjić...), ali dr. Lozo ih nema. Nažalost.

Budimo realni, tko od kandidata ima političku karijeru snažniju i puniju od dr. Jonjića?

(...) I sad pogledajmo kandidatkinju dr. Lozo. Gospođa je rođena krajem 1961. i savršeno je napredovala na grafičkom fakultetu gdje je i doktorirala. Što kaže wikipedia? „Sudjelovala je u više međunarodnih projekata te na brojnim kongresima diljem Europe, SAD-a i Kanade. Pojedine kongrese je samostalno organizirala i predsjedala im. Čelnica je međunarodne cehovske udruge grafičara. Za svoj rad primila je više priznanja, uključujući Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu (1984.)“, a koju su (nota bene) primile na desetine i desetine studenata tijekom godina, pa ako baš hoćete tako i moj sin. „Primila je i stipendiju Europske znanstvene zaklade (2005. i 2006.).“ Vrlo lijepo.

(...) Bili sada bilo časno da dr. Branka Lozo odstupi iz kandidature? Mislim sada kad se bjelodano pokazalo da je dr. Jonjić prikupio 3 puta više potpisa od dr. Lozo te mnogo više od Bulja, a kada znamo da je upravo dr. Lozo, doduše mnogo kasnije

nego dr. Jonjić, predložila da se od tri kandidata: Jonjić, Lozo, Bulj nastavi kandidirati samo jedan. Samo onaj koji je prikupio najviše potpisa. Što ćemo s tom vašom danom riječi i „vašim“ prijedlogom dr. Lozo? Čak i kad znamo da je on izvorno bio Jonjićev.

(...) ...dr. Lozo rođena je 1961., a u hrvatsku politiku ulazi kroz Domovinski pokret godine 2020. Ostavimo sada sa strane što izbliza nije prepoznala tko joj je stvarno kao čovjek i kao vođa bio predsjednik stranke. Nije niti na vrijeme izbliza uočila da ju Penava diskriminira. Dakle politički je vrlo naivna i neiskusna... (...) ... politička procjena dr. Branke Lozo bila je iznimno loša ali i defenzivna. De-fen-ziv-na.

(...) Kad ga pogledate u Saboru u klupama ili za stolom, kad je zamjenski predsjedavajući, pa taj se Penava doslovno topi, sav je u smijehu od uha do uha, to je vrhunac njegove karijere, otišao je pa se trijumfalno vratio u HDZ. Dobio je stan u Zagrebu, službenog vozača... što mu sada preostaje? Pa samo da troši... (...) To je hrvatski političar? U se – na se?!

(...) Vratimo se sada nadnevku rođenja dr. Lozo i nadnevku njezina javnog ulaska u hrvatsku politiku. Pa to je totalno poražavajući podatak! Dr. Lozo probudila se u hrvatskoj politici tek sa svojih 59 godina!! I nakon samo tri - četiri godine već želi biti predsjednica Hrvatske! To više nije ni naivnost niti neiskustvo, to je teški gaf. Koji još uvijek traje. I potpuno kriva osobna procjena. Zapravo to je vrlo neodgovorna i vrlo iznenađujuća procjena, te izvrsne kandidatkinje dr. Šole, s obzirom na visinu obrazovanja i postignutu biografiju. Nije li profesore Šola?

A što će dr. Branka Lozo reći o ovome napisu: muž te predsjedničke kandidatkinje, kako piše „Imperial“ nadnevka 14. prosinca 2024., branio je odbjeglog tajkuna Gucića i njegove tvrtke te najbliže članove obitelji. Pa što reći će neki, odvjetnici su tu da zastupaju klijente. Ali, odvjetnik Boženko Lozo suvlasnički je preuzimao i Badel s Perkovićem, a s Pripuzom je bio u Nadzornom odboru Osijek - Koteksa i to kao zamjenik predsjednika dok je predsjednik bio upravo Petar Pripuz. Predsjednička kandidatkinja Domina sanja čistu Hrvatsku?? Nisam čuo niti vidio demanti ovog

napisa od kandidatkinje Lozo, dok ona potpuno promašeno glagolja o nekom novom hrvatskom proljeću! Ne će ga valjda obnoviti na istim reformsko-komunističkim stajalištima iz 1971., a godine 2024.?

A sad pogledajmo biografiju dr. Jonjića. Rođen je u Imotskom svibnja 1965. Godine 1988. bio je odvjetnički vježbenik (s 23 godine). U Imotskom je izabran za glavnog tajnika ogranka Matice hrvatske, hrvatski dakle djeluje najmanje od 1991. (sa svojih 26 godina!). Bio je diplomat u veleposlanstvu RH u Bernu (Švicarska), pa savjetnik za ino-odnose u Uredu za međunarodne odnose MUP-a RH. Pa kao glavni odvjetnik - branitelj sudjelovao je u dvama postupcima pred Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju u Den Haagu (Paška Ljubičića za slučaj Lašvanske doline) i Valentina Ćorića (slučaj tzv. Hercegovačke šestorice) te pred Državnim sudom BiH u Sarajevu (slučaj Paška Ljubičića). Zatim je i pred hrvatskim sudovima branio više hrvatskih branitelja.

Knjige objavljuje od 1990. (s 25 godina!), objavio je više od 50 znanstvenih i stručnih članaka s područja hrvatske povijesti 19. i 20. stoljeća, prava, književnosti i sociologije, te više desetaka znanstveno-popularnih tekstova. Osim bibliografije navedene na CROSBi-ju (Hrvatska znanstvena bibliografija), objavio je i više od tisuću publicističkih i novinskih tekstova u raznim publikacijama. Član je uredništva više političkih i stručnih časopisa, a od siječnja 1997. do 2020. godine s kraćim prekidom, uređivao je časopis Hrvatskog društva političkih zatvorenika: „Politički zatvorenik“. Redoviti je član Matice hrvatske. Tko je od preostalih predsjedničkih kandidata s takvim opusom iz rane mladosti? A tko je od njih uopće redoviti član Matice hrvatske?

Pravi početak Jonjićeva hrvatskog i političkog djelovanja započinje s 25 godina, kada pristupa obnovljenoj Hrvatskoj stranci prava. Zatim, na lokalnim izborima 2017. izabran je za zastupnika u zagrebačkoj Gradskoj skupštini na listi Brune Esih. U Skupštini je za mandata, sudjelovao u radu pet odbora. Zatim je u Zagrebu osnovao stranku Blok za Hrvatsku u čije je predsjedništvo i ušao te koji je bio i predsjednik stranačkog kluba u zagrebačkoj Gradskoj

skupštini. U veljači 2024. pristupa HSP-u, a 23. svibnja na rođendan Ante Starčevića prvi objavljuje kandidaturu za predsjednika Republike Hrvatske. I to je otisnuto na naslovnici „Hrvatskoga tjednika“. Podršku Jonjićevoj kandidaturi izrazilo je više od 230 javnih podupiratelja iz svih društvenih slojeva. Dana 10. prosinca predao je više od 39.000 potpisa za predsjedničku kandidaturu Državnomu izbornom povjerenstvu. No, potpisi stižu i dalje pa ih dr. Jonjić već ima i više od 40.000!

Pogledajmo na kraju i stranice Nacionalne i sveučilišne knjižnice: Kekinove kao da tamo i nema, dr. Branka Lozo ima 18, dr. Selak Raspudić jedva 20, a dr. Tomislav Jonjić ima čak 78 jedinica. Tko od 7 drugih kandidata ima takvu političku, hrvatsku biografiju kao dr. Jonjić? Tko je skupio toliko potpisa i zadobio toliko podupiratelja - hrvatskih uglednika, generala, umjetnika, branitelja, liječnika, pisaca, novinara, hrvatskih ljudi kao dr. Jonjić u (pre)kratkom vremenu? Tko je osim stranačkog dr. Primorca skupio 10.000 potpisa za samo 4 dana? Dr. Jonjić. I to bez ikakve potpore ikoje stranke.

PS: Sve vaše sumnje su bile opravdane, Dnevnik 2 HRT-a 14. prosinca 2024. nastavlja slonovski utabanim stazama potpuno usuprot službenoj kampanji koja je oglašena. Prvo reklamiraju Primorca, pa Bulja, Kekin, Lozo, mrvicu Milanovića i Selak – Raspudić i to je to. Nema dvojice legitimnih kandidata: dr. Jonjića, nema ni Tokić Kartela.

Da ne povjeruješ kolika je to neskrivena mržnja i strah informativne iz državne televizije i radija (HRT-a), bojkot i diskriminacija. Čak ih je prešišala i RTL komercijalna televizija koja je objavila korektno predstavljanje dr. Jonjića (u 6' 30'). Čak je i komercijalna televizija N1 napravila razgovor (u trajanju od punih 39'), s dr. Jonjićem. Na koncu je i komercijalna Nova TV u nedjelju u svom Dnevniku u 19 h detaljno predstavila predsjedničkog kandidata dr. Jonjića (u 6' 20"). Ali ima još jedno ali. Sve te televizije i radiji to su s dr. Jonjićem i ostalim kandidatima trebale napraviti još u rujnu, da smo u nekakvoj demokraciji. Ovako... tek i samo tjedan dana prije izbora? Na kraju balade? No

državnoj televiziji, informativnom dijelu HRT-a, to je čak i sada na kraju, potpuno nedostižna razina iz kodeksa objektivnog novinarstva. Javni servis? Bojim se da da, ali u onom prvom smislu...

I sasvim za slonovima tabàna i inače vrlo slušana Kronika dana u 22 sata na 1. programu Hrvatskoga radija. Ni za njih ne postoji 8 kandidata već samo 6. I eto mojih dvaju novih pisma: Vijeću za elektroničke medije i DIP-u. HRT-e tek sada donekle ravnopravno objavljuje predstavljanje kampanja u svojim Dnevnicima, ali u Vijestima im tijekom dana i dalje jašu svi osim dr. Jonjića i Tokić Kartela. HRT-u to još „nisu“ rekli ali sada smo u službenoj predsjedničkoj kampanji. Usput: kandidat Tokić Kartelo je iz Istre, on je inače za gradnju srbskih centara diljem Hrvatske!

https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/41980-javor-novak-zasto-dr-sola-nema-prave-argumente?fbclid=IwY2xjawHvNWJleHRuA2FlbQIxMAABHSeZmw7rz_Eb0L66yWt38MQiMmlYfxqhKXXJmJnJniBEmEH0Ey7VM--HXQ_aem_YQ8QjFQFcmdF_belmlrYsw

JAVOR NOVAK, 31. 12. 2024.

IZIGRANI IZBORIMA, ZAROBLJENI REZULTATIMA

petak 27. prosinca

Nisam drugačije niti očekivao: dvije najveće televizije Nova TV-e i HTV-e u svojim udarnim terminima Dnevnika informativnoga programa i ovoga dana, zadnjeg dana kampanje, nastavljaju s diskriminacijom većeg dijela predsjedničkih kandidata. Tako u HRT-u Dnevniku u 19 sati ne gost, ne voditeljica emisije nego sâm novinar koji intervjuira gosta, a sve za trajanja naglašavam: posljednjeg dana izborne kampanje, mrtav hladan ispaljuje kako je „dr. Primorac glavni protukandidat Milanoviću“! Znači za njega je drugi krug već tu, sve je jasno. Ma koje tendenciozno navijanje.

Diskriminaciju nastavlja i Nova TV koja Milanoviću pa dr Primorcu daje mnogo više minuta nego dr. Kekin, dr. Selak Raspudić, Bulju, dr. Lozo, a pogotovo ne i uvijek skrivanim kandidatima dr. Jonjiću i Tokić Kartelu (inače podržavatelju 40 srbskih centara po Hrvatskoj). Da bi zapečatili svoju diskriminaciju u studio zatim pozivaju još i poznatog ljevičara „analitičara“ s kojim tendenciozno razgovara novinarka Sabina Tandara-Knezović.

Gost politolog beskrupulozno i nedvojbeno daje prednost Milanoviću te otvoreno navija da će u drugi krug ući Milanović i dr. Primorac. Ostale kandidate „analitički“ ni ne vidi, ni ne spominje. Time taj „analitičar“ s FPZ-i, prof. dr. Tihomir Cipek, ponavlja stigmatizaciju koju je čuo u kampanji Tokić Kartela da je dr. Jonjić sa svojom kandidaturom u prošlosti. Zaludu sva višednevna predstavljanja i suočavanja predsjedničkih kandidata, zbogom ravnopravnosti i demokraciji, Nova TV-e s takvim „analitičarem“ (devetim igračem izbora) pet do dvanaest eto tako, otvoreno daje pristrani naputak glasačima: ili Milanović ili dr. Primorac. I nitko više. Nema čak ni onoga ako... Je li to profesor odani vojnik partije pa provodi direktivu? (...)

fingiranje ravnopravnosti

(...) Tek u prosincu, kad su plaćeni i ovisni mediji zaključili da je posao već odrađen, započeli su reklamirati kampanje i od ona dva bojkotirana kandidata. Dakle, ono što su demokratski bili dužni raditi još od rujna, sada tobože nadoknađuju ali tek u prosincu, na kraju balade. (...) Time su nam mediji u Hrvatskoj pokazali u kojoj su jakoj mjeri zarobljeni i koliko besramno mogu diskriminirati kandidate te tako bezočno manipulirati s onim neinformiranim ili lakovjernim biračima. Ma kakva novinarska profesionalnost, traži se i nosi samo sluzavo političko sluganstvo.

subota 28. prosinca

(...) ...očito je da smo tijekom procesa samih izbora bili suočeni s najvećim kršenjima do sada: teškim izigravanjem demokracije, najgorom viđenom manipulacijom, cenzurama i bojkotima (uvijek istih) kandidata. Ovo su najgori izbori do sada (o čemu svi analitičari sada mudro šute) najgori su sve tamo još od Jugoslavije. (...) ...izbori 2024. za predsjednika RH potpuno su bili nedemokratski. To je bilo vidljivo po predkampanji jednog od kandidata, a koja je započeta još sredinom srpnja. I ne bi to bio problem da se taj kandidat nije besplatno i masno oglašavao u udarnom terminu baš na državnoj televiziji: u informativnom programu HTV-a. I to u do tada neviđenoj dnevničkoj minutaži: u punih 11 minuta!

izborna nešutnja

Za potpuni paradoks ovih izbora ipak se pobrinula RTL televizija Hrvatska.

(...) ...mi već desetljećima imamo izbornu šutnju pred izbore, a da nitko nije objasnio koje su to vrle vrijednosti takve odluke. Iii, koliko sam vidio, svi je poštuju. Gotovo svi, osim paradoksalno RTL TV! Oni su naime u petak imali Debatu, doduše ne s osam nego sa šest kandidata (bez dvojčeka Milanović - dr. Primorac). Oni se ne bi šteli mešati. I onda ju je RTL reprizirao (u punom trajanju od čak 126 minuta!) u subotu ujutro! Hopla. A gdje je izborna šutnja? A gdje je sada DIP da nazove program i zaustavi kršenje izborne šutnje? Gdje je Vijeće za elektroničke medije? Gdje su protesti ostalih medija? To se zove prava šutnja, a ne ova takozvana izborna.

(...) ...tu nema ravnopravnosti. Onda je na reprize trebalo pozvati i HTV-e i Novu TV-e i sve druge medije. Ovako je to eklatantno kršenje (nepotrebne) izborne šutnje.

(...) A DIP cijelo vrijeme neduhovito karikira kako je bilo samo sitnih prekršaja izborne šutnje... Jer 126 minuta promidžbenog

programa njemu je sitno.

(...) Mislim da je to bila Staljinova izreka: „kad se izbori dobro pripreme, glasovanje više nije ni potrebno“. Samo drugovi, veliki vam je učitelj Staljin umro još 1953...

nisu samo mediji zarobljeni

Da stvar bude još gora, takvu potpuno nedemokratsku pretkampanju pa kampanju priznavali su korektnom i DIP, i HHO i Vijeće za elektroničke medije i sam HRT-e (Služba za korisnike). A kad je započela službena kampanja pali su i „argumenti“ tih institucija koje su odgovarale na moja pitanja. Najnoviji odgovor koji sam 17. prosinca dobio od DIP-a zapravo se ni ne može zvati odgovorom. Gospođa savjetnica Državnog izbornog povjerenstva Maja Koić kao da se našla u neugodnoj situaciji pa je umjesto odgovora na moje pitanje ima li diskriminacije kandidata u službenoj kampanji, zaobišla odgovor. Ali mi je zato ponabrojala ono što svi znamo: „HRT je dužan... ostali mediji samostalno odlučuju... svi nakladnici medija s nacionalnom koncesijom moraju postupati... HRT je donio Programska pravila s načelima praćenja izborne promidžbe... Državno izborni povjerenstvo uputilo je priopćenje svim medijima... navedeno je i dodatno komunicirano i u neposrednom kontaktu...“

Dakle odgovor nisam dobio ali sam dobio popis (neispunjenih) dužnosti pojedinog medija. Valjda bi to onda sramežljivo imalo značiti: učinili su sve, kandidati su bili ravnopravni. No našavši se na vrlo skliskom terenu DIP se to eksplicite nije usudio ustvrditi nego je zaobišao odgovor na moje vrlo jasno pitanje. S toga mi uopće nije žao što sam ih očito doveo u neugodan položaj tako da odgovor moraju ovako neuvjerljivo izbjegavati. Kao iz Orwellove „1984“: svi su ravnopravni ali neki su...

Još 17. prosinca uputio sam ponovno dopis i Vijeću za

elektroničke medije, pa kako na njega nisam dobio odgovor poslao sam im požurnicu 26. prosinca s pitanjem: jesu li službeni izbori za predsjedničkog kandidata RH bili ravnopravni? Odgovor nisam dobio. Možda je drugove uvrijedilo što sam na kraju pisma stavio: „Zahvaljujem na odgovoru i molim da on bude u skladu s normama poslovne komunikacije: s urudžbenim brojem.“

nedjelja 29. prosinca oko 17 sati

Nije uopće bilo dvojbe da će podli Plenkovićev hat trick dati rezultata. On se sastojao prvo u evidentno prekratkoj izbornoj kampanji, a zatim i u kampanji u doba Badnjaka i Božića. U vrijeme kad ljudi odlaze izvan Hrvatske na proslavu Nove Godine ili na skijanje. (...) ...njegova je procjena bila točna još po nečem: manje će se hrvatskih iseljenika vratiti u domovinu nego što će skijaša i slavljénika otići iz nje. (...)

nedjelja oko 22 sata

(...) Hrvateki bi šteli promjenu ali bi šteli da to za njih besplatno odradi netko drugi.

(...) Kad se pogledaju međumrežni portali posljednjih nekoliko godina vidjet ćete da se među rodoljubima jako često spominje jedna riječ, koja je ključna po budućnost Hrvatske: lustracija. Sada kad vidimo da je najjači kandidat tzv. desnice dr. Jonjić osvojio nešto više od samo 5 % glasova ja pitam: dragi Hrvateki tko bi za vas morao ostvariti promjenu kursa u hrvatskoj politici? Tko bi za vas imao morati provoditi lustraciju kad vi niste bili u stanju čak niti izaći na izbore?!

bez hrvatskih interesa

Pogledajmo sada koju su ogromnu štetu rodoljubnim interesima i ukupnoj budućnosti Hrvatske zajedno počinili dr. Lozo, Bulj i Tokić-Kartelo. Oni se nisu rukovodili hrvatskim interesima i

dobrobiti već je Bulja i dr. Lozo raznosio njihov osobni i stranački ego, a Tokić-Kartela njegove potpune nebuloze. Bulj je do 11 sati osvojio mizernih 3,82 % glasova, dr. Lozo još slabijih 2,41 %, a Tokić – Kartelo jedva 0,88 %. U to vrijeme dr. Jonjić je već bio i više nego dvostruko jači od dr. Lozo: imao je 5,08 %. Znači da je tim drugim kandidatima s tzv. desnice bilo stalo do Hrvatske oni su se već nakon prikupljenih potpisa trebali udružiti s Jonjićem i odreći se vlastite kampanjice. E ali... (...) Hipotetski, zamislite da su se ujedinili i kazali: dr. Jonjić je naš kandidat. Oni tada ne bi samo mogli računati na zbroj svih njihovih glasova, iako već i on ne bi bio mali: iznosio bi čak 12,19 % ! Time bi čak ugrozili treću poziciju na ovim izborima i ne samo da bi je ugrozili nego bi moćno preskočili i dr. Kekin, a preskočili bi čak i dr. Selak – Raspudić. Što su ovako postigli? Baš ništa, osim potpunoga poraza.

Naravno nema sumnje da bi tada birači, vidjevši koliko je tzv. desnica ujedinjena i pametna, istoj dali još i koji postotak više. I tako bi se u Hrvatskoj stvorila jaka treća snaga s vrlo zrelim izgledima da i u budućnosti idalje raste. Možda bi se rodila i sveokupljajuća nova hrvatska rodoljubna stranka. Ovako su sva tri kandidata: Bulj, dr. Lozo i Tokić – Kartelo zajedno osvojila jedva 7,11 %. I ne samo da oni sa svojim postotcima sada ne mogu baš ništa, nego su minirali dr. Jonjića koji je bio najbolji kandidat. I gdje je tu Hrvatska? Na slavu im! (...)

ponedjeljak 30. prosinca oko 9 sati

(...) ...konačni izbori pokazali su da je ipak glasovalo 46,03 % glasača što se uklapa u (loš) prosjek. (...) Konačno to je i glavna željica Milanovićevih birača: status quo. Dok mu drugi spočitavaju kako mu je prvi mandat bio potpuno šupalj, njegovim biračima upravo to je bila njegova najveća vrlina. Oni ne žele nikakve promjene, žele zadržati sve privilegije, ne žele raskid s jugoslavenstvom i komunizmom (...) Ukratko, nastavlja se samo

donekle samostalna ali socijalistička Republika Hrvatska.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/42047-javor-novak-izigrani-izborima-zarobljeni-rezultatima>

JAVOR NOVAK

NISAM MOGAO ŠUTJETI

28. siječnja 2025.

Što se tiče filmova iz samostalnih zemalja propale Jugoslavije zapadni svijet jako voli, nakon krvavih ratova 90-ih, gledati bratstvo i jedinstvo pa tako i ljubav Muslimana i Srпкиnje. Ili obratno, u dugometražnom filmu „U zemlji krvi i meda“ (redateljice Angeline Jolie). Ili u filmovima sa sličnom podporukom. Time splahnjuju svoju savjest zbog nedjelovanja. Ono kao: pa vidite da je moguć i drugačiji život, niste morali ratovati. Ono kao: svi smo mi tu in situ željeli rat, nije bilo jednog pojedinačnog agresora. Time nema ni njegove krivice. Prekrajanje povijesti glavni je obrt međunarodnih krivaca na putu u žuđenu im Balkansku federaciju i trajna (slabo prikrivena) velikosrbska i Britanska politika.

Tako je dobrodošla i nemoguća situacija unutar iste vojske u kratkom filmu „Čovjek koji nije mogao šutjeti“. Na prvi pogled prodaje se humanizam preko svih granica čak i vlastite vojske, prodaje se ljudskost, čovjek, život prije svega, ma krasno. No, stvarna je poruka rehabilitacija JNA po ključu: i među njima je bilo ljudi. To nije sporno, no kažem: stvarna je poruka abolicija JNA. Ona „nije imala baš ništa“ s Belim orlovima, eto njihov se „starešina“ čak zgražao i suprotstavio. I platio to glavom. Priča utemeljena na stvarnom događaju ima nas u sve to, u paketu, uvjeriti.

Maleni je problem samo to što se ovdje jedan teški raritet želi umjetno izdignuti na razinu općeg. I tako aberirati, mijenjati veliku većinu negativnih stajališta o JNA. Upravo se to (manje ili više skriveno) želi postići. Pogotovo kad se pogleda iz kojeg je to spisateljskog odvoda priča iscurila i koliko su njemu mili oficiri propale JNA. I ne samo oni već i četništvo.

A kako redatelj (Nebojša Slijepčević) želi dosegnuti humanost? Umirovljeni oficir JNA suprotstavlja se fino rečeno paravojsci, Belim orlovima. Točno rečeno najtvrdim koljačima, četnicima. Time se pokušava izgraditi zaborav: nije bilo (iako evidentne) ratne suradnje JNA s četnicima (viđeno toliko puta, posebno u Vukovaru). Redatelj dobro pazi da nema ni petokrake na njihovome šljemu, ni ikakve druge oznake po kapama. To bi bilo banalno? Anonimni „paravojnik“ dolazi na vrata kupea gologlav!? Jedina mu je oznaka što govori srbski.

K tome glavni glumac brza, ima problema s artikulacijom. K tome film sasvim nemaštovito započinje klampanjem željezničkih vagona niz prugu što je viđeno mali milijun puta. K tome više je nego duhovito kad glavni glumac kaže: „Ne može to tako, nije ovo divlji zapad“. Pozdrav scenaristu, nije divlji zapad već je to ona daleko gora: balkanska rupetina. To je neželjeni humor, omaklo se redatelju, neželjeni humor u krvavome ratu. Pri počinjenim najtežim zločinima upravo od strane suboraca JNA: Belih orlova. Crnih jedinica zaduženih za najveća krvoprolića. Oficiri u generalštabu u Beogradu koristili su ih za proboj i dopuštali im da se poslije bitke „namire“ zvjerskim klanjima i pljačkom. Vidi: „Slobo šalji nam salate...“

Metodologija snimanja ovog kratkog filma zapravo je (i) krivotvorenje. Ponavljam: redatelj dobro pazi da nema ni petokrake na njihovome šljemu, ni ikakve druge oznake na kapama. Temeljem čega onda svi pišu kako je riječ o Belim orlovima? To što

zapovijedaju na srpskom, što su u Štrpcima, može pokazati i neku rulju iz Crne Gore, iz Srbije, iz BiH, a vidjeli smo kopito njihovih zločinstava i u Hrvatskoj. Neiskazivanje pripadnosti petokraki, četničkom ili beloorlovskom grbu, zastavi s mrtvačkom glavom ili takvom šubarom, jeftin je pokušaj „izdizanja“ nad činjenicama. Ono kao riječ je o općeljudskom zločinstvu. Ali stvarni ubijeni čovjek koji se pobunio te njegova sudbina i kobni kraj nisu punč temeljac u koji svatko može dodavati što hoće. On je strijeljan pod sasvim konkretnim znakovljem, ali bi to onda redatelju bilo previše doslovno (?), pokazati kokarde. Morao bi se staviti na jednu stranu, jasno opredijeliti. Ovako na tuđoj, sasvim konkretnoj smrti, dohodovno glumata općeljudskost. Nešto čega nema u pojedinačnom, jednostavnom i hrabrom aktu vojnog penzionera. U potrazi za umjetnošću ovaj film je zato glatka celuloidna mistifikacija, suprotnost i nešto u što se nije trebao pretvoriti.

Duhovito je i to (još jedan pozdrav scenaristu i redatelju) što Beli orao kaže: „Moramo da te proverimo na kompjuter.“ Beli orlovi su tada uopće imali kompjuter? Otmica i zločin u Štrpcima (mjesto na samoj granici BiH i Srbije) zbio se naime 1993. Beli orlovi ili šešeljevci, kako su se zvali, počinili su brojna etnička čišćenja, najstrašnije zločine uključujući spaljivanje ljudi po selima kroz koja su krčmili. Samo na Ovčari četnici su pobili 250 civila, a tada u Vukovaru s njima je jašio i ogavni zločinac JNA: Šljivančanin. Film te stravične poveznice pokušava razvodniti nekakvim humanizmom. Lako je graditi mostove kad se zaborave činjenice, ali nije humano. U vrlo „humanom“ filmu.

Zapravo mučna duhovitost (u ratu) nastavlja se i kroz daljnji dijalog: „Valjda u ovoj zemlji ima nekog zakona!“ Viče četniku u lice stvarni glavni lik. Zakon u ratu u BiH? U krvavome ratu devedesetih?? Zatim u ratu 1993. u BiH, u sredini rata, redatelj u kupeu vagona među putnicima stvara opuštenu građansku

atmosfera: puši se cigareta, djevojka u ušima ima slušalice, sluša glazbu, putnik do nje drži naočale na novinama, njegova šalica „kafe“ je tu, uživancija, „čitao je čovek, da prekрати vreme“. A kamera kroz prozor vlaka snima paradoks: vani četnici, rulja, blato. I putnici to gledaju. Koji neuvjerljiv grč kadra, naivni apsurd, banalnost kontrastiranja. Iz istog razloga zašto nema kokardi, kamera i snima kroz namjerno mutni prozor vlaka. Da gledatelji zločince što slabije vide, da ih ne prepoznaju i ne svrstaju.

Film blijedo završava: vlak kreće, doslovnosti rafala nema, nema strijeljanja, ostaje samo prazno mjesto onog putnika koji se suprotstavio ubojicama, mjesto umirovljenog oficira JNA. Slijedi trivijalan muk i kalkulacija s osjećajima gledatelja. I opet slijedi isto – dugo banalno klampanje vagona niz prugu. Jedan život, slobodarski duh, pobunjeni čovjek... tako je iskorišten za „više“ ciljeve.

Što se medija u Hrvatskoj tiče, film je već dobio tri Oscara pa prava dodjela nije više uopće ni potrebna. Baš bi me zanimalo da li bi ovakav humanizam cvao, bi li ga Zapad jednako slavio i kada bi bio smješten među Hitlerove vojnike? Među vojnike bilo koje zločinačke i agresorske vojske? Jer i tamo je bilo ljudi. Nije li? Filmu i ekipi želim ostvarenje njihovih snova jer na njih imaju svoje pravo.

<https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/42363-javor-novak-rijec-bezocno>

JAVOR NOVAK:

„NEPROČITANO PISMO“

Facebook 12. 2. 2025.

Nova pjesma Marka Perkovića Thompsona „Nepročitano pismo“ ponovno je pun pogodak. Nakon pjesama „Lijepa li si“ i „Ako ne znaš šta je bilo“ te drugih hitova, međumrežje je eksplodiralo: Thompsonova nova pjesma ima čak 860.830 pregleda za samo jedan dan, 11. veljače u 22 sata. I taj broj još naglo raste. Već sutradan u 23 sata broj je prerastao 1.100.000 pregleda!

Pročitajte wikipediju, koje gluposti tamo pišu o Thompsonu, koje laži, koja podmetanja, a onda vidi ovaj veličanstven odziv. Fantastično.

Thompson se davno uzdigao iznad svojih mrzitelja i postao narodni ujedinitelj. On stvara glazbu koja budi nacionalni ponos, opisuje hrvatske zemljopisne ljepote i evocira hrvatsku prošlost. Sve su to crne točke onima koju Hrvatsku nikada nisu željeli.

To su oni koji sada svaki dan u javnosti traže, izvlače i pitaju po barem dvoje novih: „A što vi mislite o Thompsonu na Porinu?“ Očito, velik je problem kako poništiti njegov uspjeh. Izjasn'te se! Ajmo drugovi! Partijska je difrenc'jacija.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom „Jensenove i srodne nejednakosti“.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač „Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN“ u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

Za doprinos u znanosti godine 1996. dobio je Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1.300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta. Na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1.694, citata: 24.748, H-index: 55; MathSciNet: publikacija: 1.382, citata: 7.257, H-index: 28; Scopus: publikacija: 844, citata: 8.436, H-index: 39; WoS: publikacija: 843, citata: 7.457, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2.434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204.644 svjetskih znanstvenika, a prvi do iz RH je na 8.046 mjestu. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210.199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2.331. mjestu, a prvi do iz RH je na 9.412 mjestu.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu „Amer. Math. Monthly“, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografije.

Osnivač je seminara „Matematičke nejednakosti i primjene“ na Matematičkom odjelu PMF-a, Sveučilišta u Zagrebu i s tog je seminara do sada izašlo preko 40 doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na „Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore“ pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis „Mathematical inequalities and Applications (MIA)“. Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisa. Drugi Pečarićev časopis „Journal of Mathematical inequalities (JMI)“ je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je u top 5% matematičkih časopisa, tj. 15-ti od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu, a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi. Krajem 2024. zatražio je da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa. J. Pečarić: „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“. Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“.

Tu konferenciju su slijedile:

- „Mathematical Inequalities and Applications“ 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010.
- „Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications“, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014. – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1.000 znanstvenih matematičkih radova.
- Godine 2015. održana je konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2015.“, 11-15 November, Mostar, BiH
- Godine 2018. je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018. povodom njegovog 70-og rođendana...

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

https://www.google.com/search?q=Mathematics+%7C+January-2+2022+-+Browse+Articles&oq=Mathematics+%7C+January-2+2022+-+Browse+Articles&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOTIGC

[AEQRRg80gEIMTIyMmowajSoAgCwAgE&sourceid=chrome&ie=UTF-8](#)

Cover Story Article: „Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities“

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
 „Mathematics 2022.“, 10(2), 202; [doi:10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu „Mathematics 3.“ (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranim i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu „Phys. Rev.“, A35 (1987.), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009.), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske „PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918.“, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi

drugi.“

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258 CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg)$$

$$\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p)$$

$$\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

**Refinements of the
Converse Hölder and
Minkowski Inequalities**

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI | mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 200 publicističkih knjiga.

ožujak 2025.